

கணபதி துணை.

எட்டுத்தொகையுள் நான்காவதாகிய

பதிற்றுப்பத்துமூலமும்,

பழையவுரையும்.

இவை,

சென்னைப் பிரஸிடென்ஸிகாலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதயரால்

பலபிரதிருபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து,

சென்னபட்டணம்:

வைஜயந்தி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

குரோதிஸ் - ஜனியர்

1904.

விலை ரூ. ௧௨.

Copyright Registered.

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

க. நூல்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்புக்கள்.

உ. முகவுரை. பக். 1.

ங. நூலாசிரியர்கள் வரலாறு :—7.

உ. துமட்டூர்க் கண்ணனார். 7.

ங. பாலைக் கௌதமனார். „

ச. காப்பியாற்றுக் காப்பியனார். „

ரு. பரணர். „

க. காக்கைபாடினியார் நச்சேன்னையார். 9.

எ. கபிலர். 10.

அ. அரிசில் கிழார். 13.

க. பெருங்குன்றார் கிழார். 14.

ச. உளையிற்கண்ட இலக்கணக் குறிப்பகராதி. 15.

ரு. பிழையும் திருத்தமும். 16.

ங. பதிற்றுப்பத்து மூலமும் } க.
பழையவுரையும்.

எ. பதிற்றுப்பத்துச் செய்யுளகராதி. கருஅ.

அ. பதிற்றுப்பத்தின் பிரயோகவிளக்கம். கருக.

க. அரும்பத வகராதி முதலியன. ககக.

இப்பதிப்பில் எடுத்துக் காட்டிய

நூல்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்புக்கள்.

அகநா - அகநா னூறு.
 அச் - அச்சுப்புத்தகம்.
 அடி - அடியார்க்கு நல்லாருரை.
 இ. வி - இலக்கணவிளக்கவுரை.
 இரண் - இரண்டாம்பத்து.
 இலக் - இலக்கணயாரிலம்பகம்.
 இறை - இறையனாகப்பொருள்.
 ஐங் - ஐங்குறுநூறு.
 ஐந். எ - ஐந்திணை எழுபது.
 கனக - கனகமாலையாரிலம்பகம்.
 காந்த-காந்தருவத்தையாரிலம்பகம்.
 குணமா - குணமாலையாரிலம்பகம்.
 குறிஞ் - குறிஞ்சிப்பாட்டு.
 குறு - குறுந்தொகை.
 சிலப் - சிலப்பதிகாரம்.
 சிறுபா - சிறுபாணற்றுப்படை.
 சீவ - சீவகசிந்தாமணி.
 சுர - சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம்.
 சூ - சூத்திரம்.
 சொல் - சொல்லதிகாரம்.
 தகடீர் - தகடீர்யாத்திரை.
 திணைமா - திணைமாலே நூற்றைம்பது.

திணைமொ. ரூ - திணைமொழி ஐம்
 திருக் - திருக்குறள். [பது.
 திருமு - திருமுருகாற்றுப்படை.
 திருவள் - திருவள்ளுவமலை.
 தொல் - தொல்காப்பியம்.
 ந - நச்சினர்க்கினியருரை.
 நந் - நந்நிணை.
 நாம - நாமகளிலம்பகம்.
 நெடுநல் - நெடுநல்வாடை.
 பக் - பக்கம்.
 பத் - பத்துப்பாட்டு.
 பதி - பதிகம்.
 பதிற் - பதிற்றுப்பத்து.
 பரி - பரிமேலழகருரை.
 புறத் - புறத்திரட்டு.
 புறத்தி - புறத்திணையியல்.
 புறநா - புறநா னூறு.
 பெரும்பா - பெரும்பாணற்றுப்படை.
 பொரு - பொருளதிகாரம்.
 மண் - மண்மகளிலம்பகம்.
 மது - மதுரைக்காஞ்சி.
 மு - முற்றும்.

முகவுரை.

“சந்தனப் பொதியத் தடவரைச் செந்தமிழ்ப்
பரமா சாரியன் பதங்கள்
சிரமேற் கொள்ளுநர் திகழ்தரற் பொருட்டே.”

பதிற்றுப்பத்தென்பது, தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள பழைய இலக்கிய நூல்களுள்ளே நல்லிசைப்புலவர்களாருளிச்செய்த சங்கச்செய்யுட்களாகிய * எட்டுத்தொகைகளில் நான்காவது; புராதன இலக்கண இலக்கியவுரைகளில் மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டப்பெற்ற பெருமை வாய்ந்தது; முடியுடை வேந்தர்களாகிய சேரர்பதினமர்கள்மீது சங்கப்புலவர் பதினமர்கள் இயற்றியது; ஐந்திலக்கணங்களுள்ளே பொருளின் பகுதியாகிய புறத்திணைத்துறைகளுக்கு இலக்கியமாக அமைந்துள்ளது.

பப்பத்து அகவற்பாக்களுள்ள பத்துப்பகுதிகளால் தொகுக்கப்பட்டமையின், இந்நூல் பதிற்றுப்பத்தென்று பெயர்பெற்றது.

இந்நூலிலே தமிழ்நாட்டின் பண்டைக்கால நிலையையும், சில சேரர்கள், சிலகுறுநில மன்னர்கள் முதலியோருடைய வரலாறுகளும் அவர்களுடைய அரசாட்சி, வீரம், கொடை, புலவர்களை அவர்கள் ஆதரித்துவந்த அருமை முதலியனவும் சேரநாட்டின் பழைய வழக்கங்கள் சிலவும் இக்காலத்து வழங்காத சில அரும்பதங்களும் வேறுள்ள சில அரிய விஷயங்களும் காணலாகும்.

கிடைத்த இந்நூற்கையெழுத்துப்பிரதிகளுள் ஒன்றிலேனும் கடவுள்வாழ்த்தும் முதற்பத்தும் பத்தாம்பத்தும் அவற்றின் உரையும் காணப்படவில்லை; உள்ள எட்டுப்பத்திலுங்கூடச் சிலசிலவிடத்து மூலங்கள் குறைந்தும் உரைகள் சிதைந்தும் பிறழ்ந்தும் காணப்பட்டன. அந்தவிஷயத்தில் நான் செய்யக்கூடியது யாதென்றுநில்லாமை யால், அவை இருந்தவாறே பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

* எட்டுத்தொகைகளாவன: நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், கலித்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு என்பன. இவற்றின் வரலாற்றைப் புறநானூற்றின் அச்சப்புத்தக முகவுரையிற் காண்க.

மேற்கூறிய எட்டுப்பத்திலும் இல்லாத இந்நூற்பாடல்கள் சில, தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரவுரையால் தெரியவந்தன. அவை வருமாறு:—

“இருங்கண் யானையொ டருங்கலந் துறுத்துப்
பணிந்து குறைமொழிவ தல்லது பகைவர்
வணங்கா ராதல் யாவதோ மற்றே.”

இதுவுமது. இது பதிற்றுப்பத்து.—(தொல். பொரு. அச். பக். ககக.)

‘இத்திணைக்குப் படையியங்கரவமுதலியனவும் அதிகாரத்தாற் கொள்க. அது,

“இலங்குதொடி மருப்பிற் கடாஅம் வார்த்து
நிலம்புடையு வெழுதரும் வலம்படு குஞ்சர
மெரியவிழந் தன்ன விரியுனை சூட்டிக்
கால்கிளர்ந் தன்ன கடுஞ்செல விவுளி
கோன்முனைக் கொடியினம் விரவா வல்லோ
டுன்னினை கடுக்குந் தோன்றல பெரிதெழுந்
தருளியி னொலிக்கும் வரிபுனை நெடுந்தேர்
கண்ணிட டனவே முரசங் கண்ணுற்றுத்
தழுவு மாதிரங் கல்லென வொலிப்பக்
கறங்கிசை வயிரொடு வலம்புரி யார்ப்ப
நெடுமதி னிளைஞாயிற்
கடியினைக் குண்டு கிடங்கி
னம்புடை யாரர ணகரப் புடைத்தே
நெஞ்சுபுக லழிந்து நிலைதளர் பொரீஇ
யொல்லா மன்னர் நடுங்க
நல்ல மன்றவிவ னீங்கிய செலவே.”—

(தொல் - பொரு. அச், பக். ககக.)

“இலங்குதொடிமருப்பின்” என்னும்பதிற்றுப்பத்து உள்ளியது முடிக்கும் வேந்தனதுசிறப்பாகிய உழிஞையாயினும் பதின்றுலாம் பொன் பரிசிப்பெற்றமையிற் பாடாணயிற்று.—(தொல். பொரு. அச். பக். ககக.)

“விசயந்தப்பிய” என்னும் பதிற்ப்பத்து சனக கூற்றியு.
(தொல். பொரு. அச். பக். ௧௬௩.)

“பேணுதகு சிறப்பிற் பெண்ணியல் பாயினு

மென்னொடு புனாயுந ளல்ல

டன்னொடு புனாயுநத் தானறி குநனே.”

எனப் பதிற்ப்பத்தில் வந்தது.—(தொல்-பொரு. அச். பக். ௪௨௩.)

இவை, முதற்பத்து, பத்தாம்பத்தினுள் இன்னபகுதியைச் சார்ந்தவையென்று விளங்கவில்லை.

ஷெ புத்தகம் [தொல். பொரு.] ௧௬௨ - ம் பக்கத்துள்ள, “எரியெள்ளுவன” என்னுஞ்செய்யுள் பதிற்ப்பத்தின் கடவுள் வாழ்த்தாக இருக்கக்கூடுமோவென்று எண்ணப்படுகிறது; உண்மைவிளங்கவில்லை.

கிடைத்த எட்டுப்பத்தினுள்,—

இரண்டாம்பத்து, இமயவரம்பன்கெடுஞ்சேரலாதனைக்குடநீர்க்கண்ணனாற்பாடியது.

மூன்றாம்பத்து, இமயவரம்பன்தர்சி பல்பாணைச்செல்கெழு குட்டுவனைப் பாலைக்கொளதமனாற் பாடியது.

நாலாம்பத்து, களங்கார்க்கண்ணிகார்முடிச்சேரலைக் காப்பியாற்றுக்காப்பியனாற்பாடியது.

ஐந்தாம்பத்து, கடல்சிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவனைப் பாணாற்பாடியது.

ஆறாம்பத்து, ஆடுகோட்பாட்டுச்சேரலாதனைக் காக்கைபாடினியார் நச்செள்ளையாற்பாடியது.

ஏழாம்பத்து, செல்வக்கடுங்கோவாழியாதனைக் கடுவாற்பாடியது.

எட்டாம்பத்து, தகநிரெறிந்தபெருஞ்சேரலாதரும்பொறையை அரிசில்கிழாற்பாடியது.

ஒன்பதாம்பத்து, குடக்கோஇளஞ்சேரலாதரும்பொறையைப் பெருங்குன்றுர்கிழாற்பாடியது.

இவ்வரலாற்றின்விரிவை ஒவ்வொருபத்திற்கும் இறுதியிலுள்ள பதிகங்களால் அறிந்துகொள்க.

இந்நூலின் உரை இன்றியபையாத இடங்களிற் பதப்பொருளை இனிதுவிளக்கி ஆங்காங்குச் சொன்னயம்பொருணயங்களையும் சொன்

முடிபுபொருண்முடிபுகளையும் உரியஇடங்களில் இலக்கணக்குறிப்புக் களையும் நன்குபுலப்படுத்திப் பழைய செய்திகள்சிலவற்றைத்தெரிவித்து ஒவ்வொருசெய்யுளின்பின்னும்அமைந்துள்ள துறை, வண்ணம், தூக்கு இவற்றைவிளக்கவேண்டியஇடங்களில்விளக்கிச்செய்யுட்களுடைய * பெயர்களின்காரணங்களை அங்கங்கே தெரிவித்து மிகச் செவ்விதாக அமைந்துள்ளது. இவ்வுரை இல்லையாயின், இந்நூற்பொருளை இக்காலத்தில் அறிந்துகொள்ளுதல் மிக அரிது. [வண்ணம் - செய்யுட்களின்சந்தம். தூக்கு - பாக்களைத் துணித்து நிறுத்தல்.]

இவ்வுரையாசிரியர் இன்னாரென்றும் இன்னகாலத்தவரென்றும் தெரியவில்லை; ஆனாலும் இந்நூல் எஃகம் பாட்டினுனாயில், [பக். ௧௩௦.] 'சின்மையைச் சின்னாலென்றதுபோல ஈண்டுச் சிறுமையாகக்கொள்க' என்று எழுதியிருத்தலால், இவருடையகாலம், நேமிநாத நூலாசிரியராகிய குணவீரபண்டிதருடைய காலத்திற்குப் பிறகாலமென்று தெரிகின்றது. [சின்னூல் - நேமிநாதம்.] இவருடைய உரைநடையை உற்றுநோக்கின், பேராசிரியர்முதலியோர்களுள் ஒருவரோ அல்லது பண்டைக்காலத்து அவர்களைப்போலவிளங்கிய வேறு யாரோவென்று இவர் எண்ணப்படுகிறார்.

ஒவ்வொருசெய்யுளின்பின்னும் அமைந்துள்ள துறை, வண்ணம், தூக்கு, பெயரென்பவைகள் உரையில்லாத மூலப்பிரதிகளிலெல்லாமிருத்தலின், அவை உரையாசிரியரால் எழுதப்பட்டனவல்லவென்றும் நூலாசிரியர்களாலோ தொகுத்தோராலோ எழுதப்பட்டனவென்றும் பதிகங்கள் உரைப்பிரதிகளில் மட்டும் காணப்படுகின்றமையால் அவற்றை இயற்றினோர் நூலாசிரியரல்லரென்றும் தெரிகின்றன.

ஆசிரியர் நச்சினுர்க்கினியராலும் அடியார்க்கு நல்லாராலும் தத்தம் உடைகளில் எடுத்தாளப்பெற்றிருத்தலின், இப்பதிகங்கள் அவர்கள் காலத்திற்கு முந்தியவை யென்று தோற்றுகின்றது.

* பத்துப்பாட்டினுள் ௧௦-வதுபாட்டு, தன்பாலுள்ள பொருட்சிறப்பெய்திய [அடி, ௩௪௮.] மலைபடுகடாமென்னும் தொடர்மொழியையே தன்பெயராகக்கொண்டு வழங்கிவருகின்றதோலப் பதிற்றுப்பத்துப்பாடல்களெல்லாம் தம்மிடத்துள்ள தொடர்மொழிகளுள் அடைமொழிச்சிறப்பாதல் பொருட்பொலிவாதல் பெற்றனவற்றையே தம்பெயர்களாகக்கொண்டு தொன்றுதொட்டு வழங்கிவருகின்றன.

பதிற்ப்பத்தில் வந்துள்ள துறைகள் முதலியன வருமாறு :—

[சிலவற்றின் பின்னுள்ள எண்கள் உரையாசிரியரால் அவற்றிற்
சூரிய இலக்கண மொழிதப்பெற்ற செய்யுட்களைப் புலப்படுத்துவன.]

துறைகள் :—இயன்மொழிவாழ்த்து, உழிஞையாவம்-என, ஒள்
வாளமலை, களவழி - ௩௬, காட்சிவாழ்த்து - ௪௧, காவன்முல்லை -
௮௬, குராவநிலை - ௧௨, செத்துறைப்பாடாண்பாட்டு - ௧௮, சுசு,
துமபையாவம் - ௩௪. நாடு வாழ்த்து, பரிசிற்புறைப்பாடாண்பாட்டு -
௧௬, பாணற்றப்படை, பெருஞ்ஞோற்றநிலை, முல்லை - ௮௧, வஞ்சித்
துறைப்பாடாண்பாட்டு - ௨௨, ௨௩, ௨௪, ௨௬, ௨௭, ௨௮, ௨௯, ௩௦,
௩௧, ௮௦, வாகை - ௩௬, வாகைத்துறைப்பாடாண்பாட்டு - ௩௦,
விழியாற்றுப்படை.

வண்ணங்கள் :—ஒழுகுவண்ணம், ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்
வண்ணமும். = கசு, ககூ ; சொற்சீர் வண்ணம், கசு, ககூ.

ஆக்குக்கள்:—செந்துக்கு, செந்துக்கும் வஞ்சித்தூக்கும் - கந, ௨௦, ௨௨, ௨௫, நந, நக, சுசு, யு௦, கூ௦, வஞ்சித்தூக்கு - கந, ௨௦, ௨௨, ௨௫, ௨௬, நந, நச. நக, சுசு, யு௦, கூ௦.

உரையில் மேற்கோளாக வந்துள்ள நூல்கள் : க. திருக்குறள்,
உ. பதிற்றுப்பத்து, ஈ. புறநானூறு, ச. மதுரைக்காஞ்சி.

இந்நூலில் வந்துள்ள கடவுட்பெயர்கள்: முதலியவற்றையும் அவைகள் உள்ள இடங்களையும் இப்படித் தகத்தின் பின்னுள்ள அக ராசியிற்காண்க.

இந்நூலை ஒப்புநோக்குதல் முதலிய பேருதவிபுரிந்தவர்களுள், கும்பகோணம் டௌன் ஸஹஸ்குல் முதல் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய ம-அ-அ-ஸ்ரீ அ. நாராயணஸாமியையரவர்கள் செய்துவந்த பேருதவி நிகழ் பாராட்டற்பாலது.

இந்நூலின் பெருமையை மதிப்பாற்றப் பரிசோதித்தற்குத் துணிந்த என்னுடைய பெருங்குற்றத்தை விவேகிகள் பொறுத்தருள்வார்க ளென்று நம்புகிறேன்.

கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகள்.

திருவாவதேரை ஆதீனத்துப்	பிரதி	க
சென்னையிலுள்ள இராஜாங்கத்துக் கையெழுத்துப்				
புஸ்தக சாலை	„	க

(Government Oriental Manuscripts Library, Madras.)

ஆழ்வார் திருநகரி,

ஸ்ரீ. தே. லக்ஷ்மண கவிராயரவர்கள் வீட்டு	„	க
ம-மா-ா ஸ்ரீ ஜே. எம். வேலுப்பிள்ளையவர்கள், F. M. U.	„	க
திருமயிலை வீத்துவான்.		

„ சண்முகம் பிள்ளையவர்கள்	...	„	க
„ தி. த. கனகசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள், B. A.		„	க
			க

இன்னும் அப்பொழுது அப்பொழுது ஒப்பிடுதற்குக் கிடைத்த பிரதிகள் சில.

இங்ஙனம்

வே. சாமிநாதையன்.

நூலாசிரியர்கள் வரலாறு.

உ.—குமட்டுர்க்கண்ணனார்:—இவர் இமயவரம்பன் கேடுஞ்சேரலாதன்மீது இந்நூல் 2 - ர்பத்தைப்பாடி, உம்பற்காட்டு ரூ00 - ஊர் பிரமதாயமும் ரூஅ - வருடம் தென்னாட்டுள்வருவதனிற் பாகமும் பரிசிலாகப்பெற்றவர்; அந்தணவருணத்தினர்; இது, பிரமதாயம் பெற்றனவென்பதனால் தெரிகின்றது. கண்ணனாரென்று ஒருபுலவருளர்; அவரின்வேறுபடுத்தற்கு இவர் இங்ஙனம் வழங்கப்பெற்றார்.

ங.—பாலைக்கேளதமனார்:—பல்யாணச்செல்கெழுஞ்ஞென்மீது இந்நூல் ௩ - ர்பத்தைப் பாடியவராகிய இவர், அவனை இரந்து அவனுதனியால், ஒன்பது பெருவேள்வியோட்டுப் பத்தார்பெருவேள்வியோட்கையில் மனைவியுடன் சுவர்க்கம்பெற்றவர்; அந்தணவருணத்தினர் இவை, இர்பத்தின்பதிக்கத்தாலும், “கோடுதபெரும்புலவன்” (௩௩௬) என்னும் பழமொழி சொல்லாலும் அதனுரையாலும், “கான்மறை யாளன் செய்யுட் கொண்டு, மேனிலை யுலகம் விடுத்கோ னுழி னாம்.” (உஅ) ஆகியதை (௩௩௭-௩௩௮) என்னும் சிலப்பதிகாரத்தாலும், ‘இதில் இமயவரம்பன் தாண்டி பல்யாணச்செல்கெழுஞ்ஞென்மீது பாலைக்கேளதமனார் குறக்கர்வேண்டினாரென்பது குறிப்புலகையாற் சொன்னபடித்தலின், இது வஞ்சிப்பொருளில்வந்த பாடாணாயிற்று’ (தொல். பொரு. அ0-ம் ௩. உரை) என்னும் கச்சினூர்க்கீரியத்தாலும் விளங்குகின்றன. கோதமனாரென்று ஒருபுலவருளர்; அவரின்வேறுபடுத்தற்கு இவர் இங்ஙனம் வழங்கப்பெற்றார். இவர் இங்ஙனம் சுவர்க்கம்பெற்ற சரிதை மலைகாட்டிற் கண்ணபரம்பரையில் இக்காலத்துப் வழங்குகின்றது.

ச.—காப்பியாற்றிக்காப்பியனார்:—இவர் களங்காய்க்கண்ணிரார் முடிச்சேரலென்னும் அரசன்மீது இந்நூல் ௪ - ர்பத்தைப்பாடி ௪000000 - பொன்னும் அவன் ஆண்டதற் பாகமும் பரிசிலாகப்பெற்றவர்.

ரு.—பரணர்:—இவர், கடல்பிறக்கோட்டியசெங்குட்டுவன்மீது இந்நூல் ௫ - ர்பத்தைப்பாடி, அவனால், உம்பற்காட்டுவருவாயையுர் அவன்புகன் குட்டுவன்சேரலென்பவனையும் பரிசிலாகப்பெற்றவர். [உம்பற்காட்டுவரது மலைகாட்டைச்சார்த்ததோர்நாடு] திருவள்ளுவமாலையிலுள்ள, “மாலுங்குறளாய்” என்னும்வெண்பா இவர்

செய்ததாகத் தெரிதலின், உக்கிரப்பெருவழுதியாரும் அம்மாலையை இயற்றிய மற்றப்புலவர்களும் இருந்தகாலத்தவரென்று இவர் எண்ணப்படுகிறார்; கபிலருடைய அருமைத்துணைவர்; இது பழைய இலக்கணநூல்களினுரைகளில், ‘கபிலபரணர்’ என்றுவழங்கும் தொகைநிலைத்தொடரால் விளங்குகின்றது. அதிகமானெடுமானஞ்சி கோவலூர்த்தலைவனைவென்று அவ்வூரைக் கைக்கொண்டமை இவரார் புனைந்துகூறப்பெற்றுள்ளது. இது புறநானூற்றில், “அமரர்ப் பேணியும்” என்னும்பாட்டில், “பரணன் பாடினன் மற்கொன் மற்றுநீ, முரண்மிகு கோவலூர் நூற்றி, னரண்டு திகிரி யேந்திய தோளே” என ஓளவையார் பாராட்டியிருத்தலால், நன்குபுலப்படுகின்றது. இரு வகைத்திருவிளையாடற்புராணத்திலும் இவர் புகழப்பட்டிருக்கிறார். எட்டுத்தொகையில் இவர்செய்தனவாக அட - செய்யுட்கள் இப்பொழுது காணப்படுகின்றன : (நற் - ௧௨ ; குறு - ௧௫ ; பதிற் - ௧௦ ; அகநா - ௩௨ ; புறநா - ௧௩) அச்செய்யுட்களில்வந்துள்ள தெய்வங்களின் பெயர்களும் பிறபெயர்களும் வருமாறு :—

தேய்வம் :—சிவபெருமான், முருகக்கடவுள், கொல்லித்தெய்வம்.

பாவை :—கொல்லிப்பாவை.

ஸ்தலங்கள் :—ஆல்முற்றம், அலைவாய் = திருச்செந்தூர், கூடல்.

தேயத்தார் :—ஆரியர், கொங்கர், பூழியர்.

வேளிர்கள் :—பதினான்குவேளிர், பதினொரு வேளிர்.

தலைவர் :—அகுதை, அஞ்சி, அதகன், அதிகன், அழிசி, அன்னி, ஆட்டனத்தி, ஆய், உதியன், எவ்வி, ஒரி = வல்லிலோரி, கட்டி, கரி கால்வளவன், கழுவுள், குட்டுவன், குறும்பியன், சேந்தன், தழும்பன், தித்தன், திதியன், நள்ளி, நன்னன், நீர்க்கிழவன், பசும்பூட்பாண்டியன், பழையன், பாணன், பேகன், பொறையன், மத்தி, மிஞிலி = ஞிமிலி, விச்சியர்பெருமகன்.

புறநானூற்றினால், உருவப்பட்டுறையிளஞ்சேட்சென்னிமுதலிய தலைவராவர் இவரார்பாடப்பெற்றோரென்று தெரிகின்றது.

தலைவியர் :—ஆதிமந்தி, ஐயை, மருதி.

நாகைகள் :—ஆரியநாடு, கொங்குநாடு, புகார்நாடு, பூழிநாடு.

ஊர்கள் :—அமுந்தூர், ஆர்க்காடு, ஆல்முற்றம், இருப்பையூர், உறத்தூர், உறத்தை, ஊணூர், கழார், காழூர், குறும்பூர், குன்றூர்,

கூடல், தகடீர், தழும்பனார், தொண்டி, நீடீர், புகார், பொருந்தில், மணற்குன்று, மாந்தை, முசிறி, வஞ்சி, வாகை, வெண்ணிவாயில்.

அவை=ஸபை :—உறந்தைநாளவை.

விழவு :—கழார்ப்பெருந்துறைவிழவு, கூடல்விழவு.

மலைகள் :—குடவரை, கொல்லி, பொதியில்.

ஆறு :—காவிரி.

துறைகள் :—கழார்ப்பெருந்துறை=கழார்ப்பெருந்துறை, தொண்டி முன்றுறை.

காடுகள் :—உறந்தைப்புறங்காடு, ஓரிகாணம்.

பறந்தலைகள் = போர்க்களங்கள் :—கூடற்பறந்தலை, பாழிப்பறந்தலை, வாகைப்பறந்தலை, வெண்ணிவாயிப்பறந்தலை.

கக - ம் திருமுறையிலுள்ள சிவபெருமான்திருவந்தாதியற்றிய பரணதேவநாயனாரென்பவர் இவரேயென்று விவேகிகள் கூறுகின்றனர்.

கூ.—காக்கைபாடினியார் நச்செள்ளியார் :—ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதனென்னும் அரசன்மீது இந்நூல் கூ-ம்பத்தை இயற்றியோ ராகியஇவர் அணிகலனுக்கென்று கூ-துலாம் பொன்னும் நூறுயிரம் பொற்காசும் அவனாற் பரிசுபெற்றவர் ; பெண்பாலார் ; நச்செள்ளையா என்பது இவரது இயற்பெயரென்றும் குறுந்தொகையில்,

“ திண்டேர் நள்ளி கானத் தண்டர்

பல்லா பயந்த நெய்யிற் றெண்டி

முழுதுடன் விளைந்த வெண்ணெல் வெஞ்சோ

றெருகலத் தேந்தினுஞ் சிறிதென் றேறி

பெருந்தோ ணெகிழ்த்த செல்லற்கு

விருந்துவரக் கரைந்த காக்கையது பளியே.”

என்னும் உக0-ம்பாட்டில், காக்கை கரைந்தமையைப் பாராட்டிக் கூறிய அருமைபற்றிக் காக்கைபாடினியாரென்ற சிறப்புப்பெயரைப் பிற்காலத்தில் ஆன்றோரால் இவர் பெற்றனரென்றும் தெரிகின்றன ; பாடினி-பாடுபவன். செள்ளையென்பது பெண்பாலார்க்கு இயற்பெயராகப் பண்டைக்காலத்து வழங்கிவந்ததுபோலும் ; இந்நூல் கூ-ம்பத்தின்பதிகத்தில் பைபூர்கிழானுடையமணியியின்பெயர் அந்துவஞ் செள்ளையென்று வந்திருத்தல்காண்க. மறக்குடிமங்கையின்சிறப்பை

விளக்கி இவர்பாடிய, ௨௭ அ-ம் புறப்பாட்டும் அப்பாடல் ஒக்கர்மாசா த்தியார் என்னும் பெண்பாலாருடைய பாக்களின் வரிசையிற் சேர்க்கப் பெற்றிருந்ததும் இவர் பெண்பாலாராதலை வலியுறுத்தும். ‘கலண ணிக்’ என்று அரசன் பொற்காசமுதலியன கொடுத்தானென்றது ஈண்டு அறிப்பற்பாலது. எட்டுத்தொகையில் இவர் செய்தனவாக, ௧௨ - செய்யுட்கள்காணப்படுகின்றன. (குறு. ௧; பதிற். ௧௦; புறநா. ௧.)

௭.—கபிலர்:—இப்பெயருடைய புலவர் சிலருளர்.) இவர் செல்வக் கடுங்கோவாழி யாதனென்னும் சேரவரசன்மீது இந்நூல் ௭ - ம் பத் தைப்பாடி நூறுபிரிப்பொற்காசம் அவன் ஒருமலைமீதேறிக் கண்டு கொடுத்தாரும் பரிசிலாகப்பெற்றவர். இஃது இந்நூல் ௭ - ம் பத்தின் பதிகத்தாலும் அந் - ம் பாடலிலுள்ள “கபிலன் பெற்ற வூரினும் பலவே” என்பதனாலும் விளங்குகின்றது.

இவர்பிறந்தவர் பாண்டிநாட்டிலுள்ள திருவாதவூர்; இது பழைய திருவிளையாடற்புராணத்தில் ௨௭ - வதாகிய ஞானவுபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடலிலுள்ள, “நீதியார் மதுக நீழ *னெட்டிலை யிருப்பை யென்றோர், காதல்கூர் பனுவல் பாடுங் கபிலனார் பிறந்த மூதூர், சோதி சேர் வஞ்சு நீழற் சிலர்பொலி துலங்கக் காட்டும், வேதநா யகனார் வாழும் வியன்றிரு வாத வூரால்” என்னும் ௪ - ம் திருவிருத்தத் தால் வெளியாகின்றது.

இவர் அந்தணவருணத்தினர்; புறநானூறு, ௨௦௦.—“யானே, பரி சிலன் மன்னு மந்தனன்”, ௨௦௧.—“யானே, தந்தை தோழ னிவ றென் மகளி, ரந்தனன் புலவன் கொண்டுவந் தனனே” எனத் தம் மைப்புலப்படுத்தற்காக இவர்கூறியசெய்யுட்களும், ௧௨௬.—“புலன முக் கற்ற வந்த ணான்” என மாறேக்கத்து நப்பசலையார் இவரைப் பாராட்டிக்கூறிபெயர்ச்செய்யுளும் இதனைப்புலப்படுத்தும்.

வேன்பாரியினுடைய உயிர்நண்பரும் அவனுடைய அவைக்கள த்துப்புலவருமாக இவர் விளங்கினார்; தமிழ்காட்டுமுவேந்தரும் அழக் காறுற்று அவனைக் கொல்லினைந்து நால்வகைச்சேனைகளோடும் அவன்புலையைச்சூழ்ந் தகாலையில் அவர்களைச் சிறிதும் மதியாது அவ

* நெட்டிலை யிருப்பை வட்ட வொண்பூ, வாடா தாயிற் பீடுடைப் பிடி யின், கோடேயக் கும்மே வாடி லோ பைந்தலைப், பாதர் மனைதொறு முணங் குஞ், செந்தலை யிறவின் சேய்க் கும்மே”.—இச்செய்யுள் தமிழ்நாவலாசிரி னையிற்கண்டது.

இவ்விடைய அருமைக்குணங்களைப் புலப்படுத்திப் பாடினர்; அவ்வருமைச்செய்யுட்கள் புறநானூற்றிற் காணப்படும்; அவனிற்ந்தின்பு, இவர், பிரிவாற்றாது மனமுருகிப் பலசெய்யுட்களாற்புலம்பி, அவன் புதல்வியையழைத்துச்சென்று மணஞ்செய்துகொள்ளுற்படி. இருங்கோவேள், விச்சிக்கோனென்பவர்களைவேண்டி மறுத்தமைகண்டு அவர்களைவெறுத்துப் பின்பு அம்மகளினைப் பார்ப்பார்ப்படுத்துத் தம் முடைய நட்புக்கடனைக்கழித்தனர்.

ஆரியவரசன்பிரகத்தனைத் தரிழறிவித்தற்குக் குறிஞ்சிப்பாட்டை இயற்றினர்.

பத்துப்பாட்டினுள் ஒன்றாகிய மேற்கூறிய குறிஞ்சிப்பாட்டே பதினெண்கீழ்க்கணக்கினுளொன்றாகிய இன்னொன்றாகும் இவரியற்றிய நூல்கள்.

இவருடையசெய்யுட்கள் மிக்க இனிமையையுடையன; பழைய ஷுபரகளில் உதாரணமாகக்காட்டப்படும் ‘கபிலரதுபாட்டு’ என்னுள் தொடர்மொழியே இதனை வலியுறுத்தார்.

இவரருளிச்செய்தனவாக உரு - பாடல்கள் இப்பொழுது கிடைக்கின்றன. அவற்றுள், அகவற்பாக்கள் ௨௦௪, [நற். ௨௦; குறு. ௨௬; ஐங். ௧௦௦; பதிற். ௧௦; அகநா. ௧௬; புறநா. ௩௦; குறிஞ்சு. ௧; “கெட்டிலையிருப்பை” என்பது-௧.] வெண்பா ௪௨. [திருவள்ளுவ மாலைபிலுள்ள, “தீனையளவு” என்பது ௧, இன்னொன்ற்பதிலுள்ள பாடல் ௪௧.]

இவரியற்றியபாடல்களை உற்றுநோக்குகையில், இவர் குறிஞ்சித்திணையில் மிகப்பயின்றவவொன்றும் அதன்வளங்களை விளங்கப்பாடுதலில் மிக்க ஆற்றலுடையவவொன்றும் தெரிகின்றது

மேற்கூறிய அகவற்பாக்கள் ௨௦௪ - ல் குறிஞ்சித்திணையரசரார் ௧௧வை, ௧௩௩.

இவருடையவாக்கில் விநாயகக்கடவுள், முருகக்கடவுள், சிவ பெருமான், பலதேவர், திருமால் இவர்களுடையதுதிகள் வந்திருக்கின்றன. இதனால், இவர், சமயக்கோட்பாட்டிற் பாரதம்பாடியபெருந்தேவஞ்ஞாப் போன்றவர்க்கு எண்ணப்படுகிறார்.

எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு என்னும் முத்தொகுதி நூல்களிலும் இவருடைய பாடல்களும் நூல்களும் கலந்திருத்தல். இவரது பெருமையை விளக்குகின்றது.

பதிற்றுப்பத்து, அந் - “அரசவை பணிய வறம்புரிந்து வயங்கிய, மறம்புரி கொள்கை வயங்குசெந் நாவி, னுவலை கூராக் கவலையி னெஞ்சி, னன்னிற் பாடிய நல்லிசைக், கபிலன்” எனப் பெருங்குன்றார் கீழாரும், புறநானூறு, ௫௩ - “வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன்” எனப் பொருந்திலிளங்கீரனாரும், ௧௨௬ - “புலனமூக் கற்ற வந்தனா, னிரந்துசென் பாக்கட் கினியிட னின்றிப், பரந்திசை நிற்கப் பாடினன்”, ௧௪௪ - “பொய்யா நாவிற் கபிலன்” என மாறேக்கத்து நப்பசலையாரும் பாடியவற்றைப்பார்க்கையில் இவருடைய மனம் வாக்குக்காயங்களின் தூய்மையும் அறம்புரி கொள்கையும் பெரும்புலமையும் அன்புடைமையும் நட்பின் பெருமையும் நன்கு விளங்குகின்றன.

இவரார்பாடப்பட்டோர்:—அகுதை, இருங்கோவேள், ஓரி, சேரமான் செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன், நள்ளி, பலையமான் திருமுடிக்காரி, விச்சிக்கோன், வேள்பாரி, வையாவிக்கோப் பெரும்பேகன், மலையனென்பவர்கள்.

கொல்லிமலை, பறப்புநாடு, பறப்புமலை, முள்ளூர்மலை, முள்ளூர்க்கானமென்பவைகள் இவரார் பாராட்டப் பெற்றிருத்தலின், அவைகள் இவர்காலத்தில் விளக்கமுற்றிருந்தனவென்றும் இவர் பழகிய இடங்களென்றும் தெரிகின்றன.

நட்பு, வண்மை, நன்றிபறவாமை பென்பவைகளை இவருடைய செய்யுட்களிற் பரக்கக் காணலாகும்.

‘கபிலபரணர்’ என்பதனால், பரணரென்பவருக்கும் பழையதிருவிளையாடற் புராணத்தில்வந்துள்ள, “பின்னமில் கபிலன் ரோழன் பெயரிடைக் காடனென்போன்” என்னும் திருவிருத்தத்தால், இடைக்காடருக்கும் சிறந்த*ட்பினராக இவர் எண்ணப்படுகிறார். இவர் வேறு; தொகை நூல்களிற் காணப்படும் தோல்கபிலனென்பவர் வேறு.

௧௧ - ம் திருமுறையில் வந்துள்ள மூத்தநாயனார் திருவிரட்டைமணிமாலை, சிவபெருமான் திருவிரட்டைமணிமாலை, சிவபெருமான்

திருவந்தாதிபென்னும் பிரபந்தங்கள் முன்றையும் அருளிச்செய்த கபிலதேவையுரொன்பவர் இவளோபென்று பெரியோர் கூறுவர்.

மேற்கூறிய திருவிளையாடற்புராணத்தில், இடைக்காடன் பிணக்குத்தீர்த்த திருவிளையாடல், கக - ம் திருவிருத்தத்தில், “எனையந்தாதி சொன்னவன் கபிலன்” எனச் சிவபெருமான் கட்டளையிட்டருளியதாக வந்திருத்தல் காண்க.

அ.—அரிசில்கிழார்:—இவர், தகடீரெறிந்த பெருஞ்சேரலிரும் பொறையென்னும் அரசன்மீது இந்நூல் அ - ம் பத்தைப்பாடி ஒன்பது நூறுபிரம் பொற்காசு பரிசில் பெற்றதன்றி அவன் கொடுத்த அரசாட்சிக்குரிய சிங்காதனத்தை அவனுக்கே மீட்டுமிரந்து கொடுத்து அவன்பால் அமைச்சரிமை பூண்டு விளங்கினார்; ‘கிழார்’ என்பது வேளாளர்க்கேயுரிய சிறப்புப்பெயராக இருந்ததென்று தெரிதலின், இவரை வேளாண்மரபினரென்று சொல்லவேண்டும்; இதனை, நோல். மரபியல், எச - ம் சூத்திரத்தின் விசேடவுரையிற் காட்டிய பெயர்களாலும் திருத்தோண்டர்புராணவரலாற்றின் உ - ம் செய்யுளிலெடுத்துக்காட்டிய பெயர்களாலும் முணர்க. அரிசிலென்பது ஈண்டு ஒரு நதியின் பெயரோ ஒருநின் பெயரோ யாதும் விளங்கவில்லை. சோழநாட்டிலுள்ள நதிகளுள் அரிசிலென்று ஒரு நதியும் மைஸூரைச்சார்ந்த ஊர்களுள் அரிசிற்செவையென்று ஒருநும் உள்ளன. [கிழார் - உரியவர்.]

வையாவிக்கோப் பெரும்பேகனால் துறக்கப்பட்ட கண்ணகியை அவனுடனேசேர்த்தல்வேண்டி அவனைப்பாடினர்; அதிகமானதகடீரெறிந்து வீழ்ந்த எழினியென்பவனுடைய பிரிவாற்றாது வருந்திப் புலம்பினர்; தகடீர்யாத்திரை பென்னுநூலில் அவ்வச்சமயங்களில் இவர் செய்தனவாகச் சிலபாடல்களுண்டென்று தெரிகிறது. [தொல். புறத்தி. அ, கஉ-ம் கு. ந - உரை.]

மேற்கூறிய சேரவரசனும் உக்கிரப்பெருவழுதியாரும் பேகனென்னும் வள்ளலும் அதிகமானும் இவர்காலத்துத் தலைவர்கள்.

திருவள்ளுவமாலையில், “பரந்தபொருள்” என்னும் கக - ம் செய்யுள் இவர்காலத்தாகத் தெரிதலின், இறையனார் முதலிய புலவர்களும், திருவள்ளுவரும், ஔவையாரும், உக்கிரப்பெருவழுதியாரைப் பாடிய ஐயூர் மூலங்கிழாரும் வையாவிக்கோப்பேகனைப்பாடிய

பரணர், பெருங்குன்றுர்கிழார் முதலியோரும், தகடீர்யாத்தினாயில் வந்துள்ள பொன்முடியாரும் இவர்காலத்துப்புலவர்களென்று எண்ணுதற்கிடமுண்டு.

மேற்கூறிய செய்யுட்களால் இவர் மதுரையிலும் மலைநாட்டிலும் பெரும்பாலுந்நந்தாரென்று தெரிகிறது.

இவர் செய்தனவாக இப்பொழுது 20 - செய்யுட்கள் கிடைக்கின்றன [குறு. க; பதிற். ௧0; புறநா. எ; தகடீர். க; திருவள். க.]

கூ.—பெருங்குன்றுர்கிழார்:—இவர் குடக்கோஇளஞ்சேரல்இரும் பொறைபென்னும் சேரவரசன்மீது இந்நூல் கூ - ம் பத்தைப்பாடி ௩௨௦௦௦ - பொற்காசுமுதலிய பலவகைப்பரிசில்கள் மிகப்பெற்றவர்; வேளாளர்; கடைச்சங்கமி நந்துதமிழாராய்ந்தோராகிய காற்பத்தொன்பதின்மருள் ஒருவர்; (இறை. க - சூ. உரை) வையர்விக்கோப்பெரும் பேகனால் துறக்கப்பட்ட கண்ணகியென்பவளை அவனுடன்சேர்த்தற்கு அவனைப்பாடியவர்; இவராற்பாடப்பட்டோர்கள் மேற்கூறிய தலைவர்களிருவரும் உருவப்பட்டுேரீளஞ்சேட் சென்னியும். இவர் காலத்துப்புலவர்கள் இறையனாகப்பொருளுரையாற்றெரிகின்ற சிறு மேதாவியார், சேந்தப்பூசனார், அறிவுடையனார், இளந்திருமாரனார், மதுரையாசிரியனல்ல்துனனார், மருதனின்னாகனார், கணக்காயனார்மகனார்மக்கேரனார் முதலியோர்களும் வையர்விக்கோப்பெரும்பேகனைப்பாடிய பரணர்முதலியோர்களும். இவரியற்றியனவாக எட்டுத்தொகையில் உக - செய்யுட்கள் இப்பொழுது கிடைக்கின்றன. (நற். ௪. குறு. க. பதிற். ௧0. அகநா. க. புறநா. ௫.) இவற்றுள் அகத்திணைக்குரியன கூ; புறத்திணைக்குரியன ௧௫.

[illegible]

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௬	௧௮	யாக்க	யாக்கி
௧௩	௩௦	உடை	அடை
௧௯	௨௩	௧௮	௧௭
௨௦	௩	அளவாய்	னவாய்
௨௧	௧௭	௧௯	௨௦
௨௭	௧௪	செல்	சொல்
௨௮	௧௩	நீர்த்த	நீர்த்தரு
௩	௨௦	கூடைக்	கூடை
௩௫	௨௭	நெல்	நெல்
௩௬	௧௩	மாறு	மாறு
௩௮	௨௮	சிறப்ப	சிறப்பா
௩௯	௪	பாடும்;	பாடும்
௪௩	௧௨	கெழு	கெழு
௪௭	௧௯	இற்	இயற்
௪௯	௭	பெயராய்,	பெயர்
௬௩	௩௨	பெரு	பொரு
௬௮	௧௩	முரச்சி	முரச்சி
௯௩	௨௯	பாடல்	பாடல்.
௧௦௪	௨௭	'பறியாவருவியாம்பல்'	'பறியா'
௧௨௬	௨௪	திருவின்.	திரு
௧௩௬	௩௩	நேவி	நேவை

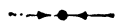
கணபதிதுணை.

ப தி ற் று ப் ப த் து

மூலமும் உரையும்.

இரண்டாம் பத்து.

- (கக) வரைமருள் புணரி வான்மிசி ருடைய
வளிபாய்ந் தட்ட துளங்கிருங் கமஞ்சு
னளியிரும் பரப்பின் மாக்கடன் முன்னி
யணங்குடை யவுண ரேமம் புணர்க்குஞ்
ரு குருடை முழுமுத றடிந்த பேரிசைக்
கடுஞ்சின விறல்வேள் களிநூர் தாங்குச்
செவ்வா யெஃகம் விலங்குந் தறுப்ப
வருகிறந் திறந்த புண்ணுநிற் குருதியின்
மணிசிற விருங்கழி நீர்சிறம் பெயர்ந்து
- க0 மனாலக் கலவை போல வரண்கொன்று
முண்மிகு சிறப்பி னுயர்ந்த வுக்கடி
பலர்மொசிந் தோம்பிய திரள்புங் கடம்பின்
கடியுடை முழுமுத று டிய வேளய்
வென்றெறி முழங்குபுண ரெய்த வெஃபோர்
- கரு நாரி நறவி னார மார்பிற்
போரடு தானைச் சேர ளாத
மார்புமலி பைந்தா றோடை மொடு விளங்கும்
வலனுயர் மருப்பிற் பழிதீர் யானைப்
பொலனணி யெருத்த மேல்கொண்டு பொலிந்ததின்
- 20 பலர்புகழ் செல்வ மினிதுகண் டிகுமே

கவிர்ததை சிலம்பிற் றஞ்சங் கவரி
பரந்திலங் கருவிடொடு நரந்தங் கனவு
மாரியர் துவன்றிய பேரிசை யிடயந்
தென்னங் குமரியொ டாயிடை
உடு மன்மீக் கூறுநர் மறந்தபக் கடந்தே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதவண்ணம்.

தூகீத - செந்தூகீத.

பெயர் - (அ) புண்ணுமிழ்தருதி.

க. பிசுருடையவென்றது பிசுராக உடையவென்றவாறு.

உ. கமஞ்சுல் - நிறைந்தநீர்; சூல்போறவாற் சூலெனப்பட்டது.

டு. குருடைமுழுமுத லென்றது குரவன்மாத்தனக்கு அரணாக வுடைய மாவின்முதலென்றவாறு.

இனிச் குரவன்மாத்தான் ஓர்மாவாய் நின்றானென்று புராணமுண் டாயிற் குரனாதற்நன்மையையுடைய மாவின்முதலென்றவாறாம்.

க-க ௦. நீர்நிறம்பெயர்ந்து, மனாலக் கலவைபோலவென முடிக்க.

போலவென்றது ஈண்டுப் போலும்படியென வ்ணையெச்சப் பொருள் பட்டு நின்றது. மனாலென்றது குங்குமம்; சாதிங்குலிக மென்பாருமுளர்.

அ - க ௦. 'அருநிறந்திருந்த' என முன்வந்த அடைச்சிறப் பானும், 'மணிநிறவிருங்கழி நீர்நிறம்பெயர்ந்து, மனாலக்கலவைபோல' எனப் பின்வந்த அடைச்சிறப்பானும் இதற்கு 'புண்ணுமிழ்தருதி' என்று பெய ராயிற்று.

கக - உ. ௦. மேல்கொண்டுபொலிந்த நின் செல்வமென முடிக்க.

உ. க. கவிர்ததை சிலம்பிற் றஞ்சுமென்றது ஐண்டு உறையும் ஆரியராணையானே முருக்கென்னும் முள்ளுடைமரமும், "மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா" (நீருக்தியாள், ககக) என்று சிறப்பிக்கப்பட்ட தன் மயிர்க்கும் வருத்தஞ்செய்யாடையால், அக்கவிஞ்செறிந்த சிலம்பின்கண்ணே இனிதாக உறங்குமென்றவாறு.

உஉ. அருவியொடு நரந்தம் கனவுமென்றது அவ்வாரியராணையானே பிறவிலங்கானும் மக்களானும் வருத்தமின்றிப் பகற்காலத்துத் தான் றுகர்ந்த அருவியையும் நரந்தத்தையுமே கனவினும் காணுமென்றவாறு.

உஈ. குமரியொடுவென்னும் ஓடு - எண்ணெடு. ஆயிடையென் றது இமயம் குமரியாகிய அவற்றுக்கு இடையென்றவாறு; அவ்வென்னும் வகரவீற்றுப்பெயர் ஆயிடையென முடிந்தது.

௨௫. மன்னென்றதனை அரசென்றதுபோல அஃறிணப்பெய
ராக்கி, அம் மன்களில் மீக்கறுமெனக்கொள்க.

(௨௫) மறந்தபக்கடந்து (௧௪) முழங்குபிணசெய்தவென மாறி
முடிக்க; இங்ஙனம் மாறாது (௧௬) எடுத்தமேல்கொண்டென்னும் வினை
யொடு மாறிமுடிப்பாருமுளர்.

(௧௬) சேரலாத, (௧௭) கடுஞ்சினவிறல்வேள் களிறார்ந்தாங்கு (௧௮)
யாளை (௧௯) யெருத்தமேல்கொண்டு பொலிந்தநீன் (௨௦) பலர்புகழ்செல்
வம் கண்டுகுமெனமாறிக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் வெற்றிச்செல்வச்சிறப்புக் கூறியவாறா
யிற்று.

(பிரதிபேதம்) ச. ஏமம்புணர்காக்கும். கக. துமியவோடும்.

க. நீனிற்றம்.

கக. வேண்டுதானை.

க௦. போலரண்.

௨௫. மதந்தப.

(௧)

(௧௨.) வயவர் வீழ வாளின் பயக்கி பிழைச்சும்

யிடங்கவர் கடுப்பி னரசுதலை பணிப்பக்

கடம்புமுத றடிந்த கடுஞ்சின வேந்தே

தாரணி யெருத்தின் வாரல் வள்ளுகி

௫ ரரிமான் வழங்குஞ் சாரற் பிறமான்

ரோடுகொ ளினநிறை நெஞ்சதிர் தாங்கு

முரசுமுழங்கு நெடுநக ரராதையி லீயாது

யாதிரம் பணிக்கு மறவீங்கு பல்புகழ்

கேட்டற் கினிதுதின் செல்வங் கேட்டொறுங்

க௦ காண்டல் விருப்பொடு கமழுங் குளவி

வாடாப் பைம்மயி ரிளைய வாடுநடை

யண்ணன் மழகனி றரிசியி ரோப்புங்

கன்றுபுணர் பிடிய குன்றுபல நீந்தி

வந்தவ ணிறுத்த விரும்பே ரொக்கற்

க௫ ரொல்பசி புழந்த பழங்கண் வீழ

வெஃகுபோழ்ந் தறுத்த வானிணக் கொழுங்குறை

மையூன் பெய்த வெண்ணெல்வெண் சோறு

நளையமை கள்ளின் தோறலொடு மாந்தி

நீர்ப்படு பருந்தி னிருஞ்சிற கன்ன

௨௦ கிலந்தின் சிதாஅர் களைந்த பின்றை

பதிறுப் பத்து.

நூலாக் கலிங்கம் வாலகைக் கொளிஇ
வணரிருங் கதுப்பின் வாங்கமை மென்றோள்
வசையின் மகளிர் வயங்கிழை யணிய
வமர்புமெய் யார்த்த சுற்றமொடு
உரு நுகர்தற் கினிதூரின் பெருங்கலி மகிழ்வே.

இதுவுமது.

பெயர் - (அ) மறம்வீங்கு பல்புகழ்.

எ. துயிலியாதென்பது துயிலாதென்னும் வினைத்திரிசொல்; துயிலாமலெனத்திரிக்க; இனித் திரியாது, 'யாறுரோழுகாதுகிடந்தது' என்னும் வழக்குப்போல இடத்துநிகழ்பொருளின் தொழிலை இடத்திற்கேற்றி, மாதிரமானது அரசுதுயிலியாது பணிக்குமென அம்மாதிரத்தின் வினையொடுமுடிப்பினும் அமையும்.

அ. மறம்வீங்குபல்புகழென்றது அரசர்க்குச்சிறந்த மறப்புகழ் மறைப்புகழினும் மிக்க பல்புகழென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே இதற்கு 'மறம்வீங்குபல்புகழ்' என்றுபெயராயிற்று.

அ - க. நின் செல்வம் இனிது; யாது இனிதெனின் பல்புகழ் கேட்டற்கு இனிதென முடிவுகொள்க.

க. கேட்டொறுமென்பதற்கு அச்செல்வத்தையென வருவிக்க.

உக. நூலாக்கலிங்கமென்றது ஒருவர் நூலாநூலாகிய பட்டுநூல் முதலாயவற்றைச் செய்த கலிங்கமென்றவாறு.

நூலாமையென்னுந்தொழில் கலிங்கத்துக்குச் சினையாகிய நூல் மேலதாலெனின், அச்சினையோடு முதற்குள்ள ஒற்றுமைப்பறிச்சினையினைய முதல்மேலேற்றி வருவமைதியாற் கூறினானென்க. இனி நூலாநூல்கலிங்கமென்பான் நூலென்பதனைத் தொகுத்துக் கூறினானென்பாருமுளர்.

உரு. நுகர்தற்கு இனிது நின் பெருங்கலிமகிழ்வேயென்றது நின் பெரிய ஆரவாரத்தையுடைய ஒலக்கத்துச்செல்கின்ற வினோதமகிழ்ச்சி அனுபவித்தற்கு இனிதென்றவாறு.

(க) வேந்தே, (க) நின்செல்வம் (அ) புகழ் (க) கேட்டற்கினிது; (உரு) நின்பெருங்கலிமகிழ்வு நுகர்தற்கினிதென வினாமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்பும் அவனது ஒலக்கவினோதச்சிறப்பும் உடன்கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) இ. சோலைப்பிறமான். கக. இழையவாடுநடை. (உ)

- (கரு.) தோறுத்தவய லாரல்பிறழ்நவு
மேறுபொருதசெறு வழாதுவித்துநவுங்
கரும்பின் பாத்திப் பூத்த நெய்த
லிருங்க ணெருமையி னிதைடுக் குநவுங்
- ௫ கலிகெழு துணங்கை யாடிய மருங்கின்
வளைதலை மூதா வாம்ப லார்நவு
மொல்தெங்கி னிமிழ்மருதிற்
புனல்வாயிற் பூம்பொய்கைப்
பாடல் சான்ற பயங்கெழு வைப்பி
- க0 னாகவி னழிய நாமந் தோற்றிக்
கூற்றலே நின்ற யாக்கை போல
நீசிவந் திறுத்த நீரழி பாக்கம்
விரிபூங் கரும்பின் கழனி புல்லெனத்
திரிகாய் விடத்தரொடு காருடை போகித்
- கரு கவைத்தலைப் பேய்மகள் கழுதூர்ந் தியங்
வூரிய நெருஞ்சி நீருடு பறந்தலைத்
தாதெரு மறுத்த கலியழி மன்றத்
துள்ள மழிய வுக்குநர் மிடறபுத்
துள்ளுநர் பணிக்கும் பாழா யினவே
- உ0 காடே கடவுண் மேன புறவே
யொள்ளிழை மகளிரொடு மள்ளர் மேன
வாறே யவ்வனைத் தன்றியு ஞாலத்துக்
கூலம் பகர்நர் குடிபுறந் தராஅக்
குடிபுறந் தருநர் பார மோம்பி
- உரு யழல்சென்ற மருங்கின் வெள்ளி யோடாது
மழைவேண்டு புலத்து மாரி நிற்ப
நோயொடு பசியிகந் தொரீஇப்
பூத்தன்று பெருமநீ காத்த நாடே.

துறை - செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்.

தூகீத - செந்துகீதம் வஞ்சித்துகீதம்.

பெயர் - (ரு) பூத்தநெய்தல்.

(க) பிறழ்நவெனவும் (உ) வித்துநவெனவும் (ச) தடுக்குநவெனவும் (சு) ஆர்நவெனவும் வந்தன வினைப்பெயர்த் திரிசொல்.

க - ச. நெய்தல் எருமையின் நிரா தடுக்குநவென்றது நெய்தலானது அக்கரும்புமுதலாய மற்ரோரினாயின்பாங்கரிற் செல்லாது தன்னையேநின்று தின்னும்படி தான் போதவுண்ட எருமைநீனையைத் தடுக்கு மிடங்களுமென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே இதற்கு ‘பூத்தநெய்தல்’ என்று பெயராயிற்று.

சு. மூதா ஆம்பலார்நவென்றது புறத்துப்போய் இளைதெவிட்டாத முதிய ஆக்கள் (ரு) துணங்கையாடிய இடத்துநின்று ஆம்பலையே தின்னுமிடங்களுமென்றவாறு.

என்றது, பெருக ஆம்பல்குழித் துணங்கையாடுவாரையுடையன வென அவ்விடங்களின் செல்வச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

எ. இமிழ்மருதென்றதற்குப் புள்ளிமிழ்மருதென்று ஒருபெயர்வருவிக்க.

அ. புனல்வாயில் - வாய்த்தலை.

க - க 0. ஒல்தெங்கென்னும்பெயர்க்கு முன்னின்ற பெயர்கள் எண்ணும்மையோடு நின்றமையால் அவற்றையுடைய நாடுஎன இரண்டாவதன் தொகையாய் அச்சொல் அவற்றையெல்லாம் எழுவாயாக் நீ நாட்டிற்கு அவ்விடங்கள் கிணையாகலின், நாடு கவினழியவென்னும் முதற்பயனிலையோடு வழுவமைதியாக முடிக்க.

க 0 - க க. கூற்றேநின்றயாக்கைபோல நாடுகவினழியவென மாறிகூட்டிக் கூற்றுவருலே கொல்லப்படாநின்ற யாக்கை ஒருகாலக் கொருகால் அழகழியுமாறுபோல நாடு அழகழியும்படியெனவுரைக்க.

இனி மாறாதே போலும்படியெனப் போலவென்பதனை வீனையெச்சநீர்மையாக்கிப் போல்கின்றது மேல்வருகின்ற பாக்கமாகவுரைப்பினுமமையும். இனிக் கூற்றுவனை அட்டுநின்ற யாக்கையையுடையானொருவன் உளறியினும் அவனைப்போல நீ சிவந்தென்றுரைப்பாருமுள்.

க உ. நீரழிபாக்கமென்றது வெள்ளத்தான் அழிவுபடினல்லது பகைவரான் அழியாத பாக்கமென்றவாறு.

பாக்கமென்றது, நெய்தனிலத்து ஊர்க்கேயென்றி, “கட்கொண்டிக்குழிப்பாக்கத்து, நற்கொற்கை” (மதுரைக்காஞ்சி, க ௧௭ - க ௧௮) அடிகள் என்று வந்தமையான் ஒரோவழி அரசனிருப்புக்குப் பெயராமாகலின் ஈண்டுப் பாக்கமுடைய பேரூர்களைப்பட்டது.

க ச. உடைபோகவெனத் திரிக்க.

க எ - க கூ. மன்றத்து உள்ளம் அழிய ஊக்குநர் மிடல் தபுத்து

உள்ளநர் பணிக்கும் பாழென்றது அம்மன்றிலே போதற்கு உள்ளம் அழியச் செய்தே பின்னும் தம் கருமவேட்கையாற்போகமேற்கொண்டவருடைய வலியைக் கெடுத்தலானே பின்பு போக நினைப்பார் நடுங்குதற்குக்காரணமாகிய பாழென்றவாறு.

க அ. தபுத்து - தபுக்கவெனத்திரிக்க.

உ ௦. காடேகடவுள்மேனவென்றது நின்நாட்டுப் பெருங்காடான இடங்களெல்லாம் முதற்காலத்துக் கோயில்களானவென்றவாறு.

மேயினவென்பது மேனவென்று இடைக்குறைந்தது.

உ ௦ - உ ௧. புறவு மகளிரோடு மள்ளிமேனவென்றது சிறு காடான இடங்களெல்லாம் நிற்படையாளர்கள் மகளிரோடு உறையும் படைநிலைகளாயினவென்றவாறு.

உ ௨. ஆறே அவ்வனைத்தென்றது காடும் புறவும் அல்லாதபெருவழிகளும் ஆறலைகள்வரும் பிற இடையூறுமின்றி முன்சொன்னகடவுளும் மள்ளரும் உறையுமிடமாயினவென்றவாறு.

அனைத்தென்னது அவ்வனைத்தென்று சுட்டுஇரட்டித்தது, அந்த அந்தத் தன்மையதென முன் நின்றவற்றின் பன்மைதோற்றற்கென்பது.

உ ௩. தாராவென்பது தராவெனக்குறுகிற்று.

உ ௪. குடிபுறந்தருநரென்றது தம் கீழ்க்குடிகளாகிய வரிசையாளரைப் புறந்தரும் மேற்குடிகளாகிய காணியாளரை.

(உ ௪) பாரமோம்பி (உ ௮) நீகாத்தவென மாறிகூட்டுக.

(உ ௫) வெள்ளியோடாமலெனவும் (உ ௭) பசியிகத்தொருவவெனவும் திரிக்க.

உ ௨ - உ ௬. இனி ஆறு முன்சொன்ன அவ்வனைத்தாவதுமன்றி ஆறலைகள்வரின்திக் கூலம்பகர்வார் இயங்கும்படியான வழக்காலே அந்தக் கூலம் பகர்வார்குடிகளைப் புறந்தந்தென்றும் குடிபுறந்தருநர் பாரத்தை ஒம்பி மழைவேண்டியபுலத்து மாரி நிற்பவென்றும் கூலம்பகர்நர்குடிபுறந்தருநலை ஆற்றின்தொழிலாகவும் குடிபுறந்தருநர் பாரமோம்புநலை மழையின் தொழிலாகவும் கூட்டி உணர்ப்பாருமுளர்.

(க ௧) கூற்றேகின்றயாக்கைபோல (க ௦) நாகுகவினழிய நாமந்தோற்றி (க ௨) நீசிவந்திறுத்த நீரழிபாக்கங்கள் (க ௩) கழனிபுல்லெனக் (க ௪) காருடைபோகக் (க ௫) கழுது ஊர்ந்து இயங்கப் (க ௬) பாழாயின; (உ ௮) நீ காத்தநாட்டிற் (உ ௦) காடு கடவுளான் மேவப்பட்டன; அந்நாட்டுப்புறவுகள் (உ ௧) மள்ளரான் மேவப்பட்டன; அந்நாட்டு (உ ௨) ஆறு அவ்வனைத்தாயிற்று; அன்றியும் (உ ௩) கூலம்பகர்நர் குடிபுறந்தராக் (உ ௪) குடிபுறந்தருநர்பாரமோம்பி (உ ௮) நீகாத்தநாடு, (உ ௬) மழை வேண்டிய

புலத்து மாரிநிற்ப நோயொடு பசியிகந்தொருவப் பூத்ததெனக்கூட்டி வீனை முடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்பும் தன் நாடுகாத்தற் சிறப்பும் உடன்கூறியவாறாயிற்று.

(க) 'தொறுத்த' என்றும் (உ) 'ஏறுபொருத' என்றும் (எ) 'ஒலி தெங்கின்' என்றும் (அ) 'புனல்வாயில்' என்றுமிருந்தநான்கடியும் வஞ்சியடியான்வந்தமையான், வஞ்சித் தூக்குமாயிற்று.

(பி - ம்.) க. தொறுத்தகுள்வயல். கக. ஊறியநெருஞ்சி.

எ. ஒலித்தெங்கின். உக. குடிபுறந்தாரா. (க)

(கசு.) நிலரீர் வளிவிசும் பென்ற நான்கி

னளப்பரி யையே

நாள்கோ டிங்கண் ஞாயிறு கனையழ

லைந்தொருங்கு புணர்ந்த விளக்கத் தனையை

நு போர்தலை மிகுத்த வீனாம் பதினமரோடு

துப்புத்துறை போகிய துணிவுடை யான்மை

யக்குர னனைய கைவண் மையையே

யமர்கடந்து மலைந்த தும்பைப் பகைவர்

போர்பீ டழித்த செருப்புடன் முன்ப

க0 கூற்றுவெகுண்டு வரினு மாற்றுமாற் றலையே

யெழுமுடி கெழீஇய திருஞெம ரகலத்து

நோன்புரித் தடக்கைச் சான்றோர் மெய்ப்பிறை

வானுறை மகளிர் நலனிகல் கொள்ளும்

வயங்கிழை கரந்த வண்டுபடு கதுப்பி

கரு னெடுங்கி ரோதிக் கொடுங்குழை கணவ

பல்களிற்றுத் தொழுதியொடு வெல்கொடி துடங்குந் கூட்டம்

படையே ருழவ பாடினி வேந்தே

யிலங்குமணி மிடைந்த பொலங்கலத் திகிரிக்

கடலக வரைப்பினிப் பொழின்முழு தாண்டநின்

உ0 முன்றினை முதல்வர் போல நன்றுநீ

கெடாஅ நல்லிசை நிலைஇத்

தவாஅ லியரோவிவ் வுலகமோ டுடனே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணமும் சொழீர்வண்ணமும்.

இரண்டாம் பத்து.

க

தூக்த - சேந்தூக்த.

பெயர் - (கஉ) சான்றோர்மெய்ம்மறை.

க. பூதங்கள் ஐந்தையு மெண்ணது தீயை ஒழித்தது, மேல் (ச) விளக்கத்துக்கு உவமமாக எண்ணுகின்றவற்றோடு கூட்டவேண்டியென்பது.

க. ஈண்டுக் கொள்ளென்றது, விளக்கமில்லா இராருகேதுவென்னும் இரண்டும் நீக்கி நின்ற ஏழினும் சிறப்புப்பற்றி வேறெண்ணப்பட்ட திங்கள் ஞாயிறென்னுமிரண்டும் நீக்கி நின்ற ஐந்தையுமென்பது.

ச. ஐந்தென்று தொகைகூறியது, நாள்கொள்ளென்னுமவற்றைத் தொகைக்கூற்றின் ஒரோவொன்றாக்க வென்பது.

க க. எழுமுடியென்பது ஏழுஅரசனாவென்று அவர்கள் எழுமுடியானுஞ் செய்ததோராரமாம்.

க உ. நோன்புரித்தடக்கையென்றது வலிபொருந்துதலையுடைய தடக்கையென்றவாறு.

ஈண்டுச் சான்றோரென்பது போரில் அமைதியுடைய வீரரை. மெய்ம்மறை - மெய்புகருவி; மெய்ம்மறையென்றது, அச்சான்றோர்க்கு மெய்புகருவிபோலப் போரிற்புக்கால் வலியாய் முன்னிற்றலின்.

இச்சொப்புநோக்கி இதற்கு, 'சான்றோர் மெய்ம்மறை' என்றுபெயராயிற்று.

க க. வானுறைமகளிர் நலன் இகல் கொள்ளுமென்றது வானரமகளிர் அழகிற்கு அவனையொப்பென்ற யானே யானேயென்று தங்களில் மாறு கொள்ளுமென்றவாறு.

க இ. ஒடுங்கிரோதி - சுருள்.

(க) நிலமுதற் பூதநான்கும்போலப் பெருமை (உ) அளத்தலாயை; (க) நாண்மீன்முதல் (ச) ஐந்தையும் விளக்கத்தால் ஒப்பை; (எ) கைவண்மையால் அக்குரனென்பவனையொப்பை; அன்றி (க) முன்ப, நின்வலியிருக்கும்படிசொல்லிற் (க 0) கூற்றுவெகுண்டுவரினும் அதனையும் மாற்றுமவலியையுடைய; ஆதலாற் (க உ) சான்றோர்மெய்ம்மறை, (க இ) கொடுங்குழைகணவ, (க எ) படையேருழவ, பாடினியேவந்தே, (உ 0) நின்குடி முன்முதல் வர்போலநின்று (உ க) நல்லிசையைநிலைப்பித்து (உ உ) இவ்வுலகத்தோடு கூடக் கெடாதொழிவாயாகவென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்பலகுணங்களையும் ஆற்றலையும் ஒருங்கு கூறி வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(உ) 'அளப்பரியையே' எனச் சொற்சீரடிவந்தமையாற் சொற்சீர்வண்ணமுமாயிற்று; ஈண்டுச் சொற்சீரென்றது, அளவடியிற்குரைந்தும் வஞ்சியோசையன்றி அகவலோசையாயும்வரும் அடியினை.

(பி - ம்.) க ௦. வரினுப்பாற்றும். க ச. வண்டுபடுதுப்பின்.
க உ. சான்றோர்மேமறை. (ச)

(கரு.) யாண்டு தலைப்பெயர வேண்டு புலத்திறுத்து
முனையெரி பரப்பிய துன்னருஞ் சிற்றமொடு
மழைதவழ்பு தலைஇய மதினமர முருக்கி
நிலாகளி றொழுகிய நிரைய வெள்ளம்

ரு பரந்தாடு கழங்கழி மன்மருங் கறுப்பக்
கொடிவிடு குருப்புக்கை பிசிரக் கால்பொர
வழல்கவர் மருங்கி னுருவறக் கெடுத்துத்
தொல்கவி னழிந்த கண்ணகன் வைப்பின்
வெண்பூ வேளையொடு பைஞ்சுரை கலித்துப்

க ௦ பிரிவர்பு பரந்த நீரறு நிறைமுதற்
சிவந்த காந்தண் முதல்கிதை முதிற்
புலவியில் லுழவிற் புல்லாள் வழங்கும்
புல்லலை வைப்பிற் புலஞ்சிதை யரம்பி
னறியா மையான் மறந்துதுப் பெதிர்ந்ததின்

கரு பகைவர் நாடுங் கண்டுவந் திசினே
கடலவுங் கல்லவும் யாற்றவும் பிறவும்
வளம்பல நிகழ்தரு நனந்தலை நன்னாட்டு
விழவறு பறியா முழவிமிழ் முதூர்க்
கொடிநிழற் பட்ட பொன்னுடை நியமத்துச்

உ ௦ சீர்பெறு கலிமகிழியப் புரரசின்
வயவர் வேந்தே பரிசிலர் வெறுக்கை
தாரணிந் தெழிலிய தொடிசிதை மருப்பிற்
போர்வல் யாணச் சேர லாத
நீவாழியரிவ் வுலகத் தோர்க்கென

உரு வுண்டினா மாறிய மழலை நாவின்
மென்சொற் கலப்பையர் திருந்ததொடை
வெய்துற வறியாது நந்திய வாழ்க்கைச்
செய்தன் மேவ லமர்ந்த சுற்றமோ
டொன்றுமொழிந் தடங்கிய கொள்கை யென்று

ரு ௦ பதிபிழைப் பறியாது துய்த்த லெய்தி

நிலைய மொரீஇய வேட்கைப் புரையோர்
 மேயின ருறையும் பலர்புகழ் பண்பி
 னீபுறந் தருதலி னோயிகந் தொரீஇய
 யாணர்நன் னாடுங் கண்டுமதி மருண்டனென்
 னு மண்ணுடை ஞாலத்து மன்னுயிர்க் கெஞ்சா
தீத்துக்கை தண்டாக் கைகடுந் துப்பிற்
புராவயிற் புராவயிற் பெரிய நல்கி
 யேம மாகிய சீர்கெழு விழவி
 னெடிமோ னன்ன நல்லிசை
 ௪௦ பொடியா மைந்தநின் பண்புபல நயந்தே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்.

துகித் - செந்துகித்.

பெயர் - (சு) நிரையவேள்ளம்.

(உ) நீசிற்பொரு (எ) அழைக்கவந்தருங்கின் உருவறக்கெடுத்தென முடிக்க.

ச. நிலையவெள்ளமென்றது பகைவர்க்கு நிலையபாலனைப்போலும் படைவெள்ள மென்றவாறு; நிலையமென்றது நிலையத்துவாழ்வாரை.

இச்சிறப்பானே இதற்கு 'நிலையவேள்ளம்' என்றுபெயராயிற்று.

டு. மன்மருங்குறுப்பவென்றது மன்மருங்குறுப்பவேண்டியென்ற வாறு.

எ. கெடுத்தென்பதனைக் கெடுக்கவெனத்திரிக்க.

(அ) தொல்கவினழிந்த கண்ணகன்வைப்பினையும் (கஉ) புல்லாள் வழங்கும் (கக) புல்லிலைவைப்பினையுமுடைய புலஞ்சிறை (கடு) நாடென முடிக்க.

அ. தொல்கவினழிந்தவைப்பென்றது குடுண்டு அழிந்த ஊர்களை.

கக. புல்லிலைவைப்பென்றது குடிபோய்ப் பாழ்த்தல்களை.

க. சுளாகலிக்கவெனத் திரிக்க.

க௦ - கக. நிறைமுதற்காந்தெனக்கூட்டுக.

கக - கக. மூதில்லையுடைய புல்லிலைவைப்பெனக்கூட்டுக.

கக. புல்லிலைவைப் பென்றது புல்லிய இலைகளாலே வேயப் பட்ட ஊரென்றவாறு; இதனை, 'தூலாக்கலங்கம்' (பதிற்றுப்பத்து, கஉ) என்றதுபோலக்கொள்க.

கஉ. புல்லாளென்றது புல்லியதொழிலையுடைய ஆறலைகள்வரை.

(கக) அரம்பிற் (கஇ) பகைவனொழுதிக்க.

கக. அரம்பென்பது குறும்பு.

உ௦ - உ௧. சீர்பெறு கலிமகிழம்பும் முரசின் வயவரென்றது வெற்றிப்புகழ்பெற்ற மிக்கமகிழ்ச்சியானே ஒலிக்கின்ற முரசினையுடையவீர னென்றவாறு.

கக - உ௦. நியமத்தியம்புமென முடிக்க.

உ௧ - உ௧. நீ வாழியரிவ்வுலகத்தோர்க்கெனத் திருந்துதொடை வாழ்த்தவெனமுடித்து, இவ்வுலகத்தோராக்கத்தின்பொருட்டு நீ வாழ்வா யாகவெனச்சொல்லித் திருந்திய நரப்புத்தொடையினையுடைய யாமொடு வாழ்த்தவெனவுலாக்க.

தொடையொடெனவிரியும் ஒடு - வேறுவினையொடு.

உஇ - உ௧. மழலைநாவ்ளையும் மென்சொல்லினையுமுடைய கல் பைமனொனக்கொள்க.

(உ௧) வெய்துறவறியாது நந்தியவாழ்க்கையினையும் (உ௧) ஒன்று மொழிந்து அடங்கியகொள்கையினையும் (கக) நிரையமொரீஇய வேட்கை யினையுமுடைய புனாயோர் (உ௨) செய்தன மேவலமர்ந்த சுற்றத்தொடு (க௦) பதிபிழைப்பறிடாது துய்த்தவெய்தி (க௨) மேயினருறையும் (க௧) நாடென மாறிக்கூட்டியுலாக்க.

உ௨. செய்தனமேவலமர்ந்தசுற்றமென்றது சுற்றத்தலைவர்செய்த காரியங்களைப் பின்சிறையாது தாம் அவற்றை மேவுதலையுடைய அத்தலைவ ரொடு மனம்பொருந்தின சுற்றமென்றவாறு.

செய்தனவென்பது கடைக்குறைந்தது.

(க௧) ஈத்துக்கைதண்டா (௧௦) மைந்தவென முடிக்க.

க௧. புனாவயிற் புனாவயிற் பெரியநல்கியென்றது உயர்ந்த தேவா லயமுள்ளவிடங்களிலே உயர்ந்த ஆபரணமுள்ளிட்டவற்றைக் கொடுத்தென்றவாறு.

(கஇ) நன்பகைவர்நாடும் கண்வெந்தேன்; அதுவேயன்றி (உ௧) வேந்தே, வெறுக்கை, (உ௧) சேரலாத, (கக) நீ புறந்தருதலின், நோயிகர் தொரீஇய நன் (க௧) நாடும் கண்டு மதிமருண்டேன்; இவை இரண்டும் காணவேண்டினகாரணம் யாதெனின், (௧௦) மைந்த, நன்பண்புபலவற் றையும் காணநயந்தென வினமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்பும் தன் நாடுகாத்தற்சிறப் பும் உடன்கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) இ. கழங்குவழி. அ. கவினிழந்த.

க௦, பீர்வாய்பரந்த.

(இ)

(கசு.) கோடுறழ்ந் தெடுத்த கொடுங்க ணிஞ்சி
நாடுகண் டன்ன கணைதுஞ்ச விலங்கற்
றுஞ்சுமரக் குழாஅந் துவன்றிப் புனிற்றுமகள்
பூணை வையவி தாக்கிய மதிலு

நு நல்லெழி நெடும்புதவு முருக்கிக் கொல்லு
மேன மாகிய துணைமுரி மருப்பிற்
கடாஅம் வார்த்து கடுஞ்சினம் பொத்தி
மறங்கொன் மழகளிற் முழங்கும் பாசறை
நீடினை யாகலிற் காண்குவந் திசினே

க௦ யாறிய கற்பி னடங்கிய சாய

லாடினு மினிய கூறு மின்னகை
யமிர்துபொதி துவர்வா யமர்த்த லோக்கிற்
சுடர்துத் தலைசநடை யுள்ளலு முரியன்
பாய லுய்யுமோ தோன்ற றாவின்று

கரு திருமணி பொருத திகழ்விடு பசும்பொன்
வயங்குகதிர் வயிரமோ றெழ்ந்துபூண் சுடர்வா
வெழுமுடி கெழீஇய திருநெடும ரகவந்துப்
புனையோ ருண்கட் டியிலின் பாயல்
பாலுங் கொளாலும் வல்லோய்நின்

௨௦ சாயன் மார்பு நனியிலைத் தன்றே.

இதுவுமது.

பெயர் - (கஅ) துயிலின் பாயல்.

க. கோடுறழ்ந்து எடுத்த கொடுங்கணிஞ்சியென்றது மலையுள்ள
விடங்களிலே அம்மலைதானே மதிலாகவுப் மலையில்தான் இடங்களில்
மதிலே அரணாகவும் இவ்வாறு மலையொடுமாறாடவெடுத்த விளந்தஇடத்தை
யுடைய புறம்திலென்றவாறு.

உறழ்வெனத்திரிக்க. 'கோடுபுரந்தெடுத்த' என்பது பாடமாயின்
மதிலில்லாத இடங்களின் மலை காவலாய்ப்புரக்கவெடுத்தவென்க.

௨. நாடுகண்டன்ன கணைதுஞ்ச விலங்கலென்றது நெடுநாட்பட
புடைமதிப்பட்டகாலத்தே விளத்துக்கோடற்கு வயலும் குளமும் உளவா
கச் சமைத்துவைத்தமையாற் கண்டார்க்கு நாடுகண்டாற்போன்ற அப்புக்
கட்டுக்கள்தங்கும் மலைபோன்ற இடைமதிலென்றவாறு.

விலங்கல் போறலின், விலங்கலெனப்பட்டது. நாடுகண்டாலொப் பது அம்மதிலையடைந்தவிடமென்னின், அவ்விடவனுமைபற்றி அதன் உவமையை அம்மதில்மேலதாகக் கூறிந்றெனக்கொள்க.

க. துஞ்சுமரமென்றது மதில்வாயிலிற்றுநங்கும் கணையமரங்கள்; இனிக் கழுக்கோலாக நாட்டிய மரமென்பாருமுளர்.

ச. ஐயவியென்றது கதவிற்குக் காவலாகப் புறவாயிலே தூக்கப் படும் துலாமரத்தை; அப்புக்கட்டென்பாருமுளர். ஈண்டுமதிலென்றது உண்மதிலே.

(க) கொடுங்கணிஞ்சியையும் (உ) விலங்கலையுமுடைய (ச) மதி லெனக் கூட்டுக.

இனி இடையில் விலங்கலென்றதனை மாற்றிப் படையை விலங்கு தலை யுடையவென்றாக்கி, முன்னின்ற கொடுங்கணிஞ்சியென்றதொன்றுமே மதிலதாக ஐயவிதூக்கிய மதிலென்றதனை ஆகுபெயரான் ஊர்க்குப் பெய ராக்கி நாடுகண்டன்ன ஊரென மாறியுடையாருமுளர்.

கக. உள்ளலுமுரியென்றது யான் குறித்த நாளளவும் ஆற்றி யிருக்கவென்ற நின்னேவல்பூண்டு நின்னை உள்ளாகிருத்தலையன்றி நீ குறித்த நாளுக்குமேலே நீட்டித்தாயாகவின், நின்னை நினைத்து வருந்துதலு முரியென்றவாறு.

கச - கரு. தாவின்னு திருமணிபொருத திகழ்வ்பசும்பொனெ ன்றது வலியில்லையானபடியாலே அழகிய மணிகளொடு பொருத ஒளி விடுகின்ற பசும்பொனென்றவாறு.

ஈண்டுத்தாவென்றது வலி; பொன்னுக்கு வலியாவது உரனுடைமை. இன்றென்பதனை இன்றாகவெனத்திரித்து இன்றாகையாலெனக்கொள்க. என்றது - ஒளியையுடைய மணிகளொடு பொருவற்றும்படி ஓட்டற்ற ஒளி யையுடைய பசும்பொனென்றவாறு.

கரு - கசு. பூண் பசும்பொன் வயிரமொடு உறழ்ந்து சுடர்வரவெ னக்கூட்டி, பூணுனபசும்பொன் தன்னிடையழுத்தின வயிரங்கொடு மா றுபட்டு விளங்கவெனவுணாக்க.

கஅ. புறையோன்றபன்மையாற் காதன்மகளிர் பலொனக் கொள்க.

கஎ - கஅ. அகலப் பாயலென இருபெயரொட்டாக்கி, அத்தை அல்வழிச்சாரியையென்க. துயிலினியபாயலெனவுணாக்க.

அகலத்தை மகளிர்க்குப் பாயலெனச்சிறப்பித்தமையான், இதற்கு 'துயிலின்பாயல்' என்று பெயராயிற்று.

கக. பாலுங்கொளாலும் வல்லோயென்றது அவ்வகலப்பாயலை வேற்றுப்புலத்து வினையில்வழி நின்மகளிர்க்கு துகரக்கொடுத்தற்கு நின்னி

டத்தினின்றும் பகுத்தலையும் வினையுள்வழி அம்மகளிர் பால்நின்றும் வாங்கிக் கோடலையும் வல்லோயென்றவாறு.

(அ) பாசறைக்கண் நீ (க) நீடினையாகவின் நின்னைக் காணவந்தேன்; நின்றேவியாகிய (கக) அசைநடை நின்னை நீனைத்தலுமுரியன்; ஆனபின்பு அவன் (கச) பாயல்வருத்தத்திற்கு உய்யுமோ, உய்யாளன்றே; தோன்றல், (க௪ - க௫) அகலப்பாயல் (கக) பாலும் கொளாலும் வல்லோய்; நின் (உ௦) மார்பு மிக அவளை வருத்திற்றுக்காண்; நீ அவள்பாற் கடிதெழுத வென வினையுடிவு செய்க.

இதனால் சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்பும் குலமகளோடு கீழ்ந்த இன்பச்சிறப்பும் உடன்கூறியவாறாயிற்று. (சு)

(சு௪.) புராவது நினைப்பிற் புராவதோ வின்றே

பெரிய தப்புந ராயினும் பகைவர்

பணிந்துதிறை பகரக் கொள்ளுநை யாதலிற்

றுளங்குபிசி ருடைய மாக்கட னீக்கிக்

௫ கடம்பறுத் தியற்றிய வலம்படு வியன்பணை

யாடுநர் பெயர்ந்துவந் தருப்பலி தூஉய்

கடிப்புக் கண்ணுறூஉந் தொடித்தோ ளியவ

ரணங் காணுது மாதிரந் துழைஇய

நனந்தலைப் பள்ளிலம் வருகவிந் நிழலென

௧௦| ஞாயிறு புகன்ற தீதுதீர் சிறப்பி

னமிழ்துதிகழ் கருவிய கணமழை தலைஇக்

கடுங்கால் கொட்டு நன்பெரும் பரப்பின்

விசும்புதோய் வெண்குடை நுவலும்

பசும்பூண் மார்பு பாடினி வேந்தே.

இதுவுமது.

பெயர் - (௫) வலம்படு வியன்பணை.

௫. வலம்படுவியன்பணையென்றது போர்செய்து வருந்தாமற் பகைவர் வெருவியோடமுழங்கி அரசனுக்கு வென்றி தன்பாலேபடநின்றமுரசு மென்றவாறு.

இச்சிறப்பான் இதற்கு 'வலம்படுவியன்பணை' என்றுபெயராயிற்று.

சு. ஆடுநரென்றது வினையெச்சமுற்றுவினைத்திரிசொல்.

கக. அமிழ்துதிகழ்மழையெனமுடிக்க.

அமிழ்தென்று நீர். தலைஇயென்பதனைத் தலைய வெனத்திரிக்க.

க.க. வெண்குடைநுவலுமென்றது வெண்குடையின் அருட்சிறப்
பைச் சொல்லுமென்றவாறு.

க.க. - க.ச. நுவலுமாற்பவென முடிக்க.

இஃது ஏதுப்பெயர்.

(௫) வியன்பீணையைக் (எ) கடிப் பைக்கண் ணுறு மியவர், (அ)
'அரணங்காணுது மாதிரந்துழைய (க) பஞ்ஞிலம் இந்நிழற்கண்ணே
வருக' எனச்சொல்லி (க.க) வெண்குடையின் அருட்சிறப்பைச் சொல்லு
தற்குக் காரணமாய்நின்ற (க.ச) பசும்பூண்மாற்ப, பாடினியேந்தே, நினக்
குப் (க) புரைவது நீணப்பிற் (உ) பகைவர் பெரிய தப்புநராயினும் (க)
பணிந்து திறைபகரக் கொள்ளுநரையாகலின், (க) புராவதோவின்றென
மாறிக்கூட்டி வினமுழவு செய்க.

இதனாற்சொல்லியது, பொறையுடைமையொபெடுத்து அவன்வென்
றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) க. புராவதோவன்றே.

(எ)

(க.அ.) ஆண்மின் கள்ளே யடுமின் சோறே

யெறிக தீற்றி யேற்றுமின் புறக்கே

வருநர்க்கு வனாயாது பொலங்கல... பதளிப்ப

விருள்வண ரொலிவரும் புரியவிழைப்பா

௫ லேந்துகோட்டல்குன் முகிழ்க்கை மடவாற்

கூந்தல் விறலியர் வழங்குக வடுப்பே

பெற்ற துதவுமின் றப்பின்று பின்னு

மன்னுயி ரழிய பாண்டுபல துளக்கி

மண்ணுடை ஞாலம் புரவெதீர் கொண்ட

கவி தண்ணிய லெழிலி தலையாது மாறி

மாரி பொய்க்குவ தாயினுஞ்

சேர லாதன் பொய்யல னையே,

துறை - இயன்மொழிவாழ்த்து.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்.

துகித் - செந்துகித்.

பெயர் - (க) கூந்தல்விறலியர்.

உ. திற்றி - இறைச்சி.

(க) வருநர்க்கு வனாயாது (க) வழங்குக அடுப்பென முடிக்க;
வனாயாமலெனத்திரித்து வனாயாதொழியும்படியெனக்கொள்க.

(க) பொலங்கலந்தெளிப்ப வென்பதனையும் (சு) வழங்குவென்பதனோடு முடிக்க.

சு. கூந்தல்விறலியர் வழங்குவடுப்பென்றது வந்தார்க்குச் சோறு கடிதின் உதவுதற்பொருட்டு அடுப்பத்தொழிற்குரியரல்லாத வரிசைமகளிரும் அடுப்பத்தொழிலிலே வழங்குவென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே இதற்கு 'கூந்தல்விறலியர்' என்று பெயராயிற்று.

(சு) ஐம்பாற் (சு) கூந்தலென மாறிக்கூட்டுக; இனி மாறாது கூந்தல் விறலியரென்றதை ஒருபெயராகவுணர்ப்பினு மமையும்.

ரீயிர் (க) கள்ளினையுண்மின்; அதுவேயன்றி உண்டற்குச் சோற்றையடுமின்; அதுவேயன்றித் (உ) தின்றற்குத் தின்றியையறுமின்; அதுவேயன்றித் தின்றற்குப் புழுக்கப்படுமவற்றை அடுப்பிலேயேற்றுமின்; (க) வருநர்க்குவனாயாதே கடிதின் உதவுதற்பொருட்டுக் (சு) கூந்தல்விறலியர் அடுப்பிலேவழங்குக; இன்னும் வருநர்க்குச் சோறிடுதலேயன்றி அவன்பால் நாம் பொருளாகப் (எ) பெற்றதுகொடுமின்; இவ்வாறு எல்லாங் கொடுத்தாலும் பின்னுக்குக் காரியத்திறப்பில்லை; அதற்குயாது காரணமெனின், (அ) மன்னுயிரழிய (கக) மார்பொய்த்தாலும் (கஉ) சேரலாதன் நசை பொய்யலன்; அதுகாரணமென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன்கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) எ. பெற்றவுதவுமின். கஉ. பொய்யிலனசையே.

அ. மன்னுயிரொழிய.

(அ)

(கக.) கோள்ளை வல்சிக் கவர்காற் கூவியி

கல்லுடை நெடுநெறி போழ்ந்து ஈர னறுபப

வொண்பொறித் கழற்கான் மாற வயவர்

திண்பிணி யெஃகம் புலியுறை கமிப்பச்

ரு செங்கள விருப்பொடு கூல முறறய

வருவச் செந்தினை குருதியொடு தூஉய்

மண்ணுறு முரசங் கண்பெயர்த் தியவர்

கடிப்புடை வலத்தர் தொடித்தோ னோச்ச

வம்புகளை வறியாச் சுற்றமோ டம்புதெரிந்

க0 தவ்வினை மேவலை யாகலி

னெல்லு நனியிருந் தெல்லிப் பெற்ற

வரிதுபெறு பாயற் சிறுமகி ழானுங்

கனவினு ஞறையும் பெருஞ்சால் பொடுங்கிய

நானுமலி யாக்கை வாணுத லரிவைக்

கரு கியார்கொ ளளியை

யினந்தோ டகல வுருட னெழுந்து

நிலங்கண் வாட நாஞ்சில் கடிந்துநீ

வாழ்த லீயா வளனு பைதிர 1100

மன்ன வாயின பழனந் தோறு

உ0 மழன்மலி தாமரை யாப்பலொடு மலர்ந்து

நெல்லின் செறுவி னெய்தல் பூப்ப

வரிநர் கொய்வாண் மடங்க வறைநர்

தீம்பிழி யெந்திரம் பத்தல் வருந்த

வின்றோ வன்றோ தொன்றோர் காலை

உரு நல்லம னளிய தாமெனச் சொல்லிக்

காணுநர் கைபுடைத் திரங்க

மாணு மாட்சிய மாண்டன பலவே.

துறை - பரிசீற்றுறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணமும் சோழதீர்வண்ணமும்.

துகித் - செந்துகித்.

பெயர் - (கஅ) வளனுபைநீரம்.

க. கவர்கால் - செலவைவிரும்பின கால்.

உ. சுரன் - வழியிலருமை.

ச. எஃகம்புலியுறைகழிப்பவென்றது எஃகினப் புலியுறைகழித் துக் கடைவனகடைந்தும் அல்லன வாய்கீறியும் போர்க்குரியவாம்படி பண்ணவென்றவாறு.

இ. கூலமுற்றியவென்றது பண்டமாகமுற்றியவென்றவாறு; இனிப் பலிக்குரிய மந்தைப்பண்டங்கள் குறைவறக்கூடினவென்பாருமுளர்.

க. வம்பு - கைச்சாடு.

(உ) சுரனறுப்பப் (ச) புலியுறைகழிப்பத் (அ) தோளோச்ச (க0) அவ்வினைமேவலையெனமுடிக்க.

கக. எல்லுநனியிருந்தென்றது பகற்பொழுதின்கண்ணே ஒரு வினோதமுமின்றி நெடுக வருந்தியிருந்தென்றவாறு.

(கக) பெற்ற (கஉ) மகிழெனமுடிக்க.

அரிதுபெறுதலைப் பாயன்மேலேற்றுக. ஈண்டுப் பாயல் - உறக்கம்.

(கச) ஊருடனெழுந்து இனந்தோடகலவெனவும் (க௪) நாஞ்சில் கடிந்து நிலங்கண்வாடவெனவுங்கூட்டுக.

ஊரெழுந்தென்னுமுதல்வினையை வழுவுமையால் இனந்தோடகல
வென்னும் அதன்சினைவினையோடு முடிக்க.

(கக) தோடகலக் (கஎ) கண்வாட (கக) அன்னவாயினவென
முடிக்க.

ஈண்டுஆயினவென்பது தொழிற்பெயர்.

கஎ - கஅ. நீவாழ்தலீயாவென்றது நீ பண்டுபோலே குடியேறுக
வென்று வாழ்வுகொடாதவென்றவாறு.

‘வாழ்தலீயா’ என்ற அடைச்சிறப்பான், இதற்கு ‘வளனறுபைதிரம்’
என்று பெயராயிற்று.

உ௦. தாமமைமலரவெனத் திரிக்க.

உஉ. கொய்வாள் மடங்கவென்றது நெற்றாளின் பருமையாலே
கொய்யும் அரிவாட்கள் தங்கள் வாய்மடியவென்றவாறு.

உ௩. எந்திரமென்றது ஆலையை.

எந்திரமென்னு முதலெழுவாயை வழுவுமையாற் பத்தல்வருந்த
வென்னும் அதன் சினைவினையோடு முடிக்க. பத்தல் வருந்தலாவது பல
காலும் சாரேடி. நனைந்துசாத்தல்.

(உ௦) தாமமைமலர (உ௧) நெய்தல்பூப்ப (உஉ) வாள்மடங்கப்
(உ௩) பத்தல்வருந்த (உ௪) நல்லவென முடிக்க.

உ௪. மாணுமாட்சிய மாண்டனவென்றது மாட்சிமைப்படத்
திருத்தினும் மாட்சிமைப்படாத அழகையுடையவாய்ப் பின்னைத் திருந்
தாதவளவேயன்றி உரு மாய்ந்தனவென்றவாறு.

மாணுதவற்றை மாட்சியவென்றது, பண்டு அழகியனும் வயலுமாய்த்
தோன்றிக்கிடந்த பண்புபற்றி யெனக்கொள்க. மாட்சியவென்பது வினை
யெச்சமுற்று. இனி மாணுமாட்சிய வென்பதற்கு மாணுமைக்குக் காரண
மாகிய பெருக்குமுதலாயவற்றின் மாட்சிய வென்பாருமுள்.

(உ௪) பலவாகிய (உ௫) நீ வாழ்தலீயா வளனறுபைதிரம் (கச)
ஊருடனெழுந்து இனம் தோடு அகல (கஎ) நாஞ்சில்கழிந்து நிலங்கண்
வாட (கக) அன்னவாயினவை பழனந்தோறும் தாமரை ஆம்பலொடு
மலர நெல்லின்செறுவில் நெய்தல்பூப்ப அரிநர் கொய்வாள்மடங்க அறைந
ரெந்திரம் பத்தல்வருந்தத் தொன்றோர்காலை நல்லமன் அளியதாமெனச்
சொல்லிக் காணுநர் கையுடைத்திரங்க மாணுமாட்சிய மாண்டனவெனக்
கூட்டுக.

(கஅ) பைதிரமென்னும் எழுவாய்க்கு (உ௪) மாண்டனவென்பது
பயனிலை; அன்னவாயின வென்னும் பெயரும் இடையே ஒருபடினெனப்
படும்.

(கக) அன்னவாயின் (உஎ) மாணுமாட்சிய மாண்டனவென்றது (கஅ) பைதிநர்கள் ஊருடனெழுதன் முதலாய வறுமையையுடையன அனவாய் நின்றன; பின் அவ்வளவினவன்றித் திருத்தவும் திருந்தாநிலைமையவாய் நின்றன; பின் அவ்வளவுமன்றி ஊரும்வயலும் தெரியாதபடி உருவமாய்ந்தன வென்றவாறு.

(க௦) நீ அவ்வினைமேவலையாயிருந்தாய்; நீ வினையை மேவுகின்றபடியால், (கக) கனவினுளுறையும் (கச) நின்னரிவைக்கு (கஊ) நீ யார்கொல்; நீ அவள்பால்வாராமைக்குக் காரணம் யாது? நீ அழிக்க ஏன்று அழிந்த நாடுகள் அழிந்து அற்றால் வருவலெனின், ஆம்; அழிக்க அழிந்து நீ பின் (கஅ) வாழ்தலீயாத பைதிநம். (உசு) காணுநர் கைபுடைத்திரங்க (உஎ) மாணுமாட்சியவாய் மாண்டன; அதனால், அதுகுறையன்று; கின் அன்பின் மையேகுறை; இனி நீ அவள்பாற் கடிது எழுகென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்பும் குலமகளோடு நிகழ்ந்த இன்பச்சிறப்பும் உடன்கூறியவாறாயிற்று.

பாணன் பாசறைக்கண்வந்து தேவி ஆற்றமைகூறி இனி அவள் பாற் போகவேண்டுமென்று இரந்தமையாற் பரிசிற்றுறையாயிற்று.

(க௦) 'அவ்வினைமேவலை யாகலின்' எனவும், (கஊ) 'யார்கொலளியை' எனவும் சொற்சீர் வந்தமையாற் சொற்சீர் வண்ணமு மாயிற்று.

(பி - ம்.) ச. கழிப்பி. உக. பத்தர்வருந்த.

கஉ. சிறுமதிமானும்.

(க)

(௨௦.) நுங்கோ யாரென வினவி நெங்கோ

விருமுந்நீர்த் தருத்தியுண்

முரணிபோர்த் தலைச்சென்று

கடர்புழுத றடிந்த கடுஞ்சின முன்பி

ஊ வெடுஞ்சேர லாதன் வாழ்கவவன் கண்ணி

வாய்ப்பறி யலனே வெயிற்று க ளனைத்து

பாற்றோர் தேசத்து மாறிய வினையே

கண்ணி னுவந்து நெஞ்சவிழ் பறியா

நண்ணுர் தேசத்தும் பொய்ப்பறி யலனே

க௦ கனவினு, மொன்னுர் தேய வோங்கி நடந்து

படியோர்க் தேய்த்து வடிமணி யிரட்டுங் பருகுவர்

கடாஅ யானைக் கணநிலை யலற

வியலிரும் பரப்பின் மாநிலங் கடந்து

புலவ றேத்த வோங்குபுகழ் நிரீஇ

கடு விரியுளை மாவுங் களிறுந் தேரும்
வயிரியர் கண்ணுளர்க் கோம்பாது வீசிக்
கழமிளைக் குணடுகிடங்கி
னெடுமதி விலைஞாயி
வம்புடை யாரெயி லுள்ளழித் துண்ட

உ௦ வடாஅ வடுபுகை யட்டுமலர் மார்ப
னெமார்க்கும் பிறர்க்கும் யாவ ராயினும்
பரிசின் மாக்கள் வல்லா ராயினும்
கொடைக்கட னமர்ந்த கோடா நெஞ்சினன்
மன்னுயி ரழிய யாண்டுபல மாறித்

உரு தண்ணிய லெழிலி தலையா தாயினும்
வயிறுபசி கூர வியன்
வயிறுமா சிலீயரவ னீன்ற தாயே.

துறை - இயன்மொழி வாழ்த்து.

வண்ணம் - ஒழிதவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.

தூக்த - செந்தூக்தம் வஞ்சித்தூக்தம்.

பெயர் - (கீ) அட்டுமலர்மாப்பன்.

க. முரணியோனாயெனவிரியும் இரண்டாவதனைத் தலைச்சென்
நென்பதற்கு இடத்திலேசென்றென்பது பொருளாக்கது முடிவிலே
சென்றென்பது பொருளாக்கி அதற்குப் போந்தபொருள் முடிவுசெயலாக்கி
அதனொடுமுடிக்க.

மேலே (உக) கொடைக்கடனமர்ந்த கோடா நெஞ்சினனென்று
கொடைகூறுகின்றான் ஈண்டு (கக) ஓர்பாதுவீசியென்று கொடை
கூறியதற்குக் காத்தற்குச் சென்றவிடைக் கொண்டவற்றைக் களம்பாடச்
சென்றார்க்குக் கொடுக்குங்கொடையென வுரைக்க.

உ௦. அடா அடுபுகை - ஊர்கடுபுகை. அட்டுமலர்மாப்பனென்
றது பகைவரைக்கொன்று அச்செருக்கானே அகன்றமாப்பனென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே இதற்கு 'அட்டுமலர்மாப்பன்' என்று பெயராயிற்று.

உக. எமர்க்கும் பிறர்க்குமென நின்றவற்றைக் கொடைக்கடன
மர்ந்த வென்பதனொடு முடித்து, எமர்க்கென்றது தன் பாணராகிய வெமர்க்
கென்றும் பிறர்க்கென்றது தன்பாணரல்லாத பிறர்க்கென்று முரைக்க.

உக - உஉ. பரிசின்மாக்கள் யாவராயினும் வல்லாராயினுமெனக்
கூட்டிப் பரிசின்மாக்களென்றதற்கு முன்சொன்ன எமர்க்கும் பிறர்க்கு
மெனப்பட்டாடையே யாக்கி யாவராயினுமென்றதற்குக் கண்டார் மதிக்கப்

படம் தோற்றமில்லராயினுமெனவும் வல்லாராயினுமென்றதற்கு ஒருகல்வி மாட்டாராயினுமெனவு முனாக்க.

யாவராயினு மென்றவும்மை இழிவுசிறப்பு; வல்லாராயினுமென்ற வும்மை எதிர்மறை.

(க ௦) நடந்து (க ௧) கடந்து (க ௨) நீர்இ (க ௩) வீசியென நின்ற வற்றை (௨௧) நெஞ்சினனென்னு முற்றுவினைக்குறிப்பொடு முடிக்க.

௨௬. வயிறுபசிகூரவீயலனென மூன்றாவதும் கொடைகூறியதற்கு மழைபெய்யா விளைவில்காலத் தன் பரிகரமாயுள்ளார்க்கு அவர்கள்பசித்து வருந்தாமல் வேண்டும்பொழுதுகளிலே வேண்டுவன கொடுக்குமென்று ஓர்கொடைநிலையாக வுரைக்க.

(க) நுங்கோ யாரெனவினவின் எங்கோ, (௫) சேரலாதன், அவன் கண்ணிவாழ்க; அவனியல்பிருக்குமாறுசொல்லின், (௭) மாற்றோர் தேஎத்து மாறியவீனையே (௬)வெயிற்றுக்களினத்தும் வாய்த்தலறியான்; (௧) பொய்த்த லறியான்; (௨௦) அட்மெலர்மார்பன், (௨௧) கொடைக்கடனமர்ந்த கோடாநெஞ்சினன்; கோடையிடத்து (௨௫) எழிவிதலையாதாயினும் (௨௬) வயிறுபசிகூரவீயலன்; ஆதலான், (௨௭) அவனைன்றதாய் வயிறுவிளங்கு வாளாகவென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்நன் செவ்வப் பொலிவுகண்டு நீ யாரு டையபாணனென்று வினவியாற்கு யான் இன்னொருடையெனென்று சொல்லிமுடிக்க, அவன்குணங்களின்னகூறிப் பின்னவனைவாழ்த்தி முடித்த வாராயிற்று.

(௨) 'இருமுநீர்' எனவும், (௧) 'முரணியோர்' எனவும், (க ௭) 'கடி மிளை' எனவும், (க ௮) 'நெடுமதில்' எனவுமெழுந்த நான்கடியும் வஞ்சி யமுடாகலான், வஞ்சித்துக்குடாயிற்று.

கனவினுமென்பது கூன்.

(பி - ம்.) ௧௦. ஒருங்குநடந்து. ௨௧. எமக்கும்.

,, ஓங்குநடந்து.

(க ௦)

இதன்படுகத்து, யவனர்ப்பிணித்தென்றது யவனரைப் போருள் அகப்படுத்தியென்றவாறு.

நெய் தலைப்பெய்து கை பிற்கொளிஇ யென்பதற்கு அக்காலத்துத் தோற்றரை நெய்யைத் தலையிப்பெய்து கையைப் பிறகு பிணித்தென் றுரைக்க.

அருவினைன்கலம் வயிரமொடுகொண்டென்றது அந்த யவனரைப் பிண்தண்டமாக அருவினைன்கலமும் வயிரமுங்கொண்டென்றவாறு.

(ப தி க ம்.)

மன்னிய பெரும்புகழ் மறுவில் வாய்மொழி
யின்னிசை முரசி னுதியஞ் சேரற்கு
வெளியன் வேண்டா ணல்லினி யின்றமக
னமைவர லருவி யிமையம் விற்பொறித்
திமிழ்கடல் வேலித் தமிழகம் விளங்கத்
தன்கோ னிறீஇத் தகைசால் சிறப்பொடு
பேரிசை மரபி னுரியர் வணக்கி
நயனில் வன்சொல் யவனர்ப் பிணித்து
நெய்தலைப் பெய்து கைபிற் கொளிஇ
யருவிலை நன்கலம் வயிரமொடு கொண்டு
பெருவிறன் முதூர்த் தந்துபிறர்க் குதவி
யமையார்த் தேய்த்த வணங்குடை நோன்று
ளிமையவரம்ப னெடுஞ்சேரலாதனைக் குமட்டுக்கண்ணனார்
பாடினார் பத்துப்பாட்டு. அவைதாம்: புண்ணுமிழ்குருதி, மறம்வீங்கு
பல்புகழ், பூத்தகெய்தல், சான்றோர்மெய்ம்மறை, நிராயவெள்ளம்,
துயிலின்பாயல், வலம்படுகியன்பனை, கூந்தல்விறலியர், வளனறுபை
திரம், அட்டுமலர்மார்பன். இவை பாட்டின்புதிதம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில்: உம்பற்காட்டு ஐஞ்ஞாறுப் பிரமதாயங்கொடுத்
து முப்பத்தெட்டியாண்டு சென்னாட்டுள் வருவதனிற் பாகங் கொடுத்தான்
அக்கோ.

இமயவரம்பனெடுஞ்சேரலாதன் ஐப்பத்தெட்டியாண்டு வீற்றிருந்
தான்.

இரண்டாம்பத்து முற்றிற்று.

முன்றும்பத்து.

(உக.) சோற்பெயர் நாட்டங் கேள்வி நெஞ்சமென்

றைந்துடன் போற்றி யவைதுணை யாக

வெவ்வஞ் சூழாது விளங்கிய கொள்கைக்

காலை யன்ன சிர்சால் வாய்மொழி

ரு யுருசெழு பரபிற் கடவுட் பேணியர்

கொண்ட தீயின் சுடரெழு தோறும்

விருப்புமெய் பரந்த பெரும்பெய ராவுதி

வருநர் வளையார் வார வேண்டி

விருந்துகண் மாற துணீஇய பாசவ

க0 ருனத் தமிழ்த்த வானிணக் கொழுங்குறை

குய்யிடு தோறு மான தார்ப்பக்

கடலொலி கொண்டு செழுநகர் நடுவ

ணடுமை பெழுந்த வநெய் யாவுதி

யிரண்டுடன் கமழு நாற்றமொடு வானத்து

கரு நிலைபெறு கடவுளும் விழைதகப் பேணி

யார்வளம் பழனிய னையந்தீர் சிறப்பின்

மாரியங் கள்ளின் போர்வல் யானைப்

போர்ப்புறு முரசங் கறங்க வார்ப்புச்சிறந்து

நன்கலந் துளு மண்படு மார்ப

உ0 முல்லைக் கண்ணிப் பல்லான் கோவலர்

புல்லுடை வியன்புலம் பல்லா பரப்பிக்

கல்லுயர் கடத்திடைக் கதிர்மணி பெறுஉ

மிதியற் செருப்பிற் பூழியர் கோவே

குவிதற் கண்ணி மழவர் மெய்ம்மறை

உரு பல்பயந் தழீஇய பயங்கெழு நெடுங்கோட்டு

நீரறன் மருங்கு வழிப்படாப் பாகுடிப்

பார்வற் கொக்கின் பரிவேட் பஞ்சாச்

சீருடைத் தேளத்த முனைகெட விலங்கிய

நேருயர் நெடுவரை யயிரைப் பொருந

௩௦ யாண்டுபிழைப் பறியாது பயமழை சுரந்து

நோயின் மாந்தர்க் கூழி யாக

மண்ணு வாயின் மணங்கமழ் கொண்டு

கார்மலர் கமழந் தாழிருங் கூந்த

லொரீஇயின போல கிரவுமலர் நின்று

௩௫ திருமுகத் தலமரும் பெருமதர் மழைக்க

ணலங்கிய காந்த ளிலங்குரீ ரழுவத்து

வேயுறழ் பணைத்தோ ளிவளோ

டாயிர வெள்ளம் வாழிய பலவே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்.

தூக்த - செந்தூக்த.

பெயர் - (௧௩) அடுநெய்யாவுதி.

௧. சொல் - சொல்லிலக்கணஞ் சொல்லுநூல். பெயர் - பொருளிலக்கணஞ்சொல்லுநூல்; “பெற்ற பெரும்பெயர் பலர்கை யிரீஇய” (பதிற்றுப் பத்து, ௧௦) என இத்தொகையுள் மேலே வந்தமையால், பெயரென்பது பொருளாம். நாட்டம்-சோதிடநூல். கேள்வி-வேதம். நெஞ்சமென்றது இந்திரியங்களின் வழியோடாது உடங்கிய தூயநெஞ்சின.

௩. எவ்வஞ்சுழாமை - உயிர்வருத்தஞ்சுழாமை; சுழாமலெனத் திரிக்க.

௪. கால அன்ன வாய்மொழி - ஆதித்தனைப்போல எஞ்ஞான்றும் தப்பாதாகிய மெய்ம்மொழி; மொழியானென ஆனுருபுவிளக்க; ஒடுவிரிப்பினுமையும்.

(௨) துணையாகக் (௬) கொண்டவெனமுடிக்க.

௭. விருப்புமெய்யென்னும் ஒற்று மெலிந்தது; ‘மைபரந்த’ என்பதுபாடமாயின் மைபோலப்பரந்தவென்க.

௧. பாசவர் - ஆட்டுவாணிகர்.

௧௦. ஊனம் - இறைச்சிகொத்தும் அடைகுறடு.

(௧௨) கடலொலிகொண்டு (௧௧) ஆர்ப்பவெனக்கூட்டி, ஆர்ப்ப (௧௩) எழுந்தவெனமுடிக்க; இனி, ‘கடலொலிகொண்ட’ என்பது பாடமாயின், கடலொலிகொண்ட நகொன்க.

௧௩. அடுநெய்யாவுதியென்றது அடுசில்நெய்யாகிய ஆவுதியென்றவாறு; அடுநெய்ய ஆவுதியென்றது, விருந்து புறந்தருதலையும் ஒருவேள்வியாக்கி ஆள்வீனவேள்வியென்று ஒரு துறையாக நூலுட்கூறலானென்பது.

இச்சிறப்பானே இதற்கு 'அநேய்யாவதி' என்று பெயராயிற்று.

எ - கக. ஆவதியென்ற இரண்டினையும் அவற்றாலுய புகைமேற் கொள்க.

கச. நாற்றமொடென்பதனை நாற்றத்தானெனக்கொள்க.

கதி. கடவுளும் விழைதகவென்றது கடவுளரும் இவ்வாறு நாம் அறஞ்செய்யப்பெறின் அழகிதென்று அதுவிரும்ப வென்றவாறு. பேணியென்றது, முன்சொன்ன வேள்வியால் தேவர்களையும் பின்பு அதனோடு ஒப்பித்துச்சொன்ன ஆள்வினைவேள்வியால் விருந்தாய் வரு மக்களையும் பேணியென்றவாறு; அதனைத்திரித்துப் பேணப் (கச) பழுனியவென முடிக்க. பழுனியவென்பது பெயரெச்ச வினைத்திரிசொல்.

கச. ஆர்வளம்பழுனிய சிறப்பென்றது கொடுக்கக் கொடுக்கக் குறைபடாத நிறைந்தசெல்வத்திலேநின்று பழுத்த சிறப்பென்றவாறு.

கஎ. கள்ளிற்போர்வல்யானையென்னும் ஒன்று மெலிந்தது.

(கஅ) ஆர்ப்புச்சிறந்து (கக) கலந்தருஉம் மார்பவெனக் கூட்டுக.

கக. மண்பமொர்பவென்றது பகைவர்மண்ணெல்லாம் படுகின்ற மார்பவென்றவாறு.

(உக) பல்லாபரப்பிக் (உஉ) கதிர்மணிபெறுஉஞ் (உக) செருப் பென முடிக்க.

உக. செருப்பென்பது ஒருமலை. மிதியலென்பது அடை; மிதியென்று செருப்பிற்குப் பேராக்கிச் செருப்பல்லாத செருப்பென்று வெளிப்படுத்தானாகவுரைக்க. (உச) குவியற்கண்ணியென்னுந் தொடைநோக்கி மிதியற்செருப்பெனவலிந்தது. மிதியற்செருப்பென்பதற்குப் பிறவாறு சொல்லுவாருமுளர்.

உச. குவியற்கண்ணியென்றதற்கு வெட்சிமுதல் வாகையீரூய போர்க்கண்ணியெல்லாம் குவிதலையுடைய கண்ணியென்க.

உச - உக. பரிவேட்பு அஞ்சா அயினாயென்று வெளிப்படை கூறுகின்றனாகலின், அதற்கேற்ப, நீரநன்மருங்கு வழிப்படாவென்று பெயரெச்சமறையே பாடமாகல் வேண்டும். இனிப்படாதென்று வினையெச்சமறையாகிய பாடத்திற்கு நீரந்நவிடத்தில் தான் படாதபடியாலே கொக்கின் பரிவேட்புக்கு அஞ்சா அயினாயெனவுரைக்க. அயினாயென்பது ஒரு மலை.

(உஇ) நெடுங்கோட்டு (உக) அயினாயென முடிக்க.

கக. மாந்தர்க்கு நோயினுழியாகவென மாறிக்கூட்டுக; கிடந்தவூறும் பொருள்படும்.

கச. ஓர்இயினபோலவென்பதற்குப் பொய்கையென வருவித்துப் பொய்கையை ஒருவினபோலவென உணர்க்க. இனி, மேற்சொன்ன கூந்தலை ஓர்இயினபோல வென்பாருமுளர். இரவுமலர்நின்றென்பது பொய்கைப்பூப்போலன்றி இரவுக்காலத்தும் மலர்ச்சி நிலைபெற்றென்றவாறு.

(கச) ஓர்இயினபோல (கஐ) அலமருமெனக் கூட்டுக.

கச. காந்தளுள்ளவிடத்து எழுந்த மூங்கிலைத் தோளுக்கு உவமை கூறி, அக்காந்தளையும் கைக்கு உவமையாக்குக. நீரழுவம் - நதியென்க.

கச - கௌ. நீரழுவத்து வேயென்றது ஒருநாளும் உடல்வெம்மையாற் கொடியாது குளிர்ந்தேயிருக்குந் தோளென்றற்கென்க.

(கக) மண்படுமாற்ப, (உக) பூழியர்கோவே, (உச) மழவர்மெய்ம் மறை, (உக) அயினைப்பொருந, (கௌ) பயமழைசுரந்து (கக) மாந்தர்க்கு நோயிலுழி உண்டாக (கௌ) இவளோடே (கஅ) பலவாயிரம் வெள்ளம் வாழியவெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற்செல்லியது, அவன் நாடுகாத்தற் சிறப்புக்கூறி வாழ்த்திய வாறாயிற்று.

(பி - ம்.) க-உ. நெஞ்சு, மைந்து. கஉ-கக. செழுநகர்வரைப்பி, கௌ. ஊனைத்தழித்த. [னவெனெழுந்த. (க)

(உஉ.) சினனே காமங் கழிகண் ணேட்ட

மச்சம் பொய்ச்சொ லன்புமிக வுடைமை

தெறல்கடு மையொடு பிறவுமீவ் வுலகத்

தறந்தெரி திகிரிக்கு வழியடை யாகுந்

நு தீதுசே ணிகந்து நன்றுமிகப் புரிந்து

கடலுங் கானமும் பலபய முதவப்

பிறர்பிறர் நலியாது வேற்றுப்பொருள் வெஃகாது

மையி லறியினர் செவ்விதி னடந்துத

மமர்துணைப் பிரியாது பாத்துண்டு மாக்கண்

கௌ மூத்த யாக்கையொடு பிணியின்று கழிய

வூழி யுய்த்த வரவோ ரும்பல்

பொன்செய கணிச்சித் திண்பிணி யுடைத்துச்

சிறறுசில வூறிய நீர்வாய்ப் பத்தம்

கயிறுகுறு முகவை மூயின மொய்க்கு

கஐ மாகெழு கொங்கர் நாடகப் படுத்த

வேல்கெழு தாளை வெருவரு தோன்ற

லுளைப்பொலிந்த மா
விழைப்பொலிந்த களிறு
வம்புபரந்த தே

௨௦ ரமார்க்கெதிர்த புகன் மறவ ரொடு
துஞ்சுமரந் துவன்றிய மலரகன் பறந்தலை
யோங்குநிலை வாயிற் றாங்குபு தகைத்த
வில்விசை மாட்டிய விழுச்சி னாயவிக்
கடிமிளைக் குண்டுகிடங்கி

௨௧ நெடுமதி னிளைப்பதணக்
தண்ணலம் பெருங்கோட் டகப்பா வெறிந்த
பொன்புனை யுழினை வெல்போர்க் குட்டுவ
போர்த்தெறிந்த பறையாற் புனல்செறுக் குருரு
நீர்த்துஞ்சு லினம்பழிக் குருரு

௩௦ மொலித்தலை விழுவின் மலியும் டாணர்
நாடுகெழு தண்பனை சிறினை யாதலிற்
குடதிசை மாய்ந்து குணமுதற் றேன்றிப்
பாயிரு ளகற்றும் பயங்கெழு பண்பின்
ஞாயிறு கோடா நன்பக லமயத்துக்

௩௩ கவலை வெண்ணரி கூஉமுறை பயிற்றிக்
கழல்கட் கூகைக் குழறுசூரற் பாணிக்
சுருங்கட் பேய்மகள் வழங்கும்
பெரும்பா மூகும் னளிய தாமே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதவண்ணமும் சொந்தீர்வண்ணமும்.

தூகித் - செந்தூகிதும் வஞ்சித்துகிதும்.

பெயர் - (கசு) கயிறுதுறுமுகவை.

௨. அச்சம் - பகைவர்க்கஞ்சதல். அன்பு - பொருண்மேலன்பு.

௧௩. சிறறு சில ஊறியவென்றது பல்லுற்றொழியச் சில்லுற்றாக
ஊறியவென்றவாறு; சிறறுதல் - சிதறுதல்.

௧௪. கயிறு குறு முகவையென்றது தன்னால் நீர்வாங்குவது பெரி
தன்றித் தன்கயிற்றையே நின்று வாங்கப்படு முகவையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே இதற்கு 'கயிறுதுறுமுகவை' என்று பெயராயிற்று.

௨௨. தூங்குபு என்பதனைத் தூங்கவெனத்திரித்துக் காலவழு வமைதியெனக்கொள்க. தகைத்தல் - கட்டுதல்.

௨௩. வில்விசை மாட்டிய விழுச்சீர் ஐயவியென்றது விசையை யுடைய வில்லானும் துளையுருவ எயயமுடியாது மிக்க கனத்தையுடைய ஐயவித்துலாமென்றவாறு.

௩௪. கருங்கண் - கொடியகண். வழங்குதல் - ஆடுதல்.

(௧௧) உரவோரும்பல், (௧௨) தோன்றல், (௨௪) குட்டுவ, நீ (௩௧) சீறினையாதலின், நாடுகெழுதண்பிணை (௩௮) அளியதாம் பெரும் பாழாகுமெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

சீறினையாதலின், நாடுகெழு தண்பிணை பாழாகுமென எடுத்துச்செல வினை மேலிட்டிக்கூறினமையால், வஞ்சித்துறைப் பாடாணாயிற்று.

(௧௪) 'உலைப்பொலிந்தமா' என்பதுமு தலாய நாலடியும் (௨௪) 'கடியினை' என்பதுமுதலாய இரண்டடியும் வஞ்சியடியால்வந்தமையால், வஞ்சித்துக்குமாயிற்று.

௨௦. 'புகல்' என அடியிடைபடும், 'ஒடு' என அடியினிறுதியும் வந்தன கூன்.

(பி - ம்.) ௧௩. சிறறுசெல. ௩௪. ஞாயிறுகொண்ட. (௨)

(௨௩.) அலந்தலை புன்னத் தங்கவடு பொருந்திச்

சிதடி ககையப் பெருவறங் கூர்ந்து

நிலம்பை தற்ற புலங்கெடு காலையும்

வாங்குபு தகைத்த கலப்பைய ராங்கண்

நு மன்றம் போந்து மறுகுசிறை பாடும்

வயிரிய மாக்கள் கடும்பசி நீங்கப்

பொன்செய் புனையிழை யொலிப்பப் பெரிதுவந்து

நெஞ்சமலி யுவகைய ருண்டுமலிந் தாடச்

சிறுமகி ழானும் பெருங்கலம் வீசும்

௧௦ போரடு தாளைப் பொலந்தார்க் குட்டுவ

நின்னயந்து வருவேங் கண்டனம் புன்மிக்கு

வழங்குந ரற்றென மருங்குகெடத் தூர்ந்து

பெருங்கவி னழிந்த வாற்ற வேறுபுணர்ந்

தண்ணன் மரையா வமர்ந்தினி துறையும்

௧௩ விண்ணுயர் வைப்பின காடா யினநின்

மைந்துமலி பெரும்புக ழறியார் மலைந்த

போரெதிர் வேந்தர் தாரழிந் தோராலின்
மருதியிழந் தோங்கிய நனியிரும் பரப்பின்
மணன்மலி பெருந்துறைத் ததைந்த காஞ்சியொடு

௨௦ முருகுத்தாழ் பெழியை நெருப்புற முடைகரை
நந்து நானாயொடு செவ்வரி யுகளுங்
கழனி வாயிற் பழனப் படப்பை
யழன்மருள் பூவின் ருமரை வளைமகள்
குறுஅது மலர்ந்த வாம்ப

௨௧ ஸுஅ யாணரவ ரகன்றலை நாடே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்.

துகீத - செந்துகீத.

பெயர் - (கக) ததைந்தகாஞ்சி.

க. அலந்தலையெனல் விகாரம்.

க ௧. விண்ணுயர் வைப்பின காடென்றது மரங்கள் விண்ணிலே
செல்லவோங்கி.....; மாறியுடாப்பாரு முளர்.

க ௨. ததைந்த காஞ்சியென்றது வினையாட்டிமகளிர் பலரும்
தளிரும் முறியும் தாதும் பூவும் கோடலாற் சிதைவுபட்டுக் கிடக்கின்ற
காஞ்சியென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே இதற்கு 'ததைந்தகாஞ்சி' என்று பெயராயிற்று.

௨௧ - ௨௪. வளைமகள் குறுஅது மலர்ந்த ஆம்பலென்றது வினை
யாட்டிமகளிர் குறுதற்கு எட்டாமையாலே மலர்ந்த ஆம்பலென்றவாறு.
குறுமலெனத்திரிக்க.

(க ௦) குட்டுவ, (க ௧) போரெதிர் வேந்தர் தாரழிந்து ஓராலின்,
(௨௧) அவர் அகன்றலைநாடு (க ௧) காடாயின; அதனை (க ௨) நின்னய
ந்து வருவேம் கண்டனமெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(க ௧) போரெதிர்வேந்தர் தாரழிந்து ஓராலின், (௨௧) நாடு
(க ௧) காடாயினவென எடுத்துச்செலவினை மேவிட்டுக் கூறினமையால்,
வஞ்சித்துறைப் பாடாணாயிற்று.

(பீ - ம்.) க ௧. காடாயினவே.

(௧)

(௨௪.) நெடுவயி னெனிறு மின்னுப்பரந் தாங்குப்

புலியுறை கழித்த புலவுவா பெஃக

மேவ லாடவர் வலதுயர்த் தேந்நி

யாராண் கடந்த தாராநர் தகைப்பிற்

௫ பீடுகொண் மலைப் பெரும்படைத் தலைவ

வோதல் வேட்ட லவைபிறர்ச் செய்த

லீத லேற்றலென் றுறுபுரிந் தொழுகு

மறம்புரி யந்தணர் வழிமொழிந் தொழுகி

ஞால நின்வழி யொழுகப் பாடல்சான்று

௧௦ நாடுடன் விளங்கு நாடா நல்லிசைத்

திருந்திய வியன்மொழித் திருந்திழை கணவ

குலையிழி பறியாச் சாபத்து வயவ

ரம்புகளை வறியாத் தூங்குதுளங் கிருக்கை

யிடாஅ வேணி யியலறைக் குருசி

௧௫ னீர்நிலந் தீவளி விசும்போ டைந்து

மளந்துகடை யறியினு மளப்பருங் குரையைநின்

வளம்பீங்கு பெருக்க மினிதுகண் டிகுமே

புண்மருந் தின்மரும் வனாகோ ளறியாது

குரைத்தொடி மழுகிய வுலக்கை வயின்றோ

௨௦ றடைச்சேம் பெழுந்த வாடுறு மடாவி

னெஃகுறச் சிவந்த லுனத் தியாவருங்

கண்டுமதி மருளும் வாடாச் சொன்றி

வயங்குகதிர் விரிந்து வானகஞ் சுடர்வர

வறிதுவடக் கிறைஞ்சிய சீர்சால் வெள்ளி

௨௫ பயங்கெழு பொழுதோ டாநிய நிற்பக்

கலிமூங் கருவியொடு கையுற வணங்கி

மன்னுபிர் புனாஇய வலனேர் பிரங்குங்

கொண்டற் றண்டவிக் கமஞ்சுன் மாமழை

காரொதிர் பருவ மறப்பினும்

௩௦ பேரா யாணர்த்தால் வாழ்கநின் வளனே.

துறை - ஓயன்மொழிவாழ்த்து.

வண்ணம் - ஒழுதவண்ணம்.

தூகீத - செந்தூகீத.

பெயர் - (௨௪) சீர்சால்வெள்ளி.

௪ - ௫. தாராநர் தகைப்பிற் பீடுகொண் மலைப் பெரும்படை யென்றது தார்ப்படைக்கு அழித்தற்கரிய மாற்றார் படைவகுப்பிலே வென்றி

செய்து பெருமைகொள்ளும் இயல்பையுடைய அணியாய்நிற்கும் பெரும் படை யென்றவாறு.

க௭. அவை பிறர்ச்செய்தலென்புழிப் பிறனாயென விரியும் இரண்டாவதனை அவை செய்தலென நின்ற செய்தலென்னுந்தொழிலைப் போந்த பொருளாம் செய்வித்தலென்னுந் தொழிலாக்கி அதனொடு முடிக்க.

க௮. குலையிழிபு அறியாச் சாபமென்றது போர்வேட்கையான் இன்னபொழுது போருண்டாமென்று அறியாதே எப்பொழுதும் நாணியேற்றியே கிடக்கும் வில்லென்றவாறு.

க௯. அம்புகளைவறியாவென்றது போர்வேட்கையான் எப்பொழுதும் கையினின்றும் அம்பைக் களைதலறியாவென்றவாறு. தூங்கு துளங்கு இருக்கையென்றது படை இடம்படாது செறிந்து துளங்குகின்ற இருப்பென்றவாறு.

க௧௦. இடா ஏணி - அளவிடப்படாத எல்லை. இயலென்றது பாசறைக்குள்ளவியல்பை; பாசறை - அறையெனத் தலைக்குறைந்தது.

க௧௧. உண்மாரும் தின்மாருமென்பன குறுகின்றன; உண்மாரையும் தின்மாரையுமென்னும் இரண்டாவது விகாரத்தாற்றொடுக்கது. அறியாதென்பதனை அறியாமலெனத்திரிக்க.

௨௧ - ௨௫. வறிது வடக்கு இறைஞ்சிய சீர் சால் வெள்ளி பயம் கெழு பொழுதோடு ஆரியம் நிற்பவென்றது சிறிது வடக்கிறைஞ்சின புகழானமைந்த வெள்ளி கிழைக்குப்பயன்படும் மற்றைக் கோட்களுடனே தான் நிற்குநாளிலே நிற்கவென்றவாறு.

பொழுதென்றது, அதற்கு அடியாகிய கோளை.

வறிது வடக்கிறைஞ்சியவென்னும் அடைச்சிறப்பான், இதற்கு 'சீர்சால்வெள்ளி' என்று பெயராயிற்று.

(௫) பெரும்படைத்தலைவ, (க௧) திருந்திழைகணவ, (க௨) குருசில், (க௩) நீர் நிலமுதலேந்தினையும் (க௪) அளந்து முடிவறியினும் பெருமை அளந்தறிதற்கரியை; (க௫) நின் செல்வமிக்கபெருமை இனிதுகண்டேம்; அஃது எவ்வாறிருந்ததென்னின், (௨௨) வாடாச்சொன்றி, (௨௩) மழை (௨௪) காரெதிர்பருவமறப்பினும் (௨௫) பேராயாணர்த்து; அப்பெற்றிப்பட்ட நின்வளம் வாழ்கவென வினமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் பெருமையும் கொடைச்சிறப்புந்கறி வாழ்த்திய வாறாயிற்று. (௪)

(௨௫.) மாவாடியபுல னுஞ்சிலாடா

கடா அஞ்சென்னிய கடுங்கண்யாளை

யினம்பரந்தபுலம் வளம்பரப்பறியா

நின்படைஞர், சேர்ந்த மன்றங் கழுதை போகி
 ௫ நீ, யுடன்றோர் மன்னெயி றோட்டி வையா
 கடுங்கா லொற்றலிற் சுடர்சிறந் துருத்துப்
 பசும்பிசி ரொள்ளழ லாடிய மருங்கி
 னாண்டலை வழங்குங் கானுணங்கு கடுநெறி
 முனையகன் பெரும்பாழாக மன்னிய
 ௧௦ வருமுறழ் பிசங்கு முரசிற் பெருமலை
 வரையிழி யருகியி னொன்றுகொடி துடங்கக்
 கடும்பரிக் கதழ்சிற ககைப்பரீ
 நெடுந்தே ரோட்டியபிற ரகன்றலை நாடே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணமும் சொங்கீர்வண்ணமும்.

தூகித் - செந்தூகிதும் வஞ்சித்துகிதும்.

பெயர் - (அ) கானுணங்குகடுநெறி.

உ. கடாச்சென்னியென்னும் ஒற்று மெல்லிதே.

ச. கழுதை போகியென்பதனைப் பேசுவெனத்திரிக்க.

௫. தோட்டி - காவல்.

எ. அழல் - காட்டுத்தீ.

அ. கானுணங்கு கடுநெறி 'யெனது' மழையின்மையாற் கானம்

தீந்த கடியவழியென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே 'இதற்கு கானுணங்குகடுநெறி' என்றுபெயராயிற்று.

௧. முனை ஆறலைவாரசெய்யும் போர்.

௧௨. செல்வின்கடுமை ஆற்றல்தோன்றப்பறவையாகக்கூறுவான்
 உபசாரவழக்குப்பற்றிச் சிறகு அகைப்பவென்றானென்க.

(௧௦) முரசினொடுவென ஒடு விரித்து அதனைத் (௧௧) தேரோட்டிய
 வென்பதொடு முடிக்க.

(௧௨) நீ (௧௧) தேரோட்டிய பிறர்நாடு அழிந்தவாறு சொல்லின்,
 நாடு (௧) நின்மாவழங்கினவயல் பின்பு கலப்பைவழங்கா; (உ) நின்யானை
 (௧) யினம் பரந்தவயல் பின் செல்வம் பரத்தலையறியா; (ச) நின்படை
 யாளர்சேர்ந்த மன்றம் கழுதையாலுழப்பட, (௫) நீ உடன்றஅரசர்தந்தகரி
 கள் பின்பு தமக்கு அரணாகக் காவலாளரை வைக்கப்படா; இவ்வாறு அழிந்த
 படியேயன்றிச் சில்லிடங்கள் (௬) கடுங்கால் ஒற்றலின், (எ) அழலாடிய
 மருங்கினையுடைய கானுணங்குகடுநெறியினையும் முனைகனையுமுடைய அக
 ன்ற பெரும்பாழாக நின்றனவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

தேரோட்டிய பிறர்நாடு இவ்வாறு அழிந்ததென எடுத்துச்செலவினை மேலிட்டெக்கினமையால் வஞ்சித்துறைப் பாடாணாயிற்று.

க. 'மாவாடிய' என்பது முதலாக மூன்றாம் வஞ்சியடியாக வந்த மையால், வஞ்சித்துக்குமாயிற்று.

(ச) 'நின்படைஞர்' எனவும் (ரு) 'நீ' எனவும் அடிமுதற்கட் சீரும் அசையும் கூனாய்வந்தன.

(பி - ம்) கஉ. சிறைகைப்ப.

(ரு)

(உக.) தேர்பரந்தபுல மேளர்பரவா

களிறுடியபுல நாஞ்சிலாடா

மத்துறியமனை யின்னியமிமிழா

வாங்குப், பண்டுநற் கற்புநர் செழுவள நினைப்பி

ரு ஜோகோ யானே நோதக வநமே

பெயன்மழை புரண றுக வவத்துற்று

வலமின் றம்ம காலையது பண்பெனக்

கண்பனி மலிர்நிறை தாங்கிக் கைபுடையு

மெலிவுடை நெஞ்சினர் சிறுமை கூரப்

க0 பிரிவர் வேலிப் பாழ்மனை நெருஞ்சிக்

காடுறு கடுநெறி யாத மன்னிய

முருகுடன்று கறுத்த கலியழி மூதா

நுரும்பில் கூற்றத் தன்னின்

நிருந்துதொழில் வயவர் சீறிய நாடே.

இதுவுமது.

பெயர் - (கக) காடுறுகடுநெறி.

க. தேர்பரந்தபுலம் ஏர்பரவாவென்றது ஒருகால் தேர்பரந்த வயல் அத்தேர்பரந்தமாத்தினாயாற் சேராய்ப் பின்பு உழுதற்கு ஏர்பரவா வென்றவாறு.

உ. களிறு ஆடிய புலம் நாஞ்சில் ஆடாவென்றது பன்றிகளுழுத கொல்லைத்தறை அவை உழுதமாத்தினாயானே புழுதியாகிப் பின்பு கலப்பை வழங்காவென்றவாறு.

ஃ. மத்து உறிய மனை இன்னியம் இமிழாவென்றது மத்து ஒலிக் கின்ற மனைகள் அம்மத்தொலியின்மிகுதியானே இனிய இயங்களினொலி களராவென்றவாறு.

அ. கட்பனியென்னும் ஒற்று மெலிந்தது.

க ௦ - க க. நெருஞ்சியின் அடர்ச்சியை நெருஞ்சிக்காடெனக் கூறிய அடைச்சிறப்பான், இதற்கு 'காடுறுகடுநேறி' என்று பெயராயிற்று.

(க உ) மூதூர்போலவென உவமவுருபுவிரித்து, அதனை (க ச) வய வர்சீறியவென்னும் வினையொடு முடிக்க. இனிப் போலுமெனவிரித்து வய வர்சீறியநாடெனலும் ஒன்று. இனி மூதூர்க்கூற்றமெனக்கூட்டிக் கூற்று வன்கொடுமைமிகுதி கூறலுமொன்று.

க கூ. உரும்பில் கூற்றென்பது பிறிதொன்றால் நலிவுபட்டு மனக் கொதிப்பில்லாத கூற்றமென்றவாறு; உருப்பென்னும் ஒற்று மெலிந்தது.

(க கூ) நின் (க ச) வய வர்சீறியநாடு அவ்வயவர்சீறுதற்குமுன்பு இருக்கும்படி சொல்லின், (க) தேர்பரந்தபுலம் ஏர்பரவா; (உ) களிமுடியபுலம் நாஞ்சிலாடா; (கூ) மத்து உரறியமனை இன்னியம் இமிழா; அவ்வாறுவளவியது இப்பொழுது (க க) காடுறுகடுநேறியை உடைத்தாகாநின்றது; அதன் (ச) செழுவளத்தைப் பண்டெற்கறியுநர்நனைப்பின், அவர்க்கு (ஐ) நோதக வரும்; நோவேன்யானென மாறிக்கூட்டி வினமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

நின்வயவர்சீறியநாடு இவ்வாறு அழிந்ததென எடுத்துச்செலவினை மேலிட்டிக் கூறினமையால், வஞ்சித்துறைப் பாடாணாயிற்று.

க. 'தேள்பரந்த' என்பது முதலாக மூன்றடி வஞ்சியடியாக வந்தமையால், வஞ்சித்துக்கு மாயிற்று.

ச. 'ஆங்கு' என்பது அடிமுதற்குன்.

(க)

(உஎ.) சிதைந்தது மன்றநீ சிவந்தனை நோக்கலிற்

ரோடர்ந்த குவளைத் தூநெறியடைச்சி

யலர்ந்த வாம்ப லகமடி வைவர்

சுரியலஞ் சென்னிப் பூஞ்செய் கண்ணி

௫ யரிய லார்கைய ரினிதுகூ டியவர்

துறைமணி மருத மேறித் தெறுமா

நெல்வளை மகளிர் தெள்விளி யிசைப்பிற்

பழனக் காவிற் பசுமயி லாலும்

பொய்கை வாயிற் புனல்பொரு புதவி ட

க 0 னெய்தன் மரபி னிரைகட் செறுவன

வல்வா யுருளி கதுமென மண்ட

வள்ளற் பட்டுத் துள்ளுபு தூர்ப்ப

நல்லெருது முயலு மளறுபோகு விழுமத்துச்

சாகாட் டாளர் கம்பலை யல்லது

கடு பூச லறியா நன்னாட்

டியாண ருஅக் காமரு கவினே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதவண்ணம்.

தூகீத - செந்துகீத.

பெயர் - (உ) தொடர்ந்ததவளை.

உ. தொடர்ந்ததவளை - ஆண்டுகள்தோறுமிட்டு ஆக்கவேண்டாது தொண்டு இட்டதே ஈடாக எவ்வாண்மிற்கும் இடையறாது தொடர்ந்துவரு மென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'தொடர்ந்ததவளை' என்று பெயராயிற்று.

(க) மடிவையரென்பதனை வினையெச்சமுற்றாக்கி, அதனைத் (எ) தெள்விளியிசைப்பினென்னும் வினையொடு முடிக்க.

(எ) மகளிர் (சு) தெறுமா (எ) இசைப்பின், (அ) காவிற் பசும யில் ஆலுமென்றது வயலிற்புகுந்து உழக்காதிருத்தற்பொருட்டு அவ்வயற் புள்ளோப்பும் உழவர்மகளிர் அதனைக் கடியவேண்டித் தெள்விளியிசைப் பின், இயவர்இயங்களின் ஒலிகேட்ட பழக்கத்தானே தன்னைக் கழிகின்ற ஒலியையும் அவற்றின் ஒலியாகக்கருதி மயில் ஆலுமென்றவாறு.

க ௦. நெய்தல் மரபின் நிராகள் செறுவென்றது நெய்தல் இடையறாதுபூக்கும் மரபினையும் நிராத்த வண்டினையுமுடைய செறுவென்றவாறு. கள்ளென்பது வண்டு.

(க க) வல்வாயுருளி (க உ.) அள்ளற்பட்டு (க க) மண்டவெனக் கூட்டுக.

க உ. துள்ளுபுதுரப்பவென்றது சாகாட்டாளர் துள்ளித்துரக் கையாலேயென்றவாறு.

க கூ. அளறுபோகு விழுமமென்றது அளற்றைக்கழியப் போகின்ற காலத்து வருத்தமென்றவாறு.

(க டு) நன்னாட்டுக் (க சு) கவின் (க றீ) சிவந்தனை நோக்கலின், சிதைந்ததென வினாமுடிவு செய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) க க. கதுமெனமண்டி. (எ)

(உரு.) திருவுடைத் தம்ம பெருவிறற் பகைவர்

பைங்கண் யாணைப் புணர்நிரா துமிய

வுரந்துரந் தெறிந்த கறையடிக் கழற்காற்

கடுமா மறவா ககமலகாடை மகப்ப

இ விளையினிது தந்து விளையுமுட் றொது

புலம்பா வறையு ணீதொழி லாற்றலின்
 விடுநிலக் கரம்பை விடரனை நிறையக்
 கோடை நீடக் குன்றம் புல்லென
 வருவி யற்ற பெருவறற் காலையு .
 ௧0 நிவந்துகரை யிழிதரு நனந்தலைப் பேரியாற்றுச்
 சீருடை வியன்புலம் வாய்பரந்து மிகேஇய
 ருலலை சூடி யுருத்துவரு மலிர்நிறைச்
 செந்நீர்ப பூச லலலது
 வெம்மை யரிதுநின் எனகன்றலை நாடே.

துறை - நாடுவாழ்த்து.

வண்ணழம் தூக்கும்அது.

பெயர் - (௧௨) உருத்துவருமலிர்நிறை.

௧. கறையடியென்றது குருதிக்கறையினையுடைய அடியென்ற
 வாறு.

௪ - ௫. மறவர் கதழ் தொடை மறப்ப இளை இனிது தந்தென்
 றது நின்வீரர் போரில்லாமையால் வினைந்து அம்புதொடுத்தலை மறக்கும்
 படி. நாகுகாவலை இனிதாகத் தந்தென்றவாறு.

இளை - காவல். விளைவில் முட்டுறாமலெனத் திரிக்க.

௬. புலம்பா உறையுட்டொழிலென மாறிக்கூட்டுக.

௭. கரம்பை விடர் அனை நிறையவென்றது முன்பு நீரேறாத
 கரம்பைவயல்களிறு கமர்வாய் நீர்நிறைய வென்றவாறு.

(௭) விடரனிறைய (௧ ௧) வாய்பரந்து மிகேயென முடிக்க.

(௮) கோடைநீடுகையாலே குன்றம் புல்லெனும்படி (௧) அருவி
 யற்ற காலையெனக் கூட்டியுரைக்க.

௧ ௧. வாய்பரந்து மிகேயென்றது இடத்திலே பரந்து நீர்தான்
 தன்னை மிகுக்கவேண்டி யென்றவாறு.

௧ ௨. உவலை சூடி உருத்துவரும் மலிர்நிறையென்றது தழைகளைச்
 சூடித் தோற்றிவரும் வெள்ள மென்றவாறு.

தன்னை வயல் பொறுக்குமாறு காணவென்று போர்வேட்டு வருவா
 னைப் போலுமென்று கூறிய இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'உருத்து வருமலிர்
 நிறை' என்று பெயராயிற்று.

(௧ ௧) வாய்பரந்து மிகேயுயர் (௧ ௨) உருத்துக் (௧ 0) களையிழி
 தரும் நனந்தலைப் பேரியாற்று (௧ ௨) மலிர்நிறைச் (௧ ௧) செந்நீரான மாறிக்
 கூட்டுக.

(௧) பெருவற்றகாலையும் (௧௪) நின் அகன்றலைநாடு, (௧) புலம்பா வுறையுட்டொழிலை நீ ஆற்றலின், (௧) திருவுடைத்தெனக் கூட்டி வினை முடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் நாகொத்தற்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று. (அ)

(௨௬.) அவலெறிந்த வுலக்கை வாழைச் சேர்த்தி

வளைக்கை மகளிர் வள்ளை கொய்யு

முடந்தை நெல்லின் விளைவயற் பரந்த

தடந்தா னுரை யிரிய வயினைக்

௩ கொழுமீ னுர்கைய மரந்தொறுங் குழா அலின்

வெண்கை மகளிர் வெண்குரு கோப்பு

மழியா விழவி னிழியாத் திவவின்

வயிரிய மாக்கள் பண்ணமைத் தெழீஇ

மன்ற நண்ணி மறுகுசிறை பாடு

௧௦ மகன்கண் வைப்பி னும மனளிய

விரவுவேறு கூலமொடு குருதி வட்ட

மயிர்புதை மாக்கண் கடிய கழற

வமர்கோ ணேரிகந் தாரெயில் கடக்கும்

பெரும்பல் யானைக் குட்டுவன்

௧௩ வரம்பி றானை பரவா வுங்கே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணழம் தூக்கும்அது.

பெயர் - (௬) வெண்கைமகளிர்.

௧. முடந்தை நெல்லென்றது கதிர்க்கனத்தாலே வளைந்து முடமான நெல்லென்றவாறு; முடந்தையென்பது பெயர்த்திரிசொல்; இனிப் பழவழக்கென்பதுமொன்று.

௩. கொழுமீ னுர்கையவென்றது.....

பா இச்சிறப்புணே, இதற்கு 'வெண்கைமகளிர்' என்று பெயராயிற்று.

இனி வெண்சங்கணிந்த கையென்பாருமுளர்; இனி அடுகைமுதலாகிய தொழில்செய்யாத கையென்பாருமுளர்.

௪. திவவையுடையயாழ் திவவெனப்பட்டது.

குட்டுவன் வரம்பில் தானை பரந்த இப்பொழுது அழிந்து கிடக்கின்ற இந்நாடுகள், (௧௪) குட்டுவன் (௧௫) வரம்பில் தானை பரவாவுங்கு

(௯) முடந்தை நெல்லின் வினாவயம் பரந்த (௪) நானாயிரிய (௬) வெண்கை மகளிர் வெண்குரு கோப்புதலையுடையவாய் (௭) அழியாத விழவினையும் இழியாதவினையு முடைவாய் (௮) வயிரியமாக்கள் எழீஇ (௯) மன்றண்ணி மறுகுசிறைபாடும் ! இப்பெற்றிப்பட்ட சிறப்பையுடைய (௧௦) அகன்கண் வைப்பினுடு இப்பெற்றியெல்லாமழிந்து கண்டார்க்கு அளித்தலை யுடைய வென வினமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

வரம்பிறுனை பரவாலுங்கென எடுத்துச்செலவினை மேலிட்டுக் கூறினமையால், வஞ்சித்துறைப்பாடாணாயிற்று.

(பி - ம்.) ௧. அவலெறியுலக்கை. இ. குமுறலின்; குழறலின். (௯)

(௩௦.) இணர்ததை ஞாழற் ககாகெழு பெருந்துறை

மணிக்கலத் தன்ன மாயிதழ் நெய்தற்

பாசடைப் பனிக்கழி துழைஇப் புன்னை

வாலிணர்ப் படுகினைக் குருகிறை கொள்ளு

நி மல்குறு கான லோங்குமண லடைககா

தாழும்பு மலைந்த புணரிவளை ஓரல

விலங்குரீர் முத்தமொடு வார்துகி ரெடுக்குந்

தண்கடற் படப்பை மென்பா லனவுங்

கார்தளங் கண்ணிக் கொலையில் வேட்டுவர்

௧௦ சென்கோட்டாமா னுனொடு காட்ட

மதனுடை வேழத்து வென்கோடு கொண்டு

பொன்னுடை நியமத்துப் பிழிரொடை கொடுக்குங்

குன்றுதலை மணந்த புன்புல வைப்புங்

கால மன்றியுங் கரும்பறுத் தொழியா

௧௧ தரிகா லவித்துப் பலபு விழவிற்

றேம்பாய் மருத முதல்படக் கொன்று

வெண்டலைச் செம்புனல் பார்துவாய் மிகுக்கும்

பலகுழ் பதப்பர் பரிய வெள்ளத்துச்

சிறைகொள பூசலிற் புகன்ற வாய்

௨௦ முழவிமிழ் முதார் விழவுக்காணுடப் பெயருஞ்

செழும்பல் வைப்பிற் பழனப் பாலு

மேன லுழவர் வாகுமீ திட்ட

கான்மிகு குளவிய வன்புசே ரிருக்கை

மென்றினை துவனை முறைமுறை பகுக்கும்

உரு புன்புலந் தழீஇய புறவணி வைப்பும்

பல்பூஞ் செம்மற் காடுபய மாறி

யரக்கத் தன்ன நண்மணற் கோடுகொண்

டொண்ணுதன் மகளிர் கழலொடு மறுகும்

விண்ணுயர்ந் தோங்கிய கடற்றவும் பிறவும்

௩௦ | பனைகெழு வேந்தரும் வேளிரு மொன்றுமொழிந்து

கடலவுங் காட்டவு மரண்வலியார் நடுங்க

முரண்மிகு கடுங்குரல் விசும்படை பதிரக்

கடுஞ்சினங் கடாஅய் முழங்கு மந்திரத்

தருந்திறன் மரபிற் கடவுட் பேணிய.

௩௧ ருயர்ந்தோ னேந்திய வரும்பெறற் பிண்டங்

கருங்கட் பேய்மகள் கைபுடையூஉ நடுங்க

நெய்த்தோர் தூஉய நிறைமகி ழிரும்பலி

யெறும்பு மூசா விறும்பூது மரபிற்

கருங்கட் காக்கையொடு பருந்திருந் தார

௪௦ வோடாப் பூட்கை யொண்பொறிக்கழற்கார்

பெருஞ்சமந் ததைத்த செருப்புகன் மறவ

ருருமுலி னதிர்க்குங் குரலொடு கொளைபுணாநது

பெருஞ்சோ றுருத்தற் கெறியுங்

கடுஞ்சின வேந்தேனின் றழங்குரான் முரசே.

துறை - பெருஞ்சோற்றுநிலை.

வண்ணமும் தூக்கும்அது.

பெயர் - (௧௯) புகன்றவாயம்.

உ. மணிக்கலமென்றது லீலமணியாலே செய்த பாத்திரம்.

மணிக்கலத்தன்ன (௩) கழியெனக்கூட்டி நெய்தற்பூவின் கருமையா னும் அதன்பாசடைக்கருமையானும் மணிக்கலம்போன்றகழியெனவுணாக்க.

இ. கானலென்றது தன்னிடத்துவந்து இனாகொள்ளுவதற்குக் குருகு தங்கிவாழும் கானலென்றவாறு.

உ. புணரி வளை ஞாலவென்றது கடல்கொண்டுவந்த சங்கு திணை யிலே துவண்ட வருத்தத்தாலே ஈனுக்கெக்கு மெய்வருத்திக் கதறவென்ற வாறு.

எ. முத்தமொடு வார்துகிரெடுக்குமென்றது ககாநின்றோரில் (சு) வ்ளநரலக்கேட்டார், அம்முத்தெடுக்கவென்றுவந்து முத்தையன்றி அதனோடு பவளத்தையுமெடுக்கு மென்றவாறு.

(கடு) பலபூவிலிணையுடைய (உக) வைப்பெனக்கூட்டுக.

கஎ. புனல் பரந்தென்றதனைப் பரக்கவெனத்திரிக்க.

கஅ. பலசூழ்பதப்பென்றது பலபுரியாலும் சூழப்பட்ட மணற்கோட்டையென்றவாறு.

கக. புகன்றஆயமென்றது முன்பு மணலிணைக்கு நில்லாத பெருவெள்ளத்தினை அணைசெய்துமுடித்தவிருப்பத்தையுடைய ஆயமென்றவாறு.

இச்சிறப்புப்பற்றி இதற்கு 'புகன்றவாயம்' என்று பெயராயிற்று.

உஎ. மணற்கோடுகொண்டென்றது மணற்கோட்டைக் கழலாடு தற்கிடமாகக் கொண்டென்றவாறு.

இனிக் (உஅ) கழலென்றதனைக் கழலையுடைய தலைமகன்காலாக்கி அக்காலொடு தலைமகளிர் புணர்ந்துடன்போமென்பாருமுள்.

உக. பிறவுமென்றது அவ்வாறு ஒருநிலமாகச்சொல்லப்படாத பல நிலப்பண்புமுடைய இடங்களுமென்றவாறு.

முன்பு எண்ணிசின்ற நிலங்களெல்லாம் ஆகுபெயரான் அந்நிலத்து வாழ்வார்மேலனவாகக் கொள்க.

க௦. ஒன்றுமொழிந்தென்றது ஒருவர் துணிந்ததே காரியமாக அனைவரும் துணிந்து சொல்லியென்றவாறு.

(கக) கடுஞ்சினங்கடாய் (சக) எறியும் (சச)முரசெனமுடிக்க.

கக. முழங்குமந்திரமென்றது முழங்க உச்சரிக்கப்படுமந்திரமென்றவாறு.

மந்திரத்தானென உருபுவிடுத்து அதனைப் (கச) பேணியவென்பதனோடு முடிக்க.

கச. கடவுளென்றது முரசுரை கடவுள்.

(கசு) கருங்கட்பேய்மகள் கையுடையுடங்க (கடு) உயர்ந்தோனெந்நிய அரும்பெறற்பிண்டம் (கஅ) ஏறும்பு மூசாஇறும்பூது மரபின் (கஎ) நெய்த்தோர் தூஉய நிறைமகிழிரும்பலி (கக) கருங்கட்காக்கையொடு பருந்திருந்தாரவெனக் கூட்டுக.

(கஅ) இறும்பூது மரபிற் (கஎ) பல்யென மாறிக்கூட்டுக.

(கசு) பேய்மகளும் (கஅ) ஏறும்பும் அஞ்சிச்செல்லாத (கஎ) பலிகளைக் (கக)காக்கையொடு பருந்திருந்தாரவென்றது அம்முரசுரை கடவுள்தனானையால் தன்பலிகளை மேல் தன்னருளாலேபோர்வென்றிவினாவதறிவித்தற்கு நிமித்தமாகக் காக்கையும் பருந்துமிருந்து ஆரவென்றவாறு.

இவ்விடத்துக்குப் பிறவாறு கூட்டியுணாப்பாருமுள்.

சக. பெருஞ்சமந்ததைந்த செருவென்றது பகைவர் செய்யும் போர்சிறையும்படி செய்யும் போரென்றவாறு.

சக - சஉ. மறவர்குரலெனக்கூட்டுக.

ஆகுபெயரான், உருமுநிலனநிர்க்குங்குரலோடு ஒத்த மறவர்குமலை உருமு நிலனநிர்க்குங் குரலென்றானாகக்கொள்க.

சக - சச. எறியுமுரசென்க.

(அ) மென்பால் முதலாகக் (உக) கடற்றுக எண்ணப்பட்ட ஐவகை நிலத்துமக்களும் (பிறவும்) (க௦) அந்நிலத்து வேந்தரும் வேளிரும் தங்களிலே ஒன்றுமொழிந்து (கக) அரண்வலியாதே நடுங்காநிற்கும்படி (கஉ) கடுங்குரல்விசம்படைந்து அதிரும்படி (கக) கடுஞ்சினத்தைக்கடாவிப் (கக) பேய்மகள் கைபுடையுடநடுங்க (கஇ) உயர்ந்தோனேந்திய பிண்டத்தினையும் (கஅ) ஏறும்பு மூசாமரபின் (கஎ) நெய்த்தோர்தூஉய நிறை மகிழிரும்பலியினையும் (கக) கருங்கட்காக்கையொடு பருந்திருந்து ஆராநிற்கச் (சக) செருப்புகன்மறவரது (சஉ) குரலொடே கோட்பாடு பொருந்திப் (சக) பெருஞ்சோறு உகுத்தற்கெறியப்படாநின்றது, (சச) நின்முரசென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பீ - மீ.) க. இணர்த்ததை. கஅ. இறும்பூதுபிரப்பின். (க௦)

இதன்பகிதத்து அகப்பாவெறிதலைப் பகற்றவேட்டற்கு அடையாக்கியுணாக்க.

முகியனா மதியுற்றமரபிற்றழிஇ மண்வகுத்தீத்தெனக்கூட்டித் தன் குலத்தில் தனக்குமுகியனா மதியோடொத்த தன்நண்ணளியால் தழிஇக் கொண்டு அவர்க்குத் தன்னாட்டைப் பகுத்துக்கொடுத்தென உணாக்க.

இருகடலுமென்றது தன்னதாயமெல்கடலும் பிறநாட்டதாய்ப்பின்பு தான் பொருதுகொண்டு தன்னாடாக்கிய நாட்டிற் கீழ்கடலுமென்றவாறு.

கருங்களிற்றியாணப்புகன்நினைட்டி இருகடலீருமொருபகலாடியென்றது அவ்விருமுநீரும் ஒருபகலிலே வரும்படி யானைகளை நிரைத்து அழைப்பித்து ஆடியென்றவாறு.

அயினா பனாஇயென்றது தன்னாட்டு அயினாயென்னு மலையில்வாழும் கொற்றவைக்கடவுளைத் தன்குலத்துள்ளார் செய்துவரும் வழிபாடு கெடாமல் தானும் வழிபட்டென்றவாறு.

ஆற்றல்சான்முன்போடு காடுபோந்தவெனக்கூட்டுக.

நெடும்பாரதாயனார் முந்துறக் காடுபோந்தவென்றது தன்புரோகிதராகிய நெடும்பாரதாயனார் தனக்குமுன்னே துறந்து காடுபோக அதுகண்டு தானும் துறவுள்ளம்பிறந்து துறந்து காட்டிலே போனவென்றவாறு.

(பதிகம்.)

இமைய வரம்பன் றம்பி யமைவர
 வும்பற் காட்டைத் தன்கோ னிறீஇ
 யகப்பா வெறிந்து பகற்றீ வேட்டு
 மதியுறழ் மரபின் முதியகைத் தழீஇக்
 கண்ணகன் வைப்பின் மண்வகுத் தீத்துக்
 கருங்களிற் றியானைப் புணர்நினை நீட்டி
 யிருகட னீரு மொருபக ளாடி
 யயினா பனாஇ யாற்றஞ்சான் முன்போ
 டொடுங்கா நல்லிசை புயர்ந்த கேள்வி
 நெடும்பா தாயனார் முந்துறக் காடுபோந்த

(௮) பல்யானைச் செல்கெழு குடவேனைப் பாலைக்கெளதமனார் பாடி
 னார் பத்துப்பாட்டு. அவைதாம்: அடுநெய்யாவுதி, கயிறுகுறு
 முகவை, ததைந்தகாஞ்சி, சிர்சால்வெள்ளி, காணுணங்குகடுநெறி,
 காடுறுகடுநெறி, தொடர்ந்தருவளை, உருத்துவருமலிர்நிறை, வெண்
 கைமகளிர், புகன்றவாயம். இவை பாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில்: 'நீர் வேண்டியதுகொண்மின்' என, 'யானும்
 என்பார்ப்பணியும் சுவர்க்கம்புகல்வேண்டும்' என, பார்ப்பாரிற் பெரியோனைக்
 கேட்டு ஒன்பது பெருவேள்விவேட்பிக்கப் பத்தாம்பெருவேள்வியிற் பார்ப்
 பாணையும் பார்ப்பணியையும் காணுராயினார்.

இமையவரம்பன் றம்பி பல்யானைச்செல்கெழு குட்டுவன் இருபத்தை
 யாண்டு வீற்றிருந்தான்.

மூன்றும்பத்து முற்றிற்று.

நான்காம் பத்து.

- (10க.) குன்றுதலை மணந்து குழுஉக்கட லுடுத்த
மண்கெழு ஞாலத்து மாந்த ரொராங்குக்
கைசுமந் தலறும் பூசன் மாதிரத்து
நால்வேறு நனந்தலை பொருங்கெழுந் தொலிப்பத்
- 10 தெள்ளாயர் வடிமணி யெறியுநர் கல்லென
வுண்ணுப் * பைஞ்ஞிலம் பனித்துறை மண்ணி
வண்டுது பொலிதார்த் திருஞெம ரகலத்துக்
கண்பொரு திகிரிக் கமழ்குரற் றுழாஅ
யலங்கற் செல்வன் சேவடி பரவி
- க0 நெஞ்சுமலி யுவகையர் துஞ்சபதிப் பெயர
மணிநிற மையிரு ளகல நிலாவிரிபு
கோடுகடு மதிய மியலுற் றுங்குத்
துளங்குதுடி விழுத்திணை திருத்தி முரசுகொண்
டாண்கட னிறுத்தநின் பூண்கிளர் ளியன்மாற்பு
- க10 கருவி வானந் தண்டளி தலைஇய
வடதெற்கு விலங்கி விலகுதலைத் தெழிலிய
பனிவார் விண்டு விறல்வரை யற்றே
கடவு ளஞ்சி வானத் திழைத்த
தூங்கெயிற் கதவங் காவல் கொண்ட
வெழுஉநிவந் தன்ன பரோஹழ் முழவுத்தோள்
வெண்டிசை முந்நீர் வளைஇய வுலகத்து
வண்புகழ் நிறுத்த வகைசால் செல்வத்து
வண்ட னணியைம னீயே வண்டுபட
வொலிந்த கூந்த லறஞ்சால் கற்பிற்
- உ0 குழைக்குவிளக் காகிய வொண்ணுதற் பொன்னி
னிழைக்குவிளக் காகிய வவ்வாங் குந்தி
கிசம்புவழங்கு மகளி ருள்ளஞ் சிறந்த
செய்மீ னணியணின் ரென்னகர்ச் செல்வி
நிலனதிர் பிரங்கல வாசி வலனேர்பு

* இப்பெயர் பஞ்ஞிலமெனவும் வழங்கும்.

௩௦ வியன்பிண முழங்கும் வேன்மு சமுவத்
தடங்கிய புடையற் பொலங்கழ னேன்ற
ளொடுங்காத் தெவ்வ ருக்கறக் கடைஇப்
புறக்கொடை யெறியாரின் மறப்படை கொள்ளுநர்
நகைவர்க் கரண மாகிப் பகைவர்க்குச்

௩௫ சூர்நிகழ்ந் தற்றுநின் றுணை
போர்மிகு குருசினீ மாண்டனை பலவே

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்.

தூக்த - செந்துக்த.

பெயர் - (அ) கமழ்தூற்றுவாய்.

(ச) ஒலிப்பப் (க) பரவியெனமுடிக்க.

௩ - சு. மணியெறிதலை உண்ணுப்பைஞ்ஞிலத்தின் தொழிலாக்கி,
அவர்கள் மணியையெறிந்து தீர்த்தமாடுகின்றார்களாகக்கொள்க.

சு. உண்ணுப்பைஞ்ஞிலமென்றது அத் திருமால்கோயிலுள் வரம்
வேண்டி உண்ணுதுகிடந்த மக்கட்டொருதியென்றவாறு.

எறியுநென்றது வினையெச்சமுற்று.

இனி எறியுநென்பதனைத் தொழிற்பெயராக்கி, மணியையெறிவார்,
தீர்த்தமாடுவோர் ஆடுதற்கு இது முகுத்தமென்று அறிந்துவருதற்பொருட்டு
அம்மணியையெறிந்து ஆரவாரிப்பவென்றாப்பாருமுளர்.

அ. கமழ்குரற்றுழாயென்றது நான்கின்ற பூங்கொத்துக்களையுடைய
துழாயென்றவாறு.

நாறாத பூவுடையதனை மிக நானுவதொன்றுபோலச் சாதிப்பறிச்
சொன்ன சொந்திரப்பான், இதற்கு 'கமழ்தூற்றுவாய்' என்று பெயரா
யிற்று.

க. செவ்வென்றது திருவனந்தபுரத்துத் திருமலை.

௩௦. பதிப்பெயரவென்னும் எச்சத்தினை (௧௨) மதியார் இயலுந்
றாங்கென்னும் வினையொடு முடிக்க.

(சு) உண்ணுப்பைஞ்ஞிலம் (௧௦) நெஞ்சமலியுவகையராய்த் தாந்
தாம் தஞ்சுபதிகளிலேபெயரும்படி (௧௧) மையிருளகல (௧௨) கோடு
கூடு மதியம் இயலுந்றாங்குத் (௧௩) துளங்குருடி விழுத்திணைதிருத்தி
யெனக்கூட்டி, உண்ணுதுவரங்கிடந்த மக்கட்டொருதி வரம்பெற்று
நெஞ்சமலிந்த உவகையராய்த் தாந்தாம் தஞ்சுபதிகளிலே பெயரும்படி
இருள் அகல விரிந்து கோடுகூடுதலையுடைய உவாமதியம்

இனி, (க௦) துஞ்சுபதிப் பெயரவென்னுமெச்சத்தினை (க௧) ஆண்கடனிறுத்தவென்னும் வினையொடுமுடித்து, வழி ஆறலைகள்வர்முதலாய ஏதங்களினறித் தாந்தாம் துஞ்சுபதிகளிலே பெயரும்படி தன் ஆண்மைக்கடனையிறுத்தவென்று உடைப்பாருமுள்.

க௧. முரசுகொண்டென்றது சிலகாலத்துப் பயன்கொள்வாரின்மையிற் பண்ணிற்று கிடந்த பழமுரசினைத் தான் தோன்றி அதன் அழிவுதீர்த்து அதன் பயன்கொண்டென்றவாறு.

க௨. ஆண்கடனிறுத்தவென்றது ஆண்மக்களாயுள்ளார் தங்கிழ்வாழ்வாகக் காத்தற்பொருட்டு அவர்க்கு அவர்செய்யும் கடன்களெல்லாம் செய்து முடித்தவென்றவாறு.

க௩. விலங்கியென்றதனை விலங்குவெனத் திரிக்க.

க௪. பனிவார் விண்மொகிய விறல்வளையென இருபெயரொட்டு, (உ௧) கூந்தலினையும் கம்பினையும் (உ௨) துதலினையும் (உ௩) உந்தியினையுமுடைய (உ௪) தொன்னகர்ச் செல்வியெனமாறிக்கூட்டுக.

உ௪. செம்மீன் - அருந்துதி.

உ௫. நிலனதிரவெனத் திரிக்க.

க௫. புடையலென்றது பனந்தார்.

(க௬) புடையலினையும் கழிஞானுள்ளினையுமுடைய (க௭) நின்றபடைகொள்ளுநொன மாறிக்கூட்டுக.

க௮. ஈண்டுப் படைகொள்ளுநரென்றது படைத்தலைவரை யென்றவாறு.

(க௯) நின்மார்பு (க௯) பனிவார்விண்டு விறல்வளையற்று; (உ௦) நின்றோள்கள் எழுஉநிவந்தன்ன; (உ௧) நீதான் வண்டனென்பவனை அணைய; (உ௨) நின்செல்வி செம்மீனினையன்; (க௭) நின் மறப்படை கொள்ளுநர் புறக்கொடையெறியார்; (க௮) நின்றானை (க௯) நகைவர்க்கு அரணமாகிப் பகைவர்க்குச் (க௮) குநிகழ்த்தற்று; அவ்வாற்றும் (க௭) குருசில், நீ பலவும் மாட்சிமைப்பட்டனையென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனும் சொல்லியது, அவற்குள்ள மாட்சிமையெல்லாமெடுத்து உடன்புகழ்ந்தவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) உ. மாந்தரோங்குக. க௯. நயவர்க்கரணம்.

உ௦. நிமிர்ந்தன்ன.

(௧)

(க௭.) மாண்டனை பலவே போர்மிரு குருசினீ
மாநிரம் விளக்குஞ் சாற்புஞ் செம்மையு
முத்துடை மருப்பின் மழகளிறு பிளிற
மிக்கெழு கடுந்தார் துய்த்தலைச் சென்று

- தி துப்புத்துவர் போகப் பெருங்கிளை யுவப்ப
வீத்தான் றுன விடனுடை வளனுந்
துளங்குகுடி திருத்திய வலம்படு வென்றியு
மெல்லா மெண்ணி னிகெழங்கு தபுந
கொன்னென்று மருண்டனெ னடுபோர்க் கொற்றவ
க0 நெடுமிடல் சாயக் கொடுமிட றுமியப்
பெருமலை யானையொடு புலங்கெட விறுத்துத்
தடந்தா னுரை படிந்திரை கவரு
முடந்தை நெல்லின் கழையமல் கழனிப்
பிழையா விளையு னுடகப் படுத்து
கரு வையா மாலையர் வசையுநர்க் கறுத்த
பகைவர் தேளத் தாயினுஞ்
சினவா யாகுத லிறம்புகாற் பெரிதே.

இதுவுமது.

பெயர் - (கரு) கழையமல்கழனி.

அ. இடுகழங்குதபுநவென்றது இடுகழங்கும் அலகுதபுதற்குக்காரணமாக இருப்பனவென்றவாறு.

தபுநவென்றது பெயர்த்திர்சொல்.

க 0. நெடுமிடல் - அஞ்சி இப்பெயராம். கொடுமிடல், மிடல் - வலி; என்றது வலியாற் செய்யப்படும் போர்னை.

க ௩. முடமாகிய கழையென இருபெயரொட்டு. நெல்லின்கழை - நெல்லினது கழை.

நெற்றுளை அதன்பருமையாலே மூங்கிலோடு ஒப்புமையற்றிக் கழையென்று பெயர்கொடுத்தசிறப்பான், இதற்கு 'கழையமல்கழனி' என்று பெயராயிற்று.

க ௫. வையா மாலையென்றது ஒன்றில் வகைபடாத இயல்பையுடையாரென்றவாறு.

க ௫ - க ௬. வசையுநர்க் கறுத்த பகைவரென்றது தங்கள் பகைவரொடு செற்றம்கொண்டாடாது ஒழிந்திருக்கவேண்டுமளவிலும் ஒழியாது அவர்களை அக்கடப்பாடன்றி வெகுண்டிருத்தலே தொழிலாகவுடைய பகைவரென்றவாறு.

வசையுநர் - பகைவர்; வசையுநரென்றது பெயர்த்திர்சொல். இனிக் கரவொற்றினி 'வசையுநர்கறுத்த' என்பது பாடமாயின், அதனை

வினையெச்சவினைக்குறிப்புமுற்றுத் திரிசொல்லாக்கி, வசைசொல்லுதலு
டையவராய் வெகுண்ட பகைவரென்று உரைப்பாருமுளர்.

(க) குருசில், நீ பலகுணங்களுமாட்சிமைப்பட்டனை; (அ) அப்பல
குணங்களும் எண்ணப்புகின், இடுகழங்கு தபும் எல்லையவாயிருக்கும்; (க)
கொற்றவ, பலகுணத்தினும் ஒன்றைக் கொன்னே யான் வியந்தேன்; அப்
பலவற்றுள்ளும் வியப்பானகுணம் யாதெனின், பகைவர்செய்த குற்றத்திற்
குத் தண்டமாக அவர் (கச) நாட்டை அகப்படுத்திக்கொண்டு (கரு)
வையாமாலையராகிய வசையுநர்க்கறுத்த (கச) அப்பகைவரிடத்தாயினும் நீ
(கஎ) சினவாதொழுகின்ற பொறை எமக்குப் பெரிதும் வியப்பாகாநின்ற
தென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவற்றுள்ள பலகுணங்களையும் உடனெண்
ணிப் புகழ்ந்து அவற்றுட் பொறையுடைமையை மிகுத்துப் புகழ்ந்தவாறு
யிற்று.

(பி - ம்.) கச, பிழையாவினையினுடு, (உ)

(நக.) இறும்பூதாற் பெரிதே கொடித்தே ரண்ணல்
வடிமணி யனைத்த பணைமாநு ணைன்றாட்
கடிமரத்தாற் களிற்றனைத்து
நெடுநீர துறைகலங்க

ரு முழத்திறுத்த வியன்றானையொடு
புலங்கெட நெரிதரும் வரம்பில் வெள்ளம்
வாண்மதி லாக வேன்மிளை யுயர்த்து
வில்விசை யுமிழ்ந்த வைம்முள் ளம்பிற்
செவ்வா யெஃகம் வளைஇய வகழிற்

கல காரிடி யுருமி னுரைய முரசிற்
கால்வழங் காரொயில் கருதிற்
போதொதிர் வேந்த ரொருஉப நின்னே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்.

தூக்த - செந்தூக்தம் வஞ்சித்தூக்தம்.

பெயர் - (க) வரம்பில்வெள்ளம்.

உ - க. நொன்றாட்களிறென மாறிக் கூட்டுக.

உ. வியன்றானையென்று பகைவர்நாட்டெல்லையின் முற்பாடு
சென்றுவிட்ட துசிப்பெரும்படையை.

சு. வரம்பில்வெள்ளமென்றது அதனோடுகூடி நாட்டுள்ளுச் சென்றுவிடும் பேரணிப் பெரும்படையை.

கரையையுடையகடலை வரம்புடைய வெள்ளமென்றாக்கி இதனை வரம்பில்வெள்ளமென்று கூறியசிறப்பான், இதற்கு 'வரம்பில்வெள்ளம்' என்று பெயராயிற்று.

வெள்ளமென மகரவொற்றுக் கெடாமையான் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையன்றி ஒருபொருளாக இருபெயரீகம் நின்றதாக்கிக்கொள்க.

சு - கக. படையெள்ளத்தை ஆரெயிலென்றது அரசன்றனக்கு ஆரெயில்போல அரணும் நின்றலினெனக்கொள்க.

இனிக் கால்வழங்காரெயிலெனக் காற்றல்லதுவழங்கர் ஆரெயிலென்று பகைவர்மதிலாக்கி, அதனை வரம்பில்வெள்ளம் கொள்ளக்கருதினென்று உணர்ப்பாருமுளர்.

எ. உயர்த்தென்பதனை உயர்த்துவெனத்திரித்து, அதனை (க) எஃகம் வளைஇயவென்பதனோடு முடிக்க.

(க) செவ்வாயெஃகம்வளைஇய அகழினையும் (அ) வில்வினையு மிழ்ந்த அம்பாகிய வைர்முள்ளினையுமுடைய (கக) ஆரெயிலென மாறிக் கூட்டுக.

செவ்வாயெஃகமென்றது முனைமுக்கத்திற்செல்லாதொழிந்த கூர் வேற் கருவிகளையெனக்கொள்க.

இனி, வாள் மதிலாகவென்றுவைத்துப் பின்னை ஆர் எயிலென்றது, வாண்மதிலைச்சூழ்தலையுடைய ஆராகிய எயிலினையெனக் கொள்க; ஈண்டு ஆராவது காலாவழங்கிச்செல்லின்றபடையின் திரட்சி. இனி வரம்பில் வெள்ளமானது வாள் மதிலாக வேல்மிளை உயர்த்துக் கால்வழங்கு ஆர் எயிலாதலைக் கருதினென்றனுமொன்று.

(க) அண்ணல், இது பெரிதும் இறும்பூதாயிருந்தது; யாதெனின், (சு) வரம்பில்வெள்ளம் (கக) கால்வழங்காரெயிலெனச் சொல்லப்பட்ட நின்றபடை போர்செய்யக்கருதின, (கஉ) நின்றோடு போரெதிர்த்தவேந்தர் பொரமாட்டாது நின்னை நீங்குவர்; இஃது அதுவென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று. வரம்பில்வெள்ளங்கருதினென எடுத்துச்செலவினை மேலிட்டிக் கூறினமையான், வஞ்சித்துரைப்பாடானாயிற்று.

க. 'கடிமரத்தான்' என்றதுமுதலாக மூன்றடி வஞ்சியடியாக வந்த மையான், வஞ்சித்துக்குமாயிற்று. (க)

(௩௪.) ஒருஉப நினை யொருபெரு வேந்தே
யோடாப் பூட்டை பொண்பொறிக் கழற்கா
லிருநிலந் தோயும் விரி நூ லறுவையர்
செவ்வனைய மாவூர்து

௩ நெடுங்கொடிய தேர்மிசையு
மோடை விளங்கு முருகெழு புகர்துதற்
பொன்னணி யானை முரண்சே ரொருத்தினு
மன்னிலத் தமைந்த.....
மாறு மைந்தர் மாறுநிலை தேய
முரட்டைப் பெருஞ்சமந் ததைய வார்ப்பெழு
வரசுபடக் கடக்கு மாற்றற்
புராசான் மைந்தரீ யோம்பன் மாறே.

துறை - தும்பையரவம்.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (உ) ஒண்பொறிக்கழற்கால்.

(க) ஒருஉப (க) அறுவையரென முடிக்க.

உ. ஒண்பொறிக் கழற்காலென்றது தாங்கள்செய்த அரிய போர்த் தொழில்களைப் பொறித்தலையுடைய ஒள்ளிய கழற்காலென்றவாறு.

இச்சிறப்பான், இதற்கு 'ஒண்பொறிக்கழற்கால்' என்று பெயராயிற்று.

(க) வேந்தே, (ச) மாவூர்து (க க) அரசுபடக்கடக்குமாற்றலையுடைய (கஉ) புராசான்மைந்த, அவ்வாற்றவிடத்துவரும் குறைகளுக்குப் பிறனா ஏவாது அவற்றை நீயே பாதுகாத்துச்செய்தலால், (க) ஒருஉப (க) அறுவையரெனக்கூட்டி வினமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

மாற்றார் நாகுகோடல் முதலாயினவன்றி வென்றிகோடலே கூறினமையால், துறை தும்பையாய் ஒருஉபவெனப் படையெழுச்சிமத்திரமே கூறினமையான், அதனுள் அவ்வாயிற்று.

(ச) 'செவ்வனைய' என்பதுமுதலாக இரண்டும் வஞ்சியடியாய் வந்தமையான், வஞ்சித்துக்குமாயிற்று. (ச)

(௩௫.) புராசான் மைந்தரீ யோம்பன் மாறே

புராசான் நனவாற் பெருமைநின் வென்றி

யிருக்களிற் றியானை யிலங்குவான் மருப்பொடு

நெடுந்தேர்த் திகிரி தாய வியன்களத்
 இ தளகுடைச் சேவற் கிளைபுகர் வாரத்
தலைதும்ர் தெஞ்சிய மெய்யாடு பறந்தலை
 யந்தி மாலை விசம்புகண் டன்ன
 செஞ்சுடர் கொண்ட குருதி மன்றத்துப்
 பேள யாடும் வெல்போர்

க0 வீயா யாணர் நின்வயி னானே.

துறை - வாகைத்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் அது.

நூக்து - செந்தூக்து.

பெயர் - (க) மெய்யாடுபறந்தலை.

இ. அளகுடைச்சேவலென்றது பெடையொடுகடின பருந்தின்
 சேவலை.

ச. வியன்களமென்றது ஒன்றான போர்க்களப்பரப்பை.

க. பறந்தலையென்றது அப்பெரும்பரப்பின் உட்களத்தை.

அ. மன்றென்றது அவ்வுட்களத்தின் நடுவை; அது மன்றுபோற
 லின், மன்றெனப்பட்டது.

க. குறையுடலெழுந்தாவெது ஒருபெயருடையார் பலர்பட்ட
 வழியன்றே; அவ்வாற்றார் பலர்பட்டமைதோன்றக் கூறியசிறப்பான், இத
 ற்கு 'மெய்யாடுபறந்தலை' என்று பெயராயிற்று.

க - க0. வெல்போர் வீயாயாணரென்றது வெல்போராசிய
 இடையாறுது வருகின்ற செல்வென்றவாறு.

ஆன் - அசை.

(க) மைந்த, நிற்படை அழிவுபடாமை நீலம்புவினைசெய்தமையானே,

(உ) நின்வென்றிகளின் பெருமை பிறரிடத்தின்றி (க0) நின்னிடத்தே

(உ) புகழ்ச்சியமைந்தனவென முடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

உகாசான்றன நின்வென்றியெனக் கூறினமையான், வாகைத்து
 னைப் பாடானாயிற்று.

(பி - ம்.) உ. பெருமநின்வென்றி. இ. அருகுடைச்சேவல்.

இ. அருளுடைச்சேவல்.

(ஊ)

(நக.) வீயா யாணர் நின்வயி னானே

தாலா தாகு மலிபெறு வயலே

மல்ல ஓள்ளமொடு வம்பமர்க் கடந்து

செருமிகு முன்பின் மறவரொடு தலைச்சென்று

௫ பனைதடி புனத்திற் கைதடிபு பலவுடன்
யானை பட்ட வாண்மயங்கு கடுந்தார்
மாவு மாக்களும் படுபிண முணீஇயர்
பொறித்த போலும் புள்ளி யெருத்திற்
புன்புற வெருவைப் பெடைபுணர் சேவல்

௧௦ குடுமி யெழாலொடு கொண்கிழக் கிழிய
நிலமிழி நிவப்பி னீணிரை பலசுமந
துருவெழு கூளிய ருண்டுமகிழ்ந் தாடக்
குருதிச் செம்புன லொழுகச்
செருப்பல செய்குவை வாழ்கநின் வளனே.

துறை - களவழி.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (௭) வாண்மயங்கு கடுந்தார்.

(௪) தலைச்சென்று (௭) வம்பமர்க்கடந்தென மாறிக்கூட்டுக.

வம்பாரென்றது முன்புசெய்துவருகின்ற போதன்றிப் பகைவர்
புதிதாகப் பகைத்துச்செய்யும் போரினை.

௧. வாண்மயங்குகலாவது இரண்டு படையில்வானும் தம்மில் தெரி
யாமல் மயங்குகல்.

இச்சிறப்புடன், இசுற்கு 'வாண்மயங்குகடுந்தார்' என்று பெயரா
யிற்று.

௧௦. கிழக்கென்றது சீழான பள்ளங்களை.

(௭) உள்ளமொடு வம்பமர்க்கடந்து (௧௪) செருப்பலசெய்குவை;
அதனானே (௨)நினதுவலி (௧)நின்னிடைத்துக் (௨) கேடுபடாததாயிருந்தது;
அதன்மேலும் இதற்கு அடியாகும் (௧௪) நன்போர்வளம் வாழ்கவெனக்
கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

மிகுதிவகையால், தன்போர்க்களச்சிறப்புக் கூறினமையின், துறை
களவழியாயிற்று. (௭)

(௭௭.) வாழ்கநின் வளனே நின்னுடை வாழ்க்கை

வாய்மொழி வாயர் நின்புக மேத்தப்

பகைவ ராரப் பழங்க ணருளி

நகைவ ரார நன்கலஞ் சிதறி

௫ யான்றயிந் தடங்கெ செயிந்தீர் செம்பால்

வான்றோய் நல்லிசை யுலகமொ டியிர்ப்பத்
 துளங்குகுடி திருத்திய வலம்படு வென்றியு
 மாயிரும் புடையன் மாக்கழல் புனைந்து
 மன்னெயி லெறிந்து மறவர்த் தரீஇத்
 ௧௦ தொன்னிலைச் சிறப்பி னின்னிழல் வாழ்நர்க்குக்
 கோடற வைத்த கோடாக் கொள்கையு
 நன்றுபெரி துடையையா னீயே
 வெந்திறல் வேந்தேயிவ் வுலகத் தோர்க்கே.

துறை - செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு.

வண்ணழம் தூக்கும் அது.

பெயர் - (எ) வலம்படுவென்றி.

எ. வலம்படுவென்றியென்றது மேன்மேலும் பல போர் வென்றி
 படுதற்கு அடியாகிய வென்றியென்றவாறு.

இச்சிறப்பான், இதற்கு 'வலம்படுவென்றி' என்று பெயராயிற்று

(௫) செம்மால், (எ) துளங்குகுடி. திருத்திய வலம்படு வென்றியும்
 (௬) மன்னெயில்களையெறிந்து அதில்வாழும் மறவர்களைப்பிடித்துக்கொண்டு
 (௧௦) பழைதான நிலைமைச்சிறப்பினையுடைய நின்னிழலில் வாழும்வீரர்க்
 குக் (௧௧) கொடுமைஅறம்படிவைத்த பிறழாக்கொள்கையும் (௧௨) நீ
 மிகப் பெரிதுடையையாயிராநின்றாய் : ஆதலால், (௧௩) வேந்தே, இவ்வுல
 கத்தோர் ஆக்கத்தின்பொருட்டு (௧) நின்செல்வமும், சின்வாழ்நாளுந் வாழ்
 வனவாகவெனக்கூட்டி வினமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவற்குள்ள குணங்களையெல்லாம் எடுத்துப்
 புகழ்ந்து அவன்செல்வத்தையும் அவனையும் வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ௩. பகைவராயினும். ௫. செம்மால்.

(எ)

(௩௩.) உலகத் தோரோ பலர்மற் செல்வ

ரெல்லா ருள்ளுநின் நல்லிசை மிகுமே

வளந்தலை மயங்கிய பைதிரந் திருத்திய

களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேர

௫ லெயின்முகஞ் சிதையத் தோட்டி யேவலிற்

ரோட்டி தந்த தொடிமருப் பியாணச்

செவ்வுனைக் கலிமா விகை வான்கழற்

செயலமை கண்ணிச் சேரலர் வேந்தே

பரிசிவர் வெறுக்கை பாணர் நாளாவ

க0) வாணுதல் கணவ மள்ள ரேறே

மையற விளங்கிய வடுவாழ் மார்பின்

வசையில் செல்வ வான வரம்ப

வினியவை பெறினே தனிதனி நுகர்கேள்

தருகென விழையாத் தாவி நெஞ்சத்துப்

கடு பகுத்தூண் தொகுத்த வாண்மைப்

பிறர்க்கென வாழ்திரீ யாகன் மாறே.

இதுவுமது.

பேயர் - (க) பரிசில்வெறுக்கை.

ச. களங்காய்க்கண்ணி நார்முடியென்றது களங்காயர்செய்தகண்
ணியும் நாராற்செய்தமுடியுமென்றவாறு.

தான் முடிசூடுகின்றகாலத்து ஒருகாரணத்தால் முடித்தற்குத்தக்க
கண்ணியும் முடியும் உதவாமையிற் களங்காயால் கண்ணியும் நாரால் முடியும்
செய்து கொள்ளப்பட்டனவென்றவாறு.

க. பரிசில்வெறுக்கையென்றது பரிசில்வாழ்வென்றவாறு.

இச்சிறப்பான், இதற்கு, 'பரிசில்வெறுக்கை' என்று பெயராயிற்று.

நாளவையுடைமையாற் பாணர்நாளவையென்றும் அவற்குப் பெய
ராயிற்று.

(ச) சேரல், (அ) சேரலர்வேந்தே, (க) பரிசில்வெறுக்கை, பாணர்
நாளவை, (க 0) வாணுதல்கணவ, மள்ளரேறே, (க உ) வசையில்செல்வ,
வானவரம்ப, (க) செல்வர் உலகத்தார் பலர்மன்; (அச்செல்வத்தாரெல்லாம்
பெற்றதுதெனத்) (க ச) தாவில்நெஞ்சத்துப் (க டு) பகுத்தூண் தொகுத்த
ஆண்மையானே (க சு) பிறர்க்கெனவாழ்திரீயாகலான், (உ) அவர்களெல்
லாருள்ளும் நின் நல்லிசை மிகுமெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்கொடைச் சிறப்புக் கூறியவாறு
யிற்று. (அ)

(பி - ம்) க சு. வாழ்கரீ.

(கக.) பிறர்க்கென வாழ்திரீ யாகன் மாறே

யெமக்கிலென் னாரின் மறங்கூறு குழாத்தர்

துப்புத்துறை போகிய வெப்புடைத் தும்பைக்

கறுத்த தெவ்வர் கடிமுனை பலற

டு வெடுத்தெறிந் திரங்கு மேவல் வியன்பினை

புருமென வதிர்பட்டு முழங்கிச் செருமிக்

கடங்கா சாரரண் வாடச் செல்லுங்

கால ன்ணைய கடுஞ்சின முன்ப
 வாலிதி, னூலி னிழையா நுண்மயி ரிகூழப்
 பொறித்த போலும் புள்ளி யெருத்திற்
 புன்புறப் புறவின் கணநிரை யலற
 வலந்தலை வேலத் துலவை யஞ்சினைச்
 சிலம்பி கோலிய வலங்கற் போர்வையி
 னிலங்குமணி மிடைந்த பசும்பொற் படலத்
 கரு தவிரிழை தைஇ மின் னுமிழ் பிலங்கச்
 சீர்மிகு முத்தந் தைஇய
 நார்முடிச் சேரனின் போர்நிழற் புகன்றே.

துறை - வானக.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (௫) ஏவல்வியன்பணை.

உ. எமக்கிலென்றார் நின்மறங்கூறு குழாத்தரென்றது நிற்படைக் குழாத்திற் படைத்தலைவர் நீ பிறர்க்கென வாழ்தியாகையால், அவரும் தம் பால் இரந்துசென்றார்க்கு எமக்கு இல்லையென்று மாறாரென்றவாறு.

இ. எடுத்தெறியவெனத்திரிக்க. ஏவல்வியன்பணையென்றது எடுத்த வினை முடிந்ததெனது மேன்மேலும் படையைக் கடிமுனைக்கண் ஏவுதலையுடைய முரசென்றவாறு.

இச்சிறப்பான், இதற்கு 'ஏவல்வியன்பணை' என்று பெயராயிற்று.

க. இழைய (கக) போர்வையெனக்கூட்டுக.

கக. புறவின் கணநிரையலறுதல் - அப்போர்வையை வலையெனக் கருதி அலறுதல்.

கஉ. உலவையஞ்சினையென்றது உலந்த சிறுகொம்பினையுடைய பெருங்கொம்பினை.

கச. இலங்கு மணிமிடைந்த பசும்பொற் படலமென்றது விளிம்பு மணியழுத்திய பொற்றகட்டாற்செய்த கூட்டினை.

கரு. அவிரிழை தைஇயென்றது விளங்கின நூலாலே முத்தைக் கோத்தென்றவாறு.

கக. போர்வையின் (கக) முத்தந்தைஇயவென்றது அப்போர்வையை முத்தாற்குமுமாறுபோல அக்கூட்டினைச் செறிந்த நார்முடியின் பொல்லாங்கு குறைதற்கு முத்துவடங்களைச் சூழ்ந்தவென்றவாறு.

(கக) போர்வையின் (கச) முத்தந்தைஇய (கச) பசும்பொற்படலத்து (க௮) நார்முடியென்று மாறிக்கூட்டுக.

க எ. நின்போராகியநிழலை என்றும் உளவாகவேண்டுமென்று விரும்பியென்றவாறு. போனா நிழலென்றது, அப்போர் மறவரது ஆக்கத் திற்குக் காரணமாகலின்.

(அ) முன்பு, (க எ) சேரல், (க) நி பிறர்க்கென வாழ்தியாகலான், (உ) நின் மறங்கூறுகுழாத்தர் (க எ) நின்போர்நிழற்புகன்று (உ) எமக்கு இல்லையென்னுரெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

இனி இதற்குப் பிறவாறு கூட்டி வேறுபொருளுடைப்பாருமுளர்.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்கொடைச்சிறப்பும் அவன்வென்றிச்சிறப்பும் உடன்கூறியவாறாயிற்று.

அம்மறவரது கொடைக்குக்காரணம் அவன்வென்றியாகலின், துறைவாகையாயிற்று. (சு)

(சு௦.) போர்நிழற் புகன்ற சுற்றமொ ரீர்முகத்

திருஅ லியரோ பெருமனின் றுனை

யின்னிசை யிமிழ்முர சியம்பக் கடிப்பிகூஉப்

புண்டோ ளாடவர் போர்முகத் திறுப்பக்

ரு காய்த்த கரந்தை மாக்கொடி விளையவல்

வந்திதை கொண்டன்று தானை யந்திற்

களைநர் யாரினிப் பிறொனப் பேணி

மன்னையின் மறவ ரொலியவிந் தடங்க

வொன்னார் தேயப் பூமலைத் துறாஇ

க௦ வெண்டோடு நிரைஇய வேந்துடை யருஞ்சமங்

கொன்றுபுறம் பெற்று மன்பதை நிரப்பி

வென்றி யாடிய தொடித்தோண் மீகை

யெழுமுடி கெழீஇய திருஞெம ரகலத்துப்

பொன்னங் கண்ணிப் பொலந்தேர் நன்னன்

கரு கூடர்வீ வாகைக் கடிமுத றடிந்த

தார்மிகு மைந்தி னுர்முடிச் சேரல்

புன்கா லுன்னஞ் சாயத் தெண்கண்

வறிதுகூட் டரிய லீரவலர்த் தடுப்பத்

தானற வுண்ட நனைநறவு மகிழ்ந்து

உ௦ நீரிமிழ் சிலம்பி னேரி யோனே

செல்லா யோதில் சில்வகை விறலி

மலர்ந்த வேங்கையின் வயங்கிழை யணிந்து
மெல்லியன் மகளி ரெழினலஞ் சிறப்பப்
பாணர் பைம்பூ மலைய விளைய

உரு ரின்களி வழாஅ மென்சொ லமர்ந்து
நெஞ்சமலி யுவகையர் வியன்களம் வாழ்த்தத்
தோட்டி நீவாது தொடிசேர்பு நின்று
பாக னோவலி னெண்பொறி பிசிரத்
காடுதலைக் கொண்ட நாடுகா ணவிர்சட

௩௦ ரழல்விடுபு மரீஇய மைந்திற்
ரெழில்புகல் யானை நல்குவன் பலவே.

துறை - விநலியாற்றுப்படை.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (உக) நாடுகாணவிரீகடர்.

க. போர்நிழற்புகன்ற சுற்றமென்றது படைத்தலைவரை. ஊர்முக
மென்றது படைபொருமிடத்தை.

(ச) ஆடவர் போர்முகத்திறுப்ப (ரு) வயலிலே (சு) வந்து இறை
கொண்டன்று தானை; (எ) கள்ளநாயார், இனிப்பிறர்; (உ) பெரும, நின்றானை
(க) சுற்றமொடு ஊர்முகத்து (உ) இராஅலியரெனச் (எ) சொல்லிப் பேணி
யென மாறிக் கூட்டுக.

க. ஒன்றிரென்றது முன்சொன்ன (அ) மன்னெயின்மறவரல்லாத
பகைவரை.

(க ௦) வெண்டோடுகிளைய (க) பூமலைந்தென மாறிக் கூட்டுக.

க க. மன்பதைநிரப்பியென்றது தன்படையை அவ்வேந்தர்நாட்டுத்
தன் ஆணையானே நிரப்பியென்றவாறு.

க உ. வென்றியாடியவென்னும் பெயரெச்சத்திற்கு மீகையென்
னும்பெயரினை அவன்றான் வென்றியாடுதற்குக் கருவியாகியகையெனக் கரு
விப்பெயராக்குக.

மீகை - மேலெடுத்தகை.

க ச. பொன்னங்கண்ணியும் பொலந்தேரும் நன்னற்கு அடையா
க்குக.

க எ. உன்னம் சாயவென்றது தன்னொடு பொரக்கருதுவார் நிமித்
தம்பார்த்தவழி அவர்க்கு வென்றியின்மையிற் கரிந்துகாட்டவென்றவாறு.

க அ. வதிதுகூட்டு அரியலென்றது களிப்பு விறக்கவிடும் பண்டங்

கள் பெருகக்கூட்டிற் களிப்புமிகுமென்று அவை அளவேகூட்டின அரிய
சென்றவாறு.

க கூ. தானென்பதனைச் (க கூ)சேரல் தானெனக்கூட்டித் தரவுண்ட
வென்பதனை வளையாது கொடுத்தற்பொருட்டு உண்டவெனவுணாக்க.

இனி இதற்குப் பிறவாறு உணாப்பாருமுளர்.

உ எ. தோட்டி நீவாமலெனத்திரிக்க.

உ கூ. காடுதலைக்கொண்ட சுடரெனக்கூட்டுக. நாடுகாணவீர்குட
ரென்று நாடெல்லாம்நின்றுகாணும்படி. நின்றெரிகின்ற விளங்கினசுடரெ
ன்றவாறு

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'நாடுகாணவீர்குடர்' என்று பெயராயிற்று.

உ கூ - கூ ௦. சுடரழலென்றதனைச் சுடர்போலும்அழலென உவமத்
தொகையாக்கி அழலை அந்தயானையின் சீற்றத்தீயாக்குக. மரீஇயவென்றது
அவ்வாறுஅழல்லிட்டிடும் பாகரோவலொடு மரீஇயவென்றவாறு.

(க கூ) சேரல் (க கூ) தான் (உ ௦) நேரியோன்; (உ ச) இளையர்
(உ கூ) களம்வாழ்த்த (உ கூ) மகளிர் (உ உ) மலர்ந்தவேங்கையின் இழைய
ணிந்து (உ கூ) நலஞ்சிறப்பப் (உ ச) பாணர் பூமலைய (க கூ) யானையைப் பல
நல்குவான்; ஆனபின்பு (உ கூ) விறவி, நீ செல்லாயோவெனக்கூட்டி. வீனை
முடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்) க ௦. வெண்டோடு நிகாத்த. உ எ. தோட்டி நிவந்து.

உ கூ. செல்லா மோதில்.

(க ௦)

இதன்பதிகத்துக் கடம்பின்பெருவாயிலென்றது, அந்நன்ன னூரை.
நிலைச்செருவென்றது, அந்நன்னன் நாடொறுஞ்செய்தபோர்னை.

(ப தி க ம்.)

ஆராத் திருநிற் சேர லாதற்கு

வேள் ஆகிக் கோமான்

பதுமன் நேவி யின்ற மகன்முனை

பனிப்பப் பிறந்து பல்புகழ் வளர்த்

தாழி னாகிய வுயர்பெருஞ் சிறப்பிற்

பூழி நாட்டைப் படையெடுத்துத் தழீஇ

யுருள்பூங் கடம்பின் பெருவாயி னன்னனை

நிலைச்செருவி னுற்றலை யறுத்தவன்

பொன்படு வாகை முழுமுத நடிந்து

குருதிச் செம்புனல் குஞ்சா மீர்ப்பச்

செருப்பல செய்து செங்களம் வேட்டுத்

துளங்குகுடி திருத்திய வளம்படு வென்றிக்

களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரலைக் காப்பியாற்றுக் காப்பிய
னார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு. அவைதாம்: கமழ்குரற்றுழாய், கழை
யமல்கழனி, வரம்பில்வெள்ளம், ஒண்பொறிக்கழற்கால், மெய்யாடு
பறந்தலை, வாண்மயங்குகடுத்தார், வலம்படுவென்றி, பரிசிலர்வெறு
க்கை, ஏவல்லியன்பனை, நாடுகாணவிரசுடர். இவைபாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில்: நாற்பதுநூறாயிரம்பொன் ஒருங்குகொடுத்துத்
தான் ஆள்வதிற் பாகங்கொடுத்தான் அக்கோ.

களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரல் இருபத்தையாண்டு வீற்றிருந்
தான்.

நான்காம்பத்து முற்றிற்று.

ஐந்தாம் பத்து.

(சுக.) புணர்புரி நரம்பின் மீந்தொடை பழுனிய
வணரமை நல்பா ழினையர் பொறுப்பப்
பண்ணமை முழுவும் பதிலையும் பிறவுந்
கண்ணுறுத் தியற்றிய தூம்பொடு சுருக்கி

௫ காவிற றகைத்த துறைகூடு கலப்பையர்
கைவ லினையர் கடவுட் பழிச்ச
மறப்புலிக் குழைக்குரல் செத்து வயக்களி
வரைசேர் பெழுந்த ஈடர்வீ வேங்கைப்
பூவுடைப் பெருஞ்சினை வாங்கிப் பிளந்துதன்

க௦ மாயிருஞ் சென்னி யணிபெற நிலைச்சிச்
சேன ருற்ற செல்படை மறவர்

தண்டுடை வலத்தர் போரெதிர்ந் தாங்கு
வழையமல் வியன்காடு சிலம்பப் பிளிது
மழைபெயன் மாறிய கழைக்கை கத்த

க௫ மொன்றிரண் டலபல தழிந்து திண்டேர்
வசையி னெடுத்தகை காண்குவந் திசினே
தாவ லுய்யுழை மற்றே தாவாது
வஞ்சின லுடித்தவா ன்றுமொழி மறவர்
முரசுடைப் பெருஞ்சமத் தரசுபடக் கடந்த

௮௦ வெவவ வாச்சம் பெருநத் தெவ்வர்
பிளக்கிற யுலக்கையி னிருந்தலை யிடித்து
வைகார்ப் பெழுந்த மைபடு பரப்பி
வெடுத்தே றேய கடிப்படை வியன்கண்
வலம்படு சீர்த்தி யொருங்குட னியைந்த

௫ காலுளைக் கடுப்பிசி ருடைய வாலுளைக்
கடும்பரிப் புரவி யூர்ந்தகின்
படுத்திவைப் பனிக்கட லுழந்த தாளே.

துறை - காட்சிவாழ்த்து.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்.

நூக்த - சேநூக்த.

பெயர் - (அ) கடரீவீவங்கை.

இ. துறைகூடு கலப்பை - ஆடற்றுறைக்கு வேண்டுமெனவெல்லாம் கூடின முட்டு.

(க) கடவுட்பழிச்ச (கச) அத்தம் (கடு) பலகழிந்து காண்குவந்திசி எனென முடிக்க.

எ - ஈ: களிற்று தன்சினத்தாற்செய்த செயலுக்கெல்லாம் வேங்கை காரணமாய்நின்றமையான், இதற்கு 'கடரீவீவங்கை' என்று பெயராயிற்று.

கௌ. தாவலுய்யுமோவென்றது வருத்தத்திலின்று நீங்குமோ வென்றவாறு.

தாவென்னும் உரிச்சொல் தொழிற்பெயர்ப்பட்டுத் தாவலென நின்றது.

கௌ. வஞ்சினமுடித்தல் - மாற்றார்மண்டலங்களைக் கொண்டு முடித்தல்.

உ௦. வெம்மையென்னும் பண்பிற்கு வெவ்வொன்பதும் ஓர் வாய்பாடு.

உ௦. தெவ்வர் (உக) தலையென மாறிக்கூட்டுக.

(உக) இருந்தலையிடித்து (கக) அரசுபடக்கடந்தெனமுடித்து அதனைக் கடக்கவெனத்திரித்து அதனை (உ௩) எடுத்தேறென்னும் தொழிற்பெயரோடு முடிக்க.

உ௨. வைகார்ப்பு - ஒருகாலும் இட்டயராது தங்கின ஆரவாரம். மைபடு பரப்பு - கடற்பரப்பு.

(உ௪) இயைந்தென்பதனை இயையவெனத்திரித்து (உ௪) உழந்த வென்பதனொடுமுடிக்க; இனி (உ௬) ஊர்ந்தவென்பதனொடு முடிப்பினும் அமையும்.

உ௫. காலுளையென்றது காற்றானே உளைதலையுடையவென்றவாறு. உளைதல் - ஈடுபடுதல்.

(க௬) நெடுந்தகை, காண்குவந்தேன், (உ௬) நின் (உ௪) கடலுழந்த தாள் (க௪) தாவலுய்யுமோவெனக்கூட்டி வ்வினமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று. நின்கடலுழந்த தாள் தாவலுய்யுமோவென்றதனாற் காட்சிவாழ்த்தாயிற்று.

(பி - டி.) இ. தசைத்த. கடு. கடந்து. உ௪. உழந்தநாளே. (க).

(சஉ.) இருப்பனம் புடைய லீகை வான்கழன்.

மீன்றேர் கொட்டிற் பனிக்கய மூழ்கிச்

சிரல்பெயர்ந் தன்ன நெடுவெள் ளுஞ்சி

நெடுவசி பரந்த வடுவாழ் மார்பி

டு னம்புசே ருடம்பினர்ச் சேர்ந்தோ ரல்லது

தும்பை சூடாது மலைந்த மாட்சி

யன்னோர் பெரும நன்னுதல் கணவ

வண்ணல் யானை யடுபோர்க் குட்டுவ

மைந்துடை நல்லமர்க் கடந்து வலந்தரீஇ

க0 யிஞ்சிவீ விராய பைந்தார் பூட்டிச்

சாந்துபுறத் தெறிந்த தசம்புதுளங் கிருக்கைத்

திஞ்சேறு விளைந்த மணிநிற மட்ட

மோம்பா லீகையின் வண்மகிழ் சட

கோடியர் பெருங்கிளை வாழ வாடிய

கரு லுனையளிர் கலிமாப் பொழிந்தவை யெண்ணின்

மன்பதை மருள வரசுபடக் கடந்து

முந்துவினை யெதிர்வரப் பெறுதல் காணிய

ரொளிறுநிலை யுயர்மருப் பேந்திய களிதூர்ந்து

மான மைந்தரொடு மன்ன ரேத்தநின்

உ0 நேரொடு சுற்ற முலகுடன் மூய

மாயிருந் தெண்கடன் மலிதிரைப் பௌவத்து

வெண்டலைக் குருஉப்பிசி ருடையத்

தண்பல வருஉம் புணரியிற் பலவே.

துறை - சேந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (கக) தசம்புதுளங்கிருக்கை.

உ-௩. கயர் மூழ்கிச் சிரல்பெயர்ந்தன்ன நெடுவெள்ளுஞ்சியென்றது கயத்திலேமூழ்கிச் சிரல் எழுகின்றகாலத்து அதன்வாயலகை ஒக்கப் புண்களை இழைகொள்கின்றகாலத்து அப்புண்ணின் உகிரத்திலே மறைந்தெழு கின்ற ஊசியென்றவாறு.

ச. நெடுவசியென்றது அவ்வுசித்தமும்பினை. வடுவென்றது அப் புண்ணின் வடுவினை.

இனி நெடுவெள்ளுகிய நெட்டையென்பதோர் கருவியென்பாரு முளர்.

இ. அம்பென்றது அம்பாலாகிய தழும்பினை.

இ-க. அம்பு சேர் உடம்பினர்ச் சேர்ந்தோரல்லது தும்பை சூடாது மலைந்த மாட்சியென்றது அரசன்வீரரில் அம்புசேருடம்பினராய்த் தம் மோடு வீரமொத்தாரோடல்லாது போர்குறித்தார்தம்மோடு தும்பை சூடாமல் மாறுபட்ட மாட்சிமையுடைய வென்றவாறு.

க ௦-கக. இஞ்சி வீ விராய பைந்தார் பூட்டிச் சாந்து புறத்து எறிந்த வென்றது மதுறுகர்வுழி இடையிடைக்கறித்து இன்புறுதற்பொருட்டு இஞ்சியும் மோந்து இன்புறுதற்பொருட்டுப் பூவுமாக விரவித்தொடுத்த மாலையினைப்பூட்டி அவ்வாறு பயன்கோடற்குச் சாந்தும் புறத்தெறிந்தவென்றவாறு.

கக. தசம்புதுளங்கிருக்கையென்றது தன் களிப்புமிசுதியால் தன் னையுண்டாருடல்போல அத்தசம்பிருந்துஆடும்படியான இருப்பென்றவாறு.

இச்சிறப்பான், இதற்குத் 'தசம்புதுளங்கிருக்கை' என்று பெயராயிற்று.

கஉ. சேறு - சுவை.

கஉ-க௩. வண்மகிழ்மட்டத்தை ஓம்பாவிகையிற் சுரந்தெனமாறிக் கூட்டுக.

இனி மணிநிறமட்டத்தினையும் ஓம்பாவிகையினது வளவியமகிழ்ச்சியினையும் சுரந்தென இரண்டாக உரைத்தலுமாம்.

(க௯) மன்னரேத்தக் (க௮) களிறுந்தெனமுடித்து அதனைக் களிறுரவெனத்திரித்து (உ௦) மூயவென்னும் வினையொடுமுடிக்க.

(எ) பெரும, கணவ, (ஈ) குட்டுவ, (கச) கோடியர்களைவாழ நீ (க௩) சுரந்து, (கஊ) மாப்பொழிந்தவையெண்ணின், (உ௩) புணரியிற்பல வென வினமுடிவுசெய்க.

இதனால் சொல்லியது, அவன் கொடைச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்பும் உடன் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) உக. தெண்கழி. தெண்கமலிநிலை. (உ)

(ச௩௩) கனரி முச்சிக் கார்விரி கூந்த

லுசன் மேவற் சேயிழை மகளி

ருரல்போற் பெருங்கா லிலங்குவான் மருப்பிற்

பெருங்கை மதமாப் புகுதரி னவற்றுள்

இ விருந்தின் வீழ்பிடி யெண்ணுமுறை பெறஅக்

கடவு ணிலைய கல்லோங்கு நெடுவரை

- வடதிசை யெல்லை யிமய மாகத்
தென்னங் குமரியொ டாயிடை யரசர்
முரசடைப் பெருஞ்சமந் ததைய வார்ப்பெழச்
க0 சொல்பல நாட்டைத் தொல்கவி னழித்த
போரடு தாளைப் பொலந்தார்க் குட்டுவ
விரும்பணை திரங்கப் பெரும்பெய லொளிப்பக்
குன்றுவறங் கூரச் சுடர்சினந் திகழ
வருவி யற்ற பெருவறந் காலையு
கரு மருஞ்செலந் பேராற் றிருங்கரை யுடைத்துக்
கடியேர் பூட்டுநர் கடுக்கை மலைய
வவாவி லதிர்சிலை முழங்கிப் பெயல்சிறந்
தார்கலி வானந் தலிசொரிந் தாஅங்
குறுவ ரார வோம்பா துண்டு
உ0 நகைவ ரார நன்கலஞ் சிதறி
யாடுசிறை யறுத்த நரம்புசே ரின்குறந்
பாடு கிறலியர் பல்பிடி பெறுக
துய்வி வாகை துண்கொடி யுழினை
வென்றி மேவ லுருகெழு சிறப்பிற்
உரு கொண்டி டள்ளர் கொல்களிறு பெறுக
மன்றம் படர்ந்து மறுகுசிறைப் புக்குக்
கண்டி துண்கோல் கொணடுகளம் வாழ்த்து
மகவலன் பெறுக மாவே யென்று
மிகல்வினை மேவலை யாகலிற் பகைவருந்
௩0 தாங்காது புகழ்ந்த தூங்குகொளை முழுவிற
றெலையாக் கற்பரின் னிலைகண் டிகுமே
நிணஞ்சடு புகையொடு கனல்சினந் தவிராது
நிரம்பகல் பறியா வேறு வேணி
நிறைந்து நெடிதிராத் தசம்பின் வயிரிய
௩ரு ருண்டெனத் தவாஅக் கள்ளின்
வண்கை வேந்தேரின் கலிமகி ழானே.

துறை - இயன்மொழிவாழ்த்து.

வண்ணமுந் தூக்கும் அது.

பெயர் - (நாந) ஏறவேணி.

க. முச்சி - கொண்டைமுடி. கவரிபோலுங் கூந்தலெனக்கூட்டுக.

ரு. விருந்தின் வீழ்பிடியென்றது எண்ணுகின்ற மகளிர்க்கு விருந்தாகி அம்மகளிர்விரும்பிய பிடியென்றவாறு.

இனிக் காட்டியாளைக்கு விருந்தாகிய அவ்வியாளைகள் விரும்பும் பார்வைப்பிடியென்பாருமுளர். பிடியினையே எண்ணியது, தங்கள் நடையொப்புமைபற்றியென்க.

(உ) மகளிரென்னுமெழுவாய் (ரு) பெறாவென்னும் பயனிலைகொண்டது.

ரு. பிடியது எண்ணென்க. எண்ணுமுறையாவது சங்கு பற்பமுள்ளிட்டதொகை.

(சு) கல்லோங்குருடுவனாயாகிய (எ) இமயம் (அ) தென்னங்குமரி யொடு (எ) வடதிசையெல்லையாகவென மாறிக்கூட்டுக.

எல்லையாகவென்னும்வினையெச்சத் திற்கு இவ்வாறு எல்லையான வென ஒருபெயரெச்சச்சொல்வருவித்து அப்பெயரெச்சத்திற்கு (அ) ஆயி டையென்புழி அவ்வென்னும் வகரவீற்றுப்பன்மைச்சுட்டுப்பெயரை முடி பாக்குக.

க௦. சொல்பலநாடென்றது ஆயிடை அரசர்நாடெல்லாவற்றையும.

கஉ - கச. பீண திரங்கும்வண்ணம் பெயல் ஒளித்தலானும் குன்று வறங்கூரும்வண்ணம் சுடர் சினம்திகழ்கையானும் அருவியற்றவெனக் கூட்டியுணாக்க.

கரு. அருஞ்செலற்பேராறு - புனல் நிறைந்த ஆறு; யாறென்பது ஆறெனமருவிற்று.

கரு - கஅ. களையையுடைத்துத் தளிசொரிந்தாங்கென உடைத்தற் றெழிலை வானத்தின்றெழிலாக்குக; இந்நீரென ஒருபெயர்வருவித்து உடைக்கவெனத் திரிக்கவுமாம்.

கஎ. சிலைமுழங்கியென்றது சிலைத்தலொடு முழங்கியென்றவாறு.

உக. ஆடு சிறையறுத்த நரம்பென்றது கின்னரமென்னும் புள்ளின் இசையெழுகின்ற சிறகினைத் தோற்பித்த யாழ்நரம்பென்றவாறு.

இனிச் சிறையென்றதை அந்நரம்பின் ஒலியெழாமற் சிறைப்படுத்தி நிற்கும் அதன் குற்றமென்பாருமுளர்.

உஈ. வாகையுழியையென்றது வாகையை முடிவிலேயுடைய உழி னொரு யென்றவாறு.

இனி வாகையும் உழிஞையுமென இரண்டாக்கவுமாம்.

உடு. கொண்டி - கொள்ளை.

உஎ. துண்கோல்-பிறப்புணர் துங்கோல்; நரம்பென்பதுமொன்று.

உசு. அகவலன் - பாடும் பாணன்.

என்றுமென்புழி உம்மையை இசைநிறையும்மையாக்கி, அவ்வென்
றென்பதனை முன் எண்ணினின்ற வியங்கோட்களுடன்கூட்டிப் பின்னதனை
(உசு) இகல்வினைமேவலையென்னும் வினையொடுமுடிக்க.

இனி, என்றுமென்பதனை முன்னின்ற வியங்கோட்களுடன் கூட்
டலுமொன்று.

முன்னின்ற (கசு) உண்டு (உடு) சிதறியென்னுமெச்சங்களையும்
(உசு) மேவலையென்பதனொடு முடிக்க.

கடு. தூங்குகொளைமுழுவென்றது மந்தகதியையுடைய ஆடற்
கேற்ற முழவு.

கக. கற்பவென்றது கல்வியுடையாயென்றவாறு; பிறிதுமுறைப்ப.
நின்னிலை கண்டிருமென்றது நின்செல்வத்தின்பெருமைநிலையெல்லாம்
கண்டேமென்றவாறு.

கஉ. தவிராதென்றது குறைதலறியாதென்றவாறு.

கக. ஏறு ஏணியென்றது கோக்காலி.

அதனை ஏறுவேணியென்று வெளிப்படுத்த சிறப்பான், இதற்கு 'ஏறு
வேணி' என்று பெயராயிற்று.

கச. நிறைந்து நெடிதிராவென்றது உண்பார்க்கு வார்த்தலால்
நிறைந்து நெடும்பொழுதிராதவென்றவாறு.

(கக) நிரம்பகல்பறியாத (கசு) நிறைந்துநெடிதிராத தகம்பெனப்
பெயரெச்சமறையடுக்காக்குக.

கடு. உண்டெனத் தவாவென்றது உண்ணவுண்ண அக்குடங்களை
மேன்மேலும் நிறைத்தலிற் குறையாதவென்றவாறு.

(கக) குட்டுவ, (கக)தொலையாக்கற்ப, (கசு) வேந்தே, நின்கலிமகி
ழின்கண்ணே (கக) நின்னிலை கண்டேமென மாறிக்கூட்டியுரைக்க.

வேந்தேயென்னும்விளி முன்னின்றவிளிகளோடு கூடுதலின் மாறு
யிற்று.

இதனாற் சொல்லியது, அவன்செல்வமகிழ்ச்சி கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்) டு. எண்ணுமெய். கஉ. பனைதிரங்க.

கடு. சொல்புனனுட்டை. கசு. தளிபொழிந்தாங்கு. (க)

(சசு.) நிலம்புடைப் பன்னவார்ப் பொருளிசம்பு துடையூ
வான்றோய் வெல்தொடி தேர்மிசை துடங்கப்
பெரிய வாயினு மமர்கடந்து பெற்ற

வரிய வென்னு தோம்பாது வீசிக்

டு கலஞ்செலச் சுரத்த லல்லது கவினுங்

களைகென வறியாக் கசடி நெஞ்சத்

தாடுநடை யண்ணனிற் பாடுமகள் காணிப்

காணி லியரோநிற் புகழ்ந்த யாக்கை

முழுவலி துஞ்சு நோய்தபு நோன்றெடை டுட்டு.

க0 துண்கொடி யுழினை வெல்போ ரறுகை

சேண னுபினுங் கேளென மொழிந்து

புலம்பெயர்ந் தொளித்த களையாப் பூசற்

கரண்கடா வுறீஇ யணங்குநிகழ்ந் தன்ன

மோகூர் மன்னன் முரசங் கொண்டு

கடு நெடுமொழி பணித்தவன் வேம்புமுத றடிந்து

முரசசெய முரச்சிக் களிற்றுபல பூட்டி.

யொழுகை யுய்த்த கொழுவில் பைந்துணி

வைத்தலை மறந்த துய்த்தலைக் கூகை

கவலை கவற்றுங் குராலம் பறந்தலை

உ0 முரசடைத் தாயத் தரசபல வோட்டித்

துளங்குநீர் வியலக மாண்டினிது கழிந்த

மன்னர் மறைத்த தாழி

வன்னி மன்றத்து விளங்கிய கடாடே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (க) நோய்தபுநோன்றெடை.

(க) ஆர்ப்பொடு (க) அமர்கடந்தெனக் கூட்டுக.

டு. கலமென்றது, தான் அணிந்த ஆபரணங்களை.

அ. நிற்புகழ்ந்த யாக்கையென்றது நின்னை எல்லாவீரரும் சொல
லிப் புகழ்த்தற்குக்காரணமாகிய யாக்கையென்றவாறு.

(அ) யாக்கையாகிய (க) நோய்தபு நோன்றெடையென்க.

யாக்கையை இங்ஙனம் சிறப்பித்துக் கூறினமையான், இதற்கு

‘நோய்தபுநோன்றெடை’ என்றுபெயராயிற்று.

க0. அறுகையென்பான் மோகூர்மன்னனுக்குப்பகையாய்ச் சேர
னுக்கு நட்பாயிருப்பானோர் குறுநிலமன்னன்.

க க. சேணனாயினும் கேளெனமொழிந்தென்றது அக்கோரிசெய்

கின்றவலிக்கு உதவிசெய்தற்குச் சேயனாயினும் எனக்கு அவன்தான் நட்பெனச்சொல்லி யென்றவாறு.

கஉ. கனையாப்பூசல் - ஒருவரால் மாற்றவொண்ணாத வருத்தம்.

கக. அரண்கள் தா உற்றியென்றது மாற்றார் அரண்களை அழித்தற்றொழிலைத் தன்பாலே உறுவித்தென்றவாறு.

கக. முரசுசெய முரச்சியென்றது அவ்வேம்பினை முரசாகச்செய்யும்படி முற்றுவித்தென்றவாறு.

முற்றுவித்தலாவது ஒழுகையேற்றலாம்படி துண்டங்களாகத் தறிப்பித்தல். களிறென்றது மோகூர்மன்னன்களிறற்றினை. களிறுபலபூட்டியென்றபாற்றி அது அவனையும் யானைகளை அவனை அவமதித்துச் சாட்டிற்குக் கடாவோபாதினாகப் பூட்டியென்றவாறு.

பூட்டியென்றதற்கு 'வாலிழை கழித்த நறும்பல் பெண்டிர், பல்லிருந்ந் கூந்தன் முரச்சியாற், குஞ்சர வொழுக்கை பூட்டி' என இதன்பதிகத்து வந்தமையால், அம்மகளிர் கூந்தன்மயிர்க்கயிற்றாற் பூட்டியெனக்கொள்க.

(கஎ) ஒழுகையுய்த்த (எ) ஆடுநடையண்ணலென மாறிக்கூட்டுக.

கஅ. கூகையையென இரண்டாவதுவிரிக்க.

கஎ-கக. பைந்துணிகள்வைத்த இடமறந்த கூகையை அதன்பெடையாகிய குரால் கவற்றுமென்க.

வைத்தலை - விகாரம். கவலென்னும்பெயரைத் தாவென்பதுபோல வருத்தமென்றுகாக்க. கவலைகவற்றல் - வருத்தல். பறந்தலையென்றது, இடுகாட்டிற் பிணஞ்சுடுமிடத்தை.

உக. வன்னிமன்றமென்றது அக்காட்டில் வன்னிமரத்தையுடைய இடத்தினை. அதுதான் பிணத்தொடுசென்றாரெல்லாருமிருந்து மன்றுபோறலின், மன்றெனப்பட்டது.

உக. விளங்கியகாடென்றது தன்தொழிலில்விளங்கியகாடென்றவாறு.

(கஎ) ஒழுகையுய்த்த (எ) ஆடுநடையண்ணல், நின் (க) நோய்தபு நோன்றொடையினை (எ) நிற்பாடுமகள் காண்பாளாக; (உக) காடு (அ)காணு தொழிவதாகவென மாறிக்கூட்டி வினமுடிவுசெய்க.

இதனற்சொல்லியது, அவனை நீ நெடுங்காலம் வாழ்கவென வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(பி - மீ) கக. சேனோனாயினும். கஅ. வைத்துத்தலைமறந்த. (ச)

(சுரு.) போலம்பூந் தும்பைப் பொறிகிளர் துணிப்

புற்றடங் கரகி னெடுங்கிய வம்பி

னெசிவுடை வில்லி நெசியா நெஞ்சிற்
கனிநெறிந்து முரிந்த கதுவா யெஃகின்
௭ விழுமியோர் துவன்றிய வகன்க ணுட்பி
னெழுமுடி மார்பி நெய்திய சேரல்
குண்டுக ணகழிய மதில்பல கடந்து
பண்டும் பண்டுந்தா முள்ளழித் துண்ட
நாடுகெழு தாயத்து நனந்தலை யருப்பத்துக்

க0 ததவங் காக்குங் கணையெழு வன்ன
நிலம்பெறு திணிதோ ஞயர வோச்சிப்
பிணம்பிறங் கழுவத்துத் துணங்கை யாடிச்
சோறுவே நென்ன வுன்றுவை யடிசி
லோடாப் பிட ருள்வழி யிறுத்து |

கநி முள்ளிடு பறியா வேணிக் தெவ்வர்
சிலைவிசை யடக்கிய மூரி வெண்டோ
லனைய பண்பிற் றுனை மன்ன
ரினியா ருளரோநின் முன்னு மில்லை
மழைகொளக் குறையாது புனல்புக நிறையாது
௨0 விலங்குவளி கடவுந் துளங்கிருங் கமஞ்சூல்
வயங்குமணி யிமைப்பின்வே லிடுபு
முழங்குதினைப் பணிக்கடன் மறுத்திசி னேரோ.

இதுவுமது.

பெயர் - (கநி) ஊன்றுவையடிசில்.

(௭) மதில்பலகடந்து (அ) உள்ளழித்துண்ட (ஈ) அருப்பத்துப்
(கஉ) பிணம்பிறங்கழுவத்துத் (கக) தோளோச்சிப் (அ) பணம்பண்டும்
(கஉ) துணங்கையாடியென மாறிக்கூட்டுக.

கக. சோறுவேநென்ன அடிசிலென்றது அரசனுக்கு அடுசோற்
றில் இச்சோறு வேநென்றுசொல்லப்படாத அடிசிலென்றவாறு.

இவ்வடைச்சிறப்பானே, இதற்கு 'ஊன்றுவையடிசில்' என்று பெய
ராயிற்று.

கக - க௭. தோல் அனைய பண்பென்றது தான் அம்புபுழல் தள
ராது பிறர்க்கு அரணமாகும் தோற்கடகுபோன்ற பண்பென்றவாறு.

(கக) குறையாது நிறையாதென்னுமெச்சங்களைக் (௨0) கடவு
மென்னும் வினையொழுமித்து அதனைக் கடவப்படுமெனவுணாக்க,

உக. மணியிமைப்புப்போலுமின்னுக்கு மணியிமைப்பென்பது பெயராயிற்று. வேலிடுபென்றது வேலை ஏற்றி நடப்பித்தென்றவாறு.

உஉ. கடன்மறுத்தலென்றது, கடலிற்புக்கு ஒருவினைசெய்தற்கு அரிதென்பதினை மறுத்தலை.

(க) சேரல், (உஉ) கடன்மறுத்திசினோராகிய (க௭) தானைமன்னர் (கஅ) இனி யாருளரோ, நின்முன்னுமில்லையெனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று. ()

(சக.) இழையர் குழையர் நறுந்தண் மாலையர்

சுடர்நிமி ரவிர்தொடி செறித்த முன்கைத்

திறல்விடு திருமணி யிலங்கு மார்பின்

வண்டுபடு கூந்தன் முடிபுனை மகளிர்

௫ தொடைபடு பேரியாழ் பாலை பண்ணிப்

பணியா மரபி னுழினை பாட

வினிதுபுறந் தந்தவர்க் கின்மகிழ் சுரத்தலிற்

சுரம்பல கடவுங் கனாவாய்ப் பருதி

யூர்பாட் டெண்ணில் பைந்தலை துமியப்

க0 பல்செருக் கடந்த கொல்கனிற் றியாணைக்

கோடுநரல் பௌவங் கலங்க வேலிட்

டுடைதிளைப் பரப்பிற் படுகட லோட்டிய

வெல்புகழ்க் குட்டுவற் கண்டோர்

செல்குவ மென்னார் பாடுபு பெயர்ந்தே.

இதுவுமது.

பெயர் - (அ) கனாவாய்ப்பருதி.

(க) இழையர் குழையர் மாலையராகிய (ச) மகளிரெனக் கூட்டுக.

க. பிற ஒளியிற் றிறலுடைமையான், இவ்வொளிக்கு ஆகுபெயரால் திறலென்றுபெயராயிற்று.

எ. இன்மகிழ்சுரத்தல் - இனியமகிழ்ச்சியைச் சுரத்தல்.

இதனாற்பயன் முற்கூறிய புறந்தருதலாகிய கொடையோடே இவர் களை மயக்கிய முகனமர்தலுமுடையனென்றவாறு.

அ. சுரம்பலவென்றது பகைவரொடு பொருங்களத்தில் தேர் செலுத்தற்கு அரிதாம்படி படையொடுவிலங்கும் அரியஇடங்கள் பலவற் றினுமென்றவாறு.

பருதியென்றது வட்டம் ; அதனையுடைமையால், தேருருளை பருதியெனப்பட்டது.

கூ. ஊர்பாட்டு எண்ணில் பைந்தலை துமியவென்றது பைந்தலையைத் துமித்தற்கென்று தேனா வலியச்செலுத்துவதன்றி அப்பருதி தான் ஊர்கின்றபாடுதன்னிலே யானைசெய்கின்றபோர்க்கு அஞ்சி ஓடிமடிந்தாருடைய அளவிறந்த பைந்தலை துமியவென்றவாறு.

இவ்வாறு பின்வந்த அடைச்சிறப்பான், இதற்கு ‘ககாவாய்ப்பருதி’ என்று பெயராயிற்று.

கஉ. கடலோட்டியவென்றது தன்னுள்வாழ்வார்க்கு அரணாகிய கடல்வலியை அழித்தவென்றவாறு.

கக-கச. குட்டுவற்பாடிக்கண்டோர்பெயர்ந்து செல்குவமென்ற ரென மாறிக்கூட்டுக.

(ச) மகளிர் (சு) உழிஞைபாட (எ) மகிழ்சுரத்தலிற் (கங) குட்டுவற் (கச) பாடிக் (கக) கண்டோர் (கசு) பெயர்ந்துசெல்குவ மென்றார் ; நிற்கவெனக்கருதுவரென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.(.)

(சஎ.) அட்டா னானே குட்டுவ னடுதொறும்

பெற்று னாரே பரிசிலர் களிநே

வரைமிசை யிழிதரு மருவியின் மாடத்து

வளிமுனை யகிர்வருங் கொடிதுடங்கு தெருவிற்

ரு சொரிசுரை கவரு நெய்வழி புராலிற்

பாண்டில் விளக்குப் பருஉச்சுட ரழல்

நன்னுதல் விறலிய ராடுந்

தொன்னகர் வரைப்பினவ னுரையா னுவே.

இதுவுமது.

பெயர் - (எ) நன்னுதல்விறலியர்.

(ச) தெருவின் (சு) தொன்னகரெனக் கூட்டுக.

ரு. சொரிசுரை கவரும் நெய்யென்றது நெய்யைச் சொரியும் உள் ளுப்புடையுண்டாயிருக்கின்ற திரிக்குழாய்தான் ஏற்றுக்கொண்ட நெய்யென்றவாறு.

சுரையென்றது திரிக்குழாய்க்கு ஆகுபெயர்.

க. பாண்டில்விளக்கு - கால்விளக்கு.

எ. நன்னுதல்விறலியரென்றது தமது ஆடல்பாடற்கேற்ப நூலுட் சொல்லப்பட்ட அழகையுமுடையாரென்றவாறு.

அவ்வழகினை துதன்மேவிட்டுக் கூறியவாற்றான், இதற்கு 'நன்னு தல்விறலியர்' என்று பெயராயிற்று.

அ. தொன்னகர் - அரசுடைய பழையநகரிகள்.

(இ) நெய்வழிபு உராலிற் (அ) சுடரழல் (எ) ஆடுமென்றதனும் சொல்லியது, அந்தநகரிகளது செல்வமுடைமை.

(க) குட்டுவன் அட்டு ஆனான்; அடுதொறும் (உ) பரிசிலர் களிறு பெற்று ஆனார்; (அ) தொன்னகர் வரைப்புக்களில் அவன் உரை ஆன வெணக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் கொடையினையும் அக்கொடைக்கு வருவாயாகிய பகைவரைக்கோறலையும் உடன்கூறியவாறாயிற்று. (எ)

(சுஅ.) பைம்பொற்றாமரை பாணர்ச் சூட்டி

யொண்ணுதல் விறலியர்க் காரம் பூட்டிக்

கெடலரும் பல்புகழ் நிலைஇ நீர்புக்குக்

கடலொழிந்த பனித்துறைப் பரதவ

ரு வாண்டுநீர்ப் பெற்ற தார மீண்டியர்

கொள்ளாப் பாடற் கெளிதினி னீயுங்

கல்லா வாய்மைய னிவனெனத் தத்தங்

கைவ லினையர் நேர்கை நிராப்ப

வணங்கிய சாயல் வணங்கா வாண்மை

க0 முனைசுடு கணையெரி யெரித்தலிற் பெரிது

மிதழ்கவி னழிந்த மாலையொடு சாந்துபுலர்

பல்பொறி மார்பரின் பெயர்வாழியரோ

நின்மலைப் பிறந்து நின்கடன் மண்டுந்

மலிபுன னிகழ்தருந் தீநீர் விழவிற்

கரு பொழில்வதி வேனிற் பேரெழில் வாழ்க்கை

மேவரு சுற்றமோடு மெண்டினிது துகருந்

திம்புன லாய மாடுங்

காஞ்சியம் பெருந்துறை மணலினும் பலவே.

துறை - ஓயன்மொழிவாழ்த்து.

வண்ணமும் தூகீதும் அது.

பெயர் - (கரு) பேரெழில்வாழ்க்கை.

௩. நிலையென்றது நிலைப்பித்தென்னும் பிறவினை.

ச. கடலொழிந்தவென்னும் ஒடு வேறுவினையொடு. 'பரதவ' என்றதனாற்சொல்லியது, அக்கடலின் உழத்தற்றொழிலொப்புமைபற்றி அக்கடற்றுமைவாரும் நுளையற்குப்பெயராகிய பரதவனென்னும்பெயரான் இழித்துக்கறினான்போலக் குறிப்பான் உயர்த்து வென்றிகூறினாகக் கொள்க.

இ - கூ. தாரத்தையெனவிரித்து (சு) ஈயுமென்பதனொடுமுடித்து, ஈயுமென்னும்பெயரெச்சத்தினைக் (எ) கல்லாவாய்மையனென்னும் காரணப் பெயரொடுமுடித்து அப்பெயரை இக்கவிகூறுகின்றான் பிறர்கூற்றினைக் கொண்டுகூறுதற்கணவந்த எனவொடுபுணர்த்துக் கடலுட்போர்செய்து அநிதிற்றெற்றபொருளை எளிதாக மனங்கொள்ளப்பாடலையுடைய தரம் போதாதார்க்குக்கொடுக்கும் பேதை இவனென இழித்துக்கூறற்கேற்பக் கைவலிளையர் அடைவே தத்தம் கையைச் சுட்டிநினைக்கும்படி இரவலரிடத்து வணங்கியமென்மையெனவுணக்க. ஆண்டு நீர்ப்போந்துபெற்ற தாரத்தையென்றான், இக்கவிகூறுகின்றான்; அவ்வுருபிற்குமுடிபாகிய ஈயுமென்றதுகூறுகின்றார் கைவலிளையர். அக்கைவலிளையர் கூற்றிற்கு இக்கவிகூறுகின்றானுக்குக் கொண்டுகூட்டாகப் புருந்தமையான், அவ்விரண்டாவதற்கு அவ்வீயுமென்னும்வினை முடிபாமெனக்கொள்க. இதற்குப்பிறவாறுங் கூறுப.

எ. கல்லாவாய்மையென்றது கல்லாததன்மையை உண்மையாகவுடையனென்றவாறு.

க க. மாலையொடென்னும் ஒடு வேறுவினையொடு.

க க - கட. சாந்துபுலர்மார்பவெனக்கூட்டுக.

க ச. மலிபுனலையுடைமையின், யாறு மலிபுனலெனப்பட்டது. நிகழ்தருந்தீரென்றது அவ்வியாறுகளிலே புதிதாகவருகின்ற இனியபுதுநீரென்றவாறு.

க இ. பொழில் வகி வேனிற் பேரெழில் வாழ்க்கையென்றது வேனிற்காலத்து மனையில்வைகாது பொழில்களிலேவதியும் பெரிய செல்வ அழகையுடைய இவ்வாழ்க்கையென்றவாறு.

வேனிற்பொழில்வகியென்க.

(க இ) வாழ்க்கையையுடைய (க எ) ஆயமெனக்கூட்டுக.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'பேரெழில்வாழ்க்கை' என்று பெயராயிற்று.

இனிப் பொழில் வயவேனிலென்பது பாடமாயின், பொழில்வயப்படுவதான பொருளுண்டாகிய வேனிலெனவுணக்க.

க௭. இனிதுதுகருமென்றது சுற்றத்தோடு உண்டலேயன்றிச் செல்வமுடையார் அச்செல்வத்தாற்கொள்ளும்பயன்களெல்லாம் கொள்ளுமென்றவாறு.

க௭. புனலாயம் - புனலாடற்குவந்த திரள்.

(௪) பரதவ, (௬) வணங்கிய சாயலையும் வணங்கா ஆண்மையினையு முடைய (க௧) சாந்துபுலர் (க௨) மார்ப, நின்பெயர் (க௩) பெருந்துறை மணலினும் பல (க௪) வாழியரெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவனை நீடுவாழ்கவென வாழ்த்தியவாறு யிற்று. (௫)

(சு௬.) யாமுஞ் சேமுக நீயிரும் வம்மின்

றுயலுங் கோதைத் துளங்கியல் விறலியர்

கொளேவல் வாழ்க்கைநங் கிளையினி துணீஇயர்

களிறுபரந் தியலக் கடுமா தாங்க

௫ வொளிறுகொடி துடங்கத் தேர்திரிந்து கொட்ப

வெஃகுதூர் தெழுதருங் கைகவர் கடுந்தார்

வெல்போர் வேந்தரும் வேளிரு மொன்றுமொழிந்து

மொய்வளஞ் செருக்கி மொசிந்துவரு மோகூர் டொ

வலம்படு குழைநிலை யதிர மண்டி

க௦ நெய்த்தோர் தொட்ட செங்கை மறவர்

நிறம்படு குருதி நிலம்படர்ந் தோடி

மழைநாட் புனலி னவற்பரந் தொழுகப்

படுபிணம் பிறங்கப் பாழ்பல செய்து

படுகண் முரச நடுவட் சிலைப்ப

க௧ வளன்ற நிகழ்ந்து வாழுநர் பலர்படக்

கூருஞ்சினை விறல்வேம் பறுத்த

பெருஞ்சினக் குட்டுவற் கண்டனம் வறற்கே.

துறை - விறலியாற்றுப்படை.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (க௦) செங்கைமறவர்.

ச. கடுமா தாங்கவென்றது கால்கடியகுதிமேலாட்கள் வேண்டிய அளவுகளிலே செலவை விலக்கிச்செலுத்தவென்றவாறு.

௩. திரிந்துகொட்பவென்றது மறிந்துதிரியவென்றவாறு.

சு. கைகவர்கடுத்தாரென்றது மாற்றார்படையில் வருத்துநிறுத்தின கைகளைச் சென்றுகவரும் கடிய தூசிப்படையென்றவாறு.

கடுத்தாரையுடைய (௭) வேந்தரெனக்கூட்டுக.

ஃ. மொய்வளஞ்செருக்கியென்றது வலியாகியசெல்வத்தானே மயங்கியென்றவாறு.

மொய்யென்பது ஈண்டு வலி.

க ௦. நெய்த்தோர் தொட்ட செங்கை மறவரென்றது பகைவருடலில் தாங்கள் எறிந்த வேல்முதலிய கருவிகளைப் பறிக்கின்றகாலத்து அவருடைய உடலுக்குருகியை அனைந்துகிவந்த கைபையுடைய மறவரென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு, 'செங்கைமறவர்' என்று பெயராயிற்று.

(க ௦) மறவரது (க க) குருதியெனக்கூட்டுக.

(சு) குழுஉசிலை அதிரமண்டிக் (க க) குருதி (க உ) ஒழுக்கப் (க கூ) பிணம்பிறங்கப் பாழ்பலசெய்து (க ஈ) முரசாந்நடுவட்சிலைப்ப (க ஞ) வளனற சிகழ வாழநர் பலப்பட (க ஈ) விறல்வோற்பறுத்தவெனமுடிக்க.

க ௫. வளன் அட சிகழ்ந்தென்றது செல்வமானது அறுப்படியாகக் கொள்ளைகிழவென்றவாறு.

சிகழ்வெனத்திரிக்க.

இனிவளனறவெனவும் சிகழ்ந்துவாழநரெனவும் அறுத்து சிகழ்சிலை வாழ்வார்மேலேற்றி சிகழ்ந்துவாழ்தலென்றலுமாம்.

ஆண்டு சிகழ்தல் - விளக்கம்.

(க ௭) குட்டுவற்கண்டனம்வரற்கு (க) யாமும் செறுகம்; (கூ) தும் னுளை இனிது உணீஇயர்; (உ) விறலியர்; (க) கீயிருந் வர்மினெனக்கூட்டி வினமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் வனையாவீகை கூறியவாறாயிற்று. (சு)

(௫.) மாமலை முழக்கின் மான்கணம் பணிப்பக்

கான்மயங்கு கதமுறை யாலியொடு சிதறிக்

கரும்பமல் கழனிய நாடுவளம் பொழிய

வளங்கெழு சிறப்பி னுகைம் புரைஇச்

௫ செங்குணக் கொழுகுங் கலுழி மலர்நிறைக்

காவிரி யன்றியும் பூவிரி புனலொரு

முன்றுடன் கூடிய கூட லீனையை

கொல்களிற், றுரவுத்தினை பிறழ வவ்வில் பிசிரப்

புனாதொல் வணப்பி னெஃகுமீ னவீர்வர

க ௦ விரவுப்பனை முழங்கொலி வெரீஇய வேந்தர்க்

கரண மாகிய வெருவரு புனற்றார்
கன்மிசை யங்வுங் கடலவும் பிறவு
மருப்ப மமைஇய வமர்கடந் துருத்த
வாண்மலி மருங்கி னுடகப் படுத்து

கரு நல்லிசை நனந்தலை யிரிய வொன்னு
ருருப்பற நிரப்பினை யாதலிற் சாந்துபுலர்பு
வண்ண ரீவி வகைவனப் புற்ற
வரிஞிமி றிமிரு மார்புபிணி மகளிர்
விரிமென் கூந்தன் மெல்லனை வதிந்து

உரு கொல்பிணி திருகிய மார்புகவர் முயக்கத்துப்
பொழுதுகொண் மரபின் மென்பிணி யளிழ
வேவன்பல கழியுமோ பெரும பன்னுட்

பகைவெம் மையிற் பாசறை மரீஇப்
பாடரி தியைந்த சிறுதுயி லியலாது

உரு கோடுமுழங் கிமிழிசை யெடுப்பும்
பேடுகெழு செல்வ மரீஇய கண்ணே.

துறை - வஞ்சித்துறைப் பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணமும் சோழ்சீர்வண்ணமும்.

துகித் - செந்தூகித்.

பெயர் - (கக) வெருவருபுனற்றார்.

(க) மாமலைக்கண்ணே (உ) உறைசிதறியெனக்கூட்டி அதனைச் சிதற வெனத்திரிக்க.

அ. உலகம் புனாஇயென்றது உலகத்தைப் புரந்தென்றவாறு.

எ. மூன்றுடன் கூடிய கூடலென்றது அக்காவிரிதானும் ஆன்பொருளையும் * குடவொறுமென இம்மூன்றும்சேரக்கூடிய கூட்டமென்றவாறு.

(சு) காவிரி அணையையாவதேயன்றி (எ)மூன்றுடன்கூடிய கூட்டத்தணையையெனக்கொள்க.

அ. உரவுத்திபாறழுவென்றது வலியதிகைகள் தம்மில்மாறுபட்டுப் புடைபெயரவென்றவாறு.

அவ்வில் பிசிரவென்றது அவ்விற்கள் அத்திகைக்குப்பிசிராக வென்றவாறு.

பிசிரவென்றது பெயரடியாகப் பிறந்தவினை.

* குடவென்றோற் போல்வதோர் யாறுமெனவும் பிரதிபேதமுண்டி.

(அ) பிறழ்வென்றது முதலாகநின்ற செயவெனெச்சங்களை (க சு) நிரப்பினயென்னும் பிறவினையோடு முடிக்க.

க ௦. பணையாகிய முழங்கொலியென இருபெயரொட்டு.

(க ௦) ஒலியையுடைய (க க) புனலெனக் கூட்டுக.

க ௦. வெரீஇய வேந்தரென்றது தம்பகையை வெருவி இவன்றன்னுடன் நட்பாகிய வேந்தரென்க.

க க. வெருவரு புனற்றாரென்றது தன்னை அடைத்தார் வெருவரத்தக்க புனற்றாரென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'வேருவருபுன்றி' என்றுபெயராயிற்று.

புனற்றாரென்றதனைத் தார்ப்புனலென்றவாறாகக்கொள்க.

க கூ. உருப்பென்றதனைச் சினத்தியென்றவாறாகக்கொள்க.

ஆதலினென ஏதுப்பொருட்கணின்ற ஐந்தாவதற்கு யான் நினைவொன்றுகேட்கின்றேனென்று ஒருசொல்வருவிக்க.

(க சு) சாந்துபுலர (க ௭) வண்ணநீவெனத்திரிக்க.

க ௭. மார்புபிணி மகளிரென்றது மார்பாற்பிணிக்கப்பட்டமகளிரென்றவாறு.

க ௯. வதிந்தென்னுமெச்சத்தினைப் (உ க) பொழுதுகொள்ளென்னும் வினையோடு முடிக்க.

(உ ௦) முயக்கத்துப் (உ க) பொழுதுகொண்மரபின் மென்பினியென்றது முயக்கத்திலே இராப்பொழுதைப் பயன்கொண்ட முறைமையினையுடைய மெல்லிய உறக்கமென்றவாறு.

மென்பினியென்றது புணர்ச்சியவதிக்கண் அப்புணர்ச்சியிலையலான் வந்த சிறுதுயிலை; கண்ணைப் பூவென்னுந்நினைவினாலும் பிணியவிழுவெனப் பூத்தொழிலாற்கூறினானென்க.

உ உ. நாள்பல எவன்கழியுமோவென நாளென்பது வருவிக்க.

பின்னின்ற பன்னாளென்பதனைப் (உ கூ) பாசறைமரீஇயென்பதனோடுகூட்டுக. மரீஇயென்பதனை மருவவெனத்திரித்து மருவுகையாலென்க.

உ ச. பாடரிதியைந்த சிறுதுயிலென்றது இராப்பொழுதெல்லாம் பகைவரை வெல்கைக்கு உளத்திற்சென்ற சூழ்ச்சிமுடிவிலே அரிதாகப் படிதலியைந்த சிறுதுயிலென்றவாறு.

(உ ச) சிறுதுயிலையுடைய (உ சு) கண்ணெனக்கூட்டுக.

(உ ச) இயலாது (உ ரு) இசையெடுப்புமெனக்கூட்டுக.

உ ரு. இமிழிசையென்றது இமிழிசையையுடைய இயமரங்களை.

கோடுசங்கு. முழங்கென்றது அவ்வியமரங்களுக்கு இடையிடையே முழங்குகின்றவென்றவாறு.

உசு. ஸீடுகெழுசெல்வமென்றது படைச்செல்வம்; ஸீடு - வலி.

மரீஇயகண்ணென்றது அப்படைமுகத்திலே நாள்தோறும் அமர்ந்தும் துயிலெழுந்தும் உலவிப் பழகின கண்ணென்றவாறு.

(எ) நீகூடலனையை; (உஉ) பெரும, (கக) தார்ப்புனலை (கரு) ஒன்றார் (கசு) உருப்பறநிரப்பினை யாகையாலே, யான் நினை ஒன்று கேட்கின்றேன்; (உசு) ஸீடுகெழுசெல்வம் மரீஇயகண் (உ௦) முயக்கத்துப் (உக) பொழுதுகொண்மரபின் மென்பினியவிழ (உஉ) நாள்பல நினக்கு எவன் கழியுமோவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்காமவேட்கையிற் போர்வேட்கை மிகுத்துக்கூறியவாறாயிற்று.

(கக) தார்ப்புனலை (கரு) ஒன்றார் (கசு) உருப்பறநிரப்பினையென எடுத்துச்செலவினைமேலிட்டிக்கூறினமையால், துறைவஞ்சித்துறைப்பாடா னாயிற்று.

அ. 'கொல்களிறு' என்பது கூன்.

(க௦)

இதன்பதிகத்துக் கடவுட்பத்தினியென்றது, கண்ணகியை.

இடும்பிலென்றது இடும்பாதவனத்தை. புறம் - அவ்விடம்.

வாலிழைகழித்தபெண்டிரென்றது, அப்பழையன் பெண்டிரை.

கூந்தன்முரத்தியென்றது, அவர்கூந்தலை அருந்துதிரித்த கயிற்றினை.

குஞ்சரவொழுகைபூட்டியது அப்பழையன் வேம்பினை ஏற்றிக்கொண்டுபோதற்கு.

குடிக்குரியோரென்றது அரசித்குரியானை.

(ப தி க ம்.)

வடவ ருட்கும் வானரேய் வெல்கொடிக்

குடவர் கோமா நெடுஞ்சேர லாதற்குச்

சோழன் மணக்கிள்ளி யீன்ற மகன்

கடவுட்பத்தினிக் கற்கோள் வேண்டிக்

கானவில் கானங் கணையிற் போகி

யாரிய வண்ணலை வீட்டிப் பேரிசை

யின்ப லருவிக் கங்கை மண்ணி

யினந்தெரி பல்லான் கன்றொடு கொண்டு

மாற வல்வி லிடும்பிற் புறத்திறத்

துறுபுலி யன்ன வயவர் வீழச்

சிறுகுர நெய்தல் வியலார் நூறி

யக்கரை நண்ணிக் கொடுக ரெறிந்து

பழையன் காக்குங் கருஞ்சினை வேம்பின்
 முரளை முழுமுத றுமியப் பண்ணி
 வாலிழை கழித்த நறும்பல் பெண்டிர்
 பல்லிருங் கூந்தன் முரசியாற் றியின
 குஞ்சர வொழுகை பூட்டி வெந்திற
 லாராச் செருவிற் சோழர்குடிக் குரியோ
 ரொன்பதின்மர் வீழ வாயிற்புறத் திறுத்து
 நிலைச் செருவி னாற்றலை யறுத்துக்
 கெடலருந் தானையொடு

கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவேளைக் கரணமமைந்தகாசறு
 செய்யுட் பரணர் பாடினார் பத்துப்பாட்டு; அவைதாம்: சுடர்வீ
 வேங்கை, தசம்புதுளங்கிருக்கை, ஏறவேணி, நோய்தபுநோன்றொடை,
 ஊன்றுவையடிசில், ககாவாய்ப்பருதி, நன்னுதல்விறலியர், பேரே
 ழில்வாழ்க்கை, செங்கைமறவர், வெருவருபுனற்றார். இவை பாட்
 டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில்: உம்பற்காட்டுவாரியையுந் தன்மகன் குட்டு
 வன்சேரலையுங் கொடுத்தான் அக்கோ.

கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவன் ஐம்பத்தையாண்டு வீற்றிருந்
 தான்.

ஐந்தாம்பத்து முற்றிற்று.

ஆறும்பத்து.

(ருக.) துளங்குநீர் வியலகங் கலங்கக் கால்பொர
விளங்கிடும் புணரி யுருமென முழங்குங்
கடல்சேர் கானற் குடபுல முன்னிக்
குவற் றுழந்த தடந்தா னுரை

ரு குவியினர் ஞாழன் மாச்சினைச் சேக்கும்
வண்டிறை கொண்ட தண்கடற் பரப்பி
னடும்பம லடைகரை யலவ னுடிய
வடுவடு துண்ணயி ஞுதை யுஞற்றுந்
துவிரும் போந்தைப் பொழிலணிப் பொலிதந்

க0 தியலின ளொல்கின ளாடு மடமகள்
வெறியுறு துடக்கம் போலத் தோன்றிப்
பெருமலை வயின்வயின் விலங்கு மருமணி
யரவழங்கும் பெருந்தெய்வத்து
வளைஞரலும் பனிப்பெளவத்துக்

கரு குணகுட கடலோ டாயிடை மணந்த
பந்த ரந்தரம் வேய்ந்து
வண்பினி யவிழ்ந்த கண்போ னெய்த
னையுறு நறவி னுடுடன் கமழச்
சுடர்நுதன் மடநோக்கின்

உ0 வாணகை யிலங்கெயிற்
றமிழ்துபொதி துவர்வா யசைநடை விறலியர்
பாடல் சான்று நீடினை யுறைதலின்
வெள்வே லண்ணன் மெல்லியன் போன்மென
வுள்ளுவர் கொல்லோரின் னுணரா தோரே

உரு மழைதவழும் பெருங்குன்றத்துச்
செயிருடைய வரவெறிந்து
கடுஞ்சினத்த மிடறபுக்கும்
பெருஞ்சினப்புய லேறியை
தாங்குநர், தடக்கை யானைத் தொடிக்கோடு துமிக்கு

௩௦ மெஃகுடை வலத்தர்நின் படைவழி வாழ்நர்
மறங்கெழு போந்தை வெண்டோடு புனைந்து
நிறம்பெயர் கண்ணிப் பருந்தா றளப்பத்
தூக்கணை கிழித்த மாக்கட் டண்ணுமை
கைவ லீளையர் கையலை யழுங்க

௩௧ மாற்றருஞ் சிற்றத்து மாயிருங் கூற்றம்
வலைவிரித் தன்ன நோக்கலை
கடியையா னெடுத்தகை செருவகத் தானே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணமும் சோழ்சீர்வண்ணமும்.

தூக்து - செந்தூக்தும் வஞ்சி ~~கூக்தும்~~ கம்.

பெயர் - (அ) வடுவடுநுண்ணையர்.

௩. குடபுலமென்றது தன் நகர்க்கு மேல்பாலாம்.

(௩) மாச்சினைச்சேக்கும் (௬) பொழில், (௪) வண்டு இறைகொண்ட
(௬) பொழில், (௭) அடைகரைப் (௯) பொழிலெனக்கூட்டுக.

அ. வடுவையடுதல் - வடுவையாய்த்தல். ஊதை உருற்றுதல் - அவ்
வடுமாயும்படி நுண்ணிய அயிரை முகந்து தூவுதலிலே முயல்கை. அயிர் -
நுண்மணல்.

வடுவையாய்க்கும் நுண்ணியிரெனற்பாலதனை வடுவடு நுண்ணியி
ரென்று கூறியசிறப்பானே, இதற்கு 'வடுவடுநுண்ணியிர்' என்று பெயரா
யிற்று.

௬. பொழிற்கண் ஒப்பினையாற் பொலிவுபெற்றென்றவாறு.

௧௦. இயலுதல் - உலாவுதல். ஒல்குதல் - அசைதல்.

௧௧. வெறியுறுநுடக்கம் - இயல்பாக நுடங்கலன்றித் தெய்வமேறிய
விகாரத்தால் நுடங்குதல்.

௧௧. அரவழங்குதல் - அரவாடுதல்.

௧௧ - ௧௧. வெறியுறுநுடக்கம்போல அரவழங்குமெனக் கூட்டுக.

(௧௧) அரவழங்கும் (௧௨) பெருமலைப் (௧௧) பெருந்தெய்வமென
மாறிக்கூட்டுக.

௧௨. பெருமலை - இமயம்.

(௧௩) குண குடகடலெனக் கிழக்கும் மேற்கும் எல்லை பின்கூறு
கின்றமையான், (௧௪) வளைநரலும் பணிப்பெளவமென்றது தென்னெல்லையாம்.

(கக) தெய்வத்துப் (கச) பௌயத்து என்னும் அத்துக்கள் ஈண்டுச் சாரியைப்பொருண்மையைச் செய்யாமையின், அசைநிலையெனப்படும்.

கரு. ஒடு - எண்ணொடு. ஆயிடையென்றது அவற்றின்நடுவென்ற வாறு.

(கக) பெருந்தெய்வம் (கச) பணிப்பௌவம் (கரு) குணகடல் குட கடலாகிய அவ்வெனக் கூட்டுக.

கரு. அவ்வென்னும் சுட்டுமுதல்வகாரவீற்றுப்பெயர் ஆயிடையென முடிந்தது.

கரு - கசா. ஆயிடைமணந்த பந்தரென்றது ஆயிடையிலுள்ள அரசரும் பிறரும் சேவித்தற்குவந்துபொருந்தின பந்தரென்றவாறு.

ஆயிடையென்றது ஆயிடையிலுள்ளாரா.

கசா. பந்தரந்தரமென்றது பந்தரின் உள்வெளியை. வேய்தல் - வேயந்தாற்போல (கக) நெய்தன்மாலையினால் நாற்றுதல். வேயவெனத் திரிக்க.

கசா. நவநொடுவென ஒடுவிரிக்க.

உஉ. பாடல்சான்றென்பதனைச் சாலவெனத் திரிக்க.

உக. மெல்லியனென்றது ஐம்புலன்களிடத்தும் மனநெகிழ்ச்சியுடையனென்றவாறு.

(உஎ) கடுஞ்சினத்த (உசா) அரவென மாறிக்கூட்டுக.

கஉ. படைவழிவாழ்நரென்றது படையிடமாகவாரும் படையாளாரா.

(கக) மறங்கெழு (கஉ) கண்ணியெனக்கூட்டுக.

கஉ. நிறம்பெயர்தல் - உதிரத்தால் நிறம்பெயர்தல். ஊறளத்தல் - உறுதற்கு ஆராய்தல்.

(கச) கையலையழுங்கவென்னும் எழுவாயையும் பயனிலையையும் ஒருசொல்நீர்மைப்படுத்தித் (கக) தண்ணுமையென்னுமெழுவாய்க்குப் பயனிலையாக்குக.

கசா. நோக்கென்றது மாற்றார்படையைத் தப்பாமல் ஒன்றாகக் கொல்லக்கருதின நோக்கென்றவாறு.

(கஉ) பருந்தூறளப்பக் (கச) கையலையழுங்கவெனநின்றசெய்வெனச்சங்களை (கசா) நோக்கலையென்னும் முற்றுவினைக்குறிப்பொடுமுடிக்க.

நீ (க) குடபுலமுன்னிப் (கா) போந்தைப் பொழிலணிப்பொலிதந்து (கக) நெய்தல் (கச) நவநொடுகெழு (உக) விநலியரது (உஉ) பாடல் சாலப் புறத்துவினையின்மையின் வினோத்திலே நீடியுறைதலாலே, நீ அவ்வாறுநீடியதறியாது (உக). அண்ணல் மெல்லியன்போன்மென (உச) நீன்னுணராநோர் உள்ளவர்களோ; நீதான் (உசா) அரவோடொக்கு

நின்பகைவனாக் கடுக அழிக்கவேண்டுநிலைமையில் அவ்வரவினைக் கடுக வழிக்கும் (உஅ) உருமேற்றினையொப்பை; அவ்வாறு வினாயச்செய்யு நிலைமைக்கண் நினக்கேற்ப (க௦) நின்படைவழிவாழ்நரும் காலாண்மேற்செல்லாது (உக) தாங்குநர் யானைக்கோடுதுமிக்கும் (க௦) எஃகுடைவலத்தராயிருப்பர்; அவ்வாறு நீ அழியாது மாறுபாடாற்றிப் பொருதழிக்கும்வழி (கஉ) நின்முடிக்கண்ணியை உதிரம்தெறித்தலால் நிறம்பெயர்தலிற் பருந்து உறுதற்களப்ப நின்முன்னர்வழங்கும் (கக) மாக்கட்டண்ணுமை நின்னெதிர்நின்று மாற்றாரெய்தலையுடையஅம்பு கண்கிழித்தலால் (கஉ) ஒலியொழியக் (கரு) கூற்றம் (கக) வலைவிரித்தாற்போலக் களத்தில் எதிர்ந்த மாற்றார்படையெயல்லாம் ஒன்றாகக்கொல்லக் கருதி நோக்கின நோக்கினையுடையை; (க௭) நெடுந்தகாய், இவ்வாறு செருவகத்துக் கடியையெனவினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வினோதத்துமென்மையும் செருவகத்துக்கடுமையும் உடன்கூறியவாறாயிற்று.

உக. தாங்குநர் தடக்கையானத் தொடிக்கோடுதுமிக்குமென்று எதிருன்றினாற்மேற்சேறல் கூறினமையான், இஃது எடுத்துச்செலவின்மேற்றாய் வஞ்சித்துறைப்பாடாணயிற்று.

(கக) 'அரவழங்கும்' என்பதுமுதலாக இரண்டு குறளடியும், (கக) 'பந்த ரந்தரம் வேய்ந்து' என ஒருசிற்தடியும், (கக) 'சுடர்நுதல்' என்பதுமுதலாக இரண்டு குறளடியும், (உரு) 'மழைதவழும்' என்பதுமுதலாக நாலு குறளடியும் வந்தமையான், வஞ்சித்துக்குமாயிற்று.

(உக) 'தாங்குநர்' என்பது கூன்.

(பி - ம்.) கஉ. விலங்குமட்டுமணி. கரு. மாவருங்கூற்றம்.

கக. அரவழங்கும்.

க௭. கடியைநெடுத்தகை

கக. தூகண்கிழித்த.

செருவத்தானே. (க)

(ருஉ.) கெரிநுடங்கு நிலைய கொல்களிறு மிடைந்து

வடிமணி நெடுந்தேர் வேறுபுலம் பரப்பி

யருங்கலந் தரீஇயர் நீர்மிசை நிவக்கும்

பெருங்கலி வங்கந் திசைதிரிந் தாங்கு

ரு மையணிந் தெழுதரு மாயிரும் பஃரோன்

மெய்ப்புதை யரண மெண்ணு தெஃகுசுமந்து தூதரும்

முன்சமத் தெழுதரும் வன்க ணடவர்

தொலையாத் தும்பை தெவ்வழி னிளங்க

வயர்நிலை யுலக மெய்தினர் பரப்பட

- ௧௦ நல்லமர்க் கடந்தநின் செல்லுறழ் தடக்கை
யிரப்போர்க்குக் கவித லல்லதை யிரையு
மலர்பறி யாவெனக் கேட்டிரு மினியே
சுடரும் பாண்டிற் றிருநாறு விளக்கத்து
முழாவிமிழ் துணங்கைக்குத் தழுஉப்புணை யாகச்
- ௧௫ சிலைப்புவல் லேற்றிற் றலைக்கை தந்துநீ
நளிந்தனை வருத லுடன்றன ளாகி
யுயலுங் கோதை யூலந் தித்தி அஃகெட்டி
யீரிதழ் மழைக்கட் பேரிய லரிவை
யொள்ளித முவிழகங் கடுக்குஞ் சீறடிப்
- ௨௦ பல்சில கிண்கிணி சிறுபர டலைப்பக்
கொல்புனற் றளிரி னடுங்குவன ணின்றினின்
னெறிய ரோக்கிய சிறுசெங் குவளை
யீயென விரப்பவு மொல்லா ணீயெமக்
கியாரை யோவெனப் பெயர்வோள் கைபதை
- ௨௫ கதுமென வருத்த நோக்கமொ டதூநீ
பாஅல் வல்லா யாயினை பாஅல்
யாங்குவல் லீனையோ வாழ்கநின் கண்ணி
யகலிரு விசும்பிற் பகலிடந் தரீஇயர்
தெறுகதிர் திகழ்தரு முருகெழு ஞாயிற்
- ௩௦ முருபுகிளர் வண்ணங் கொண்ட
வான்றோய் வெண்குடை வேந்தர்தம் மெயிலே.

துறை - தூவைநீல.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்.

தூகீத - செந்தூகீத.

பெயர் - (௨௨) சிறுசெந்தூவனை.

(ச) வங்கம் திசை திரிந்தாங்குக் (க) கொல்களிறுமிடைந்தென மாறிக்
கூட்டுக.

௧௩. திருநாறுவிளக்கென்றது செல்வமுடைமையெல்லாம் தோன்
றுழ்விளக்கு.

௧௪. நளிதல் - தண்ணீர் செவிக்குமகளிரொடு குரவையாடிச்செறி
தல்.

கௌ. ஊரலந்தித்தி - ஊரலையுடைய தித்தி ; அம்முச் சாரியை.

கஅ. ஈரிதழ் - குளிரந்த இமை.

கக. அவிழுகமென்றது அவிழ்ந்தபூவினை.

உஉ. தான் அவனை எறிதற்குலுக்கிய சிறியதொருசெங்குவனையெனச் சிறுமையால் அவன்மென்மைகூறியசிறப்பான், இதற்கு, 'சிறுசெங்குவனை' என்று பெயராயிற்று.

(உக) இரப்பவென்னும் செயவெனெச்சத்தினைக் (உச) கையதையென்னும் முற்றுவனைக்குறிப்பொடுமுடிக்க.

(உஉ) சிறுசெங்குவனை (உச) பெயர்வோள் கையதையென முற்றாக அறுத்து (உரு) அதுவெனப் பின்சுட்டிற்றாக்குக.

உஅ. பகலிடம் - பகற்பொழுது.

கௌ. உருபுகிளர்வண்ணம் - நிறம்விளங்குதன்மை.

(கௌ) வண்ணங்கொண்ட (கக) வேந்தரெனக்கூட்டி ஞாயிறுபோலக் கோபித்து எதிர்நின்றவேந்தரென உரைக்க.

(கௌ) நல்லமர்க்கடந்த நின்றடக்கை (கக) இரப்போர்க்குக் கவிதலல்லதை இளைய (உஉ) மலர்பறியாவெனக்கேட்டிகும் ; இனி, (கச) துணங்கைக்குத் (கரு) தலைக்கைதந்துநீ (கக) நளிந்தனைவருதல் உடன்றனளாகி (கஅ) நின்னரிவை (உக) நின் (உஉ) எறியர்லுக்கிய சிறுசெங்குவனையானது (உரு) நீ (உக) ஈயென்று இழிந்தோன்கூற்றான்இரப்பவும் நினக்குநீந்து போகாது நின்இரப்பிற்கு ஒல்லாளாய் நீ எமக்கு (உச) யானொன்றுபெயர்வோள்கையதாயிருந்தது ; அவ்வாறு இரந்துபெறாது (உரு) அவனை உருத்த நோக்கமொடு அதை அவன்பானின்றும் (உச) பகுத்துக்கொள்ளமாட்டாயாயினை ; அவ்வாறு அது பகுக்கமாட்டாதீர் (கக) வேந்தர்களுயிலைப் (உச) பகுத்துக்கோடல் (உஎ) யாங்குவல்லையாயினாய் ; நின்கண்ணிவாழ்கவெனமாரி வினைமுடிவுசெய்க.

(உச) பாஅல் (உஎ) யாங்குவல்லுநையோவென்றதன்முன் (கக) எயிலென்பது கூட்டவேண்டதெனின், மாறாயிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் கைவண்மையொடும் வென்றியொடும் படுத்து அவன் காமவிற்பச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

இப்பாட்டு துணங்கையாடுதல்காரணமாகப்பிறந்த ஊடற்பொருட்டாகையாற் குரவைநிலையென்றவாறாயிற்று.

(பீ - ம்.) க. என்னாது. உௌ. பல்செங்.

கஅ. பேரிலரிவை. உஉ. எறியரோச்சிய.

உௌ. பல்செல். உஎ. வல்லுநையோ, (உ)

(ரு௩.) வேன்றுகலந் தரீஇயர் வேண்டுபுலத் திறுத்தவர்

வாடா யாணர் நாடுதிறை கொடுப்ப

நல்கினை யாகுமதி யெம்மென் றருளிக்

கல்பிறங்கு வைப்பிற் கடறனா யாத்தநின்

ரு றெல்புகழ் மூதூர்ச் செல்குவை யாயிற்

செம்பொறிச் சிலம்பொ டணித்தழை தூங்கு

மெந்திரத் தகைப்பி னம்புடை வாயிற்

கோள்வன் முதலைய குண்டுகண் ணகழி

வானுற வோங்கிய வளைந்துசெய் புரிசை

க0 யொன்னுத் தெவ்வர் முனைகெட விலங்கி

நின்னிற் றந்த மன்னையி லல்லது

முன்னும் பின்னுநின் முன்னே ரோம்பிய

வெயின்முகப் படுத்தல் யாவது வளையினும்

பிறிதாறு சென்மதி சினங்கெழு குருசி

கரு லெழுப்புறந் தரீஇப் பொன்பிணிப் பல்கைக்

குழுஉநிலைப் புதகிற் கதவுமெய் காணிற்

றேம்பாய் கடாத்தொடு காழ்கை நீவி

வேங்கை வென்ற பொறிகிளர் புகர்நுத

லேந்துகை சுருட்டித் தோட்டி நீவி

உ0 மேம்படு வெல்கொடி துடங்கத்

தாங்க ளாசா வாங்குநின் களிறே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூங்கும் அது.

பெயர் - (அ) குணகண்கழி.

க. அவரென்றது அவ்வாறு இறுக்கும்படி நின்னொடு எதிர்ந்த அரசரென்றவாறு.

உ. ' நாடுதிறைகொடுப்பவென்றது நாட்டைத் திறைகொடுப்ப வென்றவாறு.

திறைதரவென்றதற்குத் திறைகொடுப்பவென்றது இடவழுவமைதி.

(க) நல்கினியாகுமதி எம்மென்று (உ) திறைகொடுப்பவெனக் கூட்டுக.

ச. ளவப்பு - இடம். கடற்றையென இரண்டாவதுவிரிக்க,

கூ. சிலம்பும் தழையும்(கூ) புரிசைக்கண் தங்கினவென்றது ஈண்டுப் பொருவீருளீரேல் தும்காலிற்கழலினையும் அளாயிற் போர்க்குரிய உடையினையுமொழித்து இச்சிலம்பினையும் தழையினையும் அணியினென அவரைப் பெண்பாலாக இகழ்ந்தவாறென்க.

இனி, அவற்றை அம்மதிலில்வாழும் வெற்றிமடந்தைக்கு அணியென்பாருமுளர்.

அ. கோள்வன்முதலையவென்றுமுன்வந்த அடைச்சிறப்பான், இதற்கு 'தூண்டுகண்ணகழி' என்று பெயராயிற்று.

கூ. வளைந்துசெய்புரிசையென்பதனை வளையச்செய் புரிசையெனத் திரித்துக் காலவழுவமைதியாகக் கொள்க.

(கூ) வளைந்துசெய்புரிசையாகிய (கக) நின்னிற்றந்தமன்னெயிலென இருபெயரொட்டு.

கக. நின்னிற்றந்த மன்னெயிலென்றது நின்னாற்கொண்டு பிறர்க்குக் கொடுக்கப்பட்ட மன்னெயிலென்றவாறு.

கொடுத்தவென்பதற்குத் தந்தவென்பது இடவழுவமைதி. கொடுத்தவெனவே கொண்டு கொடுத்தவெனக் கோடலென்பது போந்தபொருளாய் விளங்கிற்று. தரப்பட்டவென்பதனைத் தந்தவெனச் செயப்படுபொருளைச் செய்ததுபோலச் சொல்லிற்றுக்குக். மன்னெயிலல்லதென்புழி மன்னெயிற்கண்ணென ஏழாவது விரித்து அதனைப் பின்வருகின்ற (கக) எயின் முகப்படுத்தலென்பதிடமாகப் படுத்தலென்பதோர் சொல்வருவித்து அதனொடுமுடிக்க.

கஉ. முன்னும்பின்னுமென்றது முன்னோர் தாங்கள் இறப்பதற்கு முன்னும் இறந்ததற்குப்பின்னுமென்றவாறு.

பின்னோம்புதலாவது முன்னோர் தமக்குப்பின்னும் இவ்வரசாள்வாரும் நம்மைப்போல இவ்வாறு ஒம்புகுவென நியமித்துவைத்தல்.

ககூ. யாவதென்றது அஃது என்னகாரியம், நினக்குத் தருவதொன்றன்றென்றவாறு.

ககா. குழுவநிலைப்புதவென்றது பலநிலமாகச்செய்த கோபுரவாயிலென்றவாறு.

கஎ. தேமென்றது தேனீ. கடாம் - மதில்கண்டுழிப் போர்வேட்கையாற்பிறக்கும் மதம்.

(க) நீ வேண்டிபுலத்திறுத்து அவர் (உ) திறைகொடுப்ப (கூ) அருளி (ச) நின் (ரு) மூதூர்ச்செல்குவையாயின், (கச) குருசில், (கக) வளையினும் (கச) பிறிதாறுசெல்; செல்லுதற்கு யாதுகாரணமெனின், (ககா) புதலிற்கதவு மெய்காணின், (உக) ஆங்கு நின்களிறு தாங்கலாகா; தாங்கவேண்டுவதேல்,

(கக) நின்னிற்றந்த எயின்முகத்துப் படுத்துவதல்லது (கஉ) நின்முன்னே ரோம்பிய (கங) எயின்முகத்துப்படுத்தல் யாவதென மாறிக்கூட்டி வீண முடிவுசெய்க.

(ரு) 'செல்குவையாயின்' என்பதன்பின் (கச) 'பிறிதாறுசென்மகி' என்பதனையும், (உக) 'தாங்க லாகா வாங்குநின் களிறு' என்பதன்பின் (கஈ) 'எயின்முகப்படுத்தல்யாவது' என்பதனையும் கூட்டவேண்டுதலின், மாறாயிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அடைந்தவர்க்கு அருளலொடுபடுத்து அவன் வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ச. கடறனாயார்த்த. கள. காழகநீவி.

சா. செம்பொற்சிலம்பு.

(ஈ)

(ருச.) வள்ளியை யென்றலிற் காண்குவந் திசினே

யுள்ளியது முடித்தி வாழ்கநின் கண்ணி

வீங்கிறைத் தடைஇய வமைமருள் பணைத்தோ

னோந்தெழின் மழைக்கண் வளைந்துவர லிளமுலைப்

ரு பூந்துகி லல்குற் றேம்பாய்க்குநின்

மின்னிழை விறலியர்நின்மறம் பாட

விரவலர் புன்கண் டிர நூடொறு

முரைசூ னினகல வரைவில வீசி

புதியை யாகுந் மாறே யெனையதூஉ

'முயர்கிலை யுலகத்துச் செல்லா திவணின்

திருநில மருங்கி னெடிதுமன் னியரோ

நிலந்தப ஹீஉ மேணிப் புலம்படர்ந்து

படுகண் முரச நடுவட் சிலைப்பத்

தோமர வலத்தர் நாமஞ் செய்ம்மா

கரு ரேவல் வியங்கொண் டிளையரொ டெழுதரு

மொல்லார் யானை காணி

னில்லாத் தானை யிறைகிழ வோயே.

துறை - காட்சிவாழ்த்து.

வண்ணழம் தூக்கும் அது.

பெயர் - (கஎ) நீல்லாத்தானை.

க. வள்ளியெனப்பதற்கு வள்ளியையென்றது இடவழுவமைதி.

உ. உள்ளியதுமுடித்தியென்றது யான் நினைத்துவந்த காரியத்தை

முடியென்றவாறு.

முடித்தியென்றது ஈண்டுமுன்னிலையேவல்வினை.

க. தடைஇய அமை - பெருத்தமூங்கில்.

(சு) நின்மறம்பாட (அ) வீசியெனக்கூட்டி, நின்மறம்பாடாநிற்க அதனைக் கேட்டிருந்து வீசியெனவுணக்க.

(அ) வீசியென்னும்வினையெச்சத்தினை (க) ஆகலென்னும்தொழிற் பெயரொடு முடிக்க.

க. அனையையாகன்மாறேயென்றது அவ்வீசுதற்கேற்ற அத்தன்மையையுடையயாகையானென்றவாறு.

மாறென்பது ஆனென்னும்உருபின்பொருள்படுவதோரிடைச்சொல்.

அத்தன்மையாவது இன்முகமும் இன்சொல்லுமுதலாயின.

எனையதூஉமென்றது சிறிதுகாலமுமென்றவாறு; உம்மை நெடுங்காலமேயன்றிச் சிறிதுகாலமுமென எச்சவும்மை.

கஉ. நிலந்தப இடேம் ஏணிப்புலமென்றது நிலவகலங்குறைபட இட்ட எல்லையையுடைய பாசறையென்றவாறு.

என்றது மாற்றாற்பாசறையை.

(கக) முரசம் நடுவட் (கஉ) படர்ந்து (கக) சிலைப்பவெனக் கூட்டி. முரசம் பாசறைநடுவே தான் நின்று தன்னொலி பாசறையெங்கும் படர்ந்து கொண்டு படையை ஏவியொலிப்பவெனவுணக்க.

கச. தோமரம் - தண்டாயுதம். வலத்தென்றது வினையெச்ச வினைக்குறிப்புமுற்று.

(கச) நாமஞ்செய்ம்மார் (கரு) இளையரொடெழுதரும் (கசு) ஒல்லா ரெனக்கூட்டுக.

கரு. ஏவல்வியங்கொண்டென்றது இளையரை முன்பு போர்க்குக் கையும் அணியும்வகுப்புறி ஏவித் தாமும் ஏவல்களைச் செய்துகொண்டென்றவாறு.

ஏவலையுடைய வியமென இரண்டாவதுவிரிக்க. வியம் - ஏவல்.

(கசு) யானைகாணின் (கஎ) நில்லாத்தானையென்றது காலாள்முதலாயினவற்றைத் தரமல்லவென்றுகழித்துநின்று யானைகாணின் நில்லாது செல்லும் தானையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'நில்லாத்தானை' என்று பெயராயிற்று.

கஎ. இறைகிழவோயென்றது இறைவனென்றன்மையையுடையா யென்றவாறு.

(கஎ) இறைகிழவோய், நின்னை (க) வள்ளியெனன்று யாவரும் கூறுதலானே நின்னைக் காண்பென்வந்தேன்; (உ) யான் உள்ளியதனை நீமுடிப்பாயாகவேண்டும்; நின் கண்ணிவாழ்வதாக; (சு) விநலியர் நின்மறம்பாட (எ)

இரவலர்புன்கண்டிரும்படி (அ) நன்கலங்களை வளாவிலவீசி (ஈ) அத்தன் மையையாகையாலே, என்போலும் இரவலரது ஆக்கத்தின்பொருட்டுச் சிறிதுகாலமும் (க௦) இவ்வுலகத்திலேநீன்று உயர்நிலையுலகத்திற்செல்லாதே (க௧) இவ்விருநிலமருங்கிலே நெடுங்காலம் நிலைபெறுவாயாகவெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் கொடைச்சிறப்பும் தன்குறையுங்கூறி வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(பீ - டி.) க. வீங்கறை. டி. வளாவிலே.

(ச)

(௫௫.) ஆன்றோள் கணவ சான்றோர் புரவல
நின்னயந்து வந்தனெ னடுபோர்க் கொற்றவ

வின்னிசைப் புணரி யிரங்கும் பெளவத்து

நன்கல வெறுக்கை துஞ்சும் பந்தர்க்

௫ கமழந் தாழைக் கானலம் பெருந்துறைத்

தண்கடற் படப்பை நன்னாட்டுப் பொருந

செவ்வூன் றோன்றா வெண்ணுவை முதினா

வாலுன் வல்சி மழவர் மெய்ம்மறை பதிற்று-21.

குடவர் கோவே கொடித்தே ரண்ணல்

க௦ வாரா ராயினு மிரவலர் வேண்டித்

தேரிற் றந்தவர்க் கார்பத னல்கு

நசைசால் வாய்மொழி யிசைசா றோன்றல்

வேண்டுவ வளவையுள் யாண்டுபல கழியப்

பெய்துபுறந் தந்து பொங்க லாடி

க௫ விண்டுச் சேர்ந்த வெண்மழை போலாச்

சென்றா லியரோ பெரும வல்கலு டெய்க்

நனந்தலை வேந்தர் தாழிந் தலற

நீடுவரை யடுக்கத்த நாடுகைக் கொண்டு

பொருது சினந்தணிந்த செருப்புக் லாண்மைத்

உ௦ தாங்குநர்த் தகைத்த வொள்வா

ளோங்க ளுள்ளத்துக் குருசினின் னாளே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூத்தம் அது.

பெயர் - (ச) தூங்கும்பந்தர்.

(க) பௌவத்து (ச) நன்கலவெறுக்கையென்றது பௌவத்திலே வந்த நன்கலமாகிய செல்வமென்றவாறு.

ச. பந்தர் - பண்டசாலிகள்.

நன்கலவெறுக்கை துஞ்சுமென்றசிறப்பானே, இதற்கு 'துநீகம் பந்தர்' என்று பெயராயிற்று.

எ. செவ்வூன்றேன்றா வெண்ணுவையென்றது அரைத்துக்கொத்த மையால் தன்னிற்புக்க செவ்வூன்றோன்றாத வெள்ளிய துவையென்றவாறு.

முதிரையென்றது அவரை துவரைமுதலாயினவற்றை.

அ. வாலுனென்றது வெண்ணினை ஊனென்றவாறு.

வல்சிமழவரென்றது தம் செல்வச்செருக்கானே சோறுண்பது பெரி தன்றி முன்பு எண்ணப்பட்டவற்றையே உணவாகவுடைய வீரரென்றவாறு.

க௦. இரவலனாயென்னும் இரண்டாவது விகாரத்தால் தொக்கது; இரவலனாவேண்டியென்றது தன்னாட்டு இரவலரின்மையின், அவரைப் பெறவிரும்பியென்றவாறு.

கக. தேரிற்றந்தென்றது அவ்விரவலருக்கு அவருள்வழித் தேரைப் போகவிட்டு அதிலே அவர்களை வரப்பண்ணியென்றவாறு.

தேரானென உருபுவிரிக்க; தேரொனத் தேர்ச்சியாக்கி, அவ்விர வலரை அவருள்ளவிடத்தில் தேடி அழைத்தென்றுமாம்.

கச. பொங்கலாடியென்றது எஃகினை பஞ்சுபோல வெளுத்துப் பொங்கியெழுதலைச் செய்தென்றவாறு.

(கரு) வெண்மழைபோலாச் (கசு) சென்றாலியரென்றது அம்மழை பெய்துபுறந்தருங் கூற்றையொத்து அது பெய்துவெண்மழையாகக் கழியுங் கூற்றை ஒவ்வாது ஒழிகவென்றவாறு.

கஅ. நீடுவரையடுக்கமென விரிக்க; அடுக்கம் - ஈண்டு அடுக்குதல்.

(கசு) அல்கலும் (கஅ)நாடுகைக்கொண்டு (கஎ)வேந்தர் தாரழிந்து அலறப் (கசு) பொருது சினந்தணிந்த செருப்புகலாண்மையென மாறிக்கூட்டுக.

(கசு) ஆண்மையினையும் (உ௦) வாளினையும் (உக) உள்ளத்தினையு முடைய குருசிலென்க.

கரு. மழையை அவன்றன்னோடு உவமியாது அவன் (உக)நாளோடு உவமித்தது, அவனோடு அவன் நாளுக்குள்ள ஒற்றுமைபற்றியென்க.

(க) ஆன்றோள்கணவ, சான்றோர்புரவல, (உ) நின்னயந்து வந்த னென்; கொற்றவ, (சு) பொருந், (அ) மழவர்பெய்ம்மறை, (சு) கோவே, அண்ணல், (கஉ) தோன்றல், (கசு) பெரும, (உக) குருசில், நின்னாள் (கரு) வெண்மழைபோலாச் (கசு) சென்றாலியரோவென மாறிக்கூட்டி வ்னை முடிவுசெய்க.

பெரும, குருசிலென்னும் விளிகள் முன்னின்றவிளிகளோடு கூட்ட வேண்டெவன், மாறாயிற்று.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் உலகுபுரத்தலும் தன்குறையும்கூறி வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) கரு. மழைபோலச். ககூ. பொருதுமுரண்செருக்கிய. கக. நெடுவனா. (ரு)

(ருகூ.) விழவுவீற் றிருந்த வியலு ளாங்கட்

கோடியர் முழுவின் முன்ன ராடல்

வல்லா னல்லன் வாழ்கவவன் கண்ணி

வலம்படு முரசந் துவைப்ப வாளுயர்த்

ரு திலங்கும் பூணன் பொலங்கொடி யுழிஞையன்

மடம்பெரு மையி னுடன்றுமேல் வந்த

வேந்துமெய்ம் மறந்த வாழ்ச்சி

வீர்து கு போர்க்களத் தாடுங் கோவே.

துறை - ஒள்வாளமலை.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர்- (எ) வேந்துமெய்ம்மறந்த வாழ்ச்சி.

ரு. பூணன் உழிஞையனென்பன வினைக்குறிப்புமுற்று.

எ. வேந்துமெய்ம்மறந்த வாழ்ச்சியென்றது மாற்றுவேந்தர் அஞ்சித் தங்கள் மெய்யைமறந்த வாழ்வென்றவாறு.

வாழ்ச்சி, மெய்ம்மறத்தல் காரணமாக அதன் காரியமாய் வந்ததாக ளான், மெய்ம்மறந்தவென்னும் பெயரெச்சம் நிலைமுதற்பெயர் ஆறுமன்றிக் காரியப்பெயரென வேரோற்பெயர்கொண்டதெனப்படும். வாழ்வு-வெற்றிச் செல்வம்.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'வேந்துமெய்ம்மறந்த வாழ்ச்சி' என்று பெயராயிற்று.

(எ) வாழ்ச்சிக் (ஈ) களமெனக் கூட்டுக.

(ச) முரசம் துவைப்ப வாளுயர்த்து (ரு) இலங்கும் பூணனாய்ப் பொலங்கொடி உழிஞையனாய்ப் (ஊ) போர்க்களத்து ஆடும்கோ (க) விய லுளாங்கட் (உ) கோடியர்முழுவின்முன்னர் ஆடல் (ஃ) வல்லானல்லன்; அவன்கண்ணி வாழ்கவென மாறிக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

'வல்லானல்லன்' என்பதன்முன் கோவென்பது கூட்டவேண்டெ வின், மாறாயிற்று.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

- (௫௭.) ஓடாப் பூட்சை மறவர் மிடறப்
 விரும்பனம் புடையலொடு வான்கழல் சிவப்பக்
 குருதி பணிற்றும் புலவுக்களத் தோனே
 துணங்கை யாடிய வல்ம்படு கோமான்
- ௫ மெல்லிய வகுந்திற் சிறடி யொதுங்கிச்
 செல்லா மோதில் சில்வளை விறலி
 பாணர் கையது பணிதொடை நரம்பின்
 விரல்கவர் பேரியாழ் பாலை பண்ணிக்
 குரல்புண ரின்னிசைத் தமிழ்ச்சி பாடி
- ௧௦ யினந்துணைப் புதல்வர் நல்வளம் பயந்த
 வளங்கெழு குடைச்சூ லடங்கிய கொள்கை
 யான்ற வறிவிற றேன்றிய நல்லிசை
 யொண்ணுதன் டுகளிர் துனித்த கண்ணினு
 மிரவலர் புன்க ணஞ்சும்
- ௧௫ புரவெதிர் கொள்வனைக் கண்டனம் வரற்கே.

துறை - விறலியாற்றுப்படை.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (௫) சில்வளைவிறலி.

(௧) மறவர்மிடறபக் (௩) களத்தோனெனக் கூட்டுக.

௩. -பணிற்றதல் - தூவுதல்; பணிற்றுவது புண்பட்டவீரருடலெ
 னக்கொள்க. களமென்றது ஈண்டுக் களத்தையிணைந்த பாசறையினை.

௫. வகுந்து - வழி.

௬. சில்வளைவிறலியென்றது பல்வளையிடுவது பெதும்பைப் பரு
 வத்தாகலின், அஃதன்றிச் சில்வளையிடும் பருவத்தாளென அவள் ஆடல்
 முதலிய துறைக்குரியளாதல் கூறியவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'சில்வளைவிறலி' என்று பெயராயிற்று.

௮. விரல்கவரயாமென்றதஞற்பயன் வாசித்துக் கைவந்த யாமென்ற
 வாறு.

௯. தமிழ்ச்சி - தமிழ்ச்சியென்னுந்துறைப்பொருண்மேல் தந்தபாடல்.
 தமிழ்ச்சியைக் குரல்புணரின்னிசையிலே பாடியெனக்கொள்க.

௧௦. புதல்வராகிய நல்வளமென இருபெயரொட்டு.

௧௧. குடைச்சூல் - சிலம்பு.

(க) சில்வளைவிறவி, (கரு) புரவெதிர்கொள்வனைத் (கூ) தழிஞ்சிபா
ழக் (கரு) கண்டனம்வரற்குச் (கூ) செல்லாமோ; (கரு) அப்புரவெதிர்கொள்
வனாகிய (ச) வலம்படுகோமான் இதுபொழுது தான் அவ்வெதிர்கோடற்
கேற்ப வருவாயினையுடைய (கூ) புலவுக்களத்தோன்காணென மாறிக்கூட்டி
வினைமுடிவுசெய்க.

(கரு) வரற்குச் (கூ) செல்லாமோவெனக் கூட்டவேண்டுதலின்,
மாறாயிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்போடு அவன்கொடை
ச்சிறப்பும் உடன்கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) கூ. புலக்களத்தோனே. கக. துணித்த.

கக. குடச்சூல்.

(ஏ)

(ருடி.) ஆடுக விறலியர் பாடுக பரிசிலர்

வெண்டோட் டசைத்த வொண்பூங் குவளையர்

வாண்முகம் பொறித்த மாண்வரி யாக்கையர்

செல்லுறழ் மறவர்தங் கொல்படைத் தரீஇய

ரு ரின்றினிது துகர்ந்தன மாயி னுளை

மண்புனை யிஞ்சி மதில்கடந் தல்ல

துண்குவ மல்லேம் புகர்வெனக் கூறிக்

கண்ணி கண்ணிய வயவர் பெருமகன்

பொய்ப்படு பறியா வயங்குசெந் நாவி

க0 நெயிலெறி வல்லி லேவிளங்கு தடக்கை

யேந்தெழி லாகத்துச் சான்றோர் மெய்ம்மறை

வான வரம்ப நென்ப கானத்துக்

கறங்கிசைச் சிதடி பொரியரைப் பொருந்திய

சிறியிலை வேலம் பெரிய தோன்றும்

கரு புன்புலம் வித்தும் வன்கை வினைஞர்

சீருடைப் பல்பக டொலிப்பப் பூட்டி

நாஞ்சி லாடிய கொழுவழி மருங்கி

லவங்குகதிர்த் திருமணி பெறுஉ

மகன்கண் வைப்பி னாடுகிழ வோனே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண் பாட்டு.

வண்ணமும் தூகீதும் அது.

பெயர் - (க0) ஓவிளங்குதடக்கை.

உ. வெண்டோடு - பனந்தோடு; தோட்டின்கண்ணெனவிரிக்க.
அசைத்தல் - தங்குவித்தல்.

க. வாண்முகம் - வாள்வாய்.

(உ) குவளையரென்றது விளையச்சவினைக்குறிப்புமுற்று; அதனைக்
(எ) கூறியென்பதனொடுமுடிக்க.

(ங) யாக்கையராகிய (ச) மறவரென இருபெயரொட்டு.

அ. கண்ணிகண்ணுதல் - தாங்கள் குடிய போர்க்கண்ணிக்கு ஏற்ப
வினைசெயக்கருதுதல்.

க. எயிலெறிவல்லென்றது விற்படையினை. ஏவிளங்குதடக்கை
யென்றது ஏத்தொழிலுக்குள்ள கூறுபாடெல்லாம்விளங்கிய தடக்கையென்
றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'ஏவிளங்குதடக்கை' என்று பெயராயிற்று.

க.ச. பெரியதோன்றுமென்றது பெருகத்தோன்றுமென்றவாறு.

க.க. பல்பகட்டையெனவிரித்துப் பகட்டை அவை ஒலிப்பப்பூட்டி
யெனக்கொள்க.

(க.க.) பூட்டித் (க.க.) திருமணிபெறுஉமென முடிக்க.

(அ) வயவர்பெருமகன், (க.க.)சான்றோர்மெய்ம்மறையாகிய (க.உ)வா
னவரம்பனைப் (க.நு) புன்புலம்வித்துமவன்கைவினைஞர் தம்(க.வி)கொழுவழி
மருங்கில் (க.அ) திருமணிபெறும் (க.க.) நாடுகிழவோன் (க.உ) என்று சொல்
லுவார்கள்; அவன் அவ்வாறு செல்வக்குறையிலனாதலான், அத்தரத்திற்கே
ற்ப நமக்கு வேண்டுவனதருதலிற் குறையுடையனல்லன்; வந்தமைக்கேற்ப
(க) விறவியராயுள்ளீர், ஆடலைக் குறையறச் செலுத்துமின்; பரிசிலராயுள்
ளீர், நீயிரும் தும்கவிகளைப்பாடிக்கைவரப்பண்ணுமினென்று மாறிக்கூட்டி
வினைமுடிவுசெய்க.

(க.உ) வானவரம்பன் (க.க.) நாடுகிழவோனெனக் கூட்டவேண்டு
தலின், மாறாயிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அவனாட்டுச்செல்வமும் அதற்கேற்ற அவன்
கொடையும் கூறியவாறாயிற்று.

ஆடுக பாடுகவென்றதற்கு அவன்பாற்சென்று ஆடுக பாடுகவெனக்
கூறாது இவ்வாறுகூறியதன்கருத்து, ஆற்றுப்படையென்னாது செந்துறைப்
பாடாணென்று கிடந்தமையானெனக்கொள்க.

(பி - ம்.) எ. புகவென. க.க. மேமறை.

க. படுவறியா. க.எ. மருங்கின்.

(அ)

(ரு.க.) பகனீ டாகா திரவுப்பொழுது பெருகி

மாசி நின்ற மாகூர் திங்கட்

பனிச்சரம் படரும் பாண்மக னுவப்பப்

புல்லிருள் விடியப் புலம்புசே ணகலப்

ரு பாயிரு ணீங்கப் பல்கதிர் பரப்பி

ஞாயிறு குணமுதற் றேன்றி யாஅங்

கிரவன் மாக்கள் சிறுகுடி பெருக

வுலகந் தாங்கிய மேம்படு கற்பின்

வில்லோர் மெய்ம்மறை வீற்றிருங் கொற்றத்துச்

க0 செல்வர் செல்வ சேர்ந்தோர்க் கரண

மறியா தெதிர்ந்து துப்பிற் குறையுற்றுப்

பணிந்துதிறை தருபரின் பகைவ ராயிற்

சினஞ்செலத் தணியுமோ வாழ்கரின் கண்ணி

பல்வேறு வகைய நனந்தலை யீண்டிய

கரு மலையவுங் கடலவும் பண்ணியம் பகுக்கு

மாறுமுட் டொழு தறம்புரிந் தொழுகு

நாடல் சான்ற துப்பிற் பணைத்தோட்

பாடுசா னன்கலந் தருஉ

நாடுபுறந் தருத னினக்குபார் கடனே.

இதுவுமது.

பெயர் - (உ) மாகூர்தீங்கள்.

(க) நீடாகாது பெருகியெனநின்ற பகலிரவென்னும் சினமேல் வினையெச்சம் (உ) மாசினின்றவென்னும் தம்முதலது வினையொடுமுடிந்தன.

உ. மாசியென்றது மாசித்தன்மையை. இனி, அவ்வெச்சங்களைத் திரிப்பினுமமையும். மா கூர்தல் - மாக்கள் குளிராலே உடல்வளைதல்.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'மாகூர்தீங்கள்' என்று பெயராயிற்று.

திங்கள் - மாதம்.

ச. புலம்பு - உலகத்து உயிர்கள் புலம்பு.

க ௩. சினஞ்செலத் தணியுமோவென்றது நிற்பாற்சினமானது நின் பாலின்றும் கையறப்போம்படி சிறுகத் தணிவுபிறக்குமோவென்றவாறு.

இனி, உம்மும் ஒவும் அசையாக்கித் தணியென்பதனை முன்னிலைவினையாக்கி உரைப்பாருமுளர்.

க ௪. நனந்தலையென்றது பரமண்டலங்களை.

(க ௪) ஈண்டிய (க ௫) பண்ணியமென்றது, அம்மண்டலங்களில் தன் பகைவர்பாலீண்டிய பண்டங்களை.

கரு. மலையவும் கடலவுமாகியவென ஒருசொல் வருவிக்க.

கரு - கசு. பகுக்கும் ஆறென்றது அப்பண்ணியங்களைப் பலர்க்கும் பகுத்துக்கொடுக்கும் நெறியென்றவாறு.

கசு. முட்டுறாமெனத்திரிக்க. அறம்புரிதல் - நாடுகாவலாகிய அறத்திடுவ மேவுதல்.

கசு - கசு. தோட்கலனென்றது தோளிற்றேற்ற கலமென்றவாறு ; தோட்குத் தருமென்றுமாம்.

கசு. மார் - அசை.

(க) வில்லோர்மெய்ச்மறை, (க௦) செல்வ, செந்தோர்க்கரணம், (க௭) நின்தோட்கேற்ற (க௮) நன்கலங்களைத் திறைதரும் (க௯) நாடுகளைப் புறந்தருதல் நின்கடனாயிருக்குமாகலான், (க௭) நன்பகைவர் (க௮) அறிபாது எதிர்த்து துப்பிற்குறையுற்றுப் (க௭) பணிந்து திறைதருவராயின், (க௮) சினஞ்செலத்தணியுமோ : நின்கண்ணி வாழ்கவென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

(க௮) 'நாடுபுறந்தருதல் நினக்குமார்கடன்' என்பதன்பின் (க௮) 'சினஞ்செலத்தணியுமோ' என்பதைக்கூட்டி வண்குதலின், மாறியிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) க. பகனீடா திரவு.

(+)

(க௦.) கோலைவினை மேவற்றுத் தானே தானே

யிகல்வினை மேவலன் றண்டாது வீசஞ்

செல்லா மோதில் பாண்மகள் காணியர்

மிளிறுபுற மூசவுந் தீஞ்சுவை திரியா

நு தரம்போழ் கல்லா மரம்படு திங்கனி

யஞ்சே றமைந்த முண்டை விளைபழ

மாறுசென் மாக்கட் கோய்தகை தடுக்கு

மறாஅ விளையு ளறாஅ யாணர்த்

தொண்டமிழ் களைந்த சிலையுடை மறவர்

க௦ பொங்குபிசிர்ப் புணரி மங்குலொடு மயங்கி

வருங்கட லுதையிற் பணிக்குந்

துவ்வா நறவின் சாயினத் தானே.

துறை - விறலியாற்றுப்படை.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பேயர் - (நு) மரம்பேதீங்கனி.

ச. மிளிறு புறமூசவும் தீஞ்சுவைதிரியாமே; அப்பழத்தின்புறத்து வன்மையால்.

ரு. அரம்போழ்கல்லாவென்றது புறத்துவன்மையால் அரிவாரும் போழமாட்டாவென்றவாறு. 'அரம்போழ்கல்லா மரம்படுதீங்கனி' என்றது புறக்காழனவாகிய பனைமுதலியவற்றின் தீங்கனியைக் குதற்கு.

இச்சிறப்பானும் முன்னும்பின்னும்வந்த அடைச்சிறப்பானும் இதற்கு 'மரம்படுதீங்கனி' என்று பெயராயிற்று.

௭. முண்டைவிளைபழம் - முட்டைகள் போலும் விளைபழம்; முட்டையென்றது மெலிந்தது.

(று) மரம்படுதீங்கனியாகிய (௭) முட்டைவிளைபழமென இருபெய ரொட்டு.

(எ) ஒய்தகைகடுக்கும் (கஉ) துவ்வாநறவெனக் கூட்டுக.

அ. அறாஅ யாணரென்றது, இடையறாத கடல்வருவாய்முதலாய செல்வங்களை.

க. தொடைமடி - அம்புதொடுத்தெய்தலின் மடிதல்.

கப. புணரியொடு மங்குலொடு என ஒழிவை இரண்டிடத்தும் கொள்க. மயங்கவெனத்திரிக்க; மயங்குவது (கக) வருகின்ற ஊதையெனக் கொள்க.

(க) மறவர் (கக) கடலுதையிற்பணிக்கும் (கஉ) நறவெனக் கூட்டி, ஆண்டுவாழுமறவர் கடலுதையால்மட்டும் நடுங்கும் நறவென்க.

கஉ. நறவு - ஓரூர்; துவ்வாநறவு - வெளிப்படை.

அவன்றான், இப்பொழுது (கஉ) துவ்வாநறவின் சாயினத்தான்; இனித் (க) தாளை கொலைவினை மேவற்று; ஆகலால் தான் (உ) இகல்வினை மேவலன்; இன்னபொழுது இன்னவிடத்து எழுமெனத்தெரியாது; (க) பாண்மகளே, நாம் அவனைக் காணியர் செல்லாமோ; செல்லின், (உ) தண்டாது வீசமெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்கொடைச்சிறப்பொடு வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று. (க௦)

இதன் பதிகத்துத் தண்டாரணியமென்றது ஆரியநாட்டிலே உள்ள தோர் நாடு. கபிலையென்றது குராற்பக.

(ப தி க ம்.)

குடக்கோ நெடுஞ்சேர லாதற்கு வேள்

ஆவிக் கோமான் நேவி யின்றமகன்

றண்டா ரணியத்துக் கோட்பட்ட வருடையைத்

தொண்டியுட் டந்து கொடுப்பித்துப் பார்ப்பார்க்குத்

கபிலையொடு குடநாட் டோரு ரீத்த

வான வரம்பெனைப் பேரினிது விளக்கி

யேனை மழவரைச் செருவிற் சுருக்கி

மன்னரை யோட்டிக்

குழவிகொள் வாரிற் குடிபுறந் தந்து

நாடல் சான்ற நயனுடை நெஞ்சி

ஔகோட் பாட்டுச் சேரலாதனை

யாத்த செய்யு ளடங்கிய கொள்கைக்

காக்கைபாடினியார் நச்சேளையார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு.

(பி - ம்.) கோட்பட்டவாடையை. நச்சினையார்.

அவைதாம்: வடுவடுநண்ணியிர், சிறுசெங்குவளை, குண்டுகண்
ணகழி, நில்லாத்தாளை, தஞ்சம்பந்தர், வேந்துமெய்ம்மறந்தவாழ்ச்சி,
சில்வளைவிறலி, ஏவிளங்குதடக்கை, மாகுர்திங்கள், மரம்படுத்திங்களி.
இவைபாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில்: கலனணிகவென்று அவர்க்கு ஒன்பதுகாப்
பொன்னும் நூறாயிரங்காணமுங்கொடுத்துத் தன்பக்கத்துக் கொண்டான்
அக்கோ.

ஔகோட்பாட்டுச் சேரலாதன் முப்பத்தெட்டியாண்டு வீற்றிருந்
தான்.

(பி - ம்.) ஔகோட்பாட்டுசேரலாதன்.

ஆறும்பத்து முற்றற்று.

வழாம்பத்து.

(கூக.) பலாஅம் பழுத்த பசம்புண் ணரியல்
வாடை தூக்கு நாடுகெழு பெருவிற
லோவத் தன்ன வினைபுனை நல்லிற்
பாவை யன்ன நல்லோள் கணவன்

நு பொன்னி னன்ன பூவிற சிறியிலைப்
புன்கா லுன்னத்துப் பகைவ னெங்கோ
புலர்ந்த சார்திற் புலரா வீகை
மலர்ந்த மார்பின் மாவண் பாரி
முழவுமண் புலர விரவல ரினைய

க0 வாராச் சேட்டிலம் படர்ந்தோ னளிக்கென
விரக்கு வர்ரே னெஞ்சிக் கூறே
னீத்த திரங்கா னீத்தொறு மகிழா
னீத்தொறு பாவள் ளியபென றவலுரின்
னல்லிசை தரவந் திசினே பொள்வா

கரு ஞரவுக் களிற்றுப் புலாஅம் பாசறை
நிலவி னன்ன வெள்வேல் பாடினி
முழவிற போக்கிய வெண்கை
விழவி னன்னநின் களிமகி ழானே.

துறை - காட்சிவாழ்த்து.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்.

நூக்கு - செந்தூக்கு.

பெயர் - (கரு) புலாஅம்பாசறை.

க. பலாஅம் பழுத்த - பலாப்பழுத்தவென்னும் பகரவொற்றுமெலிந்தது. பசம்புண்ணென்றது, புண்பட்டவாய்போலப் பழுத்துவிழுந்த பழத்தினை. அரியலென்றது, அப்பழத்திலின்றும் பிரிந்து அரித்துவிழுகின்றதேனை.

க0. படர்ந்தோனென்றது முற்று. அளிக்கெனவென்றது நீ எம்மை அளிப்பாயாகவெனச் சொல்லியென்றவாறு.

கக. இரக்கென்றது, தன்மைவினை. எஞ்சிக் கூறெனென்றது உண்மையின் எல்லையைக்கடந்து பொய்யே புகழ்ந்துசொல்லேனென்றவாறு.

கஉ. சுத்ததற்கெனநான்காவதுவிரிக்க, சுத்தொறுமகிழானென்றது
சுயந்தோறெல்லாம் தான் அயலாயிருத்தல்லது ஸ்யாநின்றோமென்று ஒரு
மகிழ்ச்சியுடையனல்லென்றவாறு.

கங. துவலுமென்றதற்கு உலகம்துவலுமென வருவிக்க.

கரு. புலாஅம்பாசறையென்றது வீரரெல்லாரும் போர்செய்து
புண்பட்டமிருதியாற் புலால்நாறுகின்ற பாசறையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'புலாஅம்பாசறை' என்று பெயராயிற்று.

கங. வேலையென இரண்டாவதுவிரித்துப்பாடினியிற்பாடுதலொடு
முடிக்க.

கங. வெண்கையென்றது பொருள்களை அவிநயிக்கும் தொழிற்கை
யல்லாத, வெறுமனே தாளத்திற்கு இசைவிடும் எழிற்கையினை.

கஉ. கலிமகிழென்றது கலிமகிழையுடைய ஓலக்கத்தை.

யான் (அ) பாசி (க0) சோட்புலம்படர்ந்தோன் ; நீ அளிக்கவென்ச்
சொல்லி (கக) இரக்கென்றுவந்து சில புகழ்ந்துசொல்லுகின்றேனுமல்
லேன் ; அஃசன்றி உண்மையொழியப் புகழ்ந்துசொல்லுகின்றேனுமல்
லேன் : (கஉ) சுத்ததற்குஇரங்காமை முதுவாய் அப்பாறிகுணங்கள் நின்
பாலுமுளவாக (கங) உலகஞ்சொல்லும் நின் (க1) புகழை நின்பாலே
தரவந்தேன் ; (கஉ) நின்பாசறையின் கலிமகிழின்கண்ணேயென வினை
முடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்பொடுபடுத்து அவன்
கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) உ. தூக்கும். கூ. எங்கோன். கஉ. சுத்தொறு. (க)

(கஉ.) இழையணிந் தெழுதரும் பல்களிறுத் தொழுதியொடு

| மழையென மருளு மாயிரும் பஃறோ

64 | ஸெஃகுபடை யறுத்த கொய்சவற் புரளியொடு

மைந்துடை யாரெயில் புடைபட வளைஇ

ரு வந்துபுறத் திறுக்கும் பசும்பிசி ரொள்ளுழன்

ஞாபிறு பங்கிய மாயமொடு சுடர்திகழ்

பொல்லா மயலொடு பாடிமிழ் புழிதரு

மடங்கல் வண்ணங் கொண்ட கடுந்திறற்

றுப்புத்துறை போகிய கொற்ற வேந்தே

க0 புனல்பொரு கிடங்கின் வனாபோ லிஞ்சி

யணங்குடைத் தடக்கையர் தோட்டி சேப்பிப் பின் மால லிடெல

பணிந்துதிறை தருபரின் பகைவ ராயி

புல்லுடை வியன்புலம் பல்லா பரப்பி

வளனுடைச் செறுவின் விளைந்தவை யுதிர்ந்த

கடு களனறு சூப்பை காஞ்சிச் சேர்த்தி

யரிய லார்கை வன்கை வினைந

ராருவி யாம்பன் மலைந்த சென்னிய

ராடுசிறை வரிவண் டோப்பும்

பாடல் சான்றவவ ரகன்றலை நாடே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (க0) வண்போலஞ்சீ.

உ. பஃரோலொடுவென்னும் ஒடு - விகாரத்தால் தொக்கதாக்கி விரிக்க.

ரு. புறத்திறுக்குமென்றதற்கு நின் தான புறத்திறுக்குமென வரு விக்க.

(ஈ) ஞாயிறுபல்கிய மாயமொடு (எ) உழிதரு (அ) மடங்கலெனக் கூட்டி, உலகம் கடல்கொண்டுகிடந்தகாலத்து அக்கடல்நீரெல்லாம்வற்ற எறித்தற்குத் தோன்றும் ஆகித்தர் பலவான மாயத்தோடேகூடி அந்நீர்வற் றும்படி திரிதரு வடவைத்தியென்றுரைக்க.

மாயம்போறலான் மாயமெனப்பட்டது.

(சு) சுடர்திகழ்பு (ஐ) ஒல்லா மயலொடு பாடிமிழ்பு உழிதரு (ஊ) மடங்கலென்றது சுடர்திகழ்ந்து உயிர்கட்குப் பொறுக்கமுடியாத மயக்கத் தைச் செய்தலோடே ஒலித்துத் திரிதரும் மடங்கலென்றவாறு.

(ஐ) ஒள்ளழல் (அ) மடங்கல்வண்ணம் கொண்டவெனக்கூட்டி, ஒள் ளழலானது மடங்கலாகிய அழலின்வண்ணத்தைக்கொள் கைக்குக் காரண மாய்நின்றவெனவுரைக்க.

இனி (ஈ) ஞாயிறுபலவாதலை அவன்பகைவர்நாட்டில் உற்பாதமாகத் தோன்றும் ஆகித்தர்பலராக்கி, (அ) மடங்கலென்றதனைக் கூற்றமாக்கி, சுடர்திகழ்பு என்றதனைத் திகழ்வெனத்திரித்து, ஒள்ளழலானது ஞாயிறு பல்கிய மாயமொடு சுடர்திகழ மடங்கல்வண்ணங்கொண்டவேந்தேயென உரைப்பாருமுளர்.

கக. தடக்கையராகிய (கஉ) நின் பகைவரென மாறிக்கூட்டுக.

(க0) வண்போல் இஞ்சியை அரணுகவுடையராயிருந்தே (கஉ) திறைதருபவெனச்சொன்ன சிறப்பானே, இதற்கு 'வண்போலஞ்சீ' என்று பெயராயிற்று.

(கஉ) திறைதருபவாயின், (கசு) நாடு பாடல்சான்றவெனக்கூட்டுக;
(கஃ) சான்றவென்றது முற்று.

கசு. விளைந்தென்றதனை விளையவெனத்திரிக்க.

கரு. களனறுகுப்பையென்றது களத்திற் கடாவிடுதற்றொழில்ந்
தூற்றப்பொலியை.

(கஃ) பரப்பியென்னும் விளையெச்சத்தினைச் (கரு) சேர்த்தியென்னும்
விளையொடுமுடித்து, அதனை (கசு) வரிவண்டோப்புமென்னும் விளையொடு
முடிக்க.

கசு - கஃ. வண்டோப்புநாடென மாறிக்கூட்டுக.

(சு) கொற்றவேந்தே, (கஉ) நிற்பகைவர் (கசு) தோட்டிசேப்பிப்
(கஉ) பணிந்து திறைதருபவாயின், (கஃ) அவரகன்றலைநாடு பாடல்சான்ற
வெனமாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) சு. மல்கிய. கசு. கொட்டிசெப்பி.

எ. எழுதரு. கஉ. பகைஞ்

(உ)

(கஃ.) புரப்பார்க் கல்லது பணிபறி யலையே

பணியா வுள்ளமொ டணிவரக் கெழீஇ

நட்டோர்க் கல்லது கண்ணஞ் சலையே

வணங்குசிலை பொருதநின் மணங்கமழகல

ரு மகளிர்க் கல்லது மலர்ப்பறி யலையே

நிலந்திறம் பெயருங் காலை யாயினுங்

கிளந்த சொன்னீ பொய்ப்பறி யலையே

சிறியிலை யுழிஞைத் தெரியல் குடி.

கொண்டி மிகைபடத் தண்டமிழ் செறித்துக்

௧௦ குன்று நிலைதளர்க்கு முருயிற் சீறி

யொருமுற் றிருவ ரோட்டிய வொள்வாட்

செருமிகு தாணை வெல்போ ரோயே

யாடுபெற் றழிந்த மள்ளர் மாறி

நீகண் டனையே மென்றனர் நீயு

௧௧ துந்தகங் கொண்டினும் வென்றோ யதனாற்

செல்வக் கோவே சேரலர் மருக

காறிகா யெடுத்த முழங்குதூல் வேலி

நனந்தலை யுலகஞ் செய்தநன் றுண்டெனினி

ண்டையடுப் பறியா வருகி யாம்ப

உ௦ லாயிர வெள்ள ஆழி

வாழி யாத வாழிய பல்வே.

குதுவும் அது.

பெயர் - (க௯) அருவியாம்பல்.

உ. பணியாவுள்ளமென்றது நட்பு நின்றநிலையன ஒருநாளும் தாழ்வு படாத உள்ளமென்றவாறு.

(உ) கெழீஇயென்னுமெச்சத்தினை (௯) நட்டலென்னும் தொழி லொடுமுடிக்க.

(ச) அகலம் (ரு) மகளிர்க்கல்லது மலர்ப்பறியலையென்றது நின் னொடு பொருவாரின்மையின் நின் அகலத்தை நின்மகளிர் போகத்துக்கிட மாகவல்லது மலர்வித்தலை அறியாயென, “மகளிர் மலைத்த லல்லது மள் ளர், மலைத்தல் போகய கிலைத்தல் மாப்ப” (புறநானூறு, க௮) என்றதுபோ லக் கொள்க.

அ. சிறியவிலையென்றது கடைக்குறை.

க. தமிழ்செறித்தென்றது மாற்றாது தமிழ்ப்படையெயல்லாம் இடையறப்படுத்தியென்றவாறு.

கக. ஒருமுற்று - ஒருவரைப்பு. இருவர் - சேரநும் பாண்டியனும்; இருவரையென்னுமுருபு லிகாரத்தால் தொக்கது.

கக. ஆடு பெற்று அழிந்த மள்ளரென்றது முன்பு பிறரொடு பொருது வென்றிபெற்றுப் பின் நினக்கு அழிந்தமள்ளரென்றவாறு. மாறியென்றது நின்னொடுபகைமாறி யென்றவாறு.

கச. நீ கண்டனையெமென்றது இன்றுமுதல் நின்னாலே படைக்கப் பட்டாற் போல்வேமென்றவாறு.

க௯. அருவியாம்பலென்றது வீஅரிய எண்ணும்பலென்றவாறு.

வீயென்பதுகுறுகிற்று; அருவி - பண்புத்தொகை.

‘அடையடுப்பறியாவருவியாம்பல்’ எனக்கூறிய இச்சிறப்பானே, இதற்கு ‘அருவியாம்பல்’ என்று பெயராயிற்று.

(உக) பல (க௯) ஆம்பலெனமாறிக்கூட்டுக.

(எ) நீ (க)பார்ப்பார்க்கல்லது பணிபறியலை; (௯)நட்டோர்க்கல்லது கண்ணஞ்சலை; (ச) நின் அகலம் (ரு) மகளிர்க்கல்லது மலர்ப்பறியலை; (எ) கிளந்தசொற் பொய்ப்பு அறியலை; இவை நின்னியல்பு; இவையேயன்றி (கஉ) வெல்போரோய், முன் பிறப்பால் (கக) வெற்றிபெற்று நினக்கு அழிந்த மள்ளர் நின்னொடு பகைமாறி (கச) நீ கண்டனையெமென்று தாழ்வுகூற,

அதற்கு ஏற்ப நீயும் நின்பெருமையும் கண்ணோட்டமுமாகிய (௧௫) நும் நுகங் கொண்டு இன்னும் வென்றிகூர்ந்தனை; நின்குணங்கள் இவ்வாறாகிய அதனானே (௧௬) செல்வக்கோவே, சேரலர்மருகனே, (௨௧) வாழியாதனே, (௧௨) உலகஞ்செய்த நன்றுண்டெனின் (௨௧) பல (௧௩) ஆம்பலாகிய (௨௦) ஆயிரவெள்ளஜுழி (௨௧) வாழ்கவென மாறிக்கூட்டி வீணமுடிவுசெய்க.

(௨௧) 'வாழியாத' என்னுள்விளி (௧௬) 'செல்வக்கோவே' என்பது முதலாய விளிகளின் பின்னிற்கவேண்டுதலின், மாறாயிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்பலகுணங்களையும் ஒருங்குகூறி வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(௧ - ம்.) ௫. மலைப்பு. ௬. நுத்தங்கொண்டினும் }
௭. கொண்டபை. வென்றேயே. }
௧௦. குன்றினிலை. ௧௧. கடையெடுப்பறியா. (௧)

(௧௬.) வலம்படு முரசின் வாய்வாட் கொற்றத்துப்

பொலம்பூண் வேந்தர் பலர்தி லம்ம

வறங்கரைந்து வயங்கிப நாவிற் பிறங்கிய

வுரைசால் வேள்வி முடித்த கேள்வி

௫ யந்தண ரருங்கல மேற்ப நீர்பட்

டிருஞ்சே ருடிய மணன்மலி முற்றத்துக்

களிறுநிலை முணைய நாரருந் தகைப்பிற்

புறஞ்சிறை வயிரியர்க் காணின் வல்லே

யென்குபடை யறுத்த கொய்சுவற் புரவி

௧௦ யலங்கும் பாண்டி லிழையனின் தீமென

வானக் கொள்கையை யாதலி னவ்வயின்

மாயிரு விசம்பிற் பன்மீ னொளிகெட

ஞாயிறு தோன்றி யாங்கு மாற்ற

ருறுமுரண் சிதைத்தனின் னோன்றான் வாழ்த்திக்

௧௫ காண்கு வந்திசிற் கழறொடி யண்ணன்

மைபடு மலர்க்கழி மலர்ந்த நெய்த

லிதழ்வனப் புற்ற தோற்றமொ டியர்ந்த

மழையினும் பெரும்பயம் பொழிதி யதனாற்

பசியுடை யொக்கலை யொரீஇய

௨௦ விசைமேந் தோன்றனின் பாசறை யானே,

துறை - காட்சிவாழ்த்து.

வண்ணமும் தூக்தும் அது.

பெயர் - (சு) உலகாச்வீரன்.

உ. பலர்தில்லென்புழி, தில் - ஒழியிசை.

உ. உலகாச்வீரன்வியென்றது யாகங்கள் எல்லாவற்றினும் பெரிய வும் அரியவுமாக உலையமைந்த வேள்வியென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'உலகாச்வீரன்' என்று பெயராயிற்று.

எ. களிறு நிலைமுணவுதற்குக்காரணம் (சு) இருஞ்சேராதேல்.

தாரருந்தகைப்பென்றது ஒழுங்குபாட்டையுடைய ஆண்வொழ்வார்க் கல்லது பிறர்புகுதற்கரிய மானிகைக்கட்டணமென்றவாறு.

தார் - ஒழுங்கு. தகைப்பு - கட்டணம்.

அ. புறஞ்சிறை - அதன்சிறைப்புறம்.

க. எஃகுபடை - கூரியபடை.

க௦. பாண்டில் - தேர்பூணும் எருதுகள்.

அ-க௦. புறஞ்சிறை வயிரியர்க் காணின்சுமென்றது நம்மை அவர்கள் காணவேண்டுமெனில்; நம் மானிகைமதிப்புறத்து நீயிர்காணினும் கொடுமி எனென்றவாறு.

சுமென்றது அவ்வீகைத்துறைக்குக் கடவானா.

கக. அவ்வயினென்றது நின்னூரிடத்தென்றவாறு.

(க௦) சுமென (கக) அவ்வயின் ஆளுக்கொள் கையையாதலினேன மாறிக்கூட்டுக.

(கக) ஆதலினென்பதனை (கஅ) மழையினும் பெரும்பயம்பொழிதியென்பதனோடுகூட்டி, நின்னூரிடத்து அவ்வயின் ஆளுக்கொள் கையை யாய்ப் போந்தபடியாலே சுண்டு நிற்பாசறையிடத்து மழையினும் பெரும் பயம்பொழியாநின்றயெனவுகாக்க.

கக. ஞாயிறுதோன்றியாங்கு மாற்றார் (கச) உறுமுரண்கிதைத்த வென முடிக்க.

(கச) நெய்தல் (க௧) இதழ்வனப்புந்ததோற்றமொடு (கஅ) பயம்பொழிதியெனக்கூட்டி, இவன்றன் நிறம் கருமையாக்கி அந்நிறத்தோற்றத்தானும் மழையோடுவமமாக்கியுகாக்க.

கக. பசியுடையொக்கலை அப்பசியைஒருவியவெனப் பசி வருவிக்க.

உலகத்து (உ) வேந்தர்பலருளர்; அவரார் பெறுபயன் என்? (எ) தகைப்பிற (அ) புறஞ்சிறைவயிரியர்க்காணின் (க௦) சுமென (கக) அவ்வயின் ஆளுக்கொள் கையையாதலின், (கஅ) மழையினும் பெரும்பயம்பொழிதி; அதனால் (கரு) அண்ணல், (உ௦) தோன்றல், (க௧) பசியுடையொக்கலொரிஇய

(உ௦) பாசறையானே (கச) கின் நோன்றான் வாழ்த்திக் (கரு) காண்கு வந்தி
கினென மாறிக்கூட்டி. வினைமுடிவுசெய்க.

(க௮) 'அதனால்' என்பதன்பின் (கரு) 'அண்ணல்' (உ௦) 'தோன்றல்'
என்னும் விளிகள் நிற்கவேண்டுதலின், மாறாயிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்கொடைச்சிறப்பினை வென்றிச்சிறப்
பொடுபடுத்துக் கூறியவாறாயிற்று.

௪ - ௫. சுயவென்றதுபாடாயின், உடைசால்வென்றது கூறும்.
'உடைசால், வேள்வி முடித்த கேள்வி யந்தண, ருங்கல மேற்ப வியகீர்
பட்டு' என்று பாடமாகவேண்டும்.

(பி - ம்.) க௭. தோன்றியன்ன. க௭. நோக்கமொடு. (௪)

(கரு.) ஏற்பிண மிடறிய செம்மறுக் குளம்பிற்

பரியுடை நன்மா விரியுளை சூட்டி

மலைத்த தெவ்வர் மறந்தபக் கடந்த

காஞ்சி சான்ற வாயவர் பெரும

௫ கில்லோர் மெய்ப்பறை சேர்ந்தோர் செல்வ

பூணணிந் தெழிஸிய வணந்துவர விளமுலை

மாண்வரி யல்குன் மலர்ந்த நோக்கின்

வேய்புரை பெழிலிய விளங்கிறைப் பணைத்தோட்

காமர் கடவுளு மாளுங் கற்பிற்

க௭ சேனாறு நறுநுதற் சேயிழை கணவ

பாணர் புரவல பரிசிலர் வெறுக்கை

பூணணிந்து விளங்கிய புகழ்சான் மாப்பரின்

னாண்மகி ழிருக்கை யினிதுகண் டிகுமே

திந்தொடை நரம்பின் பால வல்லோன்

க௮ பையு னுறுப்பிற் பண்ணுப் பெயர்த்தாங்குச்

சேறுசெய் மாரியி னனிக்ருந்

சாறுபடு திருவி னனைமகி ழானே.

துறை - பரிசிறுறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (க௭) நான்மகிழ்நீக்கை.

(உ) விரியுளைசூட்டியென்றதனாற்பயன் மாவிற்குப் போர்வேட்கை
பிறத்தல்.

(உ) சூட்டிக் (க) கடந்தவெனமுடிக்க.

உ. காஞ்சி சான்ற வயவரென்றது நிலையாமை எப்பொழுதும் உள்ளத்திற் கொண்டிருத்தலமைந்த வீரரென்றவாறு.

க௭. வணந்துவரலென்பது ஒருவாய்பாட்டு விகற்பம்.

க௭. அவன் ஒலக்க இருக்கையின்செவ்வத்தை நாண்மகிழிருக்கையெனக் கூறிய சொற்சிறப்பானே, இதற்கு 'நாண்மகிழிருக்கை' என்று பெயராயிற்று.

க௭. திந்தொடை - பாலைக்கோவைகளாகிய வீக்குநிலை.

(க௭) பையுளுறுப்பிற் பண்ணுப்பெயர்த்தாங்கு(க௭)அளிக்கும் (க௭) நனையெனக்கூட்டி. எல்லாப்பண்களிலும் வருத்தத்தைச்செய்யும் உறுப்பினையுடைய பாலைப்பண்கள் பலவற்றையும் ஒரோவொன்றாகப் பெயர்த்துவாசிக் குமாறுபோலே ஒன்றையொன்று ஒவ்வாத இன்பத்தை உண்டவர்க்குக்கொடுக்கும் பலதிறத்து மதுவெனவுரைக்க.

க௭. நனையென்றது ஈண்டு மதுவிடுகெல்லாம் பொதுப்பெயராய் நின்றது.

க௭. மாரியினென்னும் உவமம் மதுக்களில் ஒரோவொன்றைக் கொடுக்கும் மிகுதிக்கு உவமம்.

க௭. சாறுபடுதிருவினென்ற உவமம் அம்மதுக்கலைப் பானப்பண்ணுங்காலத்து அலங்காரமாகக் கூட்டும் பூவும் விரையுமுதலாய் பொருள் களுக்கு உவமம். சாறென்றது விழாவின்றன்மையை; மகிழென்றது மகிழ்ச்சியையுடைய ஒலக்கவிருப்பின.

(௭) வயவர்பெரும், (௭) வில்லோர்மெய்ம்மறை, சேர்ந்தோர் செல்வ, (௭) சேயிழை கணவ, (௭) பாணர்புரவல, பரிசிலர்வெறுக்கை, (௭) புகழ்சான்மார்ப, நின் (௭) நாண்மகிழிருக்கையின்சிறப்பெல்லாம் (௭) நின்நனைமகிழின்கண்ணே (௭) இனிதுகண்டேமெனக்கூட்டி வினமுடிவு செய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் ஒலக்கவினோசுத்தொடுபடுத்து அவன் செல்வச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று. (௭)

(௭௭) வாங்கிரு மருப்பிற் திந்தொடை பழுவிய

விடனுடைப் பேரியாழ் பாலை பண்ணிப்

படர்ந்தனை செல்லு முதுவா யிரவல

விடியிசை முரசுமொ டொன்றுமொழிந் தொன்னூர்

௭ வேலுடைக் குழைச்சமந் ததைய நூறிக்

கொன்றுபுறம் பெற்ற பிணம்பயி லழுவத்துக்

தொன்றுதிறை தந்த களிற்றொடு நெல்லி

னம்பண வளவை விரிந்துறை போகிய

வார்பத நல்கு மென்ப கறுத்தோ

க0 நறுமுரண் டாங்கிய தாரநுந் தகைப்பி

ணண்மழைக் குழைச்சிமை கடுக்குந் தோன்ற

றோன்மிசைத் தெழுதரும் விரிந்திலங் கொக்கிற்

றுர்புநிற் தன்ன வாளுடை விழைந்

போர்படு மள்ளர் போந்தொடு தொடுத்த

கரு கடவுள் வாகைத் துடவீ யேய்ப்பப்

பூத்த முல்லைப் புதல்குழி பறவை

கடத்திடைப் பிடவின் றொடைக்குலைச் சேக்கும்

வான்பளிங்கு வினாஇய செம்பரன் முரம்பி

னிலங்குகதிர்த் திருமணி பெறாஉ

உ0 மகன்கண் வைப்பி னுடுகிழ வோனே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் நூக்கும் அது.

பேயர் - (கக) புதல்குழிபறவை.

க. படர்ந்தனையென்றது வினையெச்சமுற்று; படர்தல் - நீனைவு.

ச. ஒன்றுமொழிதல் - வஞ்சினங்கூறல்.

(சு) ஒன்றுமொழிந்து (கா) கொன்றுபுறம்பெற்றவெனக் கூட்டி, ஒன்றுமொழிதலும் கொன்றுபுறம்பெறுதலும் ஒன்றரதன்றி இவன் தொழிலாகவுரைக்க.

(ச) ஒன்றரது (ரு) குழுவெனக்கூட்டி, கொன்றதும் புறம்பெற்றதும் அக்குழுவையேயாகவுரைக்க.

எ. திறைதந்தவென்றதற்கு அவன்ஒன்றர் திறையாகத்தந்தவென வருவித்துரைக்க.

உ. அற்பணம் - மரக்கால். உறைபோதல் - உறையிடமுடியாதொழிதல். அளவைவிரியவெனத் திரிக்க.

(எ) நெல்லின் (க) ஆர்பதமென இருபெயரொட்டு.

க0. தாரநுந்தகைப்பு - ஒழுங்குடைய மாற்றாரற்குலைத்தற்கரியபடைவகுப்பு.

கக. நாண்மழை - பருவமழை.

கஉ. தோலொடுவென ஒடு விரிக்க.

கக. தார்புரிந்தன்ன வாள் - பூமலைகள் அசைந்தாற்போல துடங்குகின்ற வாள்.

(க0) தகைப்பிணையும் (கஉ-) எஃகினையுமுடைய (கஃ) போரெனக் கூட்டுக.

கரு. கடவுள்வாகை - வெற்றிமடந்தையாகிய கடவுள்வாழும் வாகை.

கச - கசு. கிழித்துக் குறுகறுக்கி வாகையோடு இடைவைத்துத் தொடுத்த பனங்குருத்து முல்லைமுகைக்கொப்பாகவும் வாகைவீ அம்முல்லை யைச்சூழ்ந்த வண்டிற்கொப்பாகவும் உவமங்கொள்ளவைத்த சிறப்பானே, இதற்கு 'புதல்துழ்புவை' என்று பெயராயிற்று.

கக. திருமணிபெறுவார் அந்நாட்டாராகக்கொள்க.

அவனை (க) நினைத்துச்செல்லு முதுவாயிரவலனே, நின்னினைவிற் கேற்ப (உ0) நாடுகிழுவோன் தனக்குப்போரின்மையான் வென்றுகொடுப் பதின்றி (ஈ) ஒன்றார் (சு) பிணம்பயிலழுவத்துத் (எ) நிறையாகத்தந்த களிற்றொடு தன்னாட்டுவிளந்தநெல்லாகிய (ஊ) உணவின்னக் கொடாகின் றுமென்று எல்லாரும் சொல்லுவார்கள்; ஆகலால், அவன்பால் ஏகெனக் கூட்டி வினாமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் வென்றிச்சிறப்புடன்படுத்துக் கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

'படர்ந்தனைசெல்லும்' என்று பாணன் தன்னில் நினைவனகூறின மையால், துறை பாணாற்றுப்படையன்றிச் சொத்துறைப்பாடாணாயிற்று.

(பி - ம்.) உ. யாழ்ப்பாலை. கூ. கடறுமுந்துசெல்லும். (கூ)

(கூஎ.) கொடுமணம் பட்ட நெடுமொழி யொக்கலொடு

பந்தர்ப் பெயரிய பேரிசை முதுதூர்க்

கடனறி மரபிற் கைவல் பாண

தெண்கடன் முத்தமொடு நன்கலம் பெறுகுவை

ரு கொல்படை தெரிய வெல்கொடி துடங்க

வயங்குகதிர் வயிரொடு வலம்புரி யார்ப்பப்

பல்களிற் நினைகா புலம்பெயர்ந் தியல்வா

வமர்க்க ணமைந்த வவிரிணப் பரப்பிற்

குழுஉச்சிறை யெருவை குருதி யாரத்

க0 தலைதுமிந் தெஞ்சிய வாண்மலி யூபமொ

டுருவில் பேய்மகள் கவலை கவற்ற

நாடுட் ணடுங்கப் பலசெருக் கொன்று

நாற்றினர்க் கொன்றை வெண்போழ்க் கண்ணிடர்
 வாண்முகம் பொறித்த மாண்வரி யாக்கையர்
 கடு நெறிபடு மருப்பி னிருங்கண் முரியோடு ராடுது.
வளைதலை மாத்த தாழ்கரும் பாசக
ரெஃகா ணேங் கடுப்பமெய் சிதைந்து
 சாந்தெழின் மறைத்த சான்றோர் பெருமகன்
 மலர்ந்த காந்தண் மாறா தூதிய
 ௨௦ கடும்பறைத் தும்பி சூர்நசைத் தா அய்ப்
பறைபண் ணழியும் பாடுசா னெடுவகாக்
 கல்லுயர் நேரிப் பொருநன்
 செல்வக் கோமாத் பாடினை செலினே.

துறை - பாணற்றுப்படை.

வண்ணமும் நூக்தும் அது.

பெயர் - (கா) வெண்போழ்க்கண்ணி.

(க) கொடுமணமென்றது ஓரூர்.

௨. பந்தர்ப்பெயரிய - பந்தரென்னும் பெயரைப்பெற்ற.

௩. சொட்டையாளர் படைதெரியவென ஒருசொல்வருவிக்க.

௪. வெல்கொடி. துடங்கவென்றது மாற்றரெதிரே அவர்கண்டு
 நடுங்கும்படி பண்டுவென்ற கொடி துடங்கவென்றவாறு.

௫. களிற்று இனநினை புலம்பெயர்ந்து இயல்வரவென்றது களிற்றின
 நிரை களத்திலே போர்வேட்டுப் புடைபெயர்ந்து திரியவென்றவாறு.

(௬) கொல்படைதெரியவென்பதுமுதல் (௭) இயல்வரவென்பதீராக
 நின்ற வினையெச்சம்நான்கினையும் நிகழ்காலப்பொருட்டாக்கிச் (௧௨) செருக்
 கொன்றென்னும் வினையொடுமுடிக்க.

(௮) குருதியாரப் (௧௧) பேய்மகள் கவலைகவற்ற(௧௨) நாடுடன்நடுங்க
 வெனநின்ற வினையெச்சங்கள்மூன்றினையும் ஆரும்படி. கவலைகவற்றும்படி.
 நாடுடன்நடுங்கும்படியென எதிர்காலப்பொருட்டாக்கிச் (௧௨) கொன்றென்
 னும் வினையொடுமுடிக்க.

௧௧. அமார்க்கண் அமைந்த பரப்பென்றது அமர்செய்யுமிடத்திற்கு
 இடம்போந்த பரப்பென்றவாறு.

௧௦. ஆண்மலியுபமென்றது ஆண்மைமிக்க யூபமென்றவாறு.

௧௧. கவலைகவற்றவென்றது கண்டார்க்கு வருத்தத்தைச்செய்யும்
 படியென்றவாறு.

கஉ. கொன்றென்னும்வினையெச்சத்தினை (கஎ) மெய்சிதைந்தென்னும் வினையொடு மாறிக்கூட்டுக.

கங. தொடுத்தற்குரிய பூவல்லாத பனங்குருத்தினைத் தொடுக்கப் படும் கொன்றையொடு தொடுத்ததுபற்றி, 'நாறிணர்க் கொன்றை வெண் போழ்க் கண்ணி' எனக்கூறிய அடைச்சிறப்பானே, இதற்கு 'வேண்போழ்க் கண்ணி' என்று பெயராயிற்று.

கஎ. மெய்சிதைந்தென்று உடலுருவப்பட்டமைகீழேசொன்னமையால், (கச) வாள் முகம் பொறித்த மாண் வரி யாக்கையரென்பதற்கு வாள் முகத்திலேபொறித்த மாண்வரியையுடைய யாக்கையரென முகத்தில் வடு வாக்கியுரைக்க.

கரு. இருங்கண்மூரியென்றது பெரிய உடலிடத்தையுடைய ஒரு தென்றவாறு.

(கங) கண்ணியர் (கச) மாண்வரியாக்கையராகிய (கஉ) சான்றோர் பெருமகனென மாறிக்கூட்டுக.

(கஎ) மெய்சிதைந்து (கஉ) சாந்து எழில் மறைத்தவென்றது மெய்யானது சிதைந்து அச்சிதைந்தவடுக்களானே பூசினசாந்தின் அழகை மறைத்தவென்றவாறு.

கக. மாறுதுணையென்றது இது சூரினுடையதென்று அறிந்துமீ நீங்காது ஊதியவென்றவாறு.

உ௦. சூர்நசைத்தாயென்றதனைச் சூர்நசைத்தாகவெனத் திரித்து, காந்தள் சூரானது நச்சுத்தலையுடைத்தாகலானேயென வுரைக்க.

(ங) கைவல்பாண; (க) நெடுமொழியொக்கலொடு நீ (கஉ) சான்றோர் பெருமகன், (உஉ) நேரிப்பொருநருகிய (உங) செல்வக்கோமானைப் பாடிச் செல்லின், (உ) பந்தர்ப்பெயரியமூதூர்த் (உ) தெண்கடன்முத்தமொடு (க) கொடுமணம்பட்ட (உ) நன்கலம் பெறுகுலையென மாறிக்கூட்டி வினை முடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ரு. தொல்படை. கங. தாழிரும்பாசகர்.

கஉ. பலசெருக்கடந்து. கஎ. எஃகானேம். (எ)

(கஉ.) கால்கழிப் பாகக் கடலொலித் தாங்கு பதிற் - 69

வேறுபுலத் திறத்த கட்டீர் நாப்பட் பரிசுறு

கடுஞ்சிலை கடவுந் தழங்குஞான முரசு

மகலிரு விசம்பி னாகத் ததிர

இ வெவ்வரி நிலைய வெயிலெறிந் தல்ல

துண்ணு தடுக்கிய பொழுதுபல கழிய
நெஞ்சுபுக லூக்கத்தர் மெய்தயங் குயக்கத்
தின்னு ருறையுட் டாம்பெறி னல்லது
வேந்தூர் யானை வெண்கோடு கொண்டு

க0 கட்டுகொடி துடங்கு மாவணம் புக்குட
னருங்க னெடைமை தீர்ந்தபின் மகிழ்சிறந்து
நாம மறியா வேம வாழ்க்கை
வடபுல வாழ்நரிற் பெரிதமாந் தல்கலு
மின்னகை பேய பல்லுறை பெறுபுகொல்

கடு பாய லின்மையிற் பாசிழை நெகிழ
நெடும ணிஞ்சி நீணகர் வரைப்பி
னோவுறழ் நெடுஞ்சுவர் நார்பல வெழுதிச்
செவ்வீரல் சிவந்த வவ்வரிக் குடைச்சு
லணங்கெழி லரிவையர்ப் பிணிக்கு

உ0 மணங்கமழ் மார்பரின் ருணிழ லோரே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (கஉ) ஏமவாழ்க்கை.

(க) கால்கடிப்பாகக் கடலெலித்தாங்கு (ங) முரசம் (ச) அதிரவெ
னக்கூட்டுக.

(டு) எயிலெறிந்தென்ற எச்சத்திற்கு (பு) உண்ணுதென்றது இடமாக
உண்டலென ஒருதொழிற்பெயர் வருவித்துமுடிக்க.

(ய) உண்ணுதென்றதனை உண்ணுமலெனத்திரித்து அதனை அடுக்
கியவென்னும் வினையொடுமுடித்துக் கழிபவென்றதனைக் கழியாநிற்கவென்
னும்பொருளதாக்கி அதனைப் (ஐ) பெறினென்னுந் வினையொடுமுடிக்க.

எ. ஊக்கத்தரென்றது வினையெச்சம்.

கக. கள் நொடைமை - கள்விலை.

கஉ. நாமம் அறியா ஏம வாழ்க்கையென்றது துன்பம் இடைவிர
வின் இன்பமன்றி இடையறாத இன்பமேயாய்ச் சேறலான வாழ்க்கை
யென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'ஏமவாழ்க்கை' என்று பெயராயிற்று.

கங். வடபுலம் - போகபூமியாகிய உத்தரகுரு.

கச. இன்னகை - இனிய இன்பம்.

கடு

(கச) இன்னகை (கஊ) அல்கலும் (கச) மேயவெனக்கூட்டுக.

கச. பல்லுறை - பலநாளுறைதல்.

(கரு) பாசிலைஞெகிழ் (கஎ) நாள்பலவெழுதியென முடிக்க.

(கக) அரிவையர்ப்பிணிக்கும் (உ௦) மணங்கமழ்மாற்ப, நின்தாணிழ
லோர் (கா) உண்ணுது அடுக்கிய பொழுதுபலகழிய (அ) இன்னார் உறையுள்
தாம் பெறினன்றி (கச) இன்னகை (கஊ) அல்கலும் (கச) மேய பல்லுறை
பெறுபகொல்? பெறார்; அவர் அவ்வாறு அதுபெறினன்றி நின் மார்பார்
பிணிக்கப்பட்ட அரிவையரும் இன்னகை அல்கலும் மேய பல்லுறைபெறு
வதேதெனக்கூட்டி வினமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, காமவேட்கையின் ஓடாத அவன்வென்றி
வேட்கைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) கஅ. குடச்சூல்.

(அ)

(ககக.) மலையுறழ் பாணை வான்றேய் வெல்கொடி

வணமிசை யருவியின் வயின்வயி னுடங்கக்

கடல்போ றுணைக் கடுங்குரன் முரசங்

| காலுறு கடலிற் கடிய வுற

௫ வெறிந்துகிதைந்த வா

ளில்தெரிந்த வேல்

பாய்ந்தாய்ந்த மா

வாய்ந்துதெரிந்த புகன்மறவரொடு

படுபிணம் பிறங்க னூறிப் பகைவர்

க௦ கெடுகுடி பயிற்றியு கொற்ற வேந்தே

நின்போ, லசைவில் கொள்கைய ராகலி னசையா

தாண்டோர் மன்றலிம் மண்கெழு ஞால

நிலம்பயம் பொழியச் சுடர்சினந் தணியப்

பயங்கெழு வெள்ளி யாறிய நிற்ப

௧௫ விசம்புமெய் யகலப் பெயல்புர வெதிர

நால்வேறு நனந்தலை யோராங்கு நந்த

விலங்குகதிர்த் திகிரி முந்திசி னோ.

துறை - வந்தித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதவண்ணமும் சொந்திவண்ணமும்.

தூக்த - செந்தூக்தம் வந்தித்தூக்தம்.

பெயர் - (கஉ) மண்கெழுஞாலம்.

(உ) துடங்கவெனவும் (ச) உரறவெனவுகின்ற வினையெச்சங்களை
(க) நூறியென்னும்வினையொடுமுடிக்க.

(அ) புகன்மறவரொடென்னும் ஒடுவை (நு)வாளொடு (கூ) வேலொடு
(எ) மாவொடுவென எங்கும்கூட்டுக.

வாள, வேல், மாவெனநின்றமூன்றும் ஆகுபெயர்.

கூ. நூறியென்பது ஈண்டுக்கொன்றென்னும் பொருண்மைத்து.

கூ - கஓ. பகைவர்கெடுகுடி பயிற்றியவென்றது படுபிணம்பிறங்
கப்பகைவரைதூறிய பின் அப்பகைவருடைய கெட்டுப்போனகுடிமக்களை
அவர்நாட்டிலே பயின்று வாழ்வாராகப்பண்ணியவென்றவாறு.

இனிப் பகைவருடைய கெட்டகுடிகளை வேற்றுநாட்டிலே பயிலப்
பண்ணினவென்றமாம்.

(கஉ) மன்றவென்பதனை (கக) அசைவில்கொள்கையராகலினென்
பதனொடு கூட்டுக.

கஉ. பொன்னூலமன்றி இம்மண்ணூலமுழுதும் ஆண்டாரென்பது
தோன்ற மண்கெழுஞூலமென்ற இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'மண்கெழுஞூலம்'
என்று பெயராயிற்று.

கக. நிலம் பயம் பொழியவென்றது சிலர் அரசசெய்யுங்காலங்
களில் மழையும் நீரும் குறைவின்றியிருந்தும் எவ்வினையும் சுருங்கவினையுங்
காலமும் உளவாம்; அவ்வாறன்றி நிலம் பயனைப்பொழிந்தாற்போல மிக
வினையவென்றவாறு.

சுடர் சினம்தனியவென்றது திங்கள் மும் மாரியும்பெய்து மழை
இடையறாதுவருகின்றமையின் சுடர் சினந்தணிந்தாற்போன்று தோற்ற
வென்றவாறு.

கச. வெள்ளியென்றது வறிதுவடக்கிறைஞ்சிய சீர்சால்வெள்ளி
(பதிற்றுப்பத்து, உச) என்றவாறு.

பயம்கெழு ஆரியம் நிற்கவென்றது அவ்வெள்ளி மழைக்குஉடலான
மற்றைநாள்கொள்களுக்குச்செல்கின்றநல்லநாட்களிலே நிற்கவென்றவாறு.

கந. விசம்பு மெய் அகலவென்றது அம்மழையில்லாமைக்கு உற்பா
தமாகிய தூமத்தோற்றமின்மையான், ஆகாயவெளி தன்வடிவு பண்டையில்
அகன்றாற்போலத் தோன்றவென்றவாறு.

பெயல் புரவு எதிரவென்றது மழை இவ்வுலகினை யானேபுரப்பே
னென்று ஏறட்டுக்கொண்டாற்போல நிற்பவென்றவாறு.

கக. நால்வேறு நனந்தலை ஓராங்கு நந்தவென்றது நாலுதிகசையும்
ஒன்றுபோலே பகையின்றிவிளங்கவென்றவாறு.

(கஓ) கொற்றவேந்தே, (கஎ) இலங்குகதிர்த்திகிரியினையுடைய நின்
முன்னோர் (கஉ) நிச்சயமாக (கக) நினைப்போல் அசைவில்லாத மேற்

கோளையுடையராகையாலே, (கஉ) இம்மண்ணாலத்தினை (கக) நிலம் பயம் பொழிதன்முதலாக (கங) நால்வேறுநனந்தலை ஓராங்குநந்தவென்பதீராக எண்ணப்பட்ட நின்புகழெல்லாம்உளவாக (கக) அசைவின்றி (கஉ) ஆண்டோராவார்; அவரல்லார் இம்மண்ணாலத்தின் ஒரோவிடங்களை ஆளுவதல்லது முழுதும் ஆளுதல் கூடாதன்றேயெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

கக. 'ஆண்டோரசையாது' என்பதுபாடமாக்கி அதற்கேற்ப உடைப் பாருமுளர்.

இதனற் சொல்லியது, அவன் ஆள் வினைச்சிறப்பினை அவன் குடிவரலாற்றொடுபடுத்துச் சொல்லியவாறாயிற்று.

(ந) 'எறிந்துகிதைந்த' என்பதுமுதலாக (௨) 'மறவரோடு' என்பதீராக நான்கடி வஞ்சியடியாய்வந்தமையான், வஞ்சித்துக்குமாயிற்று. அவற்றுள், முன்னின்றமூன்றடிகளின் சுற்றுச்சீர்கள் அசைச்சீர்களாகவும்மற்றையடியின்சுற்றுச்சீர் பொதுச்சீராகவும் இட்டுக்கொள்க.

(கக) 'நின்போல்' என்றது கூன்.

(க)

(௭௦.) களிமுகடைஇய தான்

மாவுடற்றிய வடிம்பு

சமந்ததைந்த வேல்

கல்லிலைத்த தோள்

நு வில்லிலைத்த நல்வலத்து

வண்டிசை கடாவாத் தண்பனம் போந்தைக்

குவிமுகி மூசி வெண்டோடு கொண்டு

தீஞ்சுனை நீர்மலர் மலைந்து மதஞ்செருக்கி

யுடைநிலை நல்லமர் கடந்து மறங்கெடுத்துக்

க௦ கடுஞ்சின வேந்தர் செம்ம ரொலைத்த

வலம்படு வான்கழல் வயவர் பெரும

நகையினும் பொய்யா வாய்மைப் பகைவர்

புறஞ்சொற் கேளாப் புறாதி ரொண்மைப்

பெண்மை சான்று பெருமட நிலைஇக்

க௭ கற்பிறை கொண்ட கமழுஞ் சுடந்துதற்

புனாயோள் கணவ பூண்கிளர் மார்ப

தொலையாக் கொள்கைச் சுற்றஞ் சுற்ற

வேள்விபிற் கடவு ளருத்தினை கேள்வி

யுயர்நிலை யுலகத் தையரின் புறுத்தினை

உ௦ {வணங்கிய சாயல் வணங்கா வாண்மை

யினர்துணைப் புதல்வரின் முதியர்ப் பேணித்

தொல்கட னிறுத்த வெல்போ ரண்ணன்

மாதோ ருறையு முலகமுங் கேட்ப

விழுமென விழிதரும் பறைக்குர லருவி

உ௧ முழுமுதன் மிசைய கோடுதொறுந் துவன்று

மயிணா நெடுவரை போலத்

தொலையா தாகரீ வாழு நாளே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்.

தூக்து - செந்தூக்தும் வஞ்சித்தூக்தும்.

பெயர் - (உச) பறைக்குரலருவி.

க. சமம் ததைந்த வேலென்றது மூன்று செய்யும் சாங்கர் சிதை
தற்குக் காரணமாகிய வேலென்றவாறு.

வேலென்றது வேல்வென்றியின.

ச. கல்லலைத்தேதொளன்றது வலியுடைமையுடைய கலையலைத்தேதோ
ளென்றவாறு.

.....தாக்கவெனக்கூட்டி வினமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது அவன்வென்றிகூறியதிறத்தானே அவற்குள்ள
சிறப்புக்கோக்கூறிய பின்னை வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(பி - ம்) க. கவண்மசை. உச. நேருயர்நெடுவரை. (க௦)

இதன்பதிகத்து ஒருதந்தையென்றது பொதையன்பெருந்தேவியின்
பிதாவுடையது ஒருபெயர்.

வேள்வி ஆக்கியபொழுதின் அறத்துறைபோக்கியென்றது யாகம்பண்
ணினகாலத்திலே மூன்றுள்ள அறத்துறைகளையும் செய்துமுடித்தென்ற
வாறு.

மாயவண்ணனை மனனுறப்பெற்றென்றது திருமாலேவழிபட்டு அவ
னுடையமனம் தன்பாலேஆம்படி பெற்றென்றவாறு.

ஒகர்தூர்த்தென்றது அம்மாயவண்ணனுக்கு ஒகர்தூரென்ற ஓர்
ஊரைக்கொடுத்தென்றவாறு.

புரோசமயக்கியென்றது தன்புரோசுதனிலும் தான் அறநெறியறிந்
தென்றவாறு.

சிறுபுறமென்றது சிறுகொடை.

(ப தி க ம்.)

மடியா வள்ளமொடு மாற்றோர்ப் பிணித்த
 நெடுநுண் கேள்வி யந்துவற் கொருதந்தை
 யீன்றமகள் பொறையன் பெருந்தேவி யீன்றமக
 னுபதி படுத்து நண்ணு ரோட்டி
 வெருவரு தாண கொடுசெருப் பலகடந்
 தேத்தல் சான்ற விடனுடை வேள்வி
 ஆக்கிய பொழுதி னறத்துறை போகி
 மாய வண்ணனை மனனுறப் பெற்றவற்
கோத்திர நெல்லி னொகந்தா ரீத்துப்
புரோச யக்கி

மல்ல வுள்ளமொடு மாசற விளங்கிய

செல்வக்கங்கோ வாழியாதனைக் கபிலர்பாடினார் பத்துப் பாட்டு. அவைதாம்: புலாஅம்பாசறை, வனாபோலிஞ்சி, அருவி யாம்பல், உரைசால்வேள்வி, நான்மகிழிருக்கை, புதல்குழ்பறவை, வெண்போழ்க்கண்ணி, ஏமவாழ்க்கை, மண்கெழுஞாலம், பறைக் குரலருவி. இவை பாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில்: சிறுபுறமென நூராயிரங்காணங்கொடுத்து நன்றுவென்னும்குன்றேறிநின்று தன்கண்ணிற்கண்ட நாடெல்லாம் காட்டிக் கொடுத்தான் அக்கோ.

செல்வக்கங்கோவாழியாதன் இருபத்தையாண்டுவீற்றிருந்தான்.

எழும்பத்து முற்றிற்று.

எட்டாம் பத்து.

- (எக.) அறாஅ யாண ரகன்கட் செறுவி
 னருவி யாம்ப னெய்தலொ டரிந்து
 செறுவினை மகளிர் மலிந்த வெக்கைப்
 பருஉப்பக டுதிர்த்த மென்செந் நெல்லி
- ரு னம்பண வளவை யுறைகுவித் தாங்குக்
கடுந்தே யறுகினை மொசுந்தன துஞ்சஞ்
செழுங்கூடு கினைத்த விளந்துனை மகாரி
னலந்தனர் பெருமனின் னுடற்றி யோரே
யூரொரி கவர வருத்தெழுந் துரைஇப்
- க0 போர்சுடு கமழ்புகை மாதிர மறைப்ப
மதில்வாய்த், தோன்ற லீயாது தம்பழி யூக்குநர்
குண்டு கணகழிய குறுந்தாண் ஞாயி
லாரொயிற் றோட்டி வெளவினை யேறொடு
கன்றுடை யாயந் தரீஇப் புகல்சிறந்து
- கதி புலவுவில் லிளைய ரங்கை விடுப்ப
மத்துக்கயி ருடா வைகற்பொழுது நினைபூஉ
வான்பயம் வாழ்நர் கழுவு டலைமடங்கப்
பதிபாழாக வேறுபுலம் படர்ந்து
விருந்தின் வாழ்க்கையொடு பெருந்திரு வற்றென
- உ0 வருஞ்சமத் தருநிலை தாங்கிய புகர்நுதற்
பெருங்கனிற் றியானையொ டருங்கலந் தராஅர்
மெய்பனி கூரா வணங்கெனப் பராவலிற்
பலிகொண்டு பெயரும் பாசம் போலத்
திறைகொண்டு பெயர்தி வாழ்கனின் னூழி
- உதி யூரவரு மடவரு மறிவுதெரிந் தெண்ணி
பறிந்தனை யருளா யாயின்
யாரிவ ணெடுந்தகை வாழு மோரே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதவண்ணமும் சொம்சீர்வண்ணமும்.

தூக்கு - செந்துக்கு

பெயர் - (கஉ) குறுந்தாண்டாயில்.

உ. அருவியாம்பல் - நீரின் ஆம்பல்; என்றதனாற்பயன்: நீர்க்குறை வற்ற ஆம்பலென்பதாம்; எண்ணின் ஆம்பலை நீக்குதற்கென்பதுமொன்று.

(உ) ஆம்பலொடு நெய்தலொடு (உ) நெல்லை (உ) அரிந்தென்று கொள்க.

(உ) அரிந்து (அ) பகடு உதித்தவெனக்கூட்டிப் பகட்டானென உருபு விரிக்க.

ங. செறு வினை மகளிர் மலிந்தவெனக்கையென்றது உழவர்பெண் மக்கள் வினையாடுதற்கு வழுவிப் பயிர்கொள்ளாததோரிடமின்மையின், ஆண்டு அவர்கள் மிக்க நன்மென்றவாறு.

வெகுகை கடாவிடுக்கமட.

த. நெல்லிற்கு மென்மை - சோற்றதுமென்மை. செந்நெலென்றது செந்நெலென்கை சாதியை.

டு. அளவைக்கென நான்காவதுவிரிக்க.

சு. கடுந்தேறு உறுதினை - கடிதாகத் தெறுதலையுடைய மிக்க குளவியினம். மொசிந்தனவென்றது மொய்த்தனவென்னும் வினையெச்சமுற்று.

ஈ. உருத்து எழுந்து உடைஇ ஊர் எரி கவரவெனக்கூட்டுக.

(ஈ) ஊரெரிகவரப் (க0) போர்கடுகமழ்புகை மாதிரமறைப்பத் (கங) தோட்டிவெளவியென முடிக்க.

கக. தோன்றலியாதென்றது தோன்றாதென்னும் வினையெச்சத் திரிசொல்; தோன்றலியாமலெனத்திரிக்க.

கஉ. குறுந்தாண்டாயிலென்றது இடையிடையே மதிலின் அடியிடங்களைப்பார்க்க அவற்றிற் குறுகிக் குறுகியிருக்கும் படியையுடைய ஞாயிலென்றவாறு.

இவ்வாறு கூறினசாதிப்பண்பானும் படியைத் தானென்றுகூறினபடியானும் இதற்கு 'குறுந்தாண்டாயில்' என்று பெயராயிற்று.

கங. வெளவியென்றது வினையெச்சமுற்று.

கசு. ஆயத்தீஇயென்றது ஆயங்களை நீ (கடு) புலவுவில்லீனாயர்க்குக் கொடுப்பவென்றவாறு.

தரீஇயென்பதனைத் தரவெனத்திரிக்க.

கரு. இனையர் அங்கைவிடுப்பவென்றது இனையர் அவ்வாயத்தைத் தங்கள் அங்கையில்நின்றும் பிறர்க்கு விடுப்பவென்றவாறு.

கசு. கயிறுடாவென்னும் பெயரெச்சமறையை வைகலென்னும் தொழிற்பெயரொடுமுடிக்க. வைகல் - கழிதல். வைகற்பொழுது - இருபெயரோட்டு.

க௭. வாழ்நர் - வாழ்பவர்; இடையர். பயத்தானென விரிக்க. கழுவுளாவான் அவ்விடையர்க்குத்தலைவனும் அக்காலத்துக் குறும்புசெய்திருந்தானொருவன். முன்னர் (க௭) எயிலென்றது அவன் தனக்குஅரணாகக் கொண்டிருந்த மதிவினை.

க௮. வேறுபுலம்பதிபாழாகப்படர்ந்தென்றது அக்கழுவுள் தலைமடங்குகையாலே அவனைவிட்டு வேறு திறையிடாக்குறும்பர்நாட்டிலே அந்நாட்டுப்பதி பாழாகச்சென்றென்றவாறு.

(க௮) படர்ந்து (உச) திறைகொண்டுபெயர்தியெனக் கூட்டுக.

க௯. விருந்தின்வாழ்க்கை - நாடோறும் புதிதாகத் தாங்கள் தேடுகின்றபொருள். பெருந்திரு - முன்னேதேடிக்கிடந்தபொருள். அற்றென வென்றது அற்றதெனக்கருதியென்றவாறு. அற்றதென்பது கடைக்குறைந்தது.

உ௩. பாசம் - பேய்.

உ௫. உரவளையும் மடவளையுமென்னும்இரண்டாவது விகாரத்தால் தொக்கது. அறிவு - அவர்களறிவு.

உ௭. வாழுமோரென்புழி, உம்மை - அசைநிலை.

(க௯) ஆரெயிற்றோட்டிவெளவி அதனையுடைய (க௭) கழுவுள் தலை மடங்குகையாலே (க௮) வேறுபுலம்படர்ந்து அவ்வேறுபுலத்து நினக்கு (உ௧) யானையொடு அருங்கலம் திறையிடார்தம் (க௯) விருந்தின் வாழ்க்கையொடு பெருந்திருவற்றதெனக்கருதித் தங்கள் (உ௨) மெய்ந்நடுக்க மிக்கு நின்னை அணங்கெனக்கருதிப் பலபடப் பரவுதலான், (உ௩) பேய்தான் பற்றினொருயினைவெளவாது தனக்கு அவர் பவியிட்டுழி அப்பலி கொண்டுபெயருமாறுபோல நீயும் அவருயினைவெளவாது (உச) திறை கொண்டுபெயரானின்றாய்; இஃதன்றே இதுபொழுது நீசெய்கின்றது; நின்னை (௮) உடற்றியோர் (௩) கடுந்தேறு உறுகினைதுஞ்சும் (௭) கூடுகிளைத்த இளந்துணைமகாராப்போலப் (௮) பெருமானே, அலந்தார்கள்; இனிமேல் உள்ளத்து (உ௫) உரவளையும் மடவளையும் அவரவர் அறிவினைத்தெரிந்து எண்ணி (உ௬) அவர்களிடத்துச்செய்யும் அருளறிந்து அருளாயாயின், (உ௭) நெடுந்தகாய், இவண்வாழ்பவர்தார்; (உச) நின் ஊழி வாழ்கவெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் வென்றிச்சிறப்புக்கூறி அவற்குப் பகைவர்மேல் அருள்பிறப்பித்தவாறாயிற்று.

(13 - ம்.) ௧. செறிவிலை. க௮. வேற்றுப்புலம்.

க௭. தலைமயங்க. உ௨. பராலின்.

(௧)

- (எஉ.) இகல்பெரு மையிற் படைகோ ளஞ்சார்
 குழாது துணித லல்லது வறிதுடன் சிநிதும்
 காவ லெதிரார் கறுத்தோர் நாடுநின்
 முன்றிணை முதல்வர்க் கோம்பின ருறைந்து
 ரு மன்பதை காப்ப வறிவுவலி யுறுத்து
 நன்றறி யுள்ளத்துச் சான்றோ ரன்னநின்
 பண்புநன் கறியார் மடம்பெரு மையிற்
 றஞ்ச லுறாஉம் பகல்புகு மாலே
 நிலம்பொறை யொராஅநீர் னொமாவந் தீண்டி
 க0 யுரவுத்தினை கடுகிய வருத்தெழு வெள்ளம்
 வளையா மாதிரத் திருள்சேர்பு பரந்து
 ஞாயிறு பட்ட வகன்றுவரு கூட்டத்
 தஞ்சாறு புளையு நின்றொழி லொழித்துப்
 பொங்குபிசுர் துடக்கிய செஞ்சுடர் நிகழ்வின்
 கரு மடங்கற் றீயி னனையை
 சினங்கெழு குருசினின் னுடற்றிசி னோர்க்கே.

துறை - சேந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்.

தூகீத - சேந்துகீத.

பெயர் - (க0) உருத்தெழுவெள்ளம்.

க. இகல் பெருமையின் - இகலானது பெரிதாகையானே ; இக லென்னும் எழுவாய்க்குப் பெருமையை நிலைப்பயனிலையாகக் கொள்க. அஞ் சாரென்றது வினையெச்சமுற்று.

(க) படைகோளைத் (உ) துணிதலெனக் கூட்டுக.

உ - கூ. உடன் காவலெதிராரென்றது பலருந் தம்முட் கூடியும் காக்கமாட்டாரென்றவாறு.

ரு. மன்பதை - மக்கட்பன்மை.

(ரு) அறிவுவலியுறுத்தும் (சு) சான்றோரெனக் கூட்டுக.

ஈண்டுச் சான்றோரென்றது மந்திரிகளை.

எ. மடம்பெருமையையும் (க) இகல்பெருமையைப்போல எழுவா யும் பயனிலையுமாகக்கொள்க.

அ. தஞ்சல்-எல்லாவுயிரும்இறந்துபடுதல். பகலென்றது ஊழியை. மாலையென்றது ஊழிமுடிவினை.

கூ. ஓராஅ வென்றதனை ஒருவவெனத்திரித்து ஈண்டியென்றதனையும் ஈண்டவெனத் திரிக்க.

க௦. உருத்தெழுவெள்ளமென்றது பல்லுயிரையும் ஒருங்கு தான் கொல்லுங்கருத்துடையதுபோலக் கோபித்தெழுவெள்ளமென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே இதற்கு 'உருத்தெழுவெள்ளம்' என்று பெயராயிற்று.

(க௦) வெள்ளம் (கக) பரந்தென்றதனைப் பரக்கவெனத்திரித்து அதனை (கச) துடக்கியவெனநின்ற செய்யியவென்னும் வினையெச்சத்தொடு முடித்து அதனைச் சுடர்நிகழ்வென்னும் தொழிற்பெயரொடுமுடித்து, வெள்ளம் பரக்கையாலே அவ்வெள்ளத்தை மாய்க்கவேண்டிச் சுடர்நிகழ்தலையுடைத்தான (கரு) தீயெனவுகாக்க.

கச. பிசிரென்றது பிசிருடைய வெள்ளத்தை. துடக்குதல்-மாய்த்தல்.

(கஉ) ஞாயிறுபட்ட அகன்றுவருகூட்டத்து (கரு) மடங்கற்பென மாறிக்கூட்டி, அவ்வெள்ளத்தை மாய்த்தற்கு ஆதித்தர்பன்னிருவரும் தோற்றின பெரியகூட்டத்தையுடைய வடவைத்தீயெனவுகாக்க. ஆதித்தர்கூட்டத்தை இவன் படைத்தலைவர்க்கு உவமமாகக்கொள்க.

(கங) அம் சாறுபுளையு நின்றொழிலொழித்து (கரு) மடங்கற்பியினையெனமாறிக்கூட்டுக. அம் சாறுபுளையுந்தொழிலென்றது அழகிய விழாப்போல எல்லார்க்கும் இன்பத்தைச்செய்யுந் தொழிலென்றவாறு.

(க) நின்றொடுகறுத்தோர் (எ) தம் மடம் பெருமையால் (க) நின் (சு)முன்குடிமுதல்வர்க்கு (ரு) அறிவுவலியுறுத்துஞ் (ங) சான்றோரையொத்த நின் (எ) சூழ்ச்சிப்பண்புடைமை அறிகின்றிலர்; நீதான் சூழ்ச்சியுடையையெயன்றிக் (கங) குருகிலே, நின்உடற்றிசினோர்க்குப் போர்செய்யுமிடத்து (கரு) மடங்கற்பியின் அனையை; அதனையும் அறிகின்றிலராதலால், அவர் தம் (க) இகல்பெருமையானே அஞ்சாராய்ப் படைகோளைத் (உ) துணிதலல்லது (ங) நாட்டைச் (உ) சிறிதும்உடன் (க) காவலெதிர்கொள்ளாரெனக் கூட்டி வினமுடிவுசெய்க.

இதனற் சொல்லியது, அவன் சூழ்ச்சியுடைமையும் வென்றிச்சிறப்பும் உடன்கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) க. நாடென. அ. துஞ்சலுறும்.

ச. முதல்வரோம்பினர். கச. பிசிருடக்கிய. (உ)

(எங்.) உரவோ ரெண்ணினு மடவோ ரெண்ணினும்

பிறர்க்குரீ வாயி னல்லது நினக்குப்

பிறருவம மாகா வொருபெரு வேந்தே

.....

.....

மருதஞ் சான்ற மல்தலை வினாவயற்
செய்யு னுரை யொய்யு மகளி செய்து, தன்
நிரவும் பகலும் பாசிழை கனையார்
குறும்பல் யாணர்க் குரவை யயருங்
காவிரி மண்டிய சேய்விரி வனப்பிற்
புகா அர்ச் செல்வ பூழியர் மெய்ம்மறை
கழைவிரிந் தெழுதரு மழைதவழ் நெடுங்கோட்டுக்
கொல்லிப் பொருந் கொடித்தேர்ப் பொறையநின்
வளனு மாண்மைபுங் கைவண் மையு
மாந்த ரளவிறந் தனவெனப் பன்னுள்
யான்சென் றுரைப்பவுந் தேரூர் பிறருஞ்
சான்றோ ருரைப்பத் தெளிசுவர் கொல்லென
வாங்குமதி மருளக் காண்குவல்
யாங்குரைப் பேனென வருந்துவல் யானே.

இதுவும்அது.

பெயர் - நிறந்திகழ்பாசிழை.

*[கூட்தலையுடையமகளிர், ஒண்ணுதல்பொலிந்தமகளிரெனக்கூட்டுக. நிறந்திகழ்பாசிழையென்றது தன்னின் அழுத்திய மணியினுந் தன் னிறந்திகழும் பசும் பொன்னிழையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'நிறந்திகழ்பாசிழை' என்று பெயராயிற்று. உயர்திணைமகளிர் நெஞ்சத்துமென உம்மையை மாறிக்கூட்டுக. தெய்வமென்றது தெய்வத்தன்மையை.

தெய்வந்தருஉம் ஆன்றோரெனக்கூட்டுக. குலமகளிரை உயர்திணை மகளிரென்று முன்னேகூறினமையான் ஆன்றோரென்றது பரத்தையனா யாம்; அவர்களை ஆன்றோரென்றது தம் துறைக்குவேண்டுவன அமைந்தா ரென்றவாறு.]

மருதமென்றது மருதநிலத்தன்மையை.

இரவும் பகலும் குரவையயருமெனக்கூட்டுக.

* [] இவ்விருதலைப் பகரத்திற்குட்பட்ட உரைக்குரியமூலம் ஒரு பிரதியிலும் கிடைக்கவில்லை.

குறும்பல்குரவையென்றது ஒன்று ஆடுமிடத்திற்கு ஒன்று அணிய தாய் அவைதாம் பலவாயிருக்கின்ற குரவையென்றவாறு.

குரவையயரும் புகாரெனவும் காவிரிமண்டிய புகாரெனவுங்கட்டிக.

உடைப்பவுமென்ற உம்மை தாமே அறியக்கடவதனை யாம் சொல்லவு மறிகிலரெனச் சிறப்பும்மை. பிறருமென்ற உம்மை அசைநிலை. 'சான் றோர்.....கொல்லென' என்றதன்பின், கருதினென ஒருசொல் வரு வித்து அதனைக் காண்குவலென்னும் வினையொழுமுடிக்க.

பெருவேந்தே, புகார்ச்செல்வ, பூழியர்மெய்ம்மறை, கொல்லிப் பொருந, பொறைய, நின் பகைவர் நின்வளனும் ஆண்மையும் கைவண்மையும், உலகத்துமக்களளவைக்கடந்தன; அவனொடு மாறுபடுவது நுமக்கு உறுதியின்றெனப் பன்னாள் யான் சொல்லவும் தேறிற்றிலர்; தேரூராயினும் உலகத்து மதிப்புடைய சான்றோர் சொல்லத் தாம் தேறுவரோவெனக் கருதின் அவர்சொன்னவிடத்தும் அவர்கள் மதிமருண்டதுவேகாண நின்றேன்; ஆகலான் நின் பெருமையை அவர்க்கு யாங்கு உடைப்பென வருந்தாநின்றேன் யான். இஃது என்னுறுகுறை; இதனை அறிந்து நீ அவர்பால் அருளவேண்டுவென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் வென்றிக்கு அடியாகிய செல்வமும் ஆண்மையும் கைவண்மையும் உடன்கூறியவாற்றான் அவன் வென்றிச் சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) நீயாயின். சேய்வரி.

ஒப்புமகளிர். யாஞ்சென்று.

(க)

(எசு.) கேள்வி கேட்டுப் படிவ மொடியாது

வேள்வி வேட்டனை யுயர்ந்தோ ருவப்பசு

சாயறல் கடுக்குந் தாழிருங் கூந்தல்

வேறுபடு திருவி னின்வழி வாழியர்

ரு கொடுமணம் பட்ட வினைமா ணருங்கலம்

பந்தர்ப் பயந்த பலர்புகழ் முத்தம்

வகையக நண்ணிக் குறும்பொறை நாடிக்

தெரியுநர் கொண்ட சிறுடைப் பைம்பொறிக்க

கவைமரங் கடுக்குங் கவலைய மருப்பிற்

க0 புள்ளி யிரலைக் தோலா னுதிர்த்துத்

தீதுகளைந் தெஞ்சிய திகழ்விடு பாண்டிற்

பருதி போகிய புடைகிளை கட்டி

யெஃகுடை யிரும்பி னுள்ளமைத்து வல்லோன்

குடுநிலை யுற்றுச் சுடர்விடு தோற்றம்.

கடு) விசும்பாடு மரபிற் பருந்தா நளப்ப

நலம்பெறு திருமணி கூட்டு நற்றோ

னொடுங்கி ரோதி யொண்ணுதல் கருவி

லெண்ணியன் முற்றி யீரறிவு புரிந்து

சால்புஞ் செம்மையு முளப்படப் பிறவுங்

உ0 காவற் கமைந்த வரசதுறை போகிய

வீறுசால் புதல்வற் பெற்றனை யிவணர்க்

கருங்கட னிறுத்த செருப்புகன் முன்ப

வன்னவை மருண்டனெ னல்லே னின்வயின்

முழுதுணர்ந் தொழுக்கு நனாமு தாளனை

உரு வண்மையு மாண்பும் வளனு மெச்சமுந்

தெய்வமும் யாவதுந் தவமுடை யோர்க்கென

வேறுபடு நனந்தலைப் பெயரக்

கூற்றை பெருமனின் படிமை யானே.

இதுவும் அது.

பேயர் - (கக) நலம்பெறுதிருமணி.

க. கேள்விகேட்டல் - யாகம் பண்ணுதற்கு உடலான விதிக்கேட்
டல். படிவம் - யாகம் பண்ணுதற்கு உடலாக முன்புசெலுத்தும் விரதங்
கள். ஒடியாதென்பதை ஒடியாமலெனத் திரிக்க.

(உ) வேட்டனையென்றதனை வினையெச்சமுற்றாக்கி அவ்வினையெச்
சத்தினை (உஉ) அருங்கடனி றுத்தவென்னும் வினையொடு கூட்டுக.

உ. உயர்ந்தோர் - தேவர்.

ச. வேறுபடுகிருவின் - இவளுக்குக்கூறியகுணங்களால் அவளின்
வேறாகிய நின்தேவி யென்றவாறு.

திருவின் என்னும்இன் - அசைநிலை.

(சு) வாழியரென்னும் வினையெச்சத்தினைச் (கச) குடுநிலையுற்றென்
னும் வினையொடுமுடிக்க.

எ. வளையென்றது, பெருமலையை. குறும்பொறையென்றது
அதனை அணைந்த சிறுபொற்றைகளை.

ஃ. தெரியுநர்கோடல் - இலக்கணக்குற்றமற ஆராய்ந்துகோடல்.
பைம்பொறியென்றது, செவ்விகளையுடைய புள்ளிகளை. மேற் (க0) புள்ளி
யிரலையென்றதனை அதன் சாதிப்பெயர் கூறியவாறாகக்கொள்க.

கூ. கவலையவென்னும் அகரம் செய்யுள்விகாரம்.

கக. பாண்டிலென்றது, வட்டமாக அறுத்த தோலினை.

கஉ. பருதிபோகியபுடையென்றது, வட்டமாகப்போன அத்தோலது விளிம்பினை.

(ரு) அருங்கலம் (கா) முத்தம் (கக) பாண்டிற் (கஉ) புடைகிளைகட்டி யெனக்கூட்டி அருங்கலத்தினையும் முத்தத்தினையும் அத்தோலின்விளிம்பிலே இனமாகக் கட்டியெனவுணக்க.

கங. எஃகுடை இரும்பின் உள்ளமைத்தென்றது கூர்மையையுடையகருவிகளால் அத்தோலுட்செய்யும் தொழில்களெல்லாம் செய்தமைத்தென்றவாறு.

அமைத்தென்றதினை அமைப்பவெனத் திரிக்க.

(கங) வல்லோனாலெனவிரித்து வல்லோனால் நின்றேவி (கச) சூடுதல் நிலையுறுதலாலென்க.

கக. வல்லோன் - யாகம்பண்ணுவிக்கவல்லவன்.

கச. தோற்றமென்றது, தோற்றமுடைய அத்தோலினை.

(ச) திரு (கஎ) ஒண்ணுதல் (கச) தோற்றம் (கரு) பருந்தாறளப்பச் (கச) சூடுநிலையுற்றுக் (கஎ) கருவில் (உ௦) அரசதுறைபோகிய வெனக்கூட்டி நின்றேவியாகியஒண்ணுதல் அவ்வாறிறைத்ததோலினைப் பருந்தாறளக்கும்படி குடினமையால், அவள்கருவிலேயிருந்து அரசதுறைக்குவெண்டுவனவெல்லாம் குறையற்றவெனவுணக்க.

கசு. நலம்பெறுதிருமணியென்றது மணியறிவாரால் இதுவே நல்லதென்று சொல்லப்படுதலையுடைய திருமணியென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'நலம்பெறுதிருமணி' என்று பெயராயிற்று.

கடி. எண் இயல் முற்றியென்றது திங்கள்நிரம்பியென்றவாறு.

ஈரறிவென்றது இம்மையறிவு மறுமையறிவு; பெரியவறிவெனினும் அமையும்.

உக. பெற்றினையென்றது வினையெச்சமுற்று.

உச. நாமுதாளனென்றது, புரோகிதனை.

(உச) நாமுதாளனைக் (உஊ) கூறினையெனக்கூட்டி, அவனைச் சொல்லி ஏவினையென ஒருசொல் வருவித்துமுடிக்க.

உரு. மாண்பென்றது, மாட்சிமையுடைய குணங்களை. எச்சமென்றது, பிள்ளைப்பேற்றினை.

உசு. தெய்வமென்றது, தம்மால் வழிபடுந் தெய்வத்தினை.

(உசு) தவமுடையோர்க்கெனச் (உஅ) சொல்லியென்க.

கூறினையென்பது வினையெச்சமுற்று.

உஎ. வேறுபடுநனந்தலையென்றது, துறந்துபோயிருக்கும் காட்டினை.

பெயர - அந்நொழுதாளனைக் காட்டிலே பெயரவேண்டி.

(உஉ) செருப்புகன்முன்பு, (உ) வேட்டினையென்றும் (உக) பெற்றனை யென்றும் நீ செய்தயாகங்களாகிய (உங) அன்னவையின்றிற்கு யான் மருண் டேனல்லேன்; நின்னை நல்வழி (உச) ஒழுகுவித்துநின்ற நொழுதாளனை (உசு) நிற்படிமையானே (உஎ) இல்லறவொழுக்கினை ஒழித்துத் துறவற வொழுக்கிலே செல்ல (உஅ) ஒழுகுவித்தனை; அவ்வாறு செய்வித்த நின் பேரொழுக்கத்தினையும் பேரறிவினையும் தெரிந்து யான் மருண்டேனென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் நல்லொழுக்கமும் அதற்கேற்ற நல் லறிவுடைமையும் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ஃ. தெரிபுகொண்ட. உரு. வண்மையுடாண்மையும்.

க0. தோலுனெகிர்த்து. உஎ. வேறுபுல.

கசு. குடுநிலையுற்ற. உஅ. கூறுவை.

உசு. முதிதுணர்ந்தொழுகும்.

(சு)

(எரு.) இரும்புலி கொன்று பெருங்களி றுடே

மரும்பொறி வயமா னனையை பல்வேற்

பொலந்தார் யானை யியறேர்ப் பொறைய

| வேந்தரும் வேளிரும் பிறருங் கீழ்ப்பணிந்து

ரு நின்வழிப் படாஅ ராயி னென்மிச்

கறையுறு கரும்பின் றீஞ்சேற் றியாணர்

வருநர் வரையா வளம்வீங் கிருக்கை

வன்புலந் தழீஇ மென்பா றோறு

மரும்பறை வினைஞர் புல்லிகல் படுத்துக்

க0 கள்ளுடை நியமத் தொள்விலை கொடுக்கும்

வெள்வர குழுத கொள்ளுடைக் கரம்பைச்

செந்நெல் வல்சி யறியார் தத்தம்

பாடல் சான்ற வைப்பி.

ஊடு ஊடல் யாவண தவர்க்கே.

ஓதுவும்அது.

பெயர் - (சு) நீஞ்சேற்றியாணர்.

௫ - கா. நெல்லிக்கு அறையறு கரும்பென்றது நெல்லின்கண்ணே அந்நெல்லெருக்கி மிக எழுந்தமையானே அறுக்கலுற்ற கரும்பென்றவாறு.

இனி, அந்நெற்றான் கரும்பின் மிக எழுந்து அதனை நெருக்கினமையால், அந்நெல்லிற்கு இடமுண்டாக அறுத்த கரும்பெனினுமாம்.

கா. திஞ்சேறு - இனியபாகு. யாணரென்றது அத்திஞ்சேற்றது இடையறவின்மையை.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'திஞ்சேற்றியாணி' என்று பெயராயிற்று.

(எ) வளம்வீங்கிருக்கையாகிய (அ) மென்பாலெனக் கூட்டுக.

மென்பால் - மருதம்.

(க) பொறைய, நீ (க) புலிகொன்று களிற்றேஉம் (உ) வயமான் அணையை; அதனால், (ச) வேந்தரும் வேளிரும் பிறரும் நின்னடிக்கீழ்ப்பணிந்து தமக்குரிய (அ) மென்பால்கடோறுமிருந்து முன்பணிந்தவாற்றிற்கேற்ப (ரு) நின்வழியொழுக்காராயின், அவர்கள் (கக) வெள்வரகுழுதகொள்ளுடைக்கரம்பையாகிய (அ) வன்பாலிலே கெட்டுப்போயிருந்து ஆண்டிலிளந்த வெள்வரகு உண்பதன்றித் தாம் பண்ணெனும (கஉ) செந்நெல்லல்சி உண்ணக்கிடையாதபடி மிடிபடுகின்றார்; (கச) தத்தநாட்டினை ஒருங்கு ஆளுதல் அவர்க்கு யாவணதென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) அ. தழீஇயமென்பால். கக. கல்லுடைக்கரம்பை.

கஉ. புலவிகல்படுத்து. கஉ. அறியாருடன. (ரு)

(எக.) களிறுடைப் பெருஞ்சமந் ததைய வெஞ்சுயர்த்

தொளிறுவாண் மன்னர் ததைநிலை கொன்று

முரசுகடிப் படைய வருந்துறை போகிப்

பெருங்கட னீந்திய மரம்வலி யறுக்கும்

இ பண்ணிய விலைஞர் போலப் புண்ணொர்இப்

பெருங்கைத் தொழுதியின் வன்றுயர் கழிப்பி

யிரந்தோர் வாழ நல்கி யிரப்போர்க்

கீத றண்டா மாசுத றிருக்கை

கண்டனென் செல்கு வந்தனென் கால்கொண்டு

க0 கருவி வானந் தண்டளி சொரிந்தெனப்

பல்விதை யுழகிற் சில்லே ராளர்

பனித்துறைப் பகன்றைப் பாங்குடைத் தெரியல்

கழுவுறு கலிங்கங் கடுப்பச் சூடி

யிலங்குகதிர்த் திருமணி பெறாஉ
கருமகன்கண் வைப்பி னாகிழ வேரீயே.

இதுவும்அது.

பெயர்-(அ) மாசிதறிருக்கை.

ச. கடல்நீந்தியமரம் - மரக்கலம்.

அ. மாசிதறிருக்கையென்றது பகைவரிடத்துக் கொள்ளப்பட்ட
மாக்களை வரையாது அளவிற்கக்கொடுக்கும் பாசறையிருக்கையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'மாசிதறிருக்கை' என்று பெயராயிற்று.

(க௦) தண்டளிசொரிந்தென (கக) ஏராளர் (கச) கதிர்த்திருமணி
பெறாஉம் (கரு) நாடெனக்கூட்டி, மழைபெய்தலானே ஏராளர் உழுது விளை
த்துக்கோடலேயன்றி உழுத இடங்கள்தோறும் ஒளியையுடைய திருமணி
களை எடுத்துக்கொள்ளுநாடென வுரைக்க.

கக. பல் விதை உழவின் சில்லேராளரென்றது பலவிதையுழவார்
பெரியராயிருப்பினும் தம்குலத்தானும் ஒழுக்கத்தானும் சிறிய ஏராளரென்ற
வாறு.

{ சின்மையை, சின்னூலென்றதுபோல சுண்டுச்சிறுமையாகக்கொள்க.

(கஉ) பகன்றைத்தெரியில் (கங) கழுவுறுகலிங்கம் கடுப்பச் சூழத்
(கச) திருமணிபெறாஉமெனக் கூட்டி, பகன்றையாலையைக் கழுவுறுகலிங்க
மொப்பச் சூழக்கொண்டுநின்று திருமணிகளை எடுக்குமெனவுரைக்க.

(கரு) நாகிழிவோய், (உ) மன்னர் (க) பெருஞ்சமம் ததைய எஃ
சூயர்த்து (உ) அம்மன்னர்பலர் கூடிச்செறிந்த நிலைமையைக்கொன்று (ங)
அருந்துறைபோகிக் (ச) கடலை நீந்தின மரக்கலத்தினை அழிவுசேராது வலி
யுறுக்கும் (ரு) பண்டவாணிகரைப்போலக் (சு) கைத்தொழுகியின் (ரு)
புண்ணை ஒருவுவித்து(அ)வலியதுயரைக்கழித்துப் போரிடத்து வினையிலிருத்
தலே வினேதமாகக்கொண்டு (எ) இரந்தோர்வாழநல்கிப் பின்னும் இரப்
போர்க்கு (அ) ஈதலின்மாறாத மாசிதறிருக்கையைக் (சு) கண்டுபோவேன்
வந்தேனெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்பும் கொடைச்சிறப்பும்
கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ரு. பண்ணியவினைவர்.

(சு)

(எஎ.) எனைப்பெரும் படையனே சினப்போர்ப் பொறைய

னென்றனி ராயி னாறுசெல் வம்பலிர்

மன்பதை பெயர வரசுகளத் தொழியக்

கொன்றுதோ ளோச்சிய வென்றாடு துணங்கை

ரு மீபிணத் துருண்ட தீதயா வாழியிற்
பண்ணமை தேரு மாவு மாக்களு
மெண்ணற் கருமையி னெண்ணின்றோ விலனே
கந்துகோ ளீயாது காழ்பல முருக்கி ரீ
யுகக்கும் பருந்தி னிலத்துநிழல் சாடிச்
க0 சேண்பரன் முரம்பி னீர்ப்படைக் கொங்க
ராபரந் தன்ன செலவிற்பல்
யாரினை காண்பலவன் றுனை யானே.

துறை - உழிஞையரவம்.

வண்ணமும் துக்கும் அது.

பெயர் - (சு) வேன்றிதுணங்கை.

௧. மன்பதைபெயரவென்றது படைகெட்டோடவென்றவாறு.

௧-௪. அரசுகளத்தொழியக் கொன்றென்றது அரசனாக் களத்தி
லே உடலொழிந்துகிடக்கக் கொன்றென்றவாறு.

(௪) கொன்று தோளோச்சிய (ரு) பிணமெனக்கூட்டி, முன்பு தம்
முடன்பகைத்தவரைக் கொன்று தோளோச்சியாடி இப்பொழுது இவன்கள
த்திற் பட்டுக்கிடக்கின்றவீரர்பிணமென அவ்வீரர்செய்தியை அவர்பிணத்
தின்மேலேற்றிச் சொல்லியவாறாகவுரைக்க.

(சு) வென்றாடு துணங்கைப் (ரு) பிணமென்றது ஊர்களிலேயாடும்
துணங்கையன்றிக் களங்களிலே வென்றாடு. துணங்கையையுடையபிண
மென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'வேன்றிதுணங்கை' என்று பெயரா
யிற்று.

ரு. மீபிணத்தைப் பிணமீயெனக்கொள்க.

௭. எண்ணிறேவென்னும் ஒற்று மெலிந்தது.

௮. கந்துகோளீயாதென்றது வினையெச்சவினைத்திரிசொல்.

௯. சாடியென்னும் வினையெச்சத்தினைச் (௧௧) செல்வென்னும்
தொழிற்பெயரொடுமுடிக்க

(௧0) ஈர்ப்படை.....

(உ) வம்பலிர், (௧) பொறையன் எனப்பெரும்படையன் (உ) என்ற
னிராயின், (௧உ) அவன் தானையிடத்துத் (௬) தேரும் மாவும் மாக்களும்
(௭) எண்ணற்கருமையின் எண்ணிறிலன்; ஆயின், (௧உ) அவன் தானை
யின் யானைதான் எண்ணினையோவெனின், அதுவும் எண்ணினேனல்லேன்;
கட்புலனுக்கு வரையறைப்பட்டதுபோல (௧௧) ஆபரந்தாலொத்த செலவிற்பல்

பல (கஉ) யானையை அவன்றானையானே காண்பலெனக்கூட்டி வினமுடிவு செய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்படைப்பெருமைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

இப்பாட்டிற் பொதுப்படப் படையெழுச்சிகூறியதனை உழிஞையரவமென்றது, ஆண்டு அப்படையெழுங்காலத்து நொச்சிமீதிற் போர்குறித் தெழுந்ததை ஒருகாரணத்தான் அறிந்துபோலும்.

(பி - ம்.) ரு. தெய்வயாழின்.

(எ)

(எய்.) வலம்படு முரசி நிலங்குவன விழுஉ

மவ்வெள் ளருவி யுவ்வரை யதுவே

சில்வனை கிறலி செல்குவை யாயின்

வள்ளிதழ்த் தாமரை நெய்தலொ டரிந்து

ரு மெல்லியன் மகளி ரொல்குவன ரியலிக்

கனிகடி மேவலர் புறவுதொறு நுவலப்

பல்பய நிலைஇய கடறடை வைப்பின்

வெல்போ ராடவர் மறம்புரிந்து காக்கும்

விலபயி லிறும்பிற் றகநீர் நூறி

க0 பேள மன்ற பிறழ்நோக் கியவ

ரோடுறு கடுமுரண் டுமியச் சென்று

வெம்முனை தபுத்த காலைத் தந்நாட்

டிபாடுபரந் தன்ன மாணி

புரந் தன்ன யானையோன் குன்றே.

துறை - விறலியாற்றுப்படை.

வண்ணமும்தூக்கும் அது.

பெயர் - (க0) பிறழ்நோக்கியவர்.

(உ) அவ்வெள்ளருவி - அழகிய வெள்ளருவி. உவ்வையென்றது உவ்வெல்லையென்றவாறு. அதுவென்பது அம் மலையென்னுஞ்சுட்டு. வெள்ளருவியையுடைய அதுவெனக்கூட்டுக.

(ரு) மகளிர் இயலி (சு) நெய்தலொடு தாமரையரிந்து (க) கனிகடி மேவலர் புறவுதொறும் நுவலப் (எ) பல்பயன் நிலைஇய கடறெனக்கூட்டி, கனிகடிமகளிர் நிலவனுமையானே மருதநிலத்திலேசென்று நெய்தலொடு தாமரையரிந்து பின் கனிகடிதொழிலேமேவுதலையுடையராய்ப் புறவுன்புனங்க

டோறும் கிளிகடிபாடலை துவலப் பல்பயங்களுந்நிலைபெற்ற முல்லைநிலமென
வுகாக்க.

(௪) வைப்பிற் (௫) நகரேனக்கூட்டுக.

(௬) ஆடவர்காக்கும் (௭) இறும்பெனக்கூட்டுக.

௭. வில்பயிலிறும்பு - படைநிலை.

(க௦) பிறழ்நோக்கியவரென்றது தம் சினமிகுதியானே மாற்றார்
படைத்தோற்றத்தினை நெறியால் நோக்காது எடுத்துப் படுத்தும் கோட்டி-
யும் பலபடப் பிறழ்நோக்கும் பகைவராகிய பல்லியமுடையரென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்குப் 'பிறழ்நோக்கியவர்' என்றுபெயராயிற்று.

(க௧) மாவினொடுவென ஒடு விரித்து, (க௨) முனைதழுத்தகாலை மாவி-
னொடு (க௩) ஆபரத்தன்ன யானையோனெனவுகாக்க.

(௧௪) சில்வனைவிறலி, செல்குவையாயின், (௧௫) யானையோன்குன்று
(௨) உவ்வெல்லையில் வெள்ளருவியுடைய அதுவெனமாறிக்கூட்டி வினை
முடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ௭. இதட்டாமரை. க௦. பேயமன்ற.

௭. உறுப்பிற்றகரே.

(௮)

(எக.) உயிர்போற் றலையே செருவத் தானே

கொடைபோற் றலையே யிரவலர் நடுவட்

பெரியோர்ப் பேணிச் சிறியோரை யளித்தி

நின்வயிற் பிரிந்த நீல்லிசை கனவினும்

௫ பிறர்நசை யறியா வயங்குசெந் நாவிற்

படியோர்த் தேய்த்த வாண்மைத் தொடியோர் பரந்த

தோளிடைக் குழைந்த கோதை மார்பு

வணிய வளப்பருங் குரையை யதனா

னின்னொடு வாரார் தந்திலத் தொழிந்து

௧௦ கொல்களிற் றியானை யெருத்தம் புல்லென

வில்சூலை யறுத்துக் கோலின் வாரா

வெல்போர் வேந்தர் முரசுகண் போழ்ந்தவ

ரசுகளா வழைப்பக் கோடறுத் தியற்றிய

வணங்குடை யாழிற் கட்டின்மே லிருந்து

௧௫ அம்பை சரன்ற மெய்தயங் குயக்கத்து

நிறம்படு குருதி புறம்படி னல்லது

மடையெதிர் கொள்ளா வஞ்சவரு மரபிற்
கடவு ளயிரையி னிலைஇக்
கேடில வாக பெருமநின் புகழே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (௧௬) நிறம்படு தருதி.

(௬) பிரிந்த நின்வயின்நல்லிசையெனக்கூட்டுக.

பிரிதல் - தன்னைவிட்டுத் திக்குவிதிக்குக்களிலே போதல்.

(௬) இசை (ரு) அறியாவெனமுற்றாக அறுத்துணைக்க.

௧. நின்னொடுவாரார் தந்நிலத்து ஒழிந்தென்றது நின்னைவழிபட்டு
நின்னொடு ஒழுகாதிருத்தலென்றித் தந்நிலத்திலே வேறுபட்டுநின்றென்ற
வாறு.

(௧௦) யானையெருத்தம்புல்லென (௧௧) வில்குலையறுத்துக் கோலின்
வாரா (௧௨) வேந்தரென்றது முன்பு நின்வழி ஒழுகாது ஒழிந்திருந்தவழிப்
பின்புதாம் களத்து நின்போர்வலிகண்டு இனி நின்வழி ஒழுகுதுமெனச்
சொல்லித் தாம் ஏறிய யானையெருத்தம்புல்லென வில்லின் நாணியையறுத்து
நின்செங்கோல்வழியொழுகாத வேந்தரென்றவாறு.

௧௩. அழைத்தல் - வருத்தத்தாற் கதறுதல்.

(௧௫) தும்பை சான்ற மெய் தயங்கு உயக்கத்து (௧௬) நிறம்படு
குருதியென்றது - வீரருடைய தும்பைகுடியதழ்கேற்பநின்று பொருதலாற்ற
லையுடைய உடலானது அசையும்படிவந்த ஓய்வினையுடைய நிறங்களைத் திற
ந்துவிட்ட குருதியென்றவாறு.

அல்லாதஇடங்களிற் குருதிகொள்ளாமையின், நிறங்களைத் திரக்க
ஆண்டு உண்டானகுருதியென்பதாயிற்று.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'நிறம்படுதருதி' என்று பெயராயிற்று.

(௧௬) கோடறுத்து இயற்றிய (௧௭) கட்டின்மேலிருந்து (௧௮) நிறம்
படுகுருதி புறம்படினல்லது (௧௯) மடைஎதிர்கொள்ளாக் (௨௦) கடவுளெ
னக்கூட்டி, அவ்வாறுசெய்ததொருகட்டில் கொடுவந்திட்டதன்மேலிருந்து
அவ்வாறுகொடுப்பதொரு பலியுண்டாயினல்லது பலி கொள்ளாக்கடவு
ளெனவுணைக்க.

(௨௧) கட்டின்மேலிருந்தல்லது (௨௨) குருதிபுறம்படினல்லதென
அல்லதென்பதனை இரண்டிடத்தும் கூட்டிக்கொள்க.

௨௩. கடவுளென்றது அவனால் இவ்வாறு வழிபடும் கொற்றவை
யை. அயினா - அக்கொற்றவைஉறைவதொருமலை.

(எ) கோதைமார்ப, (க) செருவத்து உயிர்போற்றலை; (உ) இரவலர் நடுவண்கொடைபோற்றலை; (ஃ) பெரியோரைப்பேணிச் சிறியோரை அளித்தி; (ஔ) அணையநின் குணங்கள் அளப்பரியை; ஃ அவ்வாறொழுதுதலாற் (ச) பிரிந்த நின்வயின்நல்லிசை இனிக் கனவிலும் (ரு) பிறர்நச்சுதலறியா; அவ்வாறு அறியாமையின், (கஃ) பெரும, அவ்வாறாகியநின்புகழ் (கஔ) நிலைஇ நின்னிடத்துக் கேடிலவாகவென மாறிக்கூட்டி. வினைமுடிவுசெய்க.

அ. 'அணையவளப்பருங்குரையை' என்றது (ஃ) 'சிறியோரையளித்தி' என்றதன்பின்னே நிற்கவேண்டுதலின், மாறியிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்பலகுணங்களும் ஒருங்கு புகழ்ந்து வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ச. பிறந்த. கூ. வாராரின்னிலத்தெளிந்து.

உ. அணையையளப்.

(க)

(அ0.) வான்மருப்பிற் களிற்றியாணை

மாமலையிற் கணங்கொண்டவ

ரெடுத்தெறிந்த விறண்முரசங்

கார்மழையிற் கடிதுமுழங்கச்

ரு சாந்துபுலர்ந்த வியன்மார்பிற்

ரொடி ஈடர்வரும் வலிமுன்கைப்

புண்ணுடையெறுழ்த்தோட் புடையலங் கழற்காற்

பிறக்கடி பொதுங்காப் பூட்கை பொள்வா பிடுக

னொடிவி ரெவ்வ ரெதிரின் றுனாஇ

க0 யிடுக திறையே புரவெதிர்த் தோற்கென

வம்புடை வலத்த ருயர்ந்தோர் பரவ

வணைய யாகன் மாறே பகைவர்

கால்கிளர்ந் தன்ன கதழ்பரிப் புரவிக்

கடும்பரி நெடுந்தோர் மீயிசை நுடங்குகொடி

கரு புலவரைத் தோன்றல் யாவது சினப்போர்

நிலவரை நிறீஇய நல்லிசைத்

தொலையாக் கற்பனின் றெம்முனை யானே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்.

தூகீத - செந்தூகீதம் வஞ்சித்தூகீதம்.

பெயர் - (எ) புண்ணுடையெறுழ்த்தோள்.

உ. கணங்கொள்ளவெனத் திரிக்க. அவரென்றது பகைவரை.

எ. புண்ணுடை ஏறுழ்த் தோளென்றது எப்பொழுதும் பொருது புண்ணுறாத வலியதோளென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்குப் 'புண்ணுடையெறுழ்த்தோள்' என்று பெயராயிற்று.

க௦. புரவெதிர்ந்தோற்கென்றது கொடையேற்றிருக்கின்ற அவனுக்கென்றவாறு.

(கச) கொடி (கரு) தோன்றலென்றதனை எழுவாயும் பயனிலையுமாகக்கொள்க.

(கஎ) நின் தெம்முனைப் (கரு) புலவனையானென மாறிக்கூட்டுக.

(கஎ) தொலையாக்கற்ப, (கக) நின்வீரராகிய உயர்ந்தோர் நின் தெவ்வராகிய (உ) அவருடைய (க) களிற்றியானை (உ) மலையிற் கணங்கொள்ளாநிற்க, (ங) முரசம் (ச) கடிதுமுழங்காநிற்க, அவையிற்றை ஒன்றும் மதியாதே நின்னொடு (ஃ) ஒழுவில் தெவ்வராகிய அவர் எதிர்நின்று பெயரா (க௦) இப்புரவெதிர்ந்தோனுக்குத் திறையையிடுகவெனச் சொல்லி நின்னைப் (கக) பரவும்படி நீ (கஉ) அதற்கேற்ற தன்மையையுடையையான படியாலே (கஎ) நின்தெம்முனைப் (கரு) புலவெல்லையில் நின் (கஉ) பகைவர் (கச) தேர்மிசைக்கொடி (கரு) போனைக்குறித்துத்தோன்றல் யாவ தெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் கொடைச்சிறப்பொடு படுத்தி வென்றிச் சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(கஎ) தெம்முனைப் (கரு) புலவரைப் (கஉ) பகைவர் (கச) கொடி (கரு) தோன்றல் யாவதென எதிருன்றுவா நின்மைதோன்றக் கூறிய அதனால், வஞ்சித்துறைப்பாடாணாயிற்று.

முன்னர் ஆறடியும் வஞ்சியடியாய் வந்தமையானே, வஞ்சித்துக்கு மாயிற்று. (க௦)

இதன்பதிகத்துக் கொல்லிக்கூற்றமென்றது, கொல்லிமலையைச் சூழ்ந்த மலைகளையுடைய நாட்டினை.

நீர்கூர்மீமிசையென்றது, அந்நாட்டு நீர்மிக்க மலையின் உச்சியை.

நொச்சிதந்தென்றது தகடேர்மதிலைக் கைக்கொண்டென்றவாறு.

(ப தி க ம்.)

பொய்யில் செல்வக் கடுங்கோவுக்கு

௧௩௭ வேளாழிக்கோழான் பதுமன் நேரூரின்மகன்

கொல்லிக் கூற்றத்து நீர்கூர் மீமிசைப்

பல்வேற் றானை யதிசு மாளே

டிருபெரு வேந்தனாய் முடனிலை வென்று

முரசுங் குடையுங் கலனுங்கொண்

டுசைசால் சிறப்பி னடுகளம் வேட்டுத்

துகடர் மகளி ரிரங்கத் துப்பறுத்துத்

தகடு ரெறிந்து நொச்சிதந் தெய்திய

அருந்திற் றொள்ளிசைப் பெருஞ்சேர லிரும்பொறையை

மறுவில் வாய்மொழி யரிசில்கிழார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு.

அவைதாம்: குறுந்தாண்டூயில், உருத்தெழு வெள்ளம், நிறந்திகழ் பாசிகை, நலம்பெறுதிருமணி, திஞ்சேற்றியாணர், பாசிதறிருக்கை, வென்றாடுதுணங்கை, பிறழ்நோக்கியவர், நிறம்படுகுருதி, புண்ணு டையெறுழ்த்தோள். இவைபாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்ற பரிசில்: தானும் கோயிலாளும் புறம்போந்துநின்று கோயிலுள்ளவெல்லாம் கொண்மினென்று காணம் ஒன்பது நூறு யிரத்தொடு அரசுகட்டிற் கொடுப்ப அவர் யான் இரப்ப இதனை ஆள்கவென்று அமைச் சுப்பூண்டார்.

தகடுரெறிந்த பெருஞ்சேரலிரும்பொறை பதினேழியாண்டு வீற்றி ருந்தான்.

எட்டாம்பத்து முற்றிற்று.

ஒன்பதாம் பத்து.

- (அக.) உலகம் புரக்கு முருகெழு சிறப்பின்
வண்ணக் கருவிய வளங்கெழு கமஞ்சு
 லகளிநு விசம்பி னதிர்சினஞ் சிறந்து
 கடுஞ்சிலை கழறி விசும்படையூ ரிவந்து
- ௫ காலை யிசைக்கும் பொழுதொடு புலம்புகொளக்
 களிறுபாய்ந் தியலக் கடுமா தாங்க விடத்திழ்
 வொளிறுகொடி துடங்கத் தோத்திரிந்து கொட்ப
 வாசுபுறத் திறுப்பினு மதிர்விந் திரிந்து
 வாயில் கொள்ளா மைந்தினர் வயவர்
- ௧௦ மாயிருங் கங்குலும் விழுத்தொடி சுடர்வரத்
 தோள்பிணி மீகையர் புகல்சிறந்து நானு
 முடிதல் வேட்கையர் செடிய பொழியூ-க்
 கெடாஅ நல்லிசைத் தங்குடி நிறுபா
ரிடாஅ வேணி வியலறைக் கொட்ப ௮
- ௧௫ நாடடிப் படுத்தலிற் கொள்ளை மாற்றி
 யழல்வினை யமைந்த நிழல்விடு கட்டி பெண்ணி
 கட்டளை வலிப்பநின் ருளை யுதவி
 வேறுபுலத் திறுத்த வெல்போ ரண்ணன்
 முழவி னமைந்த பெரும்பழ மிசைந்து
- ௨௦ சாறயர்ந் தன்ன காரணி யாணர்த்
 தூம்பகம் பழுனிய தீம்பிழி மாந்திக்
 கார்தளங் கண்ணிச் செழுங்குடிச் செல்வர்
 கலிமகிழ் மேவல ரிவலர்க் கியுஞ் விடும்பு
 சுரும்பார் சோலைப் பெரும்பெயற் கொல்லிப்
- ௨௫ பெருவாய் மலரொடு பசும்பிடி மகிழ்ந்து
 மின்னுமிழ்ந் தன்ன சுடரிழை யாயத்துத்
 தன்னிறங் கார்த வண்டுபடு துப்பி
 னொடுங்கி ரோதி யொண்ணுத லணிகொளக்
 கொடுங்குழைக் கமர்த்த ரோக்கி னயவரப்

௩௦ பெருந்தகைக் கமர்ந்த மென்சொற் றிருமுதத்து
மாணிழை யரிவைக் காணிய வொருநாட்
பூண்க டாளரின் புரவி நெடுந்தேர் அனாசு
முனைகை விட்டு முன்னிலைச் செல்லாது போர்
துவெதிர்த்து பெறுஅத் தாவின் மள்ளரொடு வாகி
௩௧ தொன்மருங் கறுத்த லஞ்சி யரண்கொண்டு
துஞ்சா வேந்தருந் துஞ்சுக
விருந்து மாக நின்பெருந் தோட்கே.

துறை - முல்லை.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்.

துகீத - செந்தூகீத.

பெயர் - (௧௬) நீழல்விகுட்டி.

உ. கமஞ்சுல் - மேகங்கள் ; நிறைந்த குலுடைமையின், மேகங்
கள் கமஞ்சுலெனப்பட்டன.

ச. சிலையொடுகழறியென ஒடு விரிக்க; சிலை - முழங்குதல். கழறல் -
இடித்தல். நிவந்து விசம்பு அடையுவுவென மாறிக்கூட்டுக; விசம்படைதல் -
மலையிலேபடிந்தவை எழுந்து விசம்பை அடைதல்.

ரு. காலை இசைக்கும் பொழுதொடு புலம்புகொளவென்றது மேகங்
கள் கார்காலத்தை அறிவிக்கின்ற பருவத்தானே வருத்தம் கொள்ளாநிற்க
வென்றவாறு.

(ரு) புலம்புகொள (சு) வயவர் (௧௪) வியலறைக்கொட்பவென
முடிக்க.

கூ. வாயில் கொள்ளா மைந்தினரென்றது தமக்குக் காவலடைத்த
இடங்களைச் சென்று கைக்கொள்ளா வலியினையுடையவரென்றவாறு.

ஈண்டு வாயில் - இடம்.

௧௦. மா இருங்கங்குலென்றது மிகவும் கரிய இராவென்றவாறு.

(௧௦) கங்குலினும் (௧௪) கொட்பவென முடிக்க.

௧௧. தோள் பிணி மீ கையரென்றது குளிராலே தோளைப்பிணித்த
அத்தோள்மீது உளவாகிய கைகளையுடையாரென்றவாறு.

௧௨. முடிதல்வேட்கையரென்றது தாம் எடுத்துக்கொண்ட போர்
முடிதலிலே வேட்கையையுடையாரென்றவாறு.

௧௩. நாடு அடிப்படுத்தலிற் கொள்ளை மாற்றியென்றது நாட்டை
அடிப்படுத்தினபடியாலே அடிப்படுத்தும் காலத்து உண்டாய்ச்சென்ற
கொள்ளையை மாற்றியென்றவாறு.

கசு. அழல்வினையமைதல் - ஓட்டறுதல்.

இவ்வடைச்சிறப்பானே, இதற்கு 'நீழல்விகேட்டி' என்று பெயராயிற்று.

கஎ. கட்டளைவலித்தல் - இன்றார் இன்னதனைப்பெறுகவென்று தரங்களை நிச்சயித்தல். தானைக்குதவியென விரிக்க.

(உ0) சாறு அயர்ந்தன்ன (உக) தீம்பிழியென முடித்து விழாக் கொண்டாடினாலொத்த இனிய மதுவெனவுணாக்க.

(உ0) காரணி யாணர்த் (உக) தூம்பென்றது கருமையைப்பொருந்தின அழகிய மூங்கிற்குழாயென்றவாறு.

உரு. பெருவாய்மலர் - இருவாட்சி. பசும்பிழ - பச்சிலை. மகிழ்ந்து - விரும்பிச்சூடியென்றவாறு.

உசு. மின் உமிழ்ந்தன்ன சுடர் இழையென்றது மேகம் மின்களை உமிழ்ந்தாற்போன்ற சுடர்களுையுடைய இழையென்றவாறு.

(கக) முனை கைவிட்டு முன்னிலைச்செல்லாது (கசு) துஞ்சாவென முடித்து, நின்றோடு போர்செய்கையைக்கைவிட்டு நின்முன்னேவந்து வழிபட்டுநிற்றலைச் செய்யமாட்டாமையால் துஞ்சாதவெனவுணாக்க.

கசு. தூ எதிர்த்து பெருஅத் தா இல் மள்ளரொடென்றது முன்பு நின்வலியோடெதிர்த்துப் பின் எதிர்க்கப்பெருத வலியில்லாத மள்ளரொடென்றவாறு.

(கசு) மள்ளரொடு (கசு) துஞ்சாவெனமுடிக்க.

(கசு) அண்ணல், (கக) நின் அரிவைகாணிய (கஉ.) நின்தேர் (கக) ஒருநாட் (கஉ) புரவியுண்பதாகவேண்டும்; அதுதான் நின் அரிவைக்கே உடலாகவேண்டிவதில்லை; அதனானே (கசு) துஞ்சாவேந்தரும் துஞ்சுவார்களாகவேண்டும்; அதுதான் நின் (கஎ) பெருந்தோட்கு விருந்துமாகவேண்டும்; இவ்வாறு இரண்டொருகாரியமாக இதனைச் செய்கவென வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற்சொல்லியது, காமவேட்கையிற்செல்லாத அவன் வென்றி வேட்கைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

இஃது அவனரிவை கற்பமுல்லையைப்பற்றி வந்தமையால், துறை முல்லையாயிற்று.

(பீ - ம்.) எ. துடங்கல.

கஉ. புனைவினைநெடுந்தேர்.

உஉ. காந்தக்கண்ணி.

கசு. தூவின்மள்ளரொடு.

உஎ. வண்டுபடுகதுப்பின்.

(க)

(அஉ.) பகைபெரு மையிற் ரெய்வஞ் செய்ப

வாரிறை யஞ்சா வெருவரு கட்டேர்ப்

பல்கொடி துடங்கு முன்பிற் செறுநர்

செல்சுமந் தொலைத்த வினைநவில் யானை

டு கடாஅம் வார்த்து கடுஞ்சினம் பொத்தி

வண்டுபடு சென்னிய பிடிபுணர் தியல ரிய

மறவர் மறல மாப்படை யறுப்பத் மறலுடை

தேர்கொடி துடங்கத் தோல்புடை யார்ப்பக் கடுஞ்சினம்

காடுகை காய்த்திய நீடுநா ளிருக்கை

க0 யின்ன வைகல் பன்னு ளாகப்

பாடிக் காண்கு வந்திசிற்பெருபு:

பாடுநர், கொளக்கொளக் குறையாச் செல்வத்துச் செற்றோர் பகை

கொலக்கொலக் குறையாத் தானைச் சான்றோர்

வண்மையுஞ் செம்மையுஞ் சால்பு மறனும்

கரு புகன்றுபுகழ்த் தசையா நல்லிசை

நிலந்தரு திருவி னெடியோய் நின்னே.

துறை - காட்சிவாழ்த்து.

வண்ணம் - ஒழிதவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.

தூத்த - செந்நூக்கு.

பெயர் - (சு) வினைநவில்யானை.

க. பகை பெருமையின் தெய்வம் செப்பவென்றது நின்மனத்து அவரோடு பகைத்தன்மை பெரிதாகையானே நிற்பகைவர் நின்னையஞ்சித் தாம்தாம் வழிபடும்தெய்வத்தைத் தத்தமக்குக் காவலென்று சொல்லவென்ற வாறு.

(க) செப்ப (உ) அஞ்சாவென முடிக்க.

உ. ஆர் இறை அஞ்சாக் கட்டுரென்றது வீரர் அரிதாக இறுத்தலை யஞ்சாத பாசறையென்றவாறு.

(ங) பல்கொடி துடங்கும் (ச) யானையென முடிக்க.

ச. வினை நவில் யானையென்றது முன்பே போர்செய்துபழகின யானையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானும், முன்னின்ற அடைச்சிறப்பானும் இதற்கு 'வினை நவில்யானை' என்று பெயராயிற்று.

(க) பிடி புணர்ந்து இயல்வென்றது (ச) அவ்வினைநவில்யானை (டு) கடாம்வார்த்து கடுஞ்சினம்பொத்தி அச்சினத்திற்கேற்பப் போர்பெறாமையிற் பாகர் அதன்சினத்தை அளவுபடுத்தற்குப் பிடியைப்புணர்க்கையான், அப்பிடியொடுபுணர்ந்தும் போர்வேட்டுத் திரியவென்றவாறு.

எ. மாப் படை உறுப்பவென்றது இன்னபொழுது போர்நிகழுமென்று அறியாமையின், குதிகைகள் கலனைகட்டி நிற்கவென்றவாறு.

மாவைப் படையுறுப்பவெனவிரித்தலுமாம்.

அ. தேர் கொடி துடங்கவென்றது தேர் போர்குறித்துப் பண்ணி நின்று கொடி துடங்கவென்றவாறு.

தோல் புடை ஆர்ப்பவென்றது தோல்களும் முன்சொன்னவற்றின் புடைகளிலே போர்குறித்த நாளிடத்து ஆர்ப்பவென்றவாறு.

(சு) இயல (எ) மறல உறுப்ப (அ) துடங்க ஆர்ப்பவென்னும் ஐந்தினையும் (க௦) பன்னாளாகவென்னும் வினையொடுமுடிக்க.

கூ. காடு கைகாய்த்தியவென்றது பாசறையிருக்கின்றநாள் குளிர் நாளாகையால், விறகெல்லாமுறித்துத் தீக்காய்ந்தவென்றவாறு.

காட்டையென இரண்டாவதனைவிரித்து அதனைக் காய்த்தியவென்பதனுட் போந்த பொருண்மையொடு முடிக்க.

கூ-க௦. நீநொளிருக்கையையுடைய இன்னவைகலென இரண்டாவது விரிக்க.

க௦. இன்னவைகலென்றது இப்பெற்றியையுடைய பாசறையிருக்கின்ற நாட்களென்றவாறு.

கஉ-கஃ. செற்றோர் கொலக் கொலக் குறையாத் தானையென்றது பகைவர் போருட் கொல்லக்கொல்லக் குறைபடாத தானையென்று அதன் பெருமைகூறியவாறு.

கரு. புகன்று புகழ்ந்தென்பதனைப் புகன்றுபுகழ்வெனத் திரிக்க. அசையாநல்லிசை - கெடாநல்லிசை.

புகழ்க்காரணமாகிய (கஉ) வண்மைமுதலியகுணங்களைச் (கஃ) சான்றோர் (கரு) புகன்றுபுகழ்கையாலே கெடாதுநின்ற நல்லபுகழெனக் கொள்க.

(கஃ) நெடியோய், (கக) பெரும, (உ) கட்டுரிடத்தே (கூ) நீநொளிருக்கை (க௦) இன்னவைகல்தான் பன்னாளானபடியானே (கஃ) நின்னைப் (கக) பாழக் காண்குவந்தேனெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பீ - மீ.) ன. முன்பிறச்செல்வர்.

(உ)

(அரு.) கார்மழை முன்பிற கைபரிந் தெழுதரும்

வான்பறைக் குருகி னெடுவரி பொற்பக்

கொல்களிறு மிடைந்த பஃரோற் றெழுதியொடு

செடுந்தேர் துடங்குகொடி பகிர்வரப் பொலிந்து

டு செலவுபெரி தினிதுகிற் காணு மோர்க்கே

யின்னா தம்மவது தூனே பன்மா
நாடுகெட வெருக்கி நன்கலந் தருஉநின்
போரருங் கடுஞ்சின மெதிர்து
மாறுகொள் வேந்தர் பாசறை யோர்க்கே.

துறை - தும்பையரவம்.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்.

நூக்த - செந்தூக்த.

பெயர் - (ந) பஃறேற்றேழி.

க. கைபரிதல் - ஒழுங்குசூலைதல்.

மழைக்கு ஒப்பாகியயானைகளோடு (க) தோல்களையும் ஒப்பித்துப் பெரியவாகக் கூறியசிறப்பான், இதற்கு 'பஃறேற்றேழி' என்று பெயராயிற்று.

சு. பன்மாவென்றது பலபடியென்றவாறு.

எ. எருக்கல் - அழித்தல்.

(ரு) நின்னைக்காண்பார்க்கு நன்படைசெல்கின்றசெலவு (க) மழைக்குழாத்தின்முன்பே ஓரொருகால் ஒழுங்குசூலைத்துசெல்லும் கொக்கொழுங்குபோலக் (க) களிறுமிடைந்த பஃறேற்றுகடுகின் தொகுதியொடு (ச) தேர்களின் துடங்குகொடி விளங்காநிற்பப் பொலிவுபெற்றுப் (ரு) பெருக இனிது; அவ்வாறு அன்புறுவாரையொழிய (சு) அதுதான் இன்னாது, யார்க்கெனின், (க) மாறுகொள்வேந்தர் பாசறையோர்க்கென வினைமுடிவுசெய்க. இதனாற்சொல்லியது, அவன்படைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்) உ. போர்ப்ப.

சு-எ. பன்மா, னாடு.

சு. அம்மதானே.

(க)

(அச.) | எடுத்தே றேய கடிப்புடை யதிரும் யருத்
போர்ப்புறு முரசங் கண்ணதிரந் தாங்குக்
கார்மழை முழக்கினும் வெளில்பிணி நீவி
துதலணந் தெழுதருந் தொழினவில் யானைப்
ரு பார்வற் பாசறைத் தருஉம் பல்வேற்
பூழியர் கோவே பொலந்தேர்ப் பொறைய
மன்பதை சவட்டுங் கூற்ற முன்ப
கொடிதுடங் காரெயி லெண்ணுவாம் பறியா
பன்மா பரந்தபுல பொன்றென் றெண்ணாது
க0 வலியை யாதனந் கறிந்தன ராயினும்

வார்முகின் முழக்கின் மழகளிறு மிகிஇத்தன்
கான்முனை மூங்கிற் கவர்களை நோல
வுய்தல்யா வதுநின் னுடற்றி யோரே
வணங்க லறியா ருடன்றெழுந் துணைஇப் பெயர்ந்து
கரு போர்ப்புறு தண்ணுமை யார்ப்பெழுந்து நுவல
நோய்த்தொழின் மலைந்த வேலின் டழுவத்து பவப்பின்
பேரெக்கம் முனைபுகல் புகல்வின் மாறு மைந்தரோ விடுபட்ட
ருமெறி வலாயிற் களிறுகிலஞ் சேரக்
காஞ்சி சான்ற செருப்பல செய்துவின்
உரு குவவுக்குரை யிருக்கை யினிதுகண் டிருமே
காலை மாரி பெய்ததொழி லாற்றி
விண்டு முன்னிய புயனெடுங் காலைக் கட்டி
கல்சேர்பு மாமழை தலைஇப் பெயர்
பல்குரற் புள்ளி னெலியெழுந் தாங்கே.

துறை - வாகை.

வண்ணமும் தூகீதும் அது.

பெயர் - (சு) தோழிவல்லியாளை.

(க) எடுத்தேறு ஏலிய (உ) முரசுமென முடிக்க.

(க) கடிப்பென்பது கடியெனக் கடைக்குறைந்தது. புடையானென உருபுவிடுக்க.

க. முழக்கினுமென்ற உம்மை முரசினது கண்ணின் அதிர்ச்சி யிலேயன்றி அதனொடொத்த மழைமுழக்கினுமென * எச்சவும்மை.

ச. தொழில் நவில் யாளையென்றது போர்க்குரியயாளையென்று எல்லாராலும் சொல்லப்படுகின்ற யாளையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானும், முன்னின்ற அடைச்சிறப்பானும் இதற்கு 'தோழி வல்லியாளை' என்று பெயராயிற்று.

ரு. பார்வற்பாசறை (ச) யாளை (ரு) தருமென மாறிக்கூட்டி மாற்றாதுகாவற்பாசறையிற் புக்கு அவ் யாளைகளைக் கொண்டுபோது மென்றவாறு.

எ. சவட்டுதல் - உருவழித்தல்.

க. பரந்தனவென்பது பரந்தவெனநின்றது.

கஉ. கவர்தல் - அகப்படுத்தல்.

* சிறப்பும்மையென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

(கஉ) முளை மூங்கிற் (கக) களிற்று (கஉ) கால் கவர் கிளைபோல (கங) நின்உடற்றியோர் உய்தலயாவதென மாறிக்கூட்டி, முளையானமூங்கி லிற் களிற்று காலால் அகப்படுத்தப்பட்டகிளை உய்யாதன்றே; அஃது அழிந் தாற்போல நின்னை உடற்றியோர் உய்தல் கூடாதெனவுணாக்க.

கரு. துவலவென்றது படையெயுற்றுப் போர்செய்க வென்று சொல்லவென்றவாறு.

கசு. நோய்த் தொழில் மலைந்தவென்றது நோய்த்தொழிலாகிய போனா ஏறட்டுக்கொண்டவென்றவாறு.

வேலீண்டடூவமென்றது, மாற்றார்படைப்பரப்பினை.

கசு. காஞ்சிசான்றவென்றது நிலையாமையமைந்தவென்றவாறு.

உ௦. குவவு - படைக்குழாம். குரைத்தல் - ஆரவாரித்தல்.

(கசு) செருப்பலசெய்து (உ௦) குரைத்தவெனமுடிக்க.

(உக) காலேமாரியென்றது மாரியிற்பெய்யும் பெயலினை.

தொழிலாற்றியென்றது உழவுத்தொழின்முதலாய தொழில்களைச் செய்வித்தென்றவாறு.

(உங) கல் சேர்பு மாமழை தலைஇயென்றது (உக) பண்டு ஒருகாலம் பெய்து ஆற்றி (உஉ) வரைக்கட்போயின்புயல் நெடுங்காலம்பெய்யாத நிலைமைக்கண்ணே பின்பு பெய்வதாகக் கல்லைச்சேர்ந்து மழைபெய்யவென்ற வாறு.

தலைஇயென்பதனைத் தலையவெனத்திரிக்க.

(க) பூழியர்கோவே, பொறைய, (எ) முன்ப, (ங) பகைப்புலத்து (அ) ஆரெயில்கள் எண்ணுவரம்பறியா; (சு) பன்மா பரந்தன; ஆகையால், பகைப்புலம் நமக்கு வெலற்குஅரியதொன்றென்று எண்ணுது (க௦) நீ ஆண்டு வல்லுநையானபடியை முன்பு அறியாது (கங) நின்னைஉடற்றியோர் இன்று போர்செய்துஅதனை (க௦) அறிந்தாராயினும் அவர் நின்னோடு (கசு) உட ன்று எழுந்து உடைஇ அதனையே பின்னும் அறிவதல்லது நின்னை வணங்கல் அறிகின்றிலர்; இனி அவர் (கஉ) முளைமூங்கிலிற் கால்கவர்கிளைபோல அழிவ தல்லது (கங) உய்யவுங்கருதுவது யாவது? (உஉ) நெடுங்காலம்பெய்யாத (உங) மழை பெய்தவழிப் (உச) பலகுரலையுடைய புள்ளின் ஒலியெழுந்தாற் போல, நெடுங்காலம் போர்செய்யாதுநின்று (கங) அவ்வுடற்றியோர் (கசு) வேலீண்டு அழுவத்துச் (கசு) சான்ற செருப்பலசெய்து நின் (உ௦) பல படைக்குழாம் ஆரவாரிக்கின்றஇருப்பினை யாம் இனி துகண்டேமென மாறிக்கூட்டிவினைமுடிவுசெய்க.

(கசு) 'உடன்றெழுந் துடைஇ வணங்கலறியார்' என்பது (க௦) 'அறிந்தனராயினும்' என்பதன்பின் நிற்கவேண்டுதலின், மாறாயிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) கூ. புலமென்றெண்ணுது. (சு)

(அரு.) நன்மரந் துவன்றிய நாடுபல தரீஇப்

பொன்னவிர் புனைசெய லிலங்கும் பெரும்பூ

ணைனாப் பூட்கைச் சென்னியர் பெருமா

னிட்ட வெள்வேன் முத்தைத் தம்மென

பிற்முது முன்றினை முதல்வர் போல நின்று

திஞ்சனை நிலைய திருமா மருங்கிற்

கோடுபல விரிந்த நாடுகா ணெடுவனாச்

சூடா நறவி னுண்மகிழ்நுக்கை

யரசவை பணிய வறம்புரிந்து வயங்கிய

க0 மறம்புரி கொள்கை வயங்குசெந் நாவி

னுவலை கூராக் கவலையி னென்கி னுட்படை

னனவிந் பாடிய நல்லிசைக்

கபிலன் பெற்ற வூரினும் பலவே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூகீதும் அது.

பெயர் - (எ) நாடுகாணெடுவனா.

கூ. ஒன்றாப் பூட்கை - பிறர்க்கு அப்படிச்செய்யப் பொருந்தாத மேற்கோள். சென்னியர்பெருமானையென்பதனுள், இரண்டாவது விகாசத்தாற் றொக்கது.

சு. முத்தைத் தம்மென - முன்னேதம்மினென; முந்தை - முத்தையென வலித்தது.

(ரு) முதல்வர்போல (கூ) அறம்புரிந்துவயங்கியவென முடிக்க.

கூ - க0. அறம்புரிந்துவயங்கிய கொள்கையென்னுது மறம்புரியென்றது; அறத்திற்கு இடையிடெடவருவழி அதனைக்காத்தற்கு அவ்வறக் கொள்கை மறத்தொடுபொருந்துமென்றற்கு.

எ. நாடுகாண் நெடுவனாயென்றது தன்மேல்ஏறி நாட்டைக்கண்டு இன்புறுதற்கு ஏதுவாகிய ஒக்கமுடைய மலையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'நாடுகாணெடுவனா' என்று பெயராயிற்று.

சு. சூடாநறவு - மதுவிற்கு வெளிப்படை.

க0. கொள்கையைப் (கஉ) பாடியவென இரண்டாவது விரித்து முடிக்க.

(கஉ) நனவிற்பாடியவென்றது (க௦) வயங்கிய செந்நாவினனும்
(கக) உவலைகூராக் கவலையிஸ்நெஞ்சினனும் மெய்ம்மையாற்பாடிய வென்ற
வாறு.

கங. கபிலனென்ற தொடைக்கேற்ப நவிலப்பாடியவென்பதூஉம்
பாடம்.

இளஞ்சேரலிரும்பொறை (ங) சென்னியர்பெருமானுடைய (க) நாடு
கல்பலவற்றையும் எமக்குக் கொண்டுதந்து (ங) அச்சென்னியர்பெருமானை
(ச) எம்முன்னே பிடித்துக்கொண்டெவந்துதம்மினெனத் தம்படைத்தலைவரை
ஏவச்சென்னியர்பெருமான்படையாளர் பொருது தோற்றுப் (ச) போகட்ட
வெள்வேல் செல்வக்கடுங்கோவாழியாதனென்பவன் (எ) நாடுகாணெடு
வரையின் (அ) நாண்மகிழிருக்கைக்கண்ணே (ரு) தன்முன்திணைமுதல்வரைப்
போல (க) அரசவைபணிய அறம்புரிந்துவயங்கிய (க௦) மறம்புரிகொள்கை
யைப் (கஉ) பாடின (கங) கபிலன்பெற்றஊரினும் பலவென மாறிக்கூட்டி
வினைமுடிவுசெய்க.

சென்னியர்பெருமானைத் தம்மென மாறவேண்டுதலின், மாறாயிற்று.

இனிப் பிறவாறு மாறிப் பொருளுரைப்பாருமுளர்.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் முன்னோருடைய கொடைச்சிறப்
பொடுபடுத்து அவன் வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று. (ரு)

(அகங்.) உறலுறு குருதிச் செருக்களம் புலவக்

கொன்றமர்க் கடந்த வெந்திறற் றடக்கை

வென்வேற் பொறைய நென்றலின் வெருவர

வெப்புடை யாடேஉச் செத்தனென் மன்யா

ரு நல்லிசை நிலைய நனந்தலை யுலகத்

தில்லோர் புன்கண் டர நல்கு

நாடல் சான்ற நயனுடை நெஞ்சிற்

பாடுநர் புரவல னாடுநடை யண்ணல்

கழைநிலை பெறுஅக் குட்டத் தாயினும்

க௦ புனல்பாய் மகளி ராட வொழிந்த

பொன்செய் பூங்குழை மீமிசைத் தோன்றுஞ்

சாந்துவரு வானி ரீரினுந்

தீந்தண் சாயலன் மன்ற தானே.

இதுவும்அது.

பெயுர் - (உ) வெந்திறற்றடக்கை

க. உறலுறுகுருதியென்றது நிலத்திலே உறுதன்மிக்க குருதியென்றவாறு.

(க) 'உறலுறு' என்பதுமுதலாக முன்னின்ற அடைச்சிறப்பான் இதற்கு (உ) 'வேந்திறற்றடக்கை' என்று பெயராயிற்று.

ரு. நிலையென்றது ஈண்டு வினையெச்சம்.

கஉ. வருவானியென்றது வினைத்தொகை. வானியென்பது ஓர் யாறு.

இளஞ்சேரலிரும்பொறையை எல்லாரும் (க) வெருவரச் (க) செருக்களம்புலவக் (உ) கொன்றமர்க்கடந்த தடக்கைப் (க) பொறையெனன்று சொல்லுகையாலே, (ச) யான் அவனை வெப்பமுடையானொருமகனென்று முன்புகருதினேன்; அஃது இப்பொழுது கழிந்தது; அப்பொறையாகிய (அ) பாடுநர்புரவலன், ஆடுநடையண்ணல் யான் தன்னொடு கலந்திருந்தவழித் தன்னாட்டு (கஉ) வானியென்னும் யாற்றுநீரினும் (கக) சாயலறையிருந்தான்றானெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் வன்மைமென்மைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) உ. அமர்கடந்த.

(௫)

(அஎ.) சேன்மோ பாடினி நன்கலம் பெறுகுவை

சாந்தம் பூழிலொடு பொங்குநாசு சுமந்து

தெண்கடன் முன்னிய வெண்டலைச் செம்புன

லொய்யு நீர்வழிக் கரும்பினும்

பல்வேற் பொறையன் வல்லனா லளியே.

துறை - விறலியாற்றுப்படை.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (க) வெண்டலைச்செம்புனல்.

உ. பூழில் - அகில்.

ரு. முன்னியவென்றது ஈண்டுப் பெயரெச்சம்.

ரு. வெண்டலைச் செம்புனலென முரண்படக்கூறியவாற்றானும்,

முன்னின்ற அடைச்சிறப்பானும் இதற்கு 'வெண்டலைச்செம்புனல்' என்று பெயராயிற்று.

செம்புனலென்றது செம்புனலையுடைய யாற்றினை.

ச. நீர்வழியெய்யும் கரும்பெனக்கூட்டி நீரிடத்துச்செலுத்துங் கரும்பென்க.

கரும்பென்றது, கருப்பந்தெப்பத்தினை.

(ரு) பல்வேற்பொறையன் (க) வெண்டலைச்செம்புனலையுடைய
யாற்றிற் (ச) செலுத்தும் கருப்பம்புணையினும் (ரு) அளித்தல்வல்லன்; ஆத
லால், அவன்பாலே (க) பாடினீ, செல்; செல்லின், நன்கலம் பெறுகுவை
யெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் அருட்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(அடி.) வையக மலர்ந்த தொழின்முறை யொழியாது

கடவுட் பெயரிய கானமொடு கல்லுயர்ந்து

தெண்கடல் வளைஇய மலர்தலை யுலகத்துத்

தம்பெயர் போகிய வொன்றார் தேயத்

ரு துளங்கிருங் குட்டந் தொலைய வேலித்

டணங்குடைக் கடம்பின் முழுமுத றடிந்து

பொருமுர ணெய்திய கழுவுள் புறம்பெற்று

நாம மன்னர் துணிய நூறிக்

கால்வல் புரவி யண்ட ரோட்டிச் சூழார்

க0 சுடர்வீ வாகை நன்னற் றேய்த்துக்

குருதி விதிர்த்த குவவுச்சோற்றுக் குன்றே

மருகெழு மரபி னயிரை பரைஇ

வேந்தரும் வேளிரும் பின்வந்து பணியக்

கொற்ற மெய்திய பெரியோர் மருக

கரு வியலுனை யரிமான் மறங்கெழு குருசில்

விரவுப்பனை முழங்கு நிராதோல் வரைப்பி

னூரவுக்களிற்று வெல்கொடி துடங்கும் பாசறை

யாரொயி லலைத்த கல்கால் கவனை

நாரரி நறவிற் கொங்கர் கோவே

உ0 யுடலுநர்த் தபுத்த பொலந்தோர்க் குருசில்

வளை கடன் முழவிற் றெண்டியோர் பொருந

நீநீடு வாழிய பெரும நின்வயிற்

றுவைத்த தும்பை நனவுற்று வினவு

மாற்றருந் தெய்வத்துக் கூட்ட முன்னிய

உரு புணன்மலி பேரியா றிழிதந் தாங்கு

வருநர் வரையாச் செழுப்பம் றுரங்

கொளக்கொளக் குறையாது தலைத்தலைச் சிறப்பு

வோவத் தன்ன வருகெழு நெடுகர்ப்
பாவை யன்ன மகளிர் நாப்பட்

௩௦ புகன்ற மாண்பொறிப் பொலிந்த சார்தமொடு
தண்கமழ் கோதை சூடிப் பூண்சுமந்து
திருவிற் குலைஇத் திருமணி புறையு ளு ல லி
முருகெழு கருவிய பெருமழை சேர்ந்து
வேங்கை விரிந்து விசும்புறு சேட்சிமை

௩௫ யருவி யருவரை யன்ன மார்பிற்
சேணறு நல்லிசைச் சேயிழை கணவ
மாகஞ் சுடர மாவிகம் புகக்கு
ஞாயிறு போல விளங்குதி பன்ன
ளீங்குக் காண்கு வந்தனென் யானே

௪௦ புறுகா லெடுத்த வோங்குவரற் புணரி
நுண்மண லடைகரை யுடைதருந்
தண்கடற் படப்பை நாடுகிழ வோயே. ப க் க ம்

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் நாகீதும் அது.

பெயர் - (௧௮) கல்கால்கவணை.

௧. வையகம் மலர்ந்த தொழிலென்றது வையகத்திற்பர்ந்த அரசர் தொழிலென்றவாறு.

(௧) தொழின்முறைஒழியாது (௧௪) கொற்றமெய்தியவென முடிக்க.

௨. கடவுட் பெயரிய கானமென்றது, விந்தாடவியை. கடவுளென்றது, ஆண்டு உறையும் கொற்றவையினை. கடவுளினென விரிக்க. கல்லயரவெனத் திரிக்க.

௧௨. அயிரையென்றது, அயிராமலையுறையும் கொற்றவையினை.

௧௮. கல்கால்கவணையென்றது கற்களைக் கான்றூற்போல இடையறாமல்விடும் கவணென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'கல்கால்கவணை' என்று பெயராயிற்று.

௨௩. துவைத்ததும்பையென்றது எல்லாராலும் புகழ்ந்துசொல்லப்பட்ட தும்பைப்போரென்றவாறு.

(௨௩) நனவுற்றுவினவும் (௨௪) தெய்வமென்றது அத்தும்பைப் போலா நினக்கு வென்றிதருதற்கு மெய்ம்மையுற்றுவினவும் கொற்றவையென்றவாறு.

(உச) தெய்வத்துக் கூட்டமுன்னிய (உரு) யாமென்றது அத்தெய்வம் கூடியுறைதலையுடைய அயினாமலையைத் தலையாகக்கொண்டு ஒழுகப்பட்ட யாமென்றவாறு.

தெய்வம் கூடியுறைதலையுடைய அயினா தெய்வத்துக் கூட்டமெனப்பட்டது.

உரு. இழிந்தாங்கென்றது அவ்வியாறு மலையினின்று இழிந்தாற்போலவென்றவாறு.

(உஎ) சிறப்ப (கஅ) விளங்குதியெனமுடிக்க.

க௦. பொறியென்றது உத்தம இலக்கணங்களை. பொறியொடு சாந்தமொடுவென ஒடுவை இரண்டற்கும் கூட்டியுரைக்க. ஒடு - வேறுவினையொடு.

(கக) கோதையென்றது, முத்தாரத்தினை.

(கக) குடிச் சமந்தென்னும் வினையெச்சங்களை (கரு) வரையன்னவென்பதனுள், அன்னவென்பதனொடு முடிக்க.

(கஉ) விற்குலைஇ (கச) வேங்கை விரிந்தென்னும்வினையெச்சங்களைத் திரித்து வில்குலவ வேங்கைவிரியத் (கஉ) திருமணிபுரையும் (கக) உருகெழுக்கருவிய பெருமழைசேர்ந்து (கச) விசம்புறு சேட்சிமை (கரு) அருவியருவவாயென மாறிக்கூட்டி, இதனைக் குறைவுநிலையுமையில் வழுவமையாகிப்பொறிக்கு வேங்கைப்பூ உவமமாகவும் கோதைக்குத் திருவில் உவமமாகவும் பூணிற்கு அருவி உவமமாகவும் சாந்திற்கு உவமமில்லையாகவுமுரைக்க. இவ்வாறு இடர்ப்படாது வாளாதுமலையையுரைப்பினும் அமையும்.

கஅ. விளங்குதியென்பது ஈண்டு முன்னிலையேவல்.

ச௦. உறுகால் எடுத்த புணரியெனக்கூட்டுக.

(கச) பெரியோர் மருக, (கரு) மறங்கெழுகருசில், (கக) கொங்கர் கோவே, (உ௦) பொலந்தோர்க்குருசில், (உக) தொண்டியோர்பொருந், (உஉ) பெரும, (கக) ம்சயிழைகணவ, (சஉ) நாடுகிழுவோய், (கக) ஈங்கு நிற்காண்கு வந்தேன்; (உஉ) நீ நீவொழ்வாயாக, (உக) பலதாரம் (உஎ) கொளக் கொளக்குறையாமல் சிறப்ப (உக) மகளிர்நாப்பட் (கஅ) பன்னாள் ஞாயிறு போல விளங்குவாயெனமாறிக்கூட்டி. வினையெச்சம்.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் கொடைச்சிறப்பும் காமவிற்பச்சிறப்பும் உடன்கூறி வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) உஎ. சிறந்து.

(அ)

(அக.) வாணம் பொழுதொடு சுரப்பக் கானந்

தோடுறு மடமா நேறுபுணர்ந் தியலப் தொகுதி

புள்ளு மிஞிறு மாச்சினை யார்ப்பப்

பழனுங் கிழங்கு மிசையற வறியாது

ரு பல்லா னன்னினை புல்லுந் துகைப்

பயங்கடை யறியா வளங்கெழு சிறப்பிற்

பெரும்பல் யாணர்க் கூலங் கெழும்

நன்பல் லாழி நடுவுநின் றெழுதப் பட்டிநீர்

பல்வே லிரும்பொறை நின்கோல் செம்மையி

க0 னுளி னுளி னுடுதொழு தேத்த

வுயர்நிலை யுலகத் துயர்ந்தோர் பரவ

வரசியல் பிழையாது செருமேந் தோன்றி

நோயிலை யாகியர் நீயே நின்மாட்

ட்டங்கிய நெஞ்சம் புகர்படு பறியாது

கரு கனவினும் பிரியா வுறையுளொடு தண்ணெனத்

நகர நீரிய துவராக் கூந்தல்

வதுவை மகளிர் நோக்கினர் பெயர்ந்து

வாழ்நா ளறியும் வயங்குசுடர் நோக்கத்து

நீனொடு புரையுங் கற்பின்

உ0 வாணுத லரிவையொடு காண்வரப் பொலிந்தே.

துறை - காவனிழல்லை.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பேயர் - (கசு) துவராக்கூந்தல்.

ச. மிசை அறவு அறியாமலெனத் திரிக்க.

அ. நடுவென்றது, நடுவுநிலைமையை.

கஉ. பிழையாமலெனத் திரிக்க.

கசு. துவராக்கூந்தலென்றது எப்பொழுதும் தகரமுதலியன நீவு கையால் ஈரம் புலராத கூந்தலென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'துவராக்கூந்தல்' என்று பெயராயிற்று.

(கரு) உறையுளொடு (கசு) நெஞ்சம் புகர்படுபு அறியாதென மாறிக் கூட்டி அறியாதென்பதனை அறியாமலெனத்திரித்து அதனைப் (கசு) புரையு மென்றதொடு முடிக்க.

உறையுளொடு மீனொடுவென நின்ற ஒடுக்கள் வேறுவினையொடு.

(க) பல்வேலிரும்பொறை, நின்கோல் செம்மையாலே, (க) வானம் கரப்பக் காணம் (உ) ஏறு புணர்ந்து இயலச் (க) சினையிற் புள்ளும் மிளிறும் ஆர்ப்ப (ச) பழனும் கிழங்கும் மிசையறவறியாதொழிய (ரு) ஆனினா புல்

லருந்துகளக் (எ) கூலம் கெழும (அ) ஊழி நடுவுகின்ற ஒழுக (க௦) நட்டு தொழுதேத்த (கக) உயர்நிலைபுகத்து உயர்ந்தோர் பரவ (கஉ) அரசியல் பிழையாதொழியச் செருவில் மேம்பட்டுத் தோன்றி (கங) நீ (உ௦) நின் அரிவையொடுபொலிந்து (கங) நோயிலையாகியரெனக்கூட்டி வினமுடிவு செய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் நாடுகாவற்சிறப்புக்கூறி வாழ்த்திய வாறாயிற்று.

அவ்வாறு நாடுகாவல்கூறினமையால், துறை காவன்முல்லையாயிற்று.

(பீ - ம்:) கூ. இரும்பொறைகோஒல். கஅ. வாழுநாள். (க)

(க௦.) மீன்வயி னிற்ப வானம் வாய்ப்ப

வச்சற் றேம மாகி யிருடர்ந்

திற்பம் பெருகத் தோன்றித் தந்துணைத்

துறையி னெஞ்சாமை நிறையக் கற்றுக்

நு கழிந்தோ ருடற்றுங் கடுந்தூ வஞ்சா

வொளிறுவாள் வயவேந்தர்

களிரொடு கலந்தந்து

தொன்றுமொழிந்து தொழில்கேட்ப

வகல்வையத்துப் பகலாற்றி

க௦ மாயாப் பல்புகழ் வியல்விசும் பூர்தர

வாள்வலி யுறுத்துச் செம்மை பூஉண்

டறன்வாழ்த்த நற்காண்ட

விறன்மாந்தான் விறன்மருக

வீர முடைமையி னீரோ ரீனையை

கரு யளப்பரு மையி னிருவிசும் பீனையை

கொளக்குறை படாமையின் முந்நீ ரீனையை

பன்மீ னூப்பட் டிங்கள் போலப்

பூத்த சுற்றமொடு பொலிந்து தோன்றலை

யுருகெழு மரபி னயிரை பரவியுங்

உ௦ கடலிகுப்ப வேலிட்டு

முடலுநர் மிடல்சாய்த்து

மலையவு நிலத்தவு மருப்பம் வெளவிப்

- பெற்ற பெரும்பெயர் பலர்கை யிரீஇய
கொற்றத் திருவி னுரவோ ரும்பீல்
- உரு கட்டிப் புழுக்கிற் கொங்கர் கோவே
மட்டப் புகர்விற் குட்டுவ ரேறே
யெழாஅத் துணைத்தோட் பூழியர் மெய்ப்மறை
யிலங்குநீர்ப் பரப்பின் மாந்தையோர் பொருந்
வெண்பூ வேளையொடு சுரைதலை மயக்கிய
- ரு0 விரவுமொழிக் கட்டீர் வயவர் வேந்தே
யுரவுக்கட லன்ன தாங்கருந் தானையொடு
மாண்வினைச் சாப மார்புற வாங்கி
ஞாண்பொர விளங்கிய வலிகெழு தடக்கை
வார்ந்துபுனைந் தன்ன வேந்துகுவவு மொய்ப்பின்
- ருரு மீன்பூத் தன்ன விளங்குமணிப் பாண்டி
லாய்மயிர்க் கவரிப் பாய்மா மேல்கொண்டு
காழெஃகம் பிடித்தெறிந்து
விழுமத்திற் புகலும் பெயரா வாண்மைக்
காஞ்சி சான்ற வயவர் பெரும
- சு0 வீங்குபெருஞ் சிறப்பி னோங்குபுக ழோயே
கழனி யுழவர் தண்ணுமை யிசைப்பிற்
பழன மஞ்ஞை மழைசெத் தாலுந்
தண்புன லாடுந ரார்ப்பொடு மயங்கி
வெம்போர் மள்ளர் தெண்கிணை கறங்கக்
- சரு கூழுடை நல்லி லேறுமாறு சிலைப்பச்
செடும்பல விருந்த கொழும்பஃ றண்பனைக்
காவிரிப் படப்பை நன்னு டன்ன
வளங்கெழு குடைச்சு டடங்கிய கொள்கை
யாறிய கற்பிற் றேறிய நல்லிசை அ ய ள் த ி யு
- ரு0 வண்டார் கூந்த லொண்டொடி கணவ
நின்னாள், திங்க ளணைய வாக திங்கள்
யாண்டோ ரணைய வாக பாண்டே
பூழி யணைய வாக ஆழி
வெள்ள வரம்பின வாகென வுள்ளிக்

௫௫ காண்கு வந்திசின் ழானே செருமிக்

குருமென முழங்குமுரசிற்

பெருநல் யானை யிறைகிழ வோயே.

துறை - காட்சி வாழ்த்து.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.

தூகீத - செந்நூகீதும் வஞ்சித்தூகீதும்.

பெயர் - (நுந) வலிகேழதடக்கை.

உ. அச்சமென்பது கடைக்குறைந்தது. இருள் - துன்பம்.

நு. தோன்றி இன்பம்பெருகவெனக்கூட்டுக.

ந - ச. தந்துணைத் துறையென்றது பார்ப்பார்முதலாயினார் தத்தமக்கு அளவான துறைதூல்களை.

ச. கற்றென்றதனைக் கற்கவெனத்திரிக்க.

ரு. கழிந்தோர் - வலியின்மிக்கோர்.

எ. தந்தென்றது இடவழுவமைதி.

கூ. வையத்துப்பகலாற்றியென்றது வையத்தார்கண்ணே நடுவுநிலைமையைச்செய்தென்றவாறு.

கக. செம்மைபூண்டென்றது செவ்வையைத் தான்பூண்டென்றவாறு.

கஉ. அறனென்றது அறக்கடவுளை. நன்காண்டவென்றது வலித்தது.

உ௦. கடலிகுப்பவென்றது கடலைத் தாழ்க்கவேண்டியென்றவாறு.

(உஉ) அருப்பம்பெளவி (உக)மிடல்சாய்த்தெனக்கூட்டுக.

உந. பெயரென்றது, பொருளை.

உரு. கட்டிப்புழுக்கு-கட்டியொடுகட்டின அவரைப்பரல்முதலான புழுக்கு.

உசு. மட்டப்புசர்வு - மதுவாகிய உணவு.

உஎ. எழாத்துணைத்தோள் - போரில் முதுகிட்டார்மேற்செல்லாத இணைமொயம்பு.

நக. ஞாண்பொர - நாண் உரினுதலால்.

இவ்வடைச்சிறப்பானே இதற்கு, 'வலிகேழதடக்கை' என்றபெயராயிற்று.

(நச) மொயம்பினையுடைய (நக) தடக்கையென மாறிக்கூட்டுக.

நரு. பாண்டிலென்றது பாண்டிலையுடைய பக்கனையை.

நஎ. காழெஃகம் பிடித்தெறிந்து (நச) விழுமத்திற் புகலுமென்றதற்குப் பகைவரென்னும் பெயரை வருவித்து, காம்பையுடைய வேலைப்பிடித்தெறிந்து அப்பகைவர்க்கு இடம்பைசெய்கையிலேயே விரும்புமென்றவாறு.

(சஉ) ஆலும் (சஎ) நாடெனமுடிக்க.

சரு. ஏறு மாறு சிலைப்பவென்றது ஏலுகள் ஒன்றற்கொன்று மாறாக முழங்கவென்றவாறு.

(சஎ) நன்னாடென்ன (ரு0) ஒண்டொடியென முடிக்க.

(கரு) மருக, (உச) உம்பல், (உரு) கொங்கர்கோவே, (உசு) குட்டுவ ரேறே, (உஎ) பூழியர் மெய்ம்மறை, (உஅ) மாந்தையோர் பொருந, (ரு0) வயவரவேந்தே, (ருசு) வயவர்பெரும, (ச0) ஒங்குபுகழோய், (ரு0) ஒண்டொடி கணவ, (ருஎ) இறைகிழவோய், (கச) ஈரம்உடைமையின் நீரோரணையை, (கரு) அளப்பருமையின் விசும்பினையை; (கசு) கொள்ளக் குறைபடாமையின் முந்ரீரணையை; (கஅ) பூத்தசுற்றமொடு பொலிந்துதோன்றுதலையு டையை; ஆதலால், (ருசு) நினைக்கு அடைத்தநாட்கள் உலகத்தில் திங்களினையவாகவென்றும் நின்னுடையதிங்கள் (ருஉ) யாண்டினையவாக வென்றும் நின்னுடையயாண்டு (ருரு) ஊழியினையவாகவென்றும் நின்யாண்டிற்கு ஒப் பாகிய அப் பல்லுழி தம்அளவிற்பட்ட பலவாய்நில்லாது (ருசு) வெள்ளவரம் பினவாகவென்றும் நினைத்து (ருரு) நினைக்க காண்பேன்வந்தேனெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்தண்ணளியும் பெருமையும் கொடையும் சுற்றந்தழாலும் உடன்கூறி வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(சு) 'ஒளிநு' என்பதுமுதலாக நான்கடியும் (கஉ) 'அறன்வாழ்த்த' என்பதுமுதலாக இரண்டடியும் (உ0) 'கடலிகுப்ப' என்பதுமுதலாக இரண்டடியும் (ருஎ) 'காமெஃகம்பிடித்தெறிந்து' என ஓரடியும் வஞ்சியடியாகவந்தமையான், வஞ்சித் தூக்குமாயிற்று.

(ருசு) 'நின்னாள்' என்பது கூன்.

(பி - ம்.) உஎ. திணிதோள். ருசு. வான்றுபுனைந்தன்ன.

உசு. மயங்கிய. ருஎ. காழ்முழ்கப். (க0)

இதன்பதிகத்து விச்சியென்பான் ஒருகுறுநிலமன்னன். வஞ்சி மூதூர்த்தந்தென்றது அவர்களைவென்றுகொண்ட பொருள்களை; பசுவும் எருமையும் ஆடுமென்பாருமுளர்.

அமைச்சியல் மையூர்கிழாணப் புரோசமயக்கியென்றது தன்மந்திரியாகியமையூர்கிழாணப் புரோகிதனிலும் அறநெறி அறிவானாகப் பண்ணியென்றவாறு.

(பதிகம்.)

குட்டுவ னிரும்பொறைக்கு *மையூர் கிழா அன்

வேண்டா ளந்துவஞ் செள்ளையின்மகன்

வெருவரு தாணியொடு வெய்துறச் செய்துசென்

றிருபெரு வேந்தரும் விச்சியும் வீழ
 வருமிளைக் கல்லகீத் தைந்தெயி லெறிந்து
 பொத்தி யாண்ட பெருஞ்சோ ழினையும்
 வித்தை யாண்டவிளம் பழையன் மாறனையும்
 வைத்த வஞ்சினம் வாய்ப்ப வென்று
 வஞ்சி மூதூர்த் தந்துபிறர்க் குதவி
 மந்திர மரபிற் றெய்வம் பேணி
 மெய்யு ரமைச்சியன் மையூர் கிழாளைப்
 புளையறு கேள்விப் புரோசு மயக்கி
 யருந்திறன் மரபிற் பெருஞ்சதுக் கமர்ந்த
 வெந்திறற் பூதரைத் தந்திவ ணிறீஇ
 யாய்ந்த மரபிற் சாந்தி வேட்டு
 மன்னுயிர் காத்த மறுவில் செங்கோ
 லின்னிசை முரசி னிளஞ்சேர லிரும்பொறையைப்
 பெருங்குன்றூர்கிழார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு.

(பி - ம்.) * வம்மையூர் கிழான்; மேயூர் கிழான்.

அவைதாம்: நிழல்விடுகட்டி, வினைநவியாளை, பஃரோற்றொ
 முதி, தொழினவியாளை, நாடுகாணெடுவரை, வெந்திறற்றடக்கை,
 வெண்டலைச் செம்புனல், கல்கால்கவணை, துவராக்கூந்தல், வலிகெழு
 தடக்கை; இவை பாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில்: மருளில்லார்க்கு மருளக் கொடுக்கவென்று
 உவகையின் முப்பத்திராயிரங்காணம் கொடுத்து அவர் அறியாமை ஊரும்
 மனையும் வளமிகப்படைத்து ஏரும் இன்பமும் இயல்வரப்பரப்பி எண்ணற்கு
 ஆகா அருங்கலவெறுக்கையொடு பன்னூராயிரம் பாற்படவகுத்துக் காப்பு
 மறம் தான்விட்டான் அக்கோ.

குடக்கோ இளஞ்சேரலிரும்பொறை பதினாண்டு வீற்றிருந்தான்.

பதிற்றுப்பத்துச் செய்யுளகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அட்டாளுனே	... ௭௧	திருவுடைத்தம்ம	.. ௩௬
அலந்தலையுன்னத்	... ௨௯	துளங்குநீர்வியலகந்	... ௮௦
அவலெறிந்தவுலக்கை	... ௩௮	தேள்பரந்த	... ௩௬
அற அயாணர்	... ௧௧௯	தொறுத்தவயலா	... ௩
ஆடுகவிழியர்	... ௯௬	நன்மரந்துவன்றிய	... ௧௪௬
ஆன்றோள்கணவ	... ௯௦	நிலீர்வளிவிசம்பு	... ௮
இகல்பெருமையிற்	... ௩௨௨	நிலம்புடைப்பன்ன	... ௬௬
இணர்ததைஞாழற்	... ௩௯	துங்கோயாரென	... ௨௦
இரும்பனம்புடையல்	... ௬௨	நெடுவயிற்றொளி	... ௩௦
இரும்புலிகொன்று	... ௧௨௮	பகனீடாகா	... ௯௩
இழையணிந்தெழுதரு	... ௧௦௧	பகைபெருமையிற்	... ௧௪௦
இழையர்குழையர்	... ௭௦	பலாஅம்பழுத்த	... ௧௦௦
இறும்புதாற்பெரிதே	... ௪௮	பார்ப்பார்க்கல்லது	... ௧௦௩
உண்மின்கள்ளே	... ௧௬	பிறர்க்கெனவாழ்தி	... ௩௪
உயிர்போற்றலையே	... ௧௩௩	புணர்புரிநரம்பின்	... ௬௦
உரவோரெண்ணினு	... ௧௨௩	புரைசான்மைந்த	... ௩௦
உலகத்தோரே	... ௩௩	புரைவதுநினைப்பிற்	... ௧௩
உலகம்புரக்கும்	... ௧௩௮	பைம்பொற்றாமரை	... ௭௨
உறலுறுகுருதி	... ௧௪௭	பொலம்பூந்தும்பை	... ௬௮
எடுத்தேறேய	... ௧௪௩	போர்கிழற்புகன்ற	... ௩௬
எறிபிணமிடறிய	... ௧௦௭	மலையுழையனை	... ௧௧௪
எனைப்பெரும்படைய	... ௧௩௦	மாண்டனைபலவே	... ௪௬
ஒருஉபநின்னை	... ௩௦	மாமலையுழக்கின்	... ௭௩
ஒடாப்பூட்கை	... ௯௩	மாவாடியபுல	... ௩௨
கவரிமுச்சிக்	... ௬௩	மீன்வயினிற்ப	... ௧௩௩
களிறுகடைஇயதாள்	... ௧௧௬	யாண்டுதலைப்பெயர	... ௧௦
களிறுடைப்பெருஞ்சமம்	... ௧௨௯	யாழுஞ்சேறுகம்	... ௭௪
கார்மழைமுன்பிற்	... ௧௪௨	வயவர்வீழ	... ௩
கால்கழிப்பாக	... ௧௧௨	வரைமருள்புணரி	... ௪
குன்றுதலைமணந்து	... ௪௪	வலம்படுமுரசின்வாய்	... ௧௦௩
கேள்விகேட்டுப்	... ௧௨௩	வலம்படுமுரசினி	... ௧௩௨
கொடிதுடங்குநிலைய	... ௮௩	வள்ளியையென்றலிற்	... ௮௮
கொடுமணம்பட்ட	... ௧௧௦	வாங்கிருமருப்பிற்	... ௧௦௮
கொலைவினைமேவற்	... ௯௭	வாழ்க்கின்வளனே	... ௩௨
கொள்ளைவல்சி	... ௧௭	வான்மருப்பிற்	... ௧௩௩
கொடுமழந்தெடுத்த	... ௧௩	வான்மபொழுதொடு	... ௧௩௧
சிதைந்ததுமன்றீ	... ௩௩	விழவுவீற்றிருந்த	... ௯௨
சினனேகாமங்	... ௨௭	வீயாயாணர்	... ௩௧
சென்மோபாடினி	... ௧௪௮	வென்றுகலந்தீஇயர்	... ௮௬
சொற்பெயர்ந்தங்	... ௨௪	வையகமலர்ந்த	... ௧௪௬

பிரயோகவிளக்கம்.

பதிற்றுப்பத்துச் செய்யுளின் எண்.		பாட்டின்பகுதி.	நூற்பெயர்.	நூலின்பகுதி.	குத்திர முதலிய வற்றின் எண்.	இன்னொருரையென்பது.	அச்சுப்படுத்தத்தின் பக்கஎண்.
க	ப	ந	ச	ரு	கா	எ	அ
	க க	உந	தொல்.	சொல்.	நநஉ	ந.	உ௦அ
	” ”	” ”	இ-வி.		உகூ௦	” ”	உருஎ
	கஉ	உக	தொல்.	சொல்.	உநகா	” ”	ககூஉ
	” ”	” ”	இ-வி.		உசாந	” ”	உகஎ
*	கந	மு.	தொல்.	பொரு.	எரு	” ”	ககூந
	” ”	எ	சீவ.	காந்த.	ககூக	” ”	கஎகூ
	” ”	கஉ	தொல்.	சொல்.	நஎஉ	” ”	உஉ௦
*	” ”	கச	” ”	” ”	நகஎ	” ”	உ௦ச
*	” ”	” ”	” ”	” ”	நககூ	” ”	உஉச
*	” ”	உ௦, உக	சீவ.	இலக.	உ௦க	” ”	எ௦ரு
*	கச.	மு.	தொல்.	பொரு.	அஉ	” ”	ககூச
*	” ”	க, உ	” ”	சொல்.	உகூந	” ”	ககூச
*	” ”	மு.	இ-வி.		எருஎ	” ”	எஅக
*	கரு	க-கஅ	தொல்.	பொரு.	கூந	” ”	கஉஎ
	” ”	க௦	சீவ.	நாம.	ச௦	” ”	உஉ
*	உக	க-அ	தொல்.	பொரு.	எரு	” ”	ககூஉ
	” ”	க	பத்.	திருமு.	” ”	” ”	நகூ
*	” ”	உந-உகூ	தொல்.	பொரு.	அகூ	” ”	ககூஅ
	உஉ	ச-ரு	திருக்.		சநஉ	பரி.	” ”
*	உச	கூ-அ	தொல்.	” ”	எரு	ந.	ககூ௦
*	” ”	உச	” ”	சொல்.	நநகூ	” ”	உ௦கூ
	” ”	கஅ	சீவ.	கனக.	உஅஎ	” ”	ரு௦ந
*	உரு	மு.	தொல்.	பொரு.	அகூ	” ”	உ௦உ
	உஅ	” ”	புறத்.	நாம.	கஅ	” ”	” ”
*	உகூ	” ”	தொல்.	பொரு.	அ௦	” ”	ககூ௦
*	ந௦	” ”	” ”	” ”	கூந	” ”	கந௦
*	ந௦	உஅ உகூ	சீவ.	கனக.	கூஉ	” ”	சருக
*	நந	மு.	தொல்.	பொரு.	கூந	” ”	கஉகூ

* இது, தனக்குறேயுள்ள பதிற்றுப்பத்துச் செய்யுளுக்குக்குறிப்பிட்ட நூல்களின் பழையவுரையில் விசேடவுரையிருத்தலைப் புலப்படுத்துவது.

பதிற்றுப்பத்துச் செய்யுளின் எண்.		பாட்டிண்பகுதி.	தூற்பெயர்.	தூலிண்பகுதி.	குத்திர முதலிய வற்றின் எண்.	இன்னொருரை யென்பது.	அச்சுப்படுத்தத்தகு திண்பக்கெண்.
க	உ	ந	ச	ரு	கூ	எ	அ
*	சச	கூ-க0	பத்.	பெரும்பா.		ந.	கஉரு
	ரு0பதி	மு.	சிலப்.	பதி.		அழி.	கக
*	ருஉ	உக	சீவ.	நாம.	க0ரு	ந.	ச0
*	"	"	"	குணமா.	ககூச	"	உஅக
*	ருசூ	மு.	தொல்.	பொரு.	எசூ	"	கஎக
*	சூந	"	"	"	அ0	"	ககூ0
*	சூந	ச,ரு	பத்.	சிறுபா.		"	கக
*	சூரு	கஉ	தொல்.	சொல்.	உநரு	"	கருக
*	சூகூ	மு.	"	பொரு.	கூ0	"	உ0ச
*	எக	"	தொல்.	"	சூந	"	கருக
*	"	உக-உச	சீவ.	சுர.	ககூ	"	ருசகூ
	எந	க	பத்.	சிறுபா.		"	அஎ
*	எச	மு.	தொல்.	பொரு.	எரு	"	கசூஉ
*	"	"	"	"	எசூ	"	கஎசூ
*	எச	கஉ	சீவ.	மண்.	க0உ	"	சூ0உ
*	"	உக-உஉ	"	"	ச0	"	ருஅசூ
*	எஎ	மு.	தொல்.	பொரு.	எசூ	"	கஎந
*	அ0	"	"	"	சூந	"	சுருக
	கூ0	உந	பத்.	திருமு.		"	நகூ

அரும்பத அகராதியுதலியன.

[எண்களுள் 'பக்' என்பதன்பின்னுள்ளவைகள் பக்கத்தையும் மற்றவைகள் பாடல்கள் அல்லது அப்பாடல்களின் உரைகளையும் துறிப்பன.]

அக்குரன் - மிக்க கொடையாளியாகிய ஒருவன்; இடையெழுவுள்ளல்களிலொருவனென்று தமிழ் நிகண்டுகள் கூறும், கச.

அகப்பா - மதில், உஉ, ந௦ - பதி.

அகவலன் - பாடும் பாணன், சக.

அகழி, நக, நுக, கூஉ.

அச்சு - அச்சம், கூ௦.

அசைதல் - தங்கல்.

அசையா - கெடாத, அஉ.

அஞ்சி - ஒருசிறற்றரசன், நக.

அடா அடுபுகை - ஊர்சடுபுகை.

அடுக்கம் - அடுக்குதல், நுநு.

அடுசில்=அடிசில், உக.

அடுப்பு, கஅ.

அடம்பு=அடம்பு, ந௦, நுக.

அடைச்சி - உடுத்து, உஎ.

அடையுஉ - அடைந்து, அக.

அடைமதில், [பக். கக.]

அண்டர் - பகைவர், அஅ.

அணுமை=அணிமை.

அதிமான் - தகடீர்விருந்த ஒருசிறற்றரசன்; பெருஞ்சேர விரும்பொறையால் வெல்லப்பட்டோன், அ௦ - பதி.

அந்தணர், உச, கூச.

அந்தணரறுதொழில், உச.

அந்தரம் - வெளி, நுக.

அந்தில் - அசை, ச௦.

அந்துவஞ்செள்ளை, கூ௦ - பதி.

அந்துவன் - ஒரு சேரரசன், எ௦ - பதி.

அம்பணம் - மரக்கால், கூசு, எக.

அம்பணவளவை, கூசு.

அம்பின்விசையை அடக்கிய தோற்கேட்கம், சநு.

அம்பு களைவறியாச் சுற்றம், உச.

அம்புசேருடம்பு, சஉ.

அம்புமெய்யார்த்த சுற்றம், கஉ.

அயிரை - ஒருவகையின்.

அயிரைமலை, உக, உசு, ந௦ - பதி, எ௦, எசு, அஅ, கூ௦.

அரசர் இரவெல்லாம் பகைவரை வெல்ல ஆலோசித்தல், நு௦.

அரசவியல்பு, கூந.

அரசன்குணங்கள், உ௦, நஉ, நஎ.

அரசன் துணங்கையாடுதல், நுஎ.

அரசாட்சி, கந, உந, நக.

அரசகட்டில் - அரசனுக்குரியசிங்காதனம், அ௦ - பதி.

அரம்பு - குறும்பு, கநு.

அரவழங்குதல் - அரவாடுதல், நுக.

அரிசில்கிழார் - ஒருபுலவர், அ௦-பதி.

அரியல் - கள், தேன்.

அரில் - பிணக்கம்.

அருந்துதி=அருந்ததி, நக, அசு.

அருப்பம், சநு.

அரும்பறைவினொர், எநு.

அருவி - நீர், உஅ, எக, எஅ.

அருவியாம்பல், கூந, எக.

அலந்தலையுன்னம், உந.

அலந்தலைவேலம், நக.

அலவனாடிய, நுஅ.

அவ்வெள்ளருவி - அழகிய வெள்ளருவி, எஎ.

அவ்லெறியுலக்கை வாழைசேர்த்திவள்ளைகொய்தல், உசு.

அவிழகம் - அவிழ்த்தல், நுஉ.

அழல் - அக்கினிராசி, கந.

அழியச்செய்தே, [பக். எ.]

அழியாவிழவு, உசு.

அறக்கற்பு - ஆறியகற்பு, கசு, நக, கூ௦.

அறங்கரைந்துவயங்கியநா, கூசு.

அறந்தருதிகிரிக்குவழியடையாகும்
ஈது, உஉ.

அறிவுவலியுறுத்தும்சான்றோர் - மந்
திரிகள், எஉ.

அறுகை - ஒருகுறுநிலமன்னன்; சே
ரனுக்குநட்பினன்; மோகூடர்மன்
னனுக்குப்பகைவன், சச.

அறுதொழிலந்தணர்வழியொழுக்கல்,
உச.

அறுவை - ஆடை, நச.

அறை - பாசறை, உச, அக.

அறைநர் - அறுப்பவர், கக.

அறையுறு - அறுக்கலுற்ற, எரு.

ஆகன்மாறு - ஆகலால், நஅ.

ஆகியர் - ஆகுக, அஅ.

ஆஞ்ஞாசக்கரம், கச.

ஆடிய - வழங்கிய, உரு.

ஆடுகோட்பாட்டுச்சேரலாதன், கூ௦ -
பதி.

ஆடுபரந்தன்னமா, எஅ.

ஆண்டலைப்புள், உரு.

ஆண்மைக்கடன், நக.

ஆதி - ஆவாய்.

ஆபரந்தன்னயாசை, எஎ, எஅ.

ஆம்பல்குடித்துணங்கையாடுமகளிர்,
கந.

ஆம்பலென்னும் எண், கூந.

ஆம்பற்பூ, உந, உஎ, கச.

ஆம்பற்பூவைத் தலையிற்குடல், கூஉ.

ஆமானுடைய ஊன், ந௦.

ஆயிடை - அவற்றுக்கிடை, கக, நக.

ஆயிரவெள்ளம், உக, நஅ, கூந.

ஆயின் - ஆதலால்.

ஆர்த்த - கடடிய.

ஆர்பதம்-உண்ணுமுணவு, நரு, கூகூ.

ஆராதனைக்காலத்து மணியடித்தல்,
நக.

ஆரியர், கக, உ௦ - பதி.

ஆரியவண்ணல், ந௦ - பதி.

ஆலயங்களுக்குக் கொடுத்தல், கரு.

ஆவுதி - ஆகுதி, உக.

ஆள்வினைவேள்வி, உக.

ஆறிலைகள்வர், கூ, கரு, நக.

ஆறிலைகள்வரில்லாதவழியின்சிறப்பு,
நக.

ஆறியகற்பு - அறக்கற்பு, ககூ, கூ௦.

ஆன்புயம்வாழ்நர் - இடையர், எக.

ஆன்பொருளை - ஆன்பொருந்தமெ
ன்னும் ஆறு, ந௦.

ஆன்றோள்களை, நரு.

ஆனியம் - நான், கூகூ.

இகூஉ=இகுத்து - வீழ்த்தி, ச௦.

இசைமேந்தோன்றல்-புகழைமேவும்
தோன்றலே, கூச. [மது-கூநகூ.]

இஞ்சியும் பூவும்விரவினமலை, சஉ.

இடாவேணி - அளவிடப் படாத
எல்லை, உச.

இடி, நக.

இடம்பில் - இடம்பாதவனம், ந௦ -
பதி.

இடைமதில், ககூ.

இடையர் தொழில், உக.

இமயத்திலிவிற்பொறித்தது, உ௦-பதி.

இமயம், கக, சந.

இமயவரம்பன் தம்பி, ந௦ - பதி.

இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன்,
உ௦ - பதி.

இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன்
கடம்புதடிந்தது, கக, கஉ, கஎ,
உ௦, அஅ.

இமிழ்ந்து - தழைத்து, உந.

இமிழ்சை=இயமரம் - ஒருவகைப்
பறை, ந௦.

இயமரங்களுக்கு இடையிடையே
சங்குமுழங்குதல், ந௦,

இயவர் - வாத்தியகாரர், உஎ, எஅ.

இரக்கு - இரப்பேன், கூகூ.

இரலை - மான்.

இரவலரது துன்பத்திற்கு அஞ்சதல்,
நரு.

இரவலரைத் தேரில்வரச் செய்தல்,
நரு.

இரவில் ஊர்களுக்குச் செல்லுதல்,
நக.

இருகடனீரும் ஆடியது, ந௦ - பதி.

இரும்பொறை - சேரன், அகூ.

இருவகைவேள்வி, உக.

இனாஇய - இரத்தற்கு, நஉ.

இல்லோர்மெய்மறை - வறியவர்க்
ளுக்குக் கவசம்போல்வான், கூரு.

இவணர்-இவ்வகைத்திலுள்ளார், எச.

இவளொடுவாழ்க, உக.

இழித்துக்கூறியதுபோலக் குறிப்பா
ல் உயர்த்துக்கூறல், சஅ.

இளஞ்சேரலிரும்பொறை, அரு, கூ0 -
பதி.

இளம்பழையன்மாறன், கூ0 - பதி.

இளை - காவல், உஅ.

இரூலியர் - அழியாதொழிக, ச0.

இறுப்பு - குறுங்காடு, எஅ.

இறை - கைச்சந்து.

இறைகிழவோய் - இறைவனாதற்றன்

மையையுடையாய், ருச, கூ0.

ஈம்=ஈயும் - கொடும், சச.

ஈமென - கொடுமென, சச.

ஈரறிவு-இம்மையறிவு, மறுமையறிவு;

பெரியவறிவுமாம், எச.

ஈரிதழ் - குளிர்ந்தஇமை, ருஉ.

உகக்கும் - உயரப்பறக்கும், எஎ.

உஞற்றுதல் - முயலல், ருக்.

உடலான, [பக்.ககரு, கஉச, கச0.]

உடற்குறை எழுந்தாடல், நரு.

உடற்றிசினோர் - சினப்பித்தவர், எஉ.

உடை - உடைமரம்.

உண்டாட்டு, சஅ.

உண்டு உணாமாறிய நா, கரு.

உண்பித்தல், உச.

உண்மர் - உண்பார், உச.

உண்மை. உக.

உணீஇயர் - உண்டற்கு, நக.

உத்தரகுருவாகியபோகபூமி, சஅ.

உதியஞ்சேரல், உ0 - பதி.

உம்பற்காடு - பலவூர் களையுடைய

தொருசிறுநாடு. உ0 - பதி, ரு0 -

பதி. [அகநா. நருசு.]

உமிழ்பு - உமிழ்ந்து, நக.

உய்தல் - நீங்குதல், சக.

உயர்திணைமகளிர் - குலமகளிர், எக.

உயலுங்கோதை - அசையும்மலை,

ருஉ.

உரவர் - அறிவுடையவர், எக, எக.

உராஅல் - உலாவுதல், சஎ.

உருப்பு=உரும்பு-கொதிப்பு, உச ; தி

ரு0.

உருபு - நிறம், ருக்.

உருளி - வட்டமாகவுள்ளதேருருளை,

உஎ.

உரைஇ - பெயர்ந்து, ச0, எக, அ0,

உலக்கை, உச, உக.

உலகத்தைக் கடல் மூடல், கூஉ.

உலகத்தையுடைய கடல்நீரை வற்றச்
செய்தற்குஎழுந்த ஆதித்தரும் வட
வைத்தியும், கூஉ.

உலகமுடிவு, எஉ.

உவ்வரை - உவ்வெல்லை, எஅ.

உவலை - ஓட்டை, தழை, உஅ, அரு.

உழவர்மகளிர் - வயற்புள்ளோப்பல்,

உஎ.

உழவு, கக, எச.

உழிஞைத்தெரியல், ருச, கூக.

உழிஞைபாடல், சக.

உளம்தில் கக.

உளைதல் - ஈடுபடுதல், சக.

உநீஇ - உறுவித்து, சச.

உறுவர் - அடைந்தோர், சக.

உறை - உறைதல், துளி, சஅ.

உறை வைத்தல், சக, எக.

உன்னம் - ஒருவகைமரம் ; மலைநாட்

டார் இலவமரத்தை உன்னமென்

பர், உஉ, ச0, கூக.

உன்னமரம் கரிந்துகாட்டல் துந்நிமி

த்தமென்பது, ச0.

ஊக்கலை - ஊக்குதலையுடையாய், கக.

ஊசிவெண்டோடு - கூரியவெள்ளிய

பனந்தோடு, எ0.

ஊதை - காற்று, ருக்.

ஊர்சடுபுகை, உ0.

ஊர்முகம் - படைபொருமிடம், நக.

ஊரிய - பரந்த, கக.

ஊழி - வாழ்நாள், உக, கூக, எக.

ஊறளத்தல்-உறுதற்காராய்தல், ருக்,

எச.

ஊன்துவையழிசில், சரு.

ஊனம் - இறைச்சிக்கொத்தும் அடை

குறடு.

எச்சம் - பிள்ளைப்பேறு, எச.

எடுத்தேறு - எடுத்தேறிதல், சக, அச

எண்ணின்று - எண்ணியது, எஎ.

எமக்கு இல்லென்றார் நின்குழாத்தர்,

நக.

எருக்கி - அடித்து, அக.

எருது, உஎ, சஎ.

எருமைநிறை வெய்தற்பூவைத்தில்

னல், கக.

எருவை - தலைவெளுத்து உடல்சிவந்
திருக்கும்பருந்தி; கழுருமாம், நகூ,
க௭.

எருவைச்சேவலும் எழாலும், நகூ.
எழாத்தோள் - முதுகிட்டார்மேற்
செல்லாத தோள், கூ௦.

எழால் - புல்லாறென்னும் பறவை,
ககூ. [திண்ணமொ. ௫௦ - ககூ.]

எழுமுடிமார்பு - ஏழரசனாவென்று
அவர்களுடைய எழுமுடியானும்
செய்ததோராரத்தையணிந்த மா
ர்பு, கச, ககூ, ச௦, ச௫. [சிலப்.
௨௮ - ம் காதை, ககூகூ.]

எழுஉ=எழு - கண்ணியமரம், ௫௩.

எறியர் - எறிதற்கு, ௫௨.

எறுப்பு, ௩௦.

எஃகம் - வாள், வேல்.

எஃகின்பஞ்சு - பறித்தபஞ்சு, ௫௫.

எஃகுபடையறுத்ததென்பசுவற்புறவு,
க௨, கச.

ஏளம் - ஏழி, கக.

ஏணி - எல்லை.

ஏவல்வியன்பிணை - சேனையைப் போ
ருக்கு ஏவுதலையுடையபெருமை
பொருந்திய முரசு, நகூ.

ஏறட்டுக்கொள்ளுதல், [பக். ககரு,
கச௫.]

ஏறவேணி - கோக்காலி.

ஐந்தெயிலெறிந்தது, கூ௦ - பதி.

ஐயவி-கதவிற்குக் காவலாகப் புறவா
யிலிலே தூக்கப்படும் துலாமரம்;
அப்புக்கட்டுமாம், ககூ, ௨௨.

ஒகந்தூர், எ௦ - பதி.

ஒய்யும்-செலுத்தும், எ௩, அ௭.

ஒராஅ=ஒருவி - நீங்கி.

ஒராங்கு - ஒன்றுபோல, ககூ.

ஒரால் - நீங்கல், ௨௩.

ஒருதந்தை - பொறையன் பெருந்தே
வியின் தந்தை, எ௦ - பதி.

ஒருஉப - நீங்குவார்கள், நகூ.

ஒலிதெங்கு-தடைத்ததென்னை, க௩.

ஒலிந்த - தழைத்த, நகூ.

ஒழுக்கை - வண்டி, வண்டியொழுங்கு,
சச.

ஒன்றுமொழிதல் - வஞ்சினங்கூறல்,
க௫, ௩௦, சக, சகூ, ககூ,

ஒன்றுமொழிந்தடங்கிய கொள்கை,
க௫.

ஒன்றுமொழிமறவர், சக.

ஒன்னு - பொருந்தாத, அ௫.

ஒச்சம் - உயர்வு, சக.

ஒத்திரநெல், எ௦-பதி.

ஒபாதி - ஒப்ப, சச, இச்சொல் வை
ஷ்ணவஸம்பிரதாய உரைகளில்
மிகக் காணப்படுகின்றது.

ஒம்பன்மாறு - பாதுகாத்தலால், நகூ,
௩௫.

ஒய்தகை - ஒய்ந்ததன்மை, கூ௦.

ஒலக்கம் - அரசிடுக்கை, ககூ.

ஒவத்தன்மை, கூக, அஅ.

ஒவற்சித்திரம், அஅ.

ஒவு - சித்திரம், கூஅ.

கங்கை, ௫௦-பதி.

கட்டைவீதி, ௩௦, கூஅ, எ௫.

கட்கொடிநுடங்குமாவணம், கூஅ.

கட்டணம், கச.

கட்டளை - தரம், அக.

கட்டி - பொன், அக.

கட்டிப்புழுக்கு - வெல்லத் தோடு
கூட்டின அவரைப்பரல் முதலிய
வற்றின் புழுக்கு, கூ௦.

கட்டில் - சிங்காதனம்.

கட்டீர் - பாசறை, கூஅ, அ௨, கூ௦.

கடகு - கேடகம்.

கடம்பின்பெருவாயில் - நன்னூர்,
ச௦ - பதி.

கடல்நீந்தியமரம் - மரக்கலம், எகூ.

கடல்பிறக்கோட்டியசெங்குட்டுவன்,
௫௦-பதி.

கடலிற் கடம்பறுத்தியற்றிய வலம்
படுவியன்பிணை, ககூ, க௭.

கடவுட்பத்தினி, ௫௦ - பதி.

கடவுட்பழிச்சல், சக.

கடவுட்பெயரியகாணம் - விர்தாடவி,
அஅ.

கடவுள்வாகை - வெற்றிமடந்தையா
கிய கடவுள்வாடும் வாகை, கூகூ.

கடவுளஞ்சி - ஒருதலைவன், நகூ.

கடறு - காடு.

கடாஞ்சென்னி - மதம்ஒழுகப்பெற்ற
தலை, ௨௫.

கடாவிதெற்றொழில், கூ௨.

கடாவூர்இ - செலுத்தி.
கடாவோர்பாதி - கடாவையொப்ப,
சச.
கடி = கடிப்பு - குறுந்தடி, அடி.
கடிமரம் - காவன்மரம், நக.
கடுக்கை - கொன்றை.
கடுந்தேறுறுகளை - கடிதாகத்தெறுதல்
மிக்க குளவியினம், எக.
கடுப்பு - சுற்றம்.
கடைஇ - செலுத்தி, நக.
கடைஇய - செலுத்திய, எஃ.
கடைவீதி, கூ.
கண்டி, சக.
கண்டிசும் - கண்டேம், கக, உச,
சக, கூரு, அச.
கண்ணிகண்ணுதல் - தாங்கள் குடிய
போர்க்கண்ணிக்கேற்ப வினசெய்
யக்கருதுதல், ருஅ.
கணிச்சி - கற்களையுடைக்கும் குந்தா
வியென்னும்கருவி, உஉ.
கதவங்காக்கும் கணையெழு, சரு.
கதுவாய் - வடுப்பட்டவாய், சரு.
கந்துகொளியாது - கட்டுத்தறியில்
அடங்காமல், எஎ. ரு.
கபிலர் - எஃ - பதி, அச.
கபிலை - குடநாட்டதோரூர், கூஃ - பதி.
கம - நிறைவு.
கரணம், ருஃ - பதி.
கரந்தைக்கொடி - கொட்டைக் கரந்
தை, சஃ.
கரம்பை நிலம், உஅ, எரு.
கருப்பந்தெப்பம், அஎ, [அகநா, கூ.]
கருப்பம்பாத்தி, கக.
கலப்பை - வாத்தியமுட்டுக்களையுடை
யபை, கரு, உக, சக.
கலமகிழ்வு - வினோதமகிழ்ச்சி, கஉ,
கக.
கவணை - கவண், அஅ.
கவர்கால் - செலவை விரும்பின
கால், கக.
கவர்காற்குளியர், கக.
கவரி, சக.
கவலகவற்றல் - வருத்தத்தைச் செய்
தல், சச, கூஎ.
கவிர் - முள்ளுமுருங்கமரம்.
கடிவமரம் - கிளைத்தமரம், எச,

கழங்கால் அளவிதெல், கரு, நஉ.
கழங்கு - கழற்சிக்காய்.
கழலில் போர்த்தொழிலைப் பொறித்
தல், நச.
கழறி - இடித்து, அக.
கழனி - வயல்.
கழனிவாயில், உந.
கழிப்பி - கழித்து, எக.
கழுது - பேய்.
கழுதையாலுழுதல், உரு.
கழுவுள் - இடையர்களுக்குத் தலைவ
னானசிறந்தரசன், எக, அஅ.
கழைநிலைபெறக்குட்டம் - பற்றுக்
கோலுக்கும்நிலையாதபள்ளம், அக.
[அகநா, கூ.]
களவிலை, எரு.
களங்காய்க்கண்ணிநார்முடிச்சேரல்,
நக, சஃ - பதி.
களிறு - ஆண்பன்றி, உக.
கற்ப-கல்வியையுடையாய், சக, அஃ.
கற்பு - கல்வி, சக, ருக, அஃ.
கறையடி - குருதிக்கறைதோய்ந்த
அடி, உஅ.
கன்றுடையாயம், எக.
கனவும் - கனவுகாணும், கக.
கா - துலாம், தோட்சமை, சக,
சுஃ - பதி.
காக்கை, நஃ.
காக்கைபாடினியார்பச்செள்ளையார்,
சஃ - பதி.
காஞ்சி - நிலையாமை, கூரு, அச, கூஃ.
காஞ்சிசான்றசெரு - நிலையா மைய
மைந்தசெரு.
காஞ்சிசான்றவயவர் - நிலையா மை
யை எப்பொழுதும் உள்ளத்திற்
கொண்டிருத்தலமைந்தவீரர்,
காஞ்சிமரம், உக, கூஉ.
காஞ்சியாற்றுத்துறைகெழுமணலி
னும்வாழ்க, சஅ.
காடு, கக.
காடுகைகாய்த்தியரீடுகளிருகை, அஉ.
காண்குவந்திசின் - காண்பேன்வந்
தேன்.
காணம் - பொற்காசு, கூஃ - பதி.
காணியாளர் - மேற்குடிகள், கக.
காணிவியர் - காணுதொழிக, சச,

காணுமோர் - காண்பவர், அக,
காதீதற்சிறப்பு, கரு.
காந்தள் தெய்வத்துக்குரிய பூவென்
பது, சுஎ.
காந்தளங்கண்ணி - காந்தப்பூமலை,
நஓ, அக.
காப்பியாற்றுக் காப்பியனார், சஓ-பதி.
காப்பொன்-துலாம்பொன், சுஓ-பதி.
காலமறிந்து நீராடுதற்குவர மணிய
டித்தல், நக.
காலை - சூரியன்.
காலையன்னமொழி, உக.
காவல்மரத்தில் யானையைக்கட்டல்,
நஉ, நக.
காவல்மரத்தை வெட்டி. முரசுசெய்
வித்தல், கக.
காவிரி - டுஓ, எக, சுஓ.
காவிரிச்சிறப்பு, டுஓ.
காவிரிநதிமுதலிய மூன்றுநதிகளின்
கூடல், டுஓ.
காழ் - குத்துக்கோல், நுக, எஎ.
காவிரிப்படப்பை, சுஓ.
கிண்கிணி, நுஉ.
கிளிகழ்பாடல், எஅ.
கின்னரப்புள்ளிச்சிறகில் இசையெ
ழுமென்பது, சக.
குஞ்சரவொழுக்கை - யானைகட்டிய
வண்டி, டுஓ - பதி.
குட்டநாடு - கொடுத்தமிழ்நாடுபன்
னிரண்டனுள்ளுன்று.
குட்டம் - பள்ளம்.
குட்டுவன் - குட்டநாட்டையுடைய
வன்.
குட்டுவன்சேரல் - கடல்பிறக்கோட்
டிய செங்குட்டுவன்மசன், டுஓ -
பதி.
குட்டுவனிரும்பொறை, சுஓ - பதி.
குடக்கோடுநெடுஞ்சேரலாதன், சுஓ -
பதி.
குடநாடு - கொடுத்தமிழ்நாடு பன்னி
ரண்டனுள் ஒன்று.
குடவர் - குடநாட்டிலுள்ளவர், நுநு.
குடவனறு, டுஓ.
குடிநிந்தல், நக.
குடிபுறந்தருநர் - கீழ்க்குடிகளைப்பாது
தூக்கும் மேற்குடிகள், கக.

குடைச்சூல் - சிலம்பு, நுஎ, சுஅ. * [சி
லப். டுகா - ம் காணை, ககஅ; அக
நா. சுகா] குடச்சூலெனவும்வழ
ங்கும்.
குதிரை, உரு, சுஉ, சுச, சுரு, அஉ.
குந்தாலிக்கருவியாற் கிணறுதோண்
டுதல், உஉ.
குமட்டீர்க்கண்ணனார் - ஒருபுலவர்,
உஓ - பதி.
குமரி யாறு, கக, சக.
குரவையயர்தல் - குரவையாடுதல்,
எக.
குரால் - கோட்டான், சச.
குருகு - கொக்கு, நாரை.
குருசில்=குரிசில், நஉ.
குருதிவட்டம், உக.
குரை - அசை, அச, சுஓ.
குலை - நாணி, உச, எக.
குலைஇ - குலவி, அஅ.
குவிளை, உஎ, நுஉ.
குவிளைத்தூநெறி, உஎ.
குழாஅலின் - கூடுதலால், உக.
குழுவந்லை, சக, நுக.
குழுவந்லைப்புதவு - பலநிலமாகச் செ
ய்த கோபுரவாயில்.
குளவி - குளவிக்கொடி, மலைமல்லி
கை. நஓ. [ஐங். உஎக; ஐந். எஓ-நக.]
குளவிக் கூட்டைக் கிளைத்தகிரார் து
ன்புறுதல், எக.
குளிக்காலம், அக.
குறிஞ்சிவளம், நஓ.
குறுதல் - வாங்குதல், உஉ.
குறுந்தான் - குறியபடி, எக.
குறும்பு - அரண்.
குறும்பொறை - பெருமலையைச்சார்
ந்த சிறுபொற்றைகள், எச.
கூகை - கோட்டான்.
கூட்டம் - கூடியுறைவது, அஅ.
கூந்தன்முரற்சி - தலைமயிராற்றிரித்த
கயிறு, டுஓ - பதி.
கூர்தல் - குளிராலுடல் வளைதல்,
நுக. [நெடுநல்-கூ.]
கூலம், கக, உக, அக.
கூளி, நக.
கூளியர் - ஏவல்செய்வோர், கக.
கூளியருண்ணல், நக.

கேட்டிசும் - கேட்டேம், நூ.
 கைச்சாடி - கைக்கவசம், கசு.
 கைபரிதல் - ஒழுங்குசூலைதல், அந.
 கொங்கர், உஉ, எஎ, அஅ, கூ௦.
 கொங்கர்நாடு அகப்படுத்தியது, உஉ.
 கொடி, உரு, சச, சஎ.
 கொடியுழினை, சந, சச.
 கொடுகர். நூ - பதி.
 கொடுங்குழைகனைவ, கச.
 கொடுமணமென்னுமர், சா, எச.
 கொடை, கரு, கசு, உ௦, உச, நஅ, சந, சா, எச.
 கொண்டி - கொள்ளை, சந, சா.
 கொல்லிக் கூற்றம் - கொல்லி மலை
 மைச்சூழ்ந்தமலைகையுடைய நாடு,
 அ௦ - பதி.
 கொல்லிமலை, எந, அக.
 கொலக்கொலக்குறையாத்தானை, அஉ.
 கொள், எரு.
 கொளக்கொளக்குறையாச்செல்வம்,
 அஉ.
 கொளை - கோட்பாடு, ந௦.
 கொற்றவைக்கடவுள், ந௦ - பதி, எசு.
 கொன்றை வெண்போழ்க்கண்ணி -
 கொன்றைப்பூவையும் கிழித்த பன
 ன்குருத்தையும் விரவித்தொடுத்த
 மலை, சஎ.
 கோக்காலி, சந.
 கோடக்கொள்கை, நஎ.
 கோடியர் - கூத்தர், நூ.
 கோடு - கொடுமை.
 கோடு கூடுமதியம் - முண்கூடியசந்
 திரன், நக.
 சங்கிலிருந்து முத்தெடுத்தல், ந௦.
 சவட்டுதல் - உருவழித்தல், அச.
 சாகாட்டாளர் - பண்டியையுடை
 யோர், உஎ.
 சாடு - வண்டி, சச.
 சாதிங்குலிகம் - சாதிவிங்கம், கக;
 பெருங்கதையில் இச்சொல்லைப்
 பரக்கக் காணலாம்.
 சார்தம் பூழில் - சந்தனமும் அகி
 லும், அஎ.
 சாந்தி - பூசை, கூ௦ - பதி.
 சாயினம் - மென்மையையுடைய ம
 களிர்கூட்டம், கூ௦.

சாறு - விழா, அக.
 சான்றோர் - அமைதியையுடைமீவர்.
 சான்றோர்மெய்மறை - கச.
 சிங்கம், எரு.
 சிதடி-சிள்வீடென்னும் வண்டு, உந,
 நூ. [திணைமா. அந.]
 சிதறுதல் - அளவுகடப்பக் கொடுத்தல், எசு.
 சிரல் - மீன்கொத்துக்குருவி.
 சிறறுதல் - சிதறுதல், எசு.
 சில்வளைவிதலி, நூ, எஅ.
 சிலம்பி, நக.
 சிலம்பையும் தழையுடையையும் கோ
 ட்டை வாயிலிற் கட்டுவித்தல்,
 நூ.
 சிலை - முழக்கம், அக.
 சிலைபொருதமார்பு, சா.
 சிறுதுயில், நூ.
 சிறுபுறம் - சிறுகொடை, எ௦.
 சிறை-யாழ்நரம்புக்குற்றம், வீதியின்
 இருபுறம், உந, உசு, சந.
 சின்மை - சிறுமை, எசு.
 சின்னூல் - நேமிநாதம், எசு.
 சிர் - கனம், உஉ.
 சகா - திரிக்குழாய், சஎ.
 சவரில் நாளைக்குறித்தல், சா.
 சூடாநறவு - மது, அரு.
 சூர் - சூரபன்மா.
 சூரன்முதலியோர் தமக்கு அரணாகக்
 காவன்மரம்வளர்த்தது, கக. [திரு
 மு. பக். கசு.]
 சூரியன், நூ, சச, அஅ.
 செங்குட்டுவன் வேலெறிந்து கடல்பி
 றக்கோட்டியது, சரு, சசு, நூ-பதி,
 அஅ, கூ௦.
 செங்கோல், உஉ, கூசு.
 செத்தனென் - அறிந்தேன், அசு.
 செத்து - ஒத்து.
 செந்நெல், எக.
 செம்மால் - செம்மலே, நஎ.
 செம்மீன் - அருந்தி, நக.
 செருக்கி - மயங்கி, சசு.
 செருப்பு - ஒருமலை, உக.
 செல்கு - செல்வேன், எசு.
 செல்லாமோதில்பாணமகள், கூ௦.
 செல்வக்கடுங்கோ, அ௦-பதி.

செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன், எ௦ - பதி, அரு.

செல்வக்கோமான், சுஎ.

செல்வக்கோவே, சுந.

செவ்வரி - ஒருவகைநானா, உந.

செறு - வழல்.

செறுவினை மகளிர் - உழவர் மகளிர், எக.

சென்றூலியர் - செல்க, றுரு.

சென்னியர் - சோழர், அரு.

சேப்பி - தங்கி, சுஉ.

சேம்பு, உச.

சேயிழைகணவ, சுரு, அசு.

சேரபரம்பரையினர் செய்திகள்பல, அசு.

சேரரின்கிறந்தகுணங்கள், எ௦.

சேரல் - சேரன்.

சேரலர்வேந்தே, நஅ.

சேரலாதன், கக, சுரு, கஅ, உ௦, ச௦ - பதி.

சேரன்முன்னோர், கச, அஅ.

சேரனுடைய ஒலக்கமகிழ்ச்சி, கஉ.

சேரனைக்கண்டோர் பெயர்ந்துசெல் - லரினையாரென்பது, சசு.

சேறு - சுவை, சஉ.

சேனை, கச, உஉ, சக.

சேனைகள் வயலில் தங்கல், சசு.

சேனைத்தலைவர்க்கும் அரசன் மாலை யேயென்பது, நக.

சேனையையேசெல்வமாக எண்ணியது, று௦.

சேனைவெள்ளம், று௦.

சொட்டையாளர், சுஎ.

சொழுகுலத்தோர்ஒன்பதின்மர் வெ ல்ப்பட்டது, று௦ - பதி.

சொழன்மணக்கிள்ளி, று௦ - பதி.

ஞாலல் - முழங்கல்.

ஞாண் - நான், சு௦.

ஞாண்பொரவிளங்குகை, சு௦.

ஞாயில் - மதிருட்டு, எக.

ஞாயிறுபோலவிளங்குதி, அஅ.

ஞாழல் - புலிக்கக்கொன்றை, றுக.

ஞெமர்தல்=ஞெமிர்தல் - பரத்தல், கச, கசு, எஉ.

தகரீர், எஅ, அ௦ - பதி.

தகரேறிந்தபெருஞ்சேரவரும்பொ

றை, அ௦ - பதி.

தகைத்தல்-கட்டுதல், உஉ, உந, சக.

தகைபடி-மாளிகைக்கட்டணம், சுச.

தசம்பு - குடம்.

தடைஇய - பெருத்த, றுச.

தண்டாரணியம் - ஆரியநாட்டிலுள் ளதோர்நாடு, சு௦ - பதி.

தண்ணியலெழிலிதலையாது, கஅ, உ௦.

ததைந்த - சிதைந்த, ந௦, எ௦.

ததைய - சிதைய, சந.

ததீஇ - தந்து.

ததீஇயர் - தருதற்கு.

தலைக்காவல், உஅ.

தலைக்கை, றுஉ.

தலையாது-மழைபெய்யாது, கஅ, உ௦.

தலைவர் படையைக்காத்தல், நரு.

தலைவன்தன்மை கேடகம் போன்ற தென்பது, சரு.

தலைவிவருணனை, கசு.

தவத்தின்பெருமை, எச.

தவாலியர்-கெடாதொழிவாயாக, கச.

தழிஞ்சியென்னும்துறைப்பொருள மைந்தபாடல், றுஎ.

தழும்பில்லாதாரோடுதும்பைகுடாது மலைதல், சஉ.

தளி - துளி, சந.

தன்குலமுதியோர்க்கு நிலம்பகுத்த ளித்தது, ந௦ - பதி.

தாங்கல் - விலக்கிச்செல்லுதல், சசு.

தாதெரு.....மன்றம், கந.

தாமரைப்பூ, உந.

தார் - ஒழுங்கு, சுச; சிங்கத்தின்கழு த்திலுள்ளது; வடநூலார்இதனை

ஸடையென்பர், கஉ.

தார்புரிந்தன்னவாள், சுசு.

தாரருந்தகைப்பு, சுச, சுசு.

தாவல் - வருத்தம், சக.

தாழை, றுரு.

தாள் - படி, எக.

தாள்வாழ்த்தல், சுச.

தித்தி - தேமல்.

திரிக்குழாய், சஎ. [பக. எக.]

திருஞெமரகலம், கச, கசு, நக, ச௦.

திருந்திழைகணவ, உச.

திருநாறுவினக்கு, றுக.

திருமாவின்பூசை, நக.

திருவனந்தபுரத்துத்திருமால், நக.
 திற்றி - இறைச்சி; தின்றற்றீரியன,
 கஅ.
 திறல் - ஒளி, சகா.
 தின்மர்=தின்மார் - தின்பவர், உச.
 தினையைக்குருதியோடே பலியாகத்
 தூவுதல், கக.
 தீஞ்சேறு - இனியபாகு, எரு.
 தஞ்சுமரம், கக; 22.
 துடையூஉ - துடைத்து, சச.
 துணங்கையாடல், சரு, ருஉ, ருஎ, எஎ.
 துப்பு - நுகர்ச்சி, வலி.
 துப்புத்துவர்போக, நட.
 துப்புத்துறைபோகிய, கச, நக, கூஉ.
 தும்பி, காஎ.
 தும்பைசான்ற, எக, அஅ.
 துமிந்து - அற்று, நரு. [புறநா. கக.]
 துய்த்தலைக்கூகை-மெல்லியதலையை
 யுடைய கூகை, சரு.
 துயலுதல் - அசைதல்.
 துயிலீயாது - துயிலாமல், கட.
 துரியோதனதியர், கச.
 துவ்வாநறவு, கூ0.
 துவராக்கூந்தல் - ஈரம்புலராத கூந்
 தல், அக.
 துவைத்த - புகழ்ந்துசொல்லப்பட்ட,
 அஅ.
 துழந்த - துழாவிய, ரு0-பதி.
 துழாய், நக.
 துளங்குமுடிவிழுத்தினை, நக.
 துறைகலக்கல், நட, நக.
 தூ - வலி, அக.
 தூங்கெயில், நக.
 தூணிக்குப் புற்றும் அம்புக்குப் பாம்பும்
 உவமைகள், சரு.
 தூம்பகத்துத்தேன், அக.
 தூம்பு - மூங்கிற்குழாய்.
 தெய்வயாகம், உக.
 தெள்விளியிசைத்துப்புள்ளோப்பல்,
 உஎ.
 தெளிர்ப்ப - ஒலிப்ப, கஅ.
 தென்னங்குமரி, கக, சக.
 தேம் - தேனீ, ருந.
 தேர்க்கொடிகளின்வரிசைக்குக் கொ
 க்கின் ஒழுங்கு உவமம், அந.
 தேறு - தெறுதல், எக.

தைஇ - கோத்து, நக.
 தொடர்ந்தகுவளை, உஎ.
 தொழி - பூண், உச, ரு0.
 தொடை - கட்டு, சச.
 தொண்டி - சேரநாட்டிற்கு கடற்கரை
 யிலுள்ள நகரம், கூ0 - பதி. [ஐங்.
 கக- கஅ0; புறநா. கஎ, சஅ.]
 தொண்டியோர், அஅ.
 தொலையாக்கற்ப - அழியாதகல்வியை
 யுடையாய், சந, அ0.
 தொழுதி - கூட்டம், கூஉ, அந.
 தொறுத்த, கக.
 தொன்றுமொழிந்து, கூ0.
 தோட்டி - கதவு, காவல், உரு, நஅ,
 கூஉ, எக.
 தோட்டிதந்தயானை, நஅ.
 தோட்டிவாது, ச0.
 தோட்டிவீ, ருந.
 தோடி - தொகுதி, கட.
 தோமரம் - தண்டாயுதம், ருச.
 தோல் - தோற்கேடகம், சரு, கூஉ.
 தோள்பிணி மீகையர், அக.
 தோற்கடகு - தோற்கேடகம், சரு.
 தோற்கேடகம்போன்றதன்மை, சரு.
 தோன்றலீயாது-தோன்றாமல், எக.
 தோன்றலை - தோன்றுதலையுடை
 யாய், கூ0.
 நகை - இன்பம், கூஅ.
 நகையினும் பொய்யாவாய்மை, எ0.
 நகைவர் - நட்பினர், நஎ, சந.
 நட்பினர்க்கு அஞ்சுதல், கூந.
 நந்த - விளங்க, கூக.
 நரந்தம் - நரந்தப்புல், கக.
 நல்லோள் கணவன், கூக.
 நளிதல் - செறிதல், ருஉ.
 நற்கு - நன்கு, அச, கூ0.
 நறவு-ஒருவகைமலர், ஓருர், மது.
 நன்கலவெறுக்கை துஞ்சும்பந்தர்
 பண்டசாலை, ருரு.
 நன்றாவென்னும் குன்று, எ0 - பதி.
 நன்னன் - ஒருசிறந்தரசன், ச0-பதி,
 அஅ.
 நன்னனுடைய வாகையைத் தமிழ்
 தது, ச0.
 நனவில் நுகர்ந்தவையே கனவிற் கா
 ணப்படுமென்பது, கக.

நனவு - மெய்ம்மை, அரு, அஃ.
 நனைமகிழ் - மதுவாலுண்டாகிய மகி
 ழ்ச்சி, சுரு.
 நாட்டம் - சோகிடதூல், உக.
 நாட்டுவளம், கரு, உரு, உச.
 நாட்டை அடிப்படுத்தல், அக.
 நாட்பு=ஞாட்பு-போர்க்களம், சுரு.
 நாடுகாண் நெடுவரை, அரு.
 நாடுகாத்தற்சிறப்பு, கரு, கரு, உஅ.
 நாடுகாவலாகிய அறம், நூ.
 நார் - பன்னுடை, கக, அஃ.
 நார்புடிச்சேரல் - ஒருசேரன், நகூ,
 ச௦.
 நாரை, உரு, உசு, நஉ, நுக, எரு.
 நாள் திங்களினையவாக, சு௦.
 நாளிருக்கை=நாளோலக்கம் - காலை
 ஒலக்க இருப்பு, சுரு.
 நிகழ்தல் - விளங்குதல், சகூ.
 நியமம் - வீதி.
 நிரையவெள்ளம், கரு.
 நிலந்தருதிருவினெடியோய், அரு.
 நிலைய - நிலைப்பு, அக.
 நிலைச்செரு - நாடுமாறம் செய்
 போர், ச௦ - புது, நு௦ - பதி.
 நிழல்வாழ்க்கை, கரு.
 நிறை - சூல, கரு.
 நின்றபுகழ் அயிறைமலையைப்போலவே
 நிலைக்க, எகூ.
 நின்மலைப்பிறந்து நின்கடன் மண்டும்
 புனல், சஅ.
 நீகண்டனையேம் - நின்னாற்படைக்க
 பட்டாற்போல்வேம், சுரு.
 நீர்ச்சண்டை, கரு, உஉ, உஅ.
 நீர்விழவு, சஅ.
 நீரிறைவை, உஉ.
 நீவி - நீக்கி, அச.
 நுகம் - பாரம், சுரு.
 நுடக்குதல் - மாய்த்தல், எஉ.
 நுவலினை - தினமா, ந௦.
 நூலாக்கலிங்கம் - பட்டாடை, கஉ.
 நெஞ்சுபுகழூக்கத்தர், அஃ.
 நெட்டையென்னுங்கருவி, சஉ.
 நெடுஞ்சேரலாதன், உ௦, நு௦ - பதி.
 நெடுஞ்சேரலாதன் கடலிற்புக்குஅர
 ண் அழித்தது, கக.
 நெடும்பாரதாயுநர் - பல்யாணச் செ

ல்கெழுக்குடவெனுடைய புரோகி
 தர், நு௦ - பதி.
 நெடுமணிஞ்சி, சுஅ.
 நெடுமிடல் - அஞ்சியின்இயற்பெயர்,
 நஉ.
 நெடுவெள்ளுசி - நெட்டையென்ப
 தோர் கருவி, சஉ.
 நெய்தற்பூ, உஎ, ந௦, எக.
 நெய்யைத் தலையிற் பெய்து கையைப்
 பிணிக்கும்தண்டம், உ௦ - பதி.
 நெருஞ்சி, கரு, உசு.
 நெல்லரிச்சோறு, எரு.
 நேரி - ஒருமலை, ச௦, சுஎ.
 நேரிப்பொருநன், ச௦, சுஎ.
 நேரிவாயில் - உறையூரின்தெற்கு வா
 யிற் கண்ணதோரூர், நு௦ - பதி.
 நொசிவு - துவள்வு, சரு.
 நொடை - மலை, விலை, அஃ.
 நோக்கலை - நோக்குதலையுடையாய்,
 நுக.
 பகல் - நடுநிலைமை, சு௦.
 பகற் வேட்டல், ந௦ - பதி.
 பகன்றை - கிண்கிலுப்பைச்செடி, சி
 வேதைக்கொடி.
 பகன்றைமலை, எசு, [ஐந். அஎ, சுஎ.]
 பகைப்புலத்தை எரித்தல், கரு, உரு,
 எக.
 பகைமேற் சென்றோர் பல வருட
 முறைதல், கரு, [புறநா. உஉரு.]
 பகையரசனுக்குப்பயந்தோர் பெரிய
 ஓரச்சினுமி நட்பாதல், நு௦.
 பகைவருடைய கெடுகுடி பயிற்று
 தல் - பகைவருடைய கெட்டுப்
 போன குடிமக்களை அவர்நாட்டி
 லே பயின்றுவாழ்வாராகப் பண்
 னுதல், சுசு.
 பகைவருடையநாட்டில் தோன்றும்
 உற்பாதம், சுஉ.
 பகைவருடையநாட்டை அழித்தல்,
 ககூ, உஉ, உரு, உசு.
 பகைவருடையநாட்டைக் கொள்ளை
 யிடுதல், அக.
 பகைவருடைய நாடு காடானமை,
 கரு, உரு.
 பகைவருடைய மதிந்தவை யாணை
 களைக்கொண்டு பிளப்பீதல், நுஉ.

பகைவருடைய முரசைக்கொள்ளு
தல், கூக.
பகைவருடைய யானைக்கொம்பை
அறுத்து இயற்றிய கட்டில், எகூ.
பகைவருடையயானையைக் கடாவை
யொப்பவண்டியிற்பூட்டுதல், சச.
பசும்பிடி - பச்சிலை, அக.
பஞ்ஞிலம் - மககட்டொகுதி, கள,
நக; இது பைஞ்ஞிலமெனவும்
வழங்கும்.
பட்டினியுற்றுத் தீர்த்தமாடல், நக.
பட்டுநூல், கட.
படப்பை - தோட்டம், பக்கம்.
படலம் - கூடு, நகூ.
படிமை - விரதம், எச.
படியோர் - பகைவர், எகூ.
படிவம் - விரதம் எச.
படுகண்முரசம் - ஒலிக்குங்கண்களை
யுடையமுரசு, சகூ, ருச.
படை - குதிரைக்கலனை, அஉ.
படைநிலை - படையாளர்கள் மகளி
ரோடுதங்குமிடம். [பக். எ, ககநக.]
பண்ணியம் - பண்டங்கள், ரூகூ.
பத்தர்=பத்தல் - நீரிறைக்கும்கருவி,
பள்ளம், ககூ, உஉ.
பதப்பர் - மணற்கோட்டை, [நெற்
கோட்டைபோல்வது] நக.
பந்தர்-ஒருர், கள, எச; பண்டசாலை,
ருரு.
பரணர் - ஒருபுலவர், ரூ - பதி.
பரதவன் - நுனையன், சஅ.
பரிசிலர் யானைகளைப்பெறுதல், சள.
பரிசிலர்வெறுக்கை-தலைவன், நஅ, சுரு.
பரிவேப்பு - வட்டம்.
பரிவேப்பு அஞ்சாஅயினா, உக.
பருதி=பரிதி - தேருருள், வட்டம்,
சகூ, எச.
பருந்தின் சிறகுபோலும்கந்தை, கட.
பருந்தாறப்ப - பருந்து உறுதற்கு
அளப்ப, ரூக, எச.
பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவன்,
நக - பதி.
பல்வேவிரும்பொறை - இளஞ்சேரலி
ரும்பொறை யென்னுமரசன், அகூ.
பலகிறத்து மது, சுரு.
பலர்புகழ் செல்வம், தக.

பலாப்பழத்தேன், சுக.
பலாம்பழத்த=பலாப்பழத்த, ககூ.
பலி, கள, நக.
பழங்கண் - துன்பம்.
பழவழக்கு [பக், நஅ.]
பழனமஞ்ஞை, கூ.
பழையன்மனைவியருடைய கூந்தற்
கயிற்றால் யானையை வண்டியிற்
பூட்டல், ரூ - பதி.
பழையன்மாறன் - ஒருசிற்பரசன்,
கூ - பதி.
பழையனுடையவேம்பினைச் செங்கு
ட்டுவன் வெட்டியது, சச, சகூ,
ரு - பதி.
பறந்தலை - மயானத்திற்பிணஞ்சுமி
டம், சச.
பறைக்குரலருவி-முரசுபோலும் ஒலி
யையுடைய அருவி, எ.
பறையடித்துப் புனலடைத்தல், உஉ.
பன்மா - பலபடி, அக.
பனங்குருத்தைக் கிழித்துக் குறுகநறு
க்கி வாகைப்பூவோடு இடைவைத்
துத் தொடுத்தல், ககூ.
பனங்குருத்தைக் கொன்றைப்பூவோ
டுதொடுத்தல், கள.
பனந்தோட்டிற் குவளைமலரை வைத்
துத் தொடுத்தல், ரூஅ.
பனந்தோட்டிற் பலவகைப்பூக்களை மு
றையேவைத்துத்தொடுத்தல், ச.
பனம்புடையல் - பனைமலை, சஉ.
பனிற்றல் - தூவல், ரூ.
பாக்கம் - அரசனிருக்கை, நெய்தல்
நிலத்தூர், கக.
பாகுடி, உக.
பாசகர் - மடையர், கள.
பாசம் - பேய், எக.
பாசறை - ககூ, உச, கள.
பாடியிழ்பு - ஒலித்து, கூஉ.
பாடினி - பாடுதலையுடையாள், கக.
பாண்டில் - குதிரைப்பக்கரை, தேர்
பூணுள்ளுருதுகள், வட்டத்தோல்,
சச, எச, கூ.
பாண்டில்விளக்கு - கால்விளக்கு,
சள, ரூஉ, [நெடுநல். களரு].
பாணர்க்குப் பொற்றாமரைகுட்டல்,
ச, சஅ.

பாணர்க்கும்விறலிகளுக்கும் கொடுத்தல், ௪௦.

பாணர்நாளவை, (அரசன்) ஈஅ.

பாணர்புரவல், கூரு.

பாயல் - உறக்கம், ககூ.

பார்வல் - பார்த்தல்.

பார்வற்கொக்கு, உக.

பார்வற்பாசறை - காவற்பாசறை, அச. [மது. உகக].

பார்வைப்பிடி, சக.

பாரி - ஒருவள்ளல், கூக.

பால் - பகுத்தல், ககூ, ரூஉ.

பாலும்கொளாலும் வல்லோய், ககூ.

பாலுக்கொளதமறார் - ஒருபுலவர், ககூ - பதி.

பாலுப்பண்கள், கூரு.

பாலையாழ், சகூ, ரூஎ, கூரு, கூகூ.

பாலுவல்லோன், கூரு.

பாவையன்னமகளிர், அஅ.

பாழ் - உஉ, உசூ.

பிசிர - திவலை.

பிசிர - துளியாகச்சிதற, கரு, ரூ௦.

பிடவு - பிடாச்செடி, கூகூ.

பிரமதாயம் - பிராமணர்க்குக் கொடுக்கும்நன்கொடைப்பொருள், உ௦ - பதி.

பிறக்கு - பின், ரூ௦ - பதி, அ௦.

பிறப்புணர்த்துங்கோல், சக.

பிறர்க்கெனவாழ்த்தி, ஈஅ.

பிறழ்நோக்கியவர், எஅ.

பீடர்-பெருமையையுடையோர், சரு.

பீர் - பீர்க்கு, உசூ.

புகர்வு - உணவு, கரு, ரூஅ, கூ௦.

புகல்வு - விருப்பம், அச.

புகழோடுகடியதேசெல்வம், கஉ.

புகார் - காவிரிப்பூம்பட்டினம், எக.

புடையல்-பணமலை, ககூ, ககூ, சஉ, ரூஎ.

புடையலங்கழற்கால். } ககூ, அ௦.
புடையன்மாக்கழல். }

புண்ணை இழையால்தைத்தல், சஉ.

புண்ணைத்தைக்கும் ஊசி, சஉ.

புணரி - அலை.

புதல்வற்பேறு, எச.

புதவு - கதவு, வாயில், உஎ.

புரவு - கொடை, அ௦.

புரை - தேவாலயம், கரு.

புரைஇப்புரந்து - பாதுகாத்து, ரூ௦.

புரைபு உடுத்து, கரு.

புரைவயின் நல்கி - தேவாலயங்கள் தோறும்கொடுத்து, கரு.

புரோசு - புரோகிதன், எ௦ - பதி, கூ௦ - பதி.

புல்லுடைவியன்புலம்பல்லா பரப்பி, கூஉ.

புலம்பு - வருத்தம், அக.

புலவ - புலால்நாற்றம் நாற, அகூ.

புலாஅம் - புலவுநாறுகின்ற, கூக.

புலித்தோலுறை - புலித்தோலாற்செய்யப்படும் ஆபுத உறை, ககூ, உச.

புலியுறையெஃகம், உச.

புழுக்கு - புழுக்கியுணவு; மலைநாட்டுவழக்கு, கஅ, கூ௦.

புள்ளிமான், எச.

புள்ளொலி, அச.

புறக்கொடையில் ஏறியாமை, ககூ.

புறஞ்சிறை - மாளிகைமதிற்புறம், கூச.

புறமதில், ககூ.

புறவு - சிறுகாடு, ககூ, ககூ.

புறூ - ககூ.

புண்ணை, ககூ.

புனல்வாயில் - வாய்த்தலை, ககூ.

புனற்றளிர், ரூஉ.

புனிற்றுமகள் பூண ஐயலி, ககூ.

பூசல் - பேரொலி, வருத்தம்.

பூலிழவு, ககூ.

பூழிநாடு - கொடுத்தமிழ் நாடுபன்னிரண்டனுள் ஒன்று, ச௦ - பதி.

பூழியர் - பூழிநாட்டிலுள்ளவர், உக, உக, எக, அச, கூ௦.

பூழியர்மெய்மறை - பூழிநாட்டார்க்குக்கவசம்போல்வான், எக.

பூழில் - அகில், அஎ.

பெயர் - பொருள், உக, கூ௦.

பெயர்வாழியர், சஎ, சகூ.

பெருங்குன்றுர்கிழார் - ஒருபுலவர், கூ௦ - பதி.

பெருங்கைத்தொழுதி - யானைக்கூட்டம், எக.

பெருஞ்சதுக்கத்துப்பூதர், கூ௦ - பதி.

பெருஞ்சேரலிரும்பொறை, அ௦-பதி.

பெருஞ்சோறு உருத்தற்கு முரசெறி
தல், ரு௦.

பெரும்பல் யானைக்குட்டுவல், உக.

பெருமலை - இமயம், ரு௧.

பெருவறற்கால - சிறுவிலக்காலம்,
உஅ, சந.

பெருவாய்மலர்-இருவாட்சிப்பூ, அக.

பெருவாயில்-நன்னனார், ச௦ - பதி.

பேணியர் - பேணுதற்கு, ரு௦.

பேய்மகள், கந, ரு௦.

பேயாடல், ருரு.

பேராறு - ஒருநதி, உஅ, சந, அஅ.

பேரியாழ் பாலபண்ணி, சக, ரு௭, கூக.

பைஞ்ஞிலம் - மக்கட்டொருதி, இது
பஞ்ஞிலமெனவும் வழங்கும், க௭,
நக.

பைதற்ற - பசுமையற்ற, உந.

பொத்தியாண்ட பெருஞ்சோழன்,
கூ௦ - பதி.

பொய்கைவாயிப்புதவு - மதகு நீர்
தாங்கும் பலகை, உ௭.

பொய்யாமை, கூ, கஅ, உ௦.

பொய்யில் செல்வக்கடுங்கோ, அ௦ =
பதி

பொலங்கொடியுழிஞை, ரு௬.

பொலம்பூந்தும்பை, சரு.

பொற்றாமரையைப்பாணர்க்குச் சூட்
தல், சஅ.

பொறி-உத்தமஇலக்கணங்கள், அஅ.

பொறிக்கழற்கால், நக.

பொறிமார்பு, சஅ.

பொறுமை, க௭, நஉ.

பொறையன் - சேரன், எரு, அச, அக.

பொறையன்பெருந்தேவி - செல்வக்
கடுங்கோவாழியாதனுடைய தாய்,
எ௦ - பதி.

பொன்படுவாகை, ச௦ - பதி.

பொன்புனையுழிஞை, உஉ.

பொன்னணிகளுக்கு வேங்கைப்பு
உவமை, ச௦.

பொன்னுடைநியமம், கரு.

போந்தைத்தோடு - பனந்தோடு, ரு௧.

போந்தைப்பொழில் - பனம்பொழில்,
ரு௧.

போர்க்களத்தி லாடும் துணங்கைக்
கூத்து, சரு, எ௭.

போர்க்குரிய உடை, ரு௧.

போர்கிழல், நக.

போர்கிழம்புகன்ற சுற்றம் - படைத்
தலைவர், ச௦.

போரிற்பெற்றவற்றை அரசர் இரவ
லர்க்குக்கொடுத்தல், சச.

மகளிர் கழலாடல், ரு௦.

மகளிர் குரவையாடல், எந.

மகளிர் பிழையை என்னுதல், சஉ.

மகார்குளவிக்கட்டைக்கிளைத்துவரு
ந்தல், எக.

மட்டம் - கள், சஉ, கூ௦.

மடா - பாண்டவிசேடம், உச.

மணற்கோட்டை, ரு௦.

மணியிலக்கணமறிவார், எச.

மணியை அடித்தல், நக.

மத்து, உச, எக.

மத்துரையமனை, உச.

மதகுநீர்தாங்கும்பலகை, உ௭.

மதில், கரு, கச, உஉ, உந, நக, ரு௧, கூஉ.

மதினமரம், கரு, கச.

மதுதுக்கையில் இடையிடையே
இஞ்சியைக்கடித்தலும், பூவைமோ
த்தலும், சஉ.

மதுவின்களிப்பால் மதுக்குடம்ஆடு
தல், சஉ.

மந்திரம், ரு௦.

மயிப்புதைமாக்கண், உக.

மயில், உ௭.

மருக - மரபிலுள்ளாய், கூக.

மருதஞ்சான்ற, எந.

மருதநிலம். ரு௦, எஅ.

மருதமரம், உந, உ௭.

மருள் - உவமவுருபு, கக.

மலர்நிறை - நீர்வெள்ளம், உச, உஅ,
ரு௦.

மழவர்-ஒருவகைவீரர், உக, ருரு, கூ௦ -
பதி.

மழவர்மெய்மறை, உ௦.

மழவரினுணவு, ருரு.

மழுகிய - மழுங்கிய, உச.

மழைக்குடலான - மழைக்குக்காரண
மான, கூக.

மழையில்லாமைக்கு உற்பாதமாகிய
தூமத்தோற்றம், கூக.

மள்ளர் கொள்ளியிடுதல், சந.

மறப்புதல் பலபுகழ்களிலும்சிறந்ததெ
ன்பது, கஉ.
மறவர் மதிலிலிருத்தல், ச௦.
மறுக்குளம்பு, சுரு.
மறுகுசிறை - வீதியின்இருபுறத்துமு
ள்ளவீட்டுவரிசை, உக, உசு, சக.
மன் - அரசர்கள், கக.
மன்பதை - மக்கட்பன்மை, எஉ.
மன்பதைநிரப்பி, ச௦.
மன்ற, கூக, எஅ.
மன்றண்ணிமறுகுசிறைபாடும், உக,
உசு, சக.
மன்றம், கக, உக, உசு, சக.
மன்று - நடு, நரு.
மன்னியர் - நிலைபெறுவாயாக, ருச.
மனாலம் - குங்குமம், கக.
மாகூர்-விலங்குகள் குளிரால் உடல்
வளைகின்ற, ருசு, [நெடுநல். கூ].
மாசிதறிருக்கை, எசு.
மாசிமாதம், ருசு.
மாசிலீயர் - விளங்குவாளாக, உ௦.
மாடத்துக்கொடிக்கு மலையருவி உவ
மை, சஎ.
மாந்தரன் - மிகப்புகழ்பெற்ற ஒரு
சேரன், கூ௦.
மாந்தை - சேரநாட்டிலுள்ளதோர்
நகரம், கூ௦.
மாயவண்ணன், எ௦ - பதி.
மார் - அசை, ருசு, கூ௦.
மார்பு, அ௦.
மாள - அசைநிலை, அக.
மாற்றருஞ் சேற்றத்துக்கூற்றம், ருசு.
மாறு - ஆனுருபின் பொருள்படுவ
தோரிடைச்சொல், கச, நரு, நஅ,
ருச, அ௦.
மிக்கு - மிக்கு, அச.
மிக்குயர் - மிக்குக்கவேண்டி, உஅ.
மிதியற்செருப்பு, உக.
மிளகெறியுலக்கை, சக.
மீகை - மேலேயெடுத்தகை, ச௦.
மீபிணம் - பிணம், எஎ.
மீன்கொத்துக்குருவியின்வாய், சஉ.
முகவை - முகத்தல், உஉ.
முச்சி - கொண்டைமுடி, சக.
முடந்தைநெல் - முடமானநெல்,
உக, நஉ.

முண்டை=முட்டை, கூ௦.
முண்டைவிளைபழம், கூ௦.
முண்ணிய - வெறுத்த, சச.
முத்தை=(முந்தை) - முன்பு, அரு.
முதலை, ருசு.
முதியபசுக்கள்ஆம்பற்பூக்களைத் தின்
னுதல், கக.
முதினா - அவனாதுவரைமுதலியன,
ருரு.
முதுமக்கட்டாழி, சச.
முதுவாயிரவல், கூசு.
முந்திசினோர் - முன்னோர், கூசு.
முரச்சி, முற்றுவித்து, சச.
முரசங்கறங்கக்கலந்தரல், உக.
முரசு படையை ஏவுதல், ருசு.
முரசுறைகடவுள், ந௦.
முரசுப்பூசித்தல், கசு.
முரைமுழுமுதல், ரு௦ - பதி.
முரச்சி - கயிறு, ரு௦ - பதி.
முருகக்கடவுள் களிறார்ந்தது, கக
[திருமு - பக் - உக].
முல்லைக்கொடிப்புதல், கூசு.
முல்லைநிலத்தின்வளம், ந௦.
முழவின்அமைந்தபழம், அக.
முழுமுதல் - பெரியஅடி, கக, ரு௦ -
பதி.
முற்பாடு - முன், நக.
முன்றிணைமுதல்வர் - குலமுதல்வர்,
கச, எஉ, அரு.
முனை - போர், உரு.
முங்கிற்குழாய்த்தேன், அக.
முதா - முதியபசு, கக.
முய, சஉ.
முயின - நிரம்பின, உஉ.
முரி - ஒருது, கூஎ.
முழத்து - முதிர்ந்து, நக.
முன்றுநதியின்கூடல், ரு௦.
மெய்புதைதயரணம் - கவசம், ருஉ.
மெய்மறை - மெய்புகருவி=கவ
சம், கச, உக, ருரு, ருஅ, ருசு, கரு,
எக, கூ௦.
மென்பால் - மருதம், எரு.
மென்மைக்கு நீர் உவமை, அசு, கூ௦.
மேந்தோன்றி, அசு.
மேவலர் - விரும்புதலையுடையார்.
மேவலை-விரும்புதலையுடையார், கசு.

மேன - மேலன, ௧௩.
 மையூர்கிழான், ௯௦ - பதி.
 மொசிந்தன - மொய்த்தன, ௯௩.
 மொசிந்து - மொய்த்து, ௧௧, ௪௯.
 மொழியூஉ - மொழிந்து, ௮௧.
 மோகூர் - பழையனுடையணர், ௪௪;
 ௪௯.
 மோகூர்மன்னனுடைய வேம்பைத்
 தழிந்துமுரசாக்கியது, ௪௩, ௪௪,
 ௪௯.
 யமனாற்கொல்லப்படும் உயிர் ஒருகா
 லைக்கொருகால் அழகழிதல், ௧௩.
 யவனர், ௨௦ - பதி.
 யாண்டுதலைப்பெயர வேண்டுபுலத்தி
 றுத்து, ௧௫.
 யாணர் - புதுவருவாய், ௬௧.
 யானை, ௨௮, ௩௩, ௪௦, ௪௧, ௪௩, ௬௨,
 ௬௪, ௮௨.
 யானைக்குக் கப்பல் உவமம், ௫௨.
 யானைக்குத் தண்டுடைவீரர் உவ
 மை, ௪௧.
 யானைகளைநிறைத்துக் கடனீரை வரு
 வித்தது, ௩௦ - பதி.
 யானை மதிந்ததவையிடித்தல், ௧௯.
 யானைமேற்கொடி, ௬௯, ௮௮, ௫௨;
 யானையின்கோபத்தி, ௪௦. ௮௨.
 யானையைக்கொடுத்தல், ௪௦.
 யூபம், ௬௭.
 வசி - தழும்பு, ௪௨.
 வசையில்கெல்வ, ௩௮.
 வசையுநர் - பகைவர், ௩௨.
 வஞ்சிமூதூர் - சேர ருடைய இராச
 தானி, ௯௦ - பதி.
 வஞ்சினம் - குளுறவு, ௪௧.
 வடதெற்கு, ௩௧.
 வடவர், ௫௦ - பதி.
 வடிம்பு, ௭௦.
 வடுவாழ்மாப்பு, ௩௮, ௪௨.
 வண்டன் - ஒருவீரன், ௩௧.
 வந்தினின்-வந்தேன், ௧௫, ௧௬, ௪௧, ௫௪.
 வம்பு - கைச்சாடு, ௧௯.
 வயல், ௧௯, ௨௩, ௬௨, ௬௦.
 வயலிற் சேனைதங்குதல், ௪௦.
 வயவு - வலி, ௩௬.
 வயிரியமாக்கள் - கூத்தர், பாடுபவர்
 ௨௩, ௨௬.

வயிறுபசிகூர ஈயலன், ௨௦.
 வரம்பில்வெள்ளம், ௩௩.
 வரி - ஒழுங்கு, ௮௩.
 வரிசைமகளிர் - விறலியர்.
 வரிசைமகளிரும் அடுப்புத்தொழிற்
 குரியராதல், ௧௮.
 வரிசையாளர் - கீழ்க்குழிகள், ௧௩.
 வருடை - ஆடு, ௬௦-பதி.
 வரை - பெருமலை, ௭௪.
 வல்லான் - வன்மையையுடையான்,
 ௫௪.
 வழங்குதல் - ஆடுதல், ௨௨.
 வழை - சுரபுன்னை, ௪௧.
 வள்ளைக்கொடி, ௨௯.
 வறட்காலத்திலும் கொடுத்தல், ௨௨.
 வறட்காலம் - சிறுவிலைக்காலம், ௪௩.
 வறிது - சிறிது, ௨௪.
 வன்கை, ௬௨.
 வன்புலம், ௭௫.
 வன்னிமன்றம், ௪௦.
 வாகை - நன்னனுடையகாவன்மரம்,
 ௪௦ - பதி.
 வாகையுழிஞா, ௪௩.
 வாச்சியவகை, ௪௧.
 வாண்மதில், ௩௩.
 வாண்முகம்பொறித்தமாண்வரியாக்
 கையர், ௫௮, ௬௭.
 வாணுதல்கணவமள்ள ரேறே, ௩௮.
 [திருமு. ௨௬௪.]
 வாய்த்தலை, ௧௩.
 வாய்மொழியாளர், ௩௭.
 வாயில்-இடம், ௮௧; நேரிவாயிலென்
 னுமணர். ௫௦ - பதி.
 வாரல்வள்ளுகிர், ௧௨.
 வாரி - வருவாய். ௫௦ - பதி.
 வாழ்க்கை - வாழ்நாள், ௩௭.
 வாழ்கநின்கண்ணி, ௫௨.
 வாழ்கநின்வளம், ௨௪, ௩௬, ௩௭.
 வாழ்கவவன்கண்ணி, ௨௦.
 வாழ்ச்சி - வாழ்நாள், ௫௬.
 வாழியர் - வாழ, ௭௪.
 வாழியாத, ௬௩.
 வாழுமோர் - வாழ்பவர், ௭௧.
 வாழை, ௨௬.
 வாள்விழவு, ௬௬.
 வானவரம்பன், ௩௮, ௫௮, ௬௦ - பதி.

வரனியாறு, அக.

விச்சி-விச்சிக்கோவென்னும்குறுநில
மன்னன். கூ0 - பதி.

விடத்தர் - விடத்தேரைமரம், கக.

விடியற்காலத்தில் பின் ஆகவேண்
டியவற்றை எண்ணுதல், எக.

வித்தை. கூ0 - பதி.

வியலுள், ரூக.

வியலூர், ரூ0 - பதி.

விருந்துபுறந்தருதலாகியவேள் வி,
உக.

வில்பயிலிறும்பு - படைநிலை, எஅ.

வில்லில் நாணியை இறக்காதிருத்தல்,
உச.

விலங்குநர் - தடுப்போர்.

விழவறுபு அறியா ஊர், கரு.

விழவினெடியோன், கரு.

விழவு, கரு, உஉ, உக, கூ0, சஅ, ரூக,
எஉ.

விழவுக்குச்சென்றோர்சோலையிற்றங்
குதல், சஅ.

வினையாட்டுமகளிர்ஆம்பலைப்பறித்
தல், உக.

விறக்க - மிக.

விறலியர், சக, சஎ, சஅ, ரூக, ரூச.

விறலியர் தெருவில் ஆடுதல், சஎ.

விறலியர் பிடிபெறுதல், சக.

வினைஞர் - தொழில் செய்பவர்கள்,
கஉ.

வீரபானம், ச0.

வீரமுரசு, கஎ.

வீரர், கூச, சஉ, ரூக, ரூஅ, அ0.

வீரர்களின் புண்பட்டவுடம்பு, ரூஅ.

வீரர்களின் வஞ்சினம், சக, ரூஅ.

வீரர்களுடைய புண்வடுவுள்ள மாள்
பு, சஉ.

வீரர்போர்க்களத்தில் வாளையுயர்த்தி
க்கொண்டு ஆடுதல், ரூக.

வீரர்முகத்துவாளவடுவமைதல், சஎ.

வீற்றிருங் கொற்றம், ரூக.

வெக்கை - கடாவிடுங்களம், எக.

வெண்குருகு, உக.

வெண்கை - எழிற்கை, சக.

வெண்கைமகளிர், உக.

வெண்டோட்டசைத்த வொண்பூங்
குவளை, ரூஅ.

வெண்டோடு நிரைஇய பூ, ச0.

வெண்மழை, ரூரு.

வெயிற்றுக்கள் - வெயிலிற்பறக்கும்
அணுத்திரள், உ0.

வெவ்வர் - வெம்மை, சக.

வெள்வரகு, எரு.

வெள்ளம் - ஒருபேரெண், உக.

வெள்ளிக்கோள், கக, உச, கூக.

வெளியன் வேண்மாள் நல்லினி,
உ0.

வெற்றிமடந்தை, ரூக.

வெறியுறுதுடக்கம் - தெய்வமேறிய
விகாரத்தால் அசைதல், ரூக.

வெறுமனே=சும்மா, [பக் - க0க.]

வேண்மாள்=சிறற்சன் மனைவி, முடி
யுடையரசன்மனைவி.

வேண்மாண் - சிறற்சன்.

வேந்தரும் வேளிரும், கூ0, சக, எரு,
அஅ.

வேம்பறுத்தது, சக.

வேள் ஆவிக்கோமான், கூ0 - பதி.

வேள் ஆவிக்கோமான் பதுமன்றேவி,
ச0 - பதி, அ0 - பதி.

வேன்மிளை, கக.

வைகார்ப்பு=ஒருகாலும் இடையறாது
தங்கின ஆரவாரம், சக.

